

د پوهنې وزارت

د تعلیمي نصاب د پراختیا او د ښوونکو د

روزنې معینیت

د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو

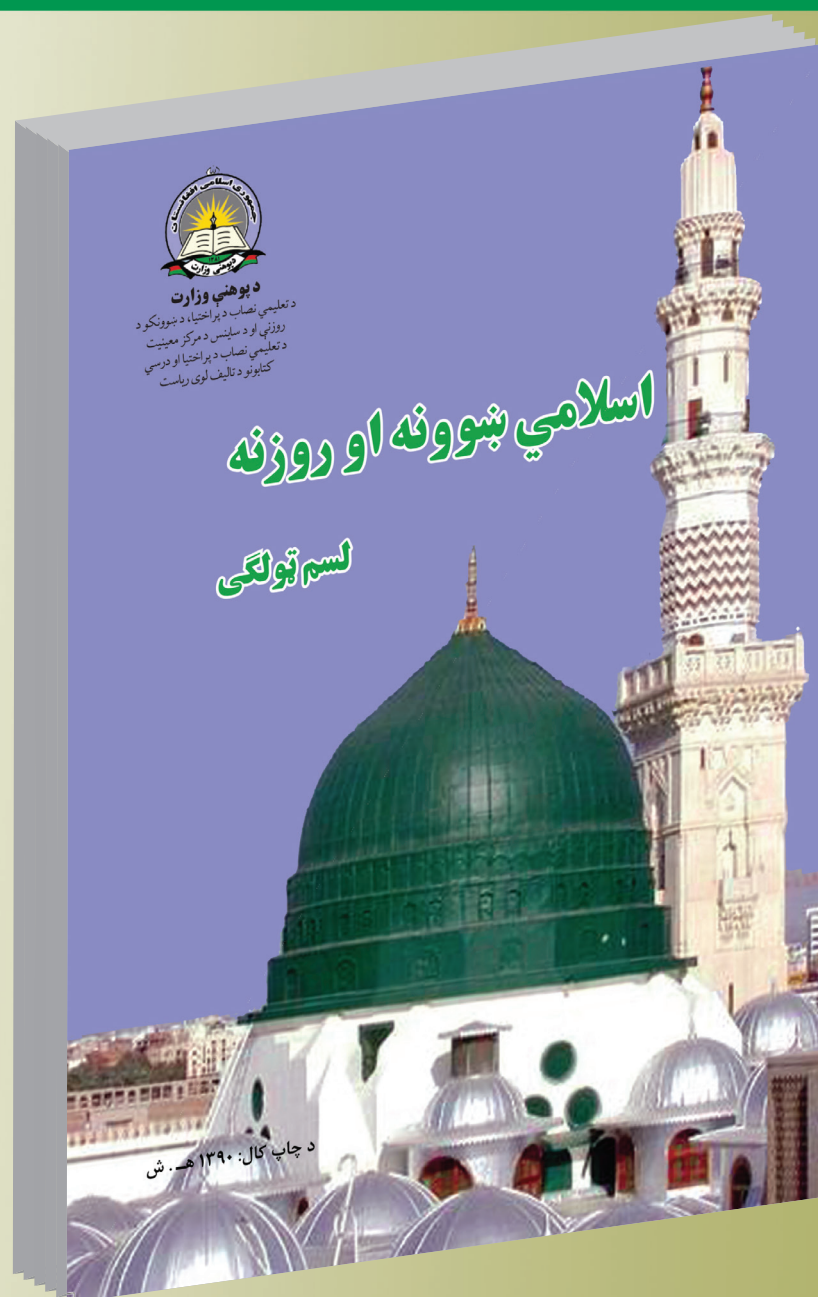
د تألیف لوی ریاست

د ښوونکي کتاب

د اسلامي ښوونې او روزنې

د تدریس لارښود

لسم ټولگی

د اسلامي ښوونې او روزنې د تدریس لارښود - لسم ټولگی

درسي کتابونه د پوهنې په وزارت پورې اړه لري، اخیستنه

او خرڅونه یې په کلکه منع ده. له سر غړونکو سره قانوني

چلن کیږي.

moe.curriculum@gmail.com

د چاپ کال: ۱۳۹۵ هـ. ش.

د پوهنې وزارت

د تعلیمي نصاب د پراختیا او د ښوونکو

د روزنې معینیت

د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي

کتابونو د تالیف لوی ریاست

د ښوونکي کتاب

د اسلامي ښوونې او روزنې د تدریس لارښود

لسم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۵ هـ. ش.

ليکوالان

- مؤلف مولوی عبدالوکیل د عقایدو دیپارتمنت علمي او مسلکي غړی
- مؤلف مایل آقا متقی د حدیث دیپارتمنت علمي او مسلکي غړی.
- د مؤلف مرستیال محمد اصغر وکیل پوپلزی د فقې دیپارتمنت علمي او مسلکي غړی.
- مؤلف لیلا سایر د اسلامي زده کړو د دیپارتمنت علمي غړې.
- مؤلف گل آقا شائق د اسلامي زده کړو د دیپارتمنت علمي غړی.

علمي او مسلکي ایدیټ:

- محمد آصف کوچی

د ژبې ایدیټ:

- مؤلف محمد سهراب دیدار

دیني، سیاسي او فرهنګي کمیټه:

- دکتور عبدالصبور فخري
- محمد آصف کوچی

د څارنې کمیټه:

- دکتور اسدالله محقق د تعلیمي نصاب، د ښوونکو د روزنې او د ساینس مرکز معین
- دکتور شیر علي ظریفی د تعلیمي نصاب د پراختیا د پروژې مسؤل
- سرمؤلف عبدالظاهر گلستاني د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تالیف لوی رئیس.

طرح او ډیزاین:

- حمید الله غفاري
- فیض محمد فیاض

د چاپ د سمون چارې: محمد کبیر حقل د پوهنې وزارت د نشراتو او اطلاعاتو رئیس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی	دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې	هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی	د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو	د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي	پامپریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي	هم ایماق، هم پشه یان
دا هیواد به تل ځلېږي	لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به	لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مودی رهبر	وایو الله اکبر وایو الله اکبر

بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهنې د وزیر پیغام

د لوی خدای ﷻ ډیر شکر دی چې انسان یې په احسن تقویم کې پیدا او هغه ته یې د خبرو کولو توان ورکړ او د علم او فکر پر ګاڼه یې سمبال کړ. ډیر درود دې وي د اسلام پر ګران پیغمبر حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ چې د انسانیت ستر ښوونکی دی او د رحمت، لارښوونې او روښنایۍ پیغام راوړونکی.

ښوونه او روزنه په هره ټولنه کې د بدلون او پراختیا بنسټ دی. د ښوونې او روزنې اصلي موخه د انسان د بالقوه ځواکونو فعالول او د هغه د پټو استعدادونو غوړول دي.

درسي کتاب د ښوونې او روزنې په بهیر کې یو مهم رکن بلل کیږي چې له نوو علمي بدلونونو او پرمختګونو سره اوږه په اوږه د ټولنې له اړتیاوو سره سم تالیف کیږي. درسي کتابونه باید د منځپانګې له مخې خورا بډای وي چې وکړای شي د علومو له نوو لاسته راوړنو سره مل دیني او اخلاقي زده کړې د نوو میتودونو له لارې زده کوونکو ته ولېږدوي.

دغه کتاب چې اوس ستاسو په واک کې دی، د همدغو پورته ځانګړنو پر بنسټ چمتو او تالیف شوی دی. د پوهنې وزارت تل زیار باسي چې په هیواد کې تعلیمي نصاب او درسي کتابونه د اسلامي ښوونې او روزنې او د ملي هویت د ساتلو پر بنسټ جوړ او له علمي معیارونو، نوو روزنیزو میتودونو او د نړۍ له علمي پرمختګونو سره سم چمتو کړي. د زده کوونکو استعدادونه په ټولو اخلاقي او علمي خواوو کې وغوړېږي او په هغوی کې د تفکر او نوښت توان او د پلټنې حس پیاوړی کړي. د خبرو اترو او پیرزونې د فرهنگ دودول، د هیواد پالنې او د مینې او محبت د حس پیاوړی کول، ښه او پیوستون د پوهنې د وزارت نورې غوښتنې دي چې ښایي د لوست په کتابونو کې ورته پام وشي. درسي کتابونه د ښه او مسلکي ښوونکي له درلودو پرته نشي کولای ټاکل شوي موخې ترلاسه کړي. ښوونکی د ښوونې او روزنې یو مهم جزء او د ښوونې او روزنې د پروګرامونو پلي کوونکی دی. د هیواد له ژمنو او زړه سواندو ښوونکو څخه، چې د تورتم او ناپوهۍ په وړاندې یې جګړه خپله دنده ګرځولی، دوستانه هیله لرم د تعلیمي نصاب په دقیق او مخلصانه تطبیق کې د هیواد ماشومان، نجونې او تنکي ځوانان د پوهې، اخلاقو او معنویت لوړو څوکو ته ورسوي.

د هیواد د زده کړې د نظام بری د خلکو له جدي مرستو پرته امکان نه لري. له دې امله له ټولو قشرونو او د ملت له شریفو خلکو، په تیره بیا له کورنیو او د زده کوونکو له درنو اولیاوو څخه هیله لرم چې د معارف د موخو د لاسته راوړو په برخه کې له هېڅ ډول مرستې څخه ډډه ونه کړي. دغه راز له ټولو لیکوالو، پوهانو، د ښوونې او روزنې له ماهرینو او د زده کوونکو له محترمو اولیاوو څخه هیله کیږي چې په خپلو رغنده نظرونو، وړاندیزونو او نیوکو د درسي کتابونو په لابنه والي کې د پوهنې له وزارت سره مرسته وکړي.

لازمه بولم له ټولو ښاغلو مؤلفانو، د پوهنې وزارت له اداري او فني کارکوونکو او له ملي او نړیوالو بنسټونو څخه، چې د دغه کتاب په چمتو کولو، چاپولو او ویش کې یې زیار ایستلی او مرسته یې کړې، مننه وکړم.

په پای کې له لوی خدای ﷻ څخه غواړم چې په خپله بې پایه مهرباني له موږ سره د پوهنې د سپیڅلو ارمانونو په لاسته راوړلو کې مرسته وکړي. انه سمیع قریب مجیب.

د پوهنې وزیر

دوکتور اسدالله حنیف بلخي

سرليکونه

سرليک	مخ
له ښوونکي سره څو خبرې	۱
د عقایدو څه	۱۰
لومړی لوست	۱۱
د عقایدو علم	۱۱
د الله تعالی پر وجود ایمان	۱۴
د الله تعالی یوالی او وحدانیت	۱۷
د الوهیت توحید	۱۹
د الله تعالی نومونه او صفتونه	۲۲
د الله تعالی صفتونه	۲۵
د الله تعالی ذاتي صفتونه (قدرت او اراده)	۲۸
د الله تعالی ذاتي صفات (سمع، بصر، علم او حیات)	۳۰
د الله تعالی د کلام صفت	۳۲
په ملائکو ایمان	۳۴
د حدیث شریف څه	۳۷
دا حدیثو اهمیت	۳۸
تدبیر په کارونو کې	۴۱
د صلیحي ارزښت او د خلکو ترمنځ روغه	۴۳
په کارونو کې اسانتیا	۴۶
د ظلم مخنیوي	۴۹
د غضب درملنه	۵۳
غوره خلک	۵۶
د ایمان ځانګړي	۵۹
تعصب (قوم پرستي)	۶۳
د مؤمن شان (حالت)	۶۶
پر تکالیفو صبر	۶۹
د مسلمان حقوق	۷۳
دوه مخي	۷۷
د خوب آداب	۷۹
د فقهې برخه	۸۲
اسلام د ژوند کړنلاره ده	۸۳
د اسلام اقتصادي نظام	۸۶
د اسلامي اقتصاد ځانګړتیاوې	۸۸

۹۳ د میراث په هکله قرآني لارښوونې
۹۵ د میراث په هکله قرآني لارښوونې
۹۶ د میراث د علم مبادي
۱۰۱ ذوی الفروض او برخې یې او د ښځو له ډلې څخه د ذوی الفروضو حالتونه:
۱۰۳ د ښځو له ډلې څخه د ذوی الفروضو حالتونه
۱۰۴ عصبات
۱۰۶ د برخو مخرجونه
۱۰۸ عول
۱۱۱ تماثل، تداخل ... او تصحیح
۱۱۳ د ورثې ترمنځ د متروکې د وېشلو طریقه:
۱۱۶ تخارج
۱۱۸ رد
۱۲۱ جهاد
۱۲۲ د جهاد لاس ته راوړنې
۱۲۶ په جهاد کې کوم کسان مکلف دي
۱۲۹ د اسلام له نظره د جهاد ډولونه
۱۳۱ صلح او احکام یې

له ښوونکي سره څو خبرې

محترم ښوونکی،

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

يوه ښوونيزه او تربيتي ټولنه د يوې پر مختللي ټولنې د ښه تشکيل سبب ګرځي.

يوه ښه ټولنه له هغې ټولنې څخه عبارت ده چې اسلامي ارزښتونه او اخلاقي ګټې پکې مراعات شي، ځکه چې له ملي او اسلامي هويت سره د نیکو اخلاقو او هداياتو مراعاتول ددې سبب کېږي، چې وګړي محفوظ او خوندي پاتې شي، چې دا د پوهنې وزارت يو بنسټيز او اساسي هدف دی.

د ښوونکو،

ددې لپاره چې د وطن بچيان مو له اسلامي ارزښتونو او له ديني زده کړو باخبره، له ملي، ټولنيزو او نړيوالو مصلحتونو باخبر او له اصيل اسلامي او افغاني فرهنگ سره لوی شي او په کړنو، رويه او ذهنيت يې مثبت اغېزه وکړي، نو هيله ده چې ښاغلي ښوونکي د همدې لارښود کتاب په رڼا کې چې د تعليمي نصاب د پراختيا او درسي کتابونو د تاليف د رياست د مسلکي غړيو لخوا په پوره زحمتونو سره برابر شوی، کار واخلي.

د ښوونکي لارښود دا کتاب د لسم ټولګي د اسلامي ښوونې او روزنې مضمون لپاره ترتيب شوی او لکه څنګه چې د کتاب په پښتۍ (بسم الله الرحمن الرحيم) تزيين شوې وروسته د مؤلفانو معرفي راځي او بيا د موضوعاتو فهرست راځي.

د درسونو جوړښت داسې دی چې د درس سرليک د شمارې او مخ ۴۵ دقيقې، د درسي ساعت، د درسي فعاليتونه، په ځينو لوستونو کې د لغاتو مانا او د تدريس تګلاره او کړنلاره، د مواد معرفي، د درسي کومکي توکو او مواد معرفي او د ښوونکي نور اړونده فعاليتونه، د احوال پوښتنه، د ټولګي تنظيم، د حاضري-اخيستل او نور ګډ فعاليتونه چې د ښوونکي او زده کوونکو تر منځ وي، لکه: پوښتنې او جوابونه، انفرادي او ګروپي تکرار او يا هم مسابقه هغه لارې او تګارې دي، چې په اساس يې موږ د موخې لاسته راوړلو، لپاره ارزونه تر سره کوو او په اخر کې د لوست لنډيز او زده کوونکو ته د کورنۍ کار دنده ورسپارل کېږي.

د لوست په لښه کولو کې، د لوست له سرليک وروسته د لاندې تشرېح په اړه کافي معلومات ورکړل شوي دي.

د ښوونکي صفتونه

تقوا داره، با ديانته او ښک اخلاقه وي.

د لوړو اميدونو او هيلو خاوند وي.

په خپل نفس او ځان باور ولري.

د لوړ شخصيت څښتن او د نورو تر اغېزې لاندې نه وي.

په ځان بسيا، د لوړ مزاج او دندو د ښه تنظيم کولو وياړ ولري.

ډاډه او له ستونزو ويره ونلري.

له زده کوونکي سره د ښک سلوک او روپې درلودونکی وي.

د قوي روحيې خاوند او زيار ويستونکی وي.

له زده کړې او پوهې سره مينه ولري.

د مطالعې او پوهې لپاره خپل خالي وخت غنيمت وګڼي.

د زده کوونکو د ښوونې او روزنې لپاره هڅه وکړي او له مطالعې او مذاکرې ګټه واخلي.

په لوست ورکولو او د ژوندانه په بهیر کې له نیکو اړیکو کار واخلي.
 د هغو معلوماتو د پیدا کولو په لټه کې وي، چې پرې نه پوهیږي او د نورو له نصیحتونو ګټه واخلي.
 د نوموړي لاسرسي باید په لوست پورې اړوند نه بلکې ټولیز وي.
 له نورو سره صداقت، د خیانت په اړه بې فکره او د لوړ مقام او یا وسایلو د لاسته راوړلو لپاره رشوت ورنکړي.
 د ژوند په ټولو چارو کې د زده کوونکو لپاره یوه ښه بیلګه وي.

د یو ښه زده کوونکي صفونه

ښوونکي ته درناوی لري.
 د پلار او مور فرمانبرداره وي.
 له لوړې لیوالتیا سره ښوونکي ته غوږ نیسي.
 په ټاکلي وخت خپل ټولګي ته حاضرېږي.
 په لومړي ګام کې خپل درسونه مطالعه کوي او بیا خپله کورنۍ دنده ترسره کوي.
 په هر درسي ساعت کې د لوست مهم ټکي په خپله کتابچه کې رسوي.
 د نورو درناوی کوي او د ښو ملګرو سره یوځای او له بدو ملګرو لیرې ګرځېدل خپله دنده بولي.
 پنځه وخته لمونځ په جماعت سره کوي.
 درسي او ضروري توکو ته لاسرسي ولري، لکه: قلم او کتابچه او
 د ژوند په ټولو چارو کې د اسراف نه کول خپله دنده بولي.

درسي پلان

پلان په لغت کې د تدبیر، سنجش او تصمیم نیونې په مانا دی، چې د یو کار د سرته رسولو لپاره په لاره اچول کېږي او په اصطلاح کې پلان له هغې ذهني نقشې څخه عبارت دی چې د یو کار او فعالیت ټولې اړونده چارې تنظیموي.

درسي پلان له هغې ذهني نقشې څخه عبارت دی، چې د ښوونکي له لوري د ټولګي ټول اړوند فعالیتونه او د زده کوونکي اړوند فعالیتونه، چې د لوست په جریان کې راځي تنظیموي.

د درسي پلان مهمې دندې او ګټې

- د پیچلي او مغلق مطلب حل کېدل او د موادو لا ښه ترتیب او تنظیم،
- په تدریس کې له بېلابېلو لارو او تګلارو ګټه اخیستل،
- د ټولګي په فعالیتونو کې زده کوونکو برخه کول،
- له ښوونکي سره د لوست په چارو کې مرسته کوي برخه ورکول، چې د درس لپاره مناسب توکي وټاکي،
- له ښوونکي سره مرسته کوي چې په ډاډه زړه لوست ورکړي او د زده کوونکو لپاره اغېزمن پریوځي،
- ښوونکي په تدریس کې موخې ته رسوي.

د ښوونکي د لارښوونو د محتویات کاري چوکاټ

۱_ اصطلاحات

اصطلاحات د اصطلاح جمع د عربي ژبې یوه کلمه ده چې د صلح له ریښې اخیستل شوې او د صلحې او پخلاينې په مانا ده.

د اصطلاح نوم د فرهنگ او ډيکشنري له مخې د ترمینالوژۍ (Terminology) لپاره کارول کېږي، اصطلاحات او حقایق د هر قوم، ملت، مذهب او بلاخره په ټولیزه توګه د هغو علومو څرنگوالي دی، چې د یوې مهمې او اساسي علمي حوزې، مهارتونو او د فکر او ذهنیت درلودلو په اساس یې وضع کړی وي. د بیلګې په توګه په قرآن کریم د آیت، سوره، رکوع اصطلاحات او نور او یا لکه په دیني زده کړو کې د کلمې، لمونځ، زکات او د کعبې شریفې د حج اصطلاحات او نور.

۲- موخې

اهداف د هدف جمع ده په فرهنگ معین کې هدف داسې تعریف شوی دی: هر لورې شی، لورې خپرول شوی شی، نښه، تیر یا هر هغه شی، چې انسان یې رسېدو ته هڅه کوي او مقصد او هیله یې وي. هدف یو درسي واحد دی چې پر اساس یې د ښوونې او روزنې د ټولیز نظام د مفرداتو موخې، د درسي مضمون موخې چې په ټولګې کې د درس ویلو، د مهارتونو د زده کولو او د ذهنیت په محتوا کې طرح کېږي. د یو مضمون لپاره د کل او جزوي هدفونو ټاکل او د زده کوونکو په کړو وړو کې د یو درسي واحد په موخې د بدلون راوستلو لپاره او یا هم د زده کوونکو د ذهن د پراختیا لپاره په لاره اچول کېږي دا تغیرات همغه درسي پروګرامونه دي. د موخه سرچینې او حدود له هغه طبیعت څخه عبارت دی چې زده کوونکي، ټولنه او استادان پکې راټول شوي او هغه وسایل چې په لاس کې مو دي اړتیاوو، نظر پوښتنو، څېړنې او مطالعې وروسته ټاکل کېږي. د موخې او پروګرام ترمنځ درسي اړیکه او رابطه تردې مهمه ده، چې که موږ هدف ونلرو، نو کوم پروګرام یا برنامه هم نشو لرلای، په بل عبارت پروګرام جوړول (د درسي کتاب لپاره د ښوونیزو توکو برابرول او تهیه کول، د ښوونکي لارښود...) تر وخت پورې خپل علمي توب او منطقي والی ځانته ښیي چې ټاکلی هدف ولري. په حقیقت کې د یو لوست محتوا، د لوست موخې دي چې زده کوونکي څومره پوهیږي؟ مهارتي هدفونه، چې زده کوونکي څرنگه عمل کولی شي؟ او ذهني هدفونه یا د وړاندې کولو د تګلارې هدفونه، چې زده کوونکي څنګه کولای شي د وګړو او اشخاصو په توګه پرمختګ وکړي او په ټولنیز ژوندانه کې فعاله ونډه واخلي، دا ټول هدفونه تر پوښښ لاندې راولي.

د درسي یا ښوونیزو توکو تعریف

درسي مواد له اشیاءو او څیزونو څخه عبارت دي چې د ښوونکو او زده کوونکو د موخو د لاسته راوړلو په لاره کې مرستندوی پریوځي او یا په بل عبارت هغه د لیدو او اوریدو وړ توکي دي چې ښوونکي د تدریس په وخت کې ترې ګټه اخلي.

۳- درسي کومکي توکي

درسي کومکي توکي له طبیعي او ساده توکو څخه عبارت دي چې په چاپیریال کې په اسانۍ پیدا کېږي، لکه: د لوییا دانې، نخود، میډه تیرې او داسې نور. غیر محیطي توکي، لکه: چارت، فلش کارت، مودلونه (د ځمکې کوره، نقشه، تصویر) او داسې نور. د نوعیت او څرنگوالي له مخې درسي مرستندوي توکي په دوه ډوله ویشل کېږي: عمومي مواد، لکه: درسي کتاب، تخته، تباشیر، او داسې نور خصوصي مواد: لکه مودلونه، ګرافیکي توکي، سي ډي، فلم، پرېکټور، لابراتوارونه، تصویري او ساده کارتونه، مقوایي چارتونه، فلپ چارتونه، هندسي بکسونه، نقشه او داسې نور چې د ښوونکو او زده کوونکو له لوري د تدریس په چارو کې ورڅخه کار اخیستل کېږي.

درسي مواد زده کوونکي له میخانیکي مرحلې، څخه (لکه طوطي چې لوست په یو ځل حافظې ته سپاري) د عینیت مرحلې او عیمقې پوهې ته رسوي، د ښوونکي لارښود په کتاب کې زموږ هدف له درسي موادو څخه عمومي مواد نه دي، لکه: کتاب، زده کوونکي، تخته او تباشیر بلکې هدف مو د هغو اغیزمنتوب دی او له ټولو هغو موادو څخه عبارت دي چې له هر ډول

سرچينو څخه، چې ښوونکي يې برابر وي او يا له کومې فابريکې او نورو کومو ځايونو څخه لکه: د ښوونيزې ټکنالوژۍ دفتر لخوا چې ښوونځي ته سپارل کيږي.

۴_ ښوونيز فعاليتونه

د فعاليتونو له راوړلو څخه زموږ موخه د لوست په تحکيم کې د زده کوونکو د ونډې اخيستل دي. لکه د رول په سرته رسولو کې، له مخې څخه په ليکلو، متن لوستلو، مشاهدې، د ارتباط په ټينګولو طبقه بندي کولو او نورو کې چې د زده کړې په وخت کې سرته رسيږي او يا له ټولګي د ښوونځي په ډګر، سير علمي او نورو فرهنگي او ديني غونډو کې په مجموعي، يو کسيز او ډله ييز ډول سرته رسوي. په مجموعي، انفرادي او ډله ييز شکل په شخصي او ګروپي ډول د فعاليتونو لپاره په درسي پلان کې ډېر وخت په پام کې نيول شوی: چې د زده کوونکو په ذهنونو کې لوست په اغيزمن ډول ځای ونيسي او زده کوونکي ترې يو څه زده کړي، دا چې په ټولګي يا ښوونيز چاپيريال کې هر ډول ترسره شوی مهارت، خلق شوی ذهنت په خپلو ورځنيو چارو کې تطبيق کړي او زده کوونکي د لوست په ارزښت پوهه او په ورځني ژوندانه کې ترې ګټه واخلي او هم يې په شخصي او ټولنيز اړخ کې مثبت بدلون راولي.

۵_ ارزونه

د لوست له مهمو رکنونو څخه يو هم د لوست پای کې هميشنۍ ارزونه ده، په منظم او سيستماتيک ډول ارزونه موږ د موخو د سرته رسيدو په برخه کې باوري کوي چې آيا پورته ذکر شوي هدفونه ترسره شوي او که د ترسره کيدو په حال کې دي او تر کومې اندازې موږ ته ددې ډاډه راکوي، چې زموږ تدريس د موخو په لور ګامونه ايښي چې په شفاهي او تحريري ازموينو او د معياري نوموړو د جدول په اساس ترسره کيږي.

۶_ د لوست ارزښت

په ورځني ژوندانه کې د درس متن ويلو، د مهارتونو (د درس د څرنگوالي کوچني او واړه مهارتونه) څومره عملي او عيني جنبه لري يانې کارول کيږي، د زده کوونکو فردي پرمختګ او ټوليزې اړيکې ترکومه بريده په کومه کچه مخ ته تللي يوه ارزونه ترسره کيږي.

محترم ښوونکي کولای شي د هر درس نتيجه او پايله د ليدلو او په زده کوونکو کې د بدلونونو په راتلولو، لکه په رويه، کړو وړو، د يو زده کوونکو بل زده کوونکي سره اړيکه له مخې ارزوي او ځان ډاډه کوي.

۷_ کورني دنده

زده کوونکي ډېر وخت په کور کې د کور له غړو سره تيروي، نو له دې امله د لوست موخو ته د رسيدو لپاره زده کوونکي ته کورني دنده سپارل کيږي چې په ساده او اسانه ډول يې حل کړي او زده کوونکي تشويق شي چې نوموړې کورنۍ دنده د ملګرو او د کورنۍ د غړو په مرسته ترسره کړي.

د تدريس اصول او تګلارې

دا يو مسلم حقيقت دی، چې انسانان هر ډول کارونه ترسره کوي، بايد د کار د ترسره کولو په اصولو باندې وپوهيږي او له ترسره کولو يې مثبتې نتيجه واخلي، اصول د اصل جمع ده او د اساس او بنسټ په مانا ده، په ښوونه او روزنه کې له هغه يو سلسله مقرراتو او تګلارو څخه عبارت دي، چې ښوونکي د يوې موضوع د تدريس پرمهال ترې کار اخلي او په پايله کې نوموړی ټاکلي هدف ته رسوي.

په هره اندازه، چې ښوونکي له ډېرو طريقو سره بلد وي، ځای او وخت ته په پام سره د زده کوونکو په اختيار کې د لوست محتوا او په زړه پورې مواد ورکوي او هيڅ کوم زده کوونکي د لوست په وخت کې غير فعال نه وي او د ښوونکي تدريس ډير په زړه پورې وي.

تدریس: له هغو فعالیتونو څخه عبارت دی، چې ښوونکی او زده کوونکی دواړه د تدریس موخې ته رسوي او تدریس دې اصولو ته د تدریس میتود یا طریقه هم وایي.

د تدریس میتود او طریقه

د یو کار د ترسره کولو لپاره د مراحلو ترسره کولو ته د هغه میتود وایي، یا د لوست هغې منظمې او باقاعده طریقې ته وایي چې ښوونکی یې له مخې نوموړی لوست وړاندې کوي یا ټولو فعالیتونو ته ویل کیږي، چې ښوونکی یې په کم وخت کې ترسره کوي او په پایله کې یې مطلب زده کوونکو ته روښانه کړي دېته میتود وایي.

د تدریس اصول بېلابېل ډولونه لري: لکه لکچر، خطابه، مشق او تمرین، سوال او ځواب، ښوونه، د سیالۍ ترسره کول، گروهه کار، علمي څېړنه، مناقشه او مذاکره، انفرادي تگلارې، مطالعه او داسې نور. موږ یې یوازې هغو ته اشاره کوو، چې پدې کتاب کې ترې استفاده شوې.

د گروهه کار طریقه

۱- د یو ټولګي زده کوونکي په څو گروهو ویشل کیږي هر گروهه په یوه موضوع چې د ښوونکي له خوا ورکول کیږي بحث کوي، په مشترک ډول پرې کار کوي او خپل نظریات او افکار سره تبادله کوي، ددې لپاره چې موضوع یې ښه زده شي له یو بل پوښتنې کوي، بحث او مناقشه ترسره کیږي. په دې تگلاره کې ښوونکي د لارښود حیثیت لري. که کله په گروهو کې ستونزه راولاړه شي، پوښتنو ته یې ځواب وایي. له تجربو ثابته شوي چې د انفرادي زده کړې په پرتله گروهه زده کړې ښې دي.

عمده او مهم ټکي چې ښوونکی یې د گروهه کار په ترسره کولو سره په پام کې نیسي

۱- بهتره به وي که د گروهه غړي ۳-۶ کسان وي او په گروهو نومونه کینودل شي.

۲- گروهه کار او لارښوونه باید ډېر واضحه وي.

۳- د امکان په صورت کې د گروهه کار لپاره زده کوونکي د دایرو په شکل برابرېږي.

۴- د گروهو ترمنځ باید فاصله موجوده وي، چې ښوونکی په اسانۍ وکولای شي تګ راتګ وکړي.

۵- ښوونکی باید ټول زده کوونکي وڅاري او پوښتنو ته یې ځواب ووايي.

۶- په گروهه کار کې زده کوونکو ته باید داسې موضوع ورکړل شي، چې د سرته رسولو قدرت او توان یې ولري.

۷- زده کوونکي باید په راتلونکي گروهه کار کې بدل او را بدل شي.

۸- په گروهه کار کې باید وخت وټاکل شي.

۹- د گروهه کار په پای کې باید د هغو پایله اعلان شي.

۲- د نقش د سرته رسولو

زده کوونکي ونډه اخلي او د نوموړي ویل شوې لوست موضوع او هغه ځایونه چې د تمثیل وړ وي، باید د حقیقي صحنې په شکل تمثیل شي.

عمده او مهم ټکي چې د نقش له سرته رسولو سره په پام کې ونیول شي

۱- له دې تگلاره هغه وخت استفاده کیږي، چې خلک ورته په بده سترګه ونه ګوري.

۲- هغه مواد او توکي چې د نقش د سرته رسولو په وخت کې ترې کار اخیستل کیږي باید مخکې له مخکې تیار شي.

۳- ښوونکی باید د زده کوونکو د نقش د سرته رسولو لپاره د تسهیل کوونکي او لارښود موقف ولري.

۴- ښوونکی باید د نقش د سرته رسولو په وخت کې د ټولګي کنټرول په پام کې ونیسي.

۵_ د نقش په سرته رسولو کې باید زده کوونکو ته روښانه لارښونه وشي چې کوم زده کوونکي کوم نقش، کوم کارونه او څه وخت ترسره کوي.

۶_ د نقش په سرته رسولو کې هغه زده کوونکي باید وټاکل شي، چې د سرته رسولو توان یې ولري.

۷_ د نقش سرته رسول باید په داسې ځای او ټولګي کې ترسره شي، چې ټول زده کوونکي یې وويني.

۳- د پوښتنو او ځوابونو د ترتیب طریقه

په دې طریقه کې موضوع په وړو وړو برخو ویشل کېږي او له هرې برخې یې پوښتنې برابرېږي عمده او مهم ټکي، چې په دې طریقه کې په پام کې نیول کېږي په لاندې ډول دي.

۱_ ښوونکی باید داسې پوښتنې وکړي، چې زده کوونکي یې د پوښتنې په مفهوم پوه شي یا یې درک کړی شي.

۲_ یو زده کوونکی هغه وخت پوښتنه کوي، چې ښوونکی باید د نوموړې پوښتنه بل زده کوونکي ته راجع کوي، چې ځواب یې پیدا شي.

۳_ زده کوونکو ته ددې وخت ورکړل شي، چې له یو او بل څخه پوښتنې وکړي.

۴_ ښوونکی باید د پوښتنو او ځوابونو په وخت کې له موضوع بهر نشي.

۵_ د پوښتنو او ځوابونو په تګلاره کې باید ډېر زده کوونکي ونډه واخلي.

۶_ هغه زده کوونکي چې تل غواړي پوښتنې ته ځواب ووايي او د نورو زده کوونکو د ځواب ویلو چانس له منځه وړي، باید کنټرول شي.

۷_ وخت باید په پام کې ونیول شي.

۸_ هغه زده کوونکي، چې په پوښتنو او ځوابونو کې برخه نه اخلي هغوی دې په پوښتنو او ځوابونو کې شامل شي.

۹_ ښوونکی باید زده کوونکو ته د ناسم ځواب په ویلو ګواښ ونه کړي.

۱۰_ ښوونکی باید هغه زده کوونکي، چې سم ځواب یې ویلي، وهڅوي.

۴- د مسابقي میتود

سیالي کول د تدریس اصولو څخه یو اصل دی، په دې تګلاره کې د زده کوونکو ترمنځ مثبت سیالي رامنځ ته کېږي او یو شمیر زده کوونکي هڅه کوي چې د بل ګروپ له زده کوونکو څخه سیالي وګټي، په دې طریقه کې زده کوونکي ډېر فعال وي او د فعالیت مرکز بلل کېږي. پدې اصولو او طریقه کې زده کوونکي په دوو ګروپونو او ډېرو ګروپونو باندې ویشل کېږي او په هر ګروپ کې په مساوي سويه زده کوونکي وي. په دې تګلاره کې په ابتدايي او ثانوي ټولګیو کې کار اخیستل کېږي.

هغه ټکي، چې د سیالي په طریقه کې باید په پام کې ونیول شي، په لاندې ډول دي:

۱_ د د سیالي لارښونه باید څرګنده وي.

۲_ د سیالي په وخت کې باید ټولګي کنټرول شي.

۳_ د نومرو په ورکولو کې باید عدالت وشي.

۴_ د سیالي پوښتنې باید له اسانه ترسخته پورې ترتیب شي او له هر ګروپه په مساوي ډول پوښتنې وشي.

۵_ د سیالي په طریقه کې یو زده کوونکی له بل زده کوونکي پوښتنه کوي او که زده کوونکی پوښتنه ونشي کولای، ښوونکی باید پوښتنه وکړي.

۶_ په پای کې باید د سیالي پایله اعلان شي.

۵_ د خبرو اترو او بحث تگلاره

په دې تگلاره کې ښوونکي فکري سوالونه برابروي او زده کوونکو ته د مناقشې وخت ورکوي. وروسته سم او صحيح ځوابونه ورڅخه ټاکي او هغه د تختې په مخ ليکي په همدې ډول مخ ته ځي خو د موضوع ټول عناصر د پوره والي خواته لاړ شي، په پای کې جمع بندي کيږي او د هغو افکارو ترمنځ ارتباط، چې زده کوونکي سره توافقي ته رسيدلى د آيات او حديث په استدلال او د فقهې په دلايلو سره، يا له نورو اقوالو او اعمالو څخه دې استفاده وشي خو ټول زده کوونکي پکې ونډه واخلي او د شريعت سرچينې او منابع له استدلال سره ثبوت شي.

۶_ د مسالې د حل طريقه

په دې طريقه کې يو شکل او يا يوه پوښتنه مطرح کيږي چې ورځني ژوند پورې اړونده وي خو د زده کوونکو توجه ځانته راواړول شي او د دوى د پام شي چې د هرې ستونزمنې مسالې د حل لپاره پوښتنې وکړي. په دې تگلاره کې د زده کوونکو د فکر کولو، سوچ کولو، تحقيق کولو، او د منابعو او سرچينو د لاسنه استفاده کولو وړتيا پياوړې کيږي، دا ځکه چې اسلامي احکام او اسلامي تصميمونه د زده کوونکو له ورځنيز ژوندانه سره تړاو لري او د ژوند ټولو چارو او قضيو له حل او ستونزو سره اړيکه لري، ددې تگلارې په ترسره کولو سره زده کوونکي دا زده کوي چې څنگه په ټولگي کې فعاله ونډه واخلي او له زده کوونکو سره مرسته کوي چې د شريعت حکمت ښه او په تدبير سره درک کړي.

۷_ د تحليل او تجزيې تگلاره

په دې تگلاره کې د لوست محدودول چې د مفهومونو درلودونکي وي مثالونو ته په کتو سره وړاندې کيږي او د مثالونو په ورکولو سره ددې کار په بيلابيلو تگلارو او پريکړو په کولو سره ترسره کيږي.

__ د مثبتو او منفي مثالونو په ورکولو سره ځانگړې تعريف او خاصيتونو سره فشرده خاصيتونه.

__ د مفهوم، مثبت او منفي مثالونه

__ مثبت او منفي مثالونه او د مفهوم تعريف

د داسې تگلارو او کړنلارو په کار اچول چې له اسلامي تعليم او تربيه سره مرسته کوي. د زده کوونکو د ذهنونو د لاپراختيا په موخه له دې ډول تگلارې کار اخيستل کيږي دا د دې لپاره چې ښه مفهوم ترسره شي او د اسلام په حقيقي مانا پوهه ترلاسه کړي.

۸_ د قيصې او حکايت کولو تگلاره

ښوونکي د تاريخ او واقعاتو د تدريس پرمهال له دې تگلارې کار اخلي، په داسې حال کې چې د قيصې اساسات مراعات کړل شي او هغه قيصې چې د تدريس په برخه کې ترې کار اخيستل کيږي، ډېرې په کار راځي د لوست په واضح کولو کولاي شي له دې کار څخه گټه واخلي، دا تگلاره معمولا د ماشومانو او لويانو لپاره کارول کيږي، همدارنگه د سيرت ښي د تدريس پرمهال او يايې د اخلاقو د تدريس پرمهال ترې کار اخيستل کيږي.

د قصې کولو د تگلارې مهم ټکي په لاندې ډول دي:

__ لنډې وي او د درسي ساعت له ختمېدو مخکې خلاصيږي.

__ په دې تگلاره کې د زده کوونکو زده کړه په پام کې نيول کيږي.

__ د زده کوونکو د علاقې او دلچسپۍ سبب کيږي.

۹- د نمایش تگلاره

په دې تگلاره کې ښوونکي ځينې معلومات ليکي، وروسته هر زده کوونکي ته نقش ورکوي چې په ذهن کې يې کښيني او د تل لپاره يې په ذهن کې پاتې شي.

ددې تگلارې په پلي کولو کولای شي د اوریدیزو او لیدیزو ښودنو څخه استفاده وکړي، لکه، راډیو، ویدیو او داسې نور، اړینه ده چې په تمثیل کې د پیغمبرانو له تمثیل څخه ډډه وکړو خو ددوی شخصیتونو ته کومه ستونزه ونه رسیږي.

۱۰- د لکچر طریقه او میتود

ښوونکي هغه وخت دا طریقه په کار اچوي چې ښوونکي مخکې زده کوونکو ته لوست مفاهیم وړاندې کړي او خپل ځان ډاډه کړي چې د زده کوونکو ذهنونو ته تر کومې اندازې معلومات او مفاهیم انتقالولی شي د یادولو وړده چې ښوونکي موضوع ډېره اوډه نکړي او له ډېرو او بې ځایه خبرو ډډه وشي، زده کوونکو پاملرنه راجلب کړل شي چې زده کوونکي وکولای شي په لوست کې پوره ونډه واخلي او د ښو خبرو کولو اسلوب مرعات شي او خطابه پکې تحقیق ومومي.

۱۱- د مشق او تمرین طریقه او تگلاره (تکرار)

په دې طریقه کې د قرآن د حدیثو او هغو متنونو په تدریس کې چې له زده کوونکو یې د سم او دقیق ویلو غوښتنه شوي وي کار اخیستل کیږي، زده کوونکو د تجوید له احکامو سره سم د کلمو او متنونو جرایت اوروي. په لومړنیو ټولګیو کې د قرآن تلاوت په ورزده کولو او په ځانګړې توګه د سورتونو د حفظ او احادیثو په یادولو کې ښوونکي اړ دی چې له دې طریقې کار واخلي.

په کوم ډول چې ښوونکي د یو آیت او یا د هغو د یو جز تلاوت کوي یا یې لولي او زده کوونکي یې په ډلپیزه توګه ورپسې تکراروي، لکه څنګه چې سختې کلمې او هغه عبارتونه چې لانورې توضیح او تشریح ته اړتیا لري جدا جدا تکراروي.

۱۲- عملي تمرین

عملي تمرین د عملي موضوعاتو او مهارتونو د پر مخ بیولو په پروسه کې اړین دی. زده کوونکو ته په عمل کې وروښودل شي، لکه: لمونځ، اودس، تیمم او دکامل تلاوت مهارتونه، د څېړنې مهارتونه او د رسم او نقشو په کارول او ویل، دا هغه لارې او تگلارې دي چې د تطبیقولو وړ دي، دا که په ټولګي کې د ننه یا بهر وي. باید ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه وکړي. په هغه صورت کې چې زده کوونکي وکولای شي درک یې کړي.

۱۳- د پلټنې او کشف تگلاره

په دې تگلاره کې زده کوونکي د معلوماتو د راټولولو لپاره نورې سرچینې لټوي او مؤلف کیږي چې نور معلومات پیدا کړي، دوی د آیتونو عمق ته ځي او په اړه یې فکر کوي. دوی میتود پواسطه د تفسیر له کتابونو او نورو اړونده ځایونو څخه چې په تخصص پورې یې اړوند وي او له نوو نشراتو او ورځپاڼو څخه استفاده کوي.

په دې تگلاره کې د زده کوونکو نقش بحث او اکتشاف او د معلوماتو راټولول دي، له هغه وروسته د معلوماتو منظم کول او وړاندې کول او په اړه یې له نورو زده کوونکو سره مناقشه کول دي، لنډه دا چې د کوم څه په اړه چې مناقشه کیږي په تخته لیکل کیږي.

د لوست سربیزه د زده کوونکو د ذهنونو د برابرولو لپاره یوه بله تگلاره ده، لکه د شکلو په ښوولو سره، د سوالونو په کولو سره، د جالبې قیصې په ویلو سره، د تصویر په ښودلو سره او هم د تیر لوست په تکرارولو او د داسې نورو شیانو په ویلو سره چې د مقدمې او وسایلو په وړاندې کولو سره توضیح ورکړل شوې وي.

د اسلامي عقیدې سرچینه او منبع ټول هغه موضوعات دي، چې په اسلامي زده کړو پورې اړوند دي.

— زده کوونکي د لوست په جریان کې فعالې ونډې اخیستلو ته تشویق کېږي، تر کومه حده چې امکان ولري، چې په دوی کې په خپله زده کړه پروسه قوي شي.

— د تدریس له بېلابېلو ډولونو او طریقو څخه په استفاده او د هغې په کارولو سره څو په پام کې موخې ترسره شي او د ټولګي ټولو زده کوونکو تر منځ شخصي او فردي توپیرونه په پام کې ونیول شي او عملي تمرین هم بدلیدونکي او رابدلونکي شي، نو همدې اساس د تدریس طریقي، لارې او تګلارې، د ویلو طریقه، د مفاهیمو د تحلیل طریقه، د تمثیل او پلټلو طریقه، د په بېلابېلو عملي تمرینونو په کولو څخه په لوست کې کیفیت رامنځ ته کوي او د زده کوونکو ډېره ونډه رامنځ ته کوي او د زده کړې له بهیره خوند اخلي. په یوه تدریس کې د یو اوږد مهاله تدریس له لارو چارو باید کار وانه خیستل شي.

— ښوونکي باید ډېره هڅه وکړي چې د قرآن کریم د شواهدو له مخې او د زده کوونکو د علمي کچې او عقلي توانایي ته په پام سره وټاکي:

په پای کې د ټولو ښوونکو پام څو لاندې اصولو ته را اړوو چې په رعایت کولو سره یې د زده کوونکو په رویه او ذهنیت کې بدلون راولي.

۱. ښوونکي د دې کتاب په لارښوونو مکلف دي او همدارنګه هر هغه څه، چې په تدریس کې ګټور پریوځي کولای شي ترې استفاده وکړي.

۲. د ښوونکو له دندو او مکلفیتونو څخه دا هم ده چې لارښود کتاب تر تدریس مخکې مطالعه کړي او د لوست ورکولو لپاره پوره چمتوالی ونیسي.

۳. اړینې زده کړې په ژوره توګه مطالعه کړي او مفهوم او محتویات یې د امکان په صورت کې په ساده ژبه شاګردانو ته وښيي.

۴. ښوونکي دې په ټولګي کې له سلام له اچولو وروسته د لوست په ورکولو پیل وکړي. د اوداسه په لرلو سره دې د الله په نوم د ثواب د ترلاسه کولو او د هېواد د پرمختګ په موخه دې د هېواد بچیانو ته تدریس مخ ته بوځي.

۵. له زیاتو او بې موردو خبرو څخه دې ډډه وکړي، علمي او شرعي حقیقتونه له خپلو زده کوونکو مه پټوي!

۶. که په کتاب کې د ښوونکي لارښود کتاب کې له کومې غلطۍ سره مخ شوی نو په سمولو کې یې هڅه وکړي. په پای کې د لوی خدای ج له درباره د هېواد ټولو زده کوونکو او ښوونکو، ته لارښوونې او کامیابي غواړو.

با احترام

د لسم ټولګي د ښوونکي لارښود کتاب تالیف کوونکي

مؤلف عنایت الله عادل د دیني علومو د ډیپارټمنټ علمي او مسلکي غړی

د عقایدو برخه

لومړۍ لوست

سرليک: د عقايدو علم

پاڼه: ۱-۳

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې:

زده کړونکي بايد

- ۱- د عقايدو د علم په تعريف، موضوع او غرض پوه شي.
- ۲- د عقايدو د علم په اړه بحث او خبرې وکړي شي.
- ۳- د دې لوست شرعي حکم په دقيق ډول وپېژني او نورو ته يې ورسولي شي.
- ۴- د عقايدو د علم حکم وپېژني.

لازمي پوهه

په درسي کتاب کې د عقايد د تعريف، موضوع، غرض، گټې، ارزښت او غوره والي او هم يې د حکم په اړه مفصل معلومات راغلي او موږ دلته د هغو اختلافاتو او د هغو د سبب په اړه لنډې خبرې کوو چې په اعتقادي احکامو کې رامنځ ته شوي دي. البته په عقايدو کې تدريجي بدلون د علم، فنونو او د انساني افکارو د پرمختگ پايله گڼل کېږي چې په اسلام کې دا قاعده هم شته.

د عقايدو د علم د پيدايښت تاريخ

خرنګه چې قرآن کریم د اسلامي عقيدې بنسټ او د نبي ﷺ سنت د هغې شارح گڼل کېږي، د پيغمبر ﷺ په زمانه کې چې د تشريع او د اسلامي عقيدې د بيان زمانه وه، محمد ﷺ دغه علم خپلو مخالفينو او اصحابو کرامو ته واضح کړی دی. نبي ﷺ به د خپلو اصحابو عقيدوي پوښتنې ځوابولې. د راشدو خلفاوو او لويو صحابه کرامو په وخت کې هم دغه علم په همدې ډول پرمخ لاړ، تردې چې د اسلام دين پراخ شو او داسې خلک او قبایل په اسلام مشرف شول، چې عرب نه وو او د اسلامي دين لمن د عربو له جزيړې څخه د باندې هم ورسيدله. د علم زده کړه او نور تمدنونه د دې لامل شول، چې په ټولو ديني علومو کې هم بحث او استدلال پراختيا ومومي چې په دې لړ کې د عقايدو علم هم بې برخې پاتې نه شو. د ابو جعفر منصور او بيا د هارون الرشيد په وخت کې د يونان فلسفه او منطق ترجمه او په اسلامي ټولنه کې خپاره شول او د مامون الرشيد په وخت کې دغه علم لا پراخ او اوج ته ورسېد، ځکه چې مامون په خپله عربي ژبې او د دې علومو ژباړې او ترجمې ته ډېره توجه وکړه.

مګر علم الکلام (عقايد) هغه مهال د نورو علومو په څېر خپل اساسات، بحثونه او بېلابېل عقلي او نقلي بحثونه خپل کړل او بنسټ يې کېښودل شو چې په دويمه پېړۍ کې د معتزله مذهب څرگند شو.

اقسام او شرعي احکام

د اسلام د سپېڅلي دين احکام، ارشادات، امر او نهیې چې د مسلمانو د ژوند مادي او معنوي، ديني او اخروي، وګړنيز او ټولنيز ژوند تنظيم او تشرېح کوي، په اساسي ډول د قرآنکریم د آياتونو او د نبوي احاديثو په واسطه بيان شوي دي او وروسته د وخت اړتيا ته په کتو سره يو شمېر امامانو او مجتهدينو هم د قرآني آياتونو او نبوي احاديثو په رڼا کې په دې اړه څېړنې کړې دي، دغه احکام او قوانين، چې د مسلمانانو ديني او اخروي ژوند دواړه تنظيموي، يو شمېر يې د عملي موضوعاتو څرگندونه کوي او يو شمېر نور يې د نظري (عقيدوي) موضوعاتو تشرېح ده، له دې امله شرعي احکام په دوو برخو وېشل کېږي:

۱- عملي احکام

هغه احکام دي، چې د اعمالو د ترسره کولو په کیفیت پورې اړه لري، لکه: عبادتونه، شخصي احوال او راکړه ورکړه چې په شخصي او ټولنیز ژوند کې د مسلمانانو د کړنو ښکارندوی دي، دغه احکامو ته د دین فروع هم وايي، لکه چې فرع د اصل تابع ده او د اصل د ونې یوه څانګه ده، همداسې د مسلمان کړنې هم د هغه پر عقیده باندې ولاړې دي او د اعمالو صحت او سموالی یې د عقیدې تر سموالي وروسته ثابتېږي.

۲- عقیدې احکام

دغه احکام په عقیده پورې اړوند مسایل، لکه: د الله یوالی او صفتونه، د حضرت محمد ﷺ رسالت، پیغمبران، اسماني کتابونه، د آخرت ورځ او نور مسایل توضیح کوي چې دغو احکامو ته د دین اصول هم وايي، د اسلام په سپېڅلي دین کې عقیدې او ایمان ته ځانګړې ارزښت ورکړل شوی او ان دا چې هغه یې د اعمالو د سموالي او نا سموالي معیار ټاکلي دي او الله ﷻ هم د عقیدې پر بنسټ د نیکو اعمالو په بدل کې اجر او ثواب او د بدو اعمالو په بدل کې سزا ورکوي، د دغو احکامو او اصولو له ټولګې (مجموعې) څخه اسلامي عقاید را منځته کېږي.

د عقاید د علم نومونه

د اسلام په قاموس او فرهنگ کې عقاید په بېلابېلو نومونو یاد شوي دي چې د هغوی مفهوم یو شی او محتوا یې هم توپیر نه لري چې دغه نومونه عبارت دي له:

۱- د توحید او یوالي علم ۲- علم کلام ۳- د دین اصول

د تدریس مېتود سوال او ځواب، تشریحي خبرې او مباحثه.

مرستندیه درسي توکي کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	- ښوونکی دې له سلام اچولو او روغبړ وروسته له زده کوونکو سره پیژندګلوي وکړي او د اسلامي ښوونې او روزنې د کتاب (لسم ټولګي) په اړه دې په لنډ ډول خبرې وکړي او د کتاب درې برخې دې هغوی ته وروپېژني.
۲۵ دقیقې	- ښوونکی دې د عقاید مضمون او د هغه د اهمیت په اړه زده کوونکو ته لازم معلومات ورکړي. ښوونکی دې پر زده کوونکو باندې درس په ټیټ غږ مطالعه کړي. وروسته دې یو زده کوونکی هغه درس ولولي او نور دې هغه ولیکي: - علمي احکام، - اعتقادي احکام، - د عقاید د علم موضوع، - د عقاید د علم غرض، - د عقاید د علم ارزښت او د هغه برتري، - د عقاید د علم حکم، ښوونکی دې له جانبي سرلیکونو څخه په ګټې اخستنې سره د زده کوونکو لپاره درس تشریح کړي او د درس په مهمو ټکو باندې دې ډېر تمرکز وکړي. عملي احکام هغه احکام دي، چې عملي جنبه لري، لکه: لمونځ، روژه، حج او زکات. اعتقادي احکام هغه احکام دي چې په عقیده او باور لږ لږ پورې اړه لري، لکه: د خدای ﷻ، ملائیکو، کتابونو، رسولانو او دمعاد

پر شتوالي باور. د عقايد علم د نورو علومو په پرتله ارزښتمن دی، ځکه چې پر خدای ﷻ باور او ايمان په توحيد پورې اړه لري. د عقايد علم زده کړه په اجمالي ډول پر هر مسلمان نر او ښځه باندې فرض عين دی. وروسته ښوونکي له څو زده کوونکو څخه غواړي، چې هر يو يو سرليک لوست په خپله وار سره خپلو ټولگيوال ته تشریح کړي.

لنډيز

دغه لوست په لاندې ټکو کې لنډولی شو:

- د عقايد په علم کې عملي احکام له شرعي اعمالو او احکامو څخه عبارت دي.
- اعتقادي احکام له هغو احکامو څخه دي عبارت چې په عقیده پورې اړه لري.
- عقیده ګڼه کولو ته وايي. کله چې انسان پر يو شي باور کوي، د هغه د حقايت په زړه پورې ګڼه کوي.
- د الله ﷻ پر وجود، توحيد او د پيغمبرانو په رسالت، ملائیکو، اسماني کتابونو او آخرت ايمان او باور د عقايد د علم موضوع ده.
- د عقايد د علم عرض په دنيا او آخرت کې د انسان نېک بختي او راستکاري ده.
- اسلامي عقیده په نورو نومونو، لکه: علم توحيد، اصول دين، فقه اکبر او ايمان يادېږي.
- د عقايد علم د نورو ټولو علومو په نسبت ځانګړی اهميت لري، ځکه چې دا د الله ﷻ پر وجود او توحيد پورې مستقیمه اړيکه لري.
- د عقايد علم په اجمالي ډول فرض عين او په تفصيلي ډول فرض کفایي دی.

ارزونه

ښوونکي دې د لوست د زده کړې په اړه د اطمینان په موخه له زده کوونکو لاندې پوښتنې وکړي.

- څوک عقیده تعريف کولای شي؟
- څوک د عقايد د علم غرض تشریح کولای شي؟
- څوک د عقايد د علم ارزښت او اهميت پر دوه جملو کې بيانولای شي؟
- څوک د عقايد د علم حکم ويلای شي؟

کورنۍ دنده

ښوونکي دې زده کوونکو ته د عقايد د علم په اړه يوه مقاله چې شپږ کړنې وي کورنۍ دنده ورکړي.

۱۰
دقیقې

۵

دقیقې

دويم لوست:

سرليک: د الله تعالی پر وجود ايمان

پاڼه: ۴-۶

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي بايد:

- د الله تعالی د وجود دلايل زده کړي.
- د الله تعالی د وجود په اړه عقلي دلايل ووايي.
- د الله تعالی پر وجود باندې ايمان ولري او په دقيق ډول درک کړي.

لازمي پوهه

د الله ﷻ پر وجود نقلي دلايل:

الف: قرآنکریم:

په قرآنکریم کې ډېر آيتونه شته چې د الله ﷻ وجود ثابتوي او خلکو ته پر هغه باندې د ايمان لرلو امر کوي لکه چې وايي
«قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴)»

ژباړه: ووايه الله يو دی، بې نيازه دی، نه د چا نه زيږيدلی او نه چا زېږولی دی او هېڅ څوک د هغه سيال نه دی.

«إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي»^(۱)

ژباړه: حقيقت دا دی چې زه الله یم او هېڅ معبودې برحق نه شته زما عبادت وکړئ او زما د ذکر لپاره پر لمونځ ودرېږئ.

«فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ»^(۲)

ژباړه نو وپوهېږه چې له الله پرته بل د عبادت وړ څوک نه شته، له همدې امله له الله نه د خپلو او د خپلو نارینه وو او ښځینه وو د گناهونو لپاره د بښنې او ايمان غوښتنه وکړه، همدا الله دی چې ستاسې هر يوه له فرجام او مال څخه خبر دی.

«وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا»^(۳)

ژباړه: او د الله عبادت وکړئ او له هغه سره هېڅ شی شریک مه نيسي، له مور او پلار سره نيکي وکړئ، له خپلوانو، يتيمانو، مستمندانو، له خپلو گاونډيانو او د نورو له گاونډيانو، په لار کې پاتې کسانو او خپلو غلامانو سره نيکي وکړئ، ځکه الله کبرجن انسانان نه خوښوي.

ب: د پيغمبر ﷺ احاديث

حضرت محمد ﷺ چې د الله ﷻ رېښتيني استازی و، د رسالت تر ټولو مهمه موضوع يې له شرک او گمراهۍ نه د انسانانو نجات او الله ﷻ عبادت او يوالي ته د خلکو را بلل وو، ده هم د الله ﷻ د يوالي او وحدانيت په اړه ډېر ارشادات کړي دي چې د بېلگې په توگه به يې د ځينو يادونه وکړو: عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَنِي الْإِسْلَامَ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ.^(۴)

^۱ طه: ۱۴

^۲ محمد: ۱۹

^۳ النساء: ۳۶

^۴ - المفهم لما اشكل من تلخيص كتاب مسلم جزء ۱ ص ۸۹

ژباړه: اسلام پر پنځو بنسټونو ولاړ دی، چې د الله ﷻ پر یوولي شهادت دی (له الله ﷻ پرته بل څوک د عبادت وړ نه دي او محمد ﷺ د هغه استازی دی)، د لمانځه ترسره کول، د زکات ورکړه، حج او د روژې نیول دي.

او په بل ځای کې فرمایي: {بایعونی علی أن لا تشرکوا بالله شیئاً، ولا تسرقوا، ولا تزنوا، ولا تقتلوا أولادکم، ولا تأتوا ببهتان تفترونه بین أیدیکم وأرجلکم، ولا تعصوا فی معروف}. (۱)

ژباړه: له ما سره بیعت وکړئ، ځکه چې له الله ﷻ سره څوک شریک و نه نیسی، غلا ونه کړی او اولادونه مو ونه وژنی، هغه تهمت چې په خپلو لاسونو او پښو یې ترسره کوی ونه کړی، له امر بالمعروف نه سرغړونه ونه کړئ.

عقلي دلیونه

د انسان د بدن هر غړی ځانگړې دنده لري، د عقل دنده فکر دی، کله چې فکر له کاره ولوېږي او خپله دنده ترسره نه کړي د انسان له ژوند نه تازه ګي او سمسورتیا کډه باروي او ټولنه له مرګونې چوپټیا سره مخ کېږي. په داسې حال کې چې اسلام له عقل نه غواړي، چې د ژوند له غفلت نه ځان بچ کړي او خپله اصلي دنده چې تدبیر او فکر کول دي، ترسره کړي او دې ته اصلي او واقعي عبادت وايي. الله ﷻ فرمایي: «قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ» (۲)

ورته و وایه چې وګوري، په ځمکو او اسمانونو کې څه شی دي، مګر ټولې نښې او نښانې او هغه کسانو ته چې ایمان نه راوړي ګټه نه رسوي.

د عقل عاطل او باطل کول د حیواناتو درجې ته د انسان د سقوط سبب کېږي له همدې امله ده چې پخوانیو کسانو د خپل عقلي فعالیت په پراخوالي سره حقایقو ته رسېدل، الله ﷻ فرمایي: «وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ» (۳)

په حقیقت کې مو ډېری پیریان او انسانان د دوزخ لپاره پیدا کړي، ځکه دوی داسې زړونه لري چې په هغه حقایق نه پیدا کوي او داسې سترګې لري چې په هغو سره لیدل نه شي کولای او داسې غوږونه لري چې په هغو سره اورېدل نه شي کولای، دوی د حیواناتو په څېر دي، بلکې له هغو څخه یې زیاته لاره ورکه کړي ده. همداسې ده هغوی غافلین دي.)) له عقل نه کار نه اخیستل د انسان مرتبه له انسانیت نه حیوانیت ته راټیټه وي او د هغه برخلیک ته د دوزخ په لورې لارښوونه کوي.

د تدریس مېتود: پوښتنه او ځواب تشریحي – ډله ییز

مرستندیه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>ښوونکی دې لومړني موضوعات وروسته تېر لوست په څو پوښتنو سره وارزوي د بېلګې په توګه:</p> <p>– څوک ویلای شي، چې له اعتقادي احکامو څخه موخه څه ده؟</p> <p>– د عقاید علم څوک تعریف ولي شي؟</p> <p>وروسته محترم ښوونکی د نوي لوست (د الله تعالی پر وجود ایمان) سرلیک د تختې پرمخ لیکي.</p> <p>ښوونکی د لوست متن په څو زده کوونکو باندې لولي او د قرآن کریم د آیت نص په دقت او ښه آواز سره</p>

۱ المتواری علی ابواب البخاری ج ۱ ص ۱۶۱

۲ – یونس ۱۰۱

۳ – الاعراف ۱۷۹

۲۵ دقیقې

وايي، وروسته زده کوونکو ته وخت ورکوي، چې په خفيه ډول لوست مطالعه کړي او که چيرته کومه پوښتنه ورسره پيدا کيږي هغه له ځان سره ليکي او خپله د زده کوونکو د مطالعې پر وخت هغوی ته متوجه وي. وروسته محترم ښوونکي (وَالْهَکُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْکِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾) آيت کريم زده کوونکو ته تشرېح کوي او له هغوی غواړي چې په اړه يې فکر وکړي.

ښوونکی له يو زده کوونکي غواړي، چې له درسي کتاب څخه لاندې جانبي سرليکونه پر تخته وليکي.

– د الله تعالی د وجود نقلي دليل،

– له پورته آيت څخه د استدلال صورت،

– د الله تعالی د وجود نقلي دلايل،

د الله تعالی ذات قديم دی

– د الله تعالی پر وجود د ايمان لرلو حکم

ښوونکی له جانبي سرليکونو څخه په گټې اخستنې سره لوست تشرېح کوي او وروسته له څو زده کوونکو څخه غواړي، چې يو يو څنگيز سرليک نورو ته تشرېح کړي.

ښوونکی زده کوونکو ته هدايت کوي ترڅو هر کس د خپل څنگ ملگری سره د نقلي او عقلي دلايلو په اړه بحث وکړي او خپله د دغه فعاليت په جريان کې د ټولگي کنټرول او د زده کوونکو بحث او نظرياتو ته متوجه وي.

۱۰ دقیقې

لنډيز: دغه لوست په لاندې ټکو کې خلاصه کيږي:

– قرآن کريم د الله تعالی د وجود له نقلي دلايلو څخه ډک دی د بېلگې په ډول د بقرې سورت ۱۶۳ آيت.

– الله تعالی د ټولو مخلوقاتو مالک او خالق دی او هر مخلوق د خپل پروردگار د امر مأمور دی، لکه څرنگه چې د لوست مبارک آيت پر موضوع صراحت لري.

– د الله تعالی پر وجود عقلي دلايل يې شمېره دي او ترټولو غوره دليل يې همغه د امام صاحب دی چې دهري ته يې ويلیو: څنگه کېدای شي چې يو نظام په خپله د يو تصادف له مخې پيدا شي، کله چې هغه امکان ونه لري يوه کښتۍ په خپله جوړه او له کښتيوان پرته څخه په خپل مسير حرکت وکړي.

– عاقل انسان کله چې په دقت سره د خدای هر مخلوق ته فکر وکړي يې له ځنډه شايد ووايي، چې دا ټول خالق لري او په خپله نه دي خلق شوي.

ارزونه: ښوونکی دې لوست د زده کړې لپاره د درسي کتاب د پوښتنو له لارې زده کوونکي ارزيايي کړي.

۵ دقیقې

کورنۍ دنده: ښوونکی بايد زده کوونکي په هغه کورنۍ دنده مکلف کړي، چې په درسي کتاب کې راغلي ده.

دریم لوست:

سړیک: د الله تعالی یوالی او وحدانیت

پاڼه: ۷

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي باید:

- د توحید او یوالی تعریف او د توحید پر ډولونو وپوهیږي.
- د ربوبیت توحید په دلایلو سره ثبات کړي.
- د توحید د ډولو زده کول او نورو ته یې د رسولو وړتیا ولري.

لازمي پوهه:

خدای واحد دی، د واحد کلمه چې اسم فاعل دی له وحدانیت څخه اخیستل شوې، چې د یوالی په معنا ده یعنې غیږې متعدد دی. نو واحد اصل دی چې تعدات په هغې سره پای ته نه رسېږي یعنې هغه واحد او یگانه ذات دی چې په صفاتو او افعالو کې شریک او سیال نه لري. د الله ﷻ د یوالی د ثبوت لپاره ډېر زیات سمعي، بصري، عقلي او نقلي دلایل موجود دي. موږ دلته د هغو تکیویني دلیل ته اشاره کوو، چې په هغو کې د الله ﷻ وحدانیت او یوالی عقلا او نقلا پیدا کولای شو. الله ﷻ د انبیا سورې په ۲۲ آیت کې فرمایي: (لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ) ژباړه:

که په ځمکو او اسمانونو کې له الله پرته بل معبود وای، بېشکه چې د ځمکې نظم به خراب شوی و، الله د عرش مالک دی او له هغو صفتونو پاک دی چې دوی یې ورته منسوبوي.

په یو بل آیت کې فرمایي: وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ. (۱) پورته آیاتونه په څرگند ډول نقلي دلایل دي، ولې په صراحت د عقلي دلایلو په توګه راغلي دي، په دې معنا چې که چېرې د ځمکو او اسمانونو چارې د یوه قدرت پر ځای د دوو یا څو قدرتونو په لاس کې وي دا کار به د دې سبب شوی و چې د ځمکې او اسمانونو نظم د سترګو د رپ په اندازه هم پر خپل حال پاتې نه شي. عقلا هم ثابته ده، چې دوه پادشاهان په یوه سیمه کې نه سره ځایېږي.

له دویم او دریم آیت څخه هم په څرګند ډول ښکاري، چې که چېرې له الله پرته د واک څښتن او خپلواک بل ذات موجود او له الله سره شریک وي، له شک پرته، چې په دې صورت کې به یوه د بل د خپلو هڅه کړې وه او په دې سره به اوسنۍ مستحکم نظام ان د څو ورځو لپاره هم نه و پاتې شوی.

او که په رامنځته کولو او نه رامنځته کولو کې یې ترمنځ اختلاف رامنځته شوی وای، په دې صورت کې به د احمد تحقق او موجودیت ناشونی شوی و او دا به لکه د نورو ممکن اتفاقونو په څېر دواړه هم په رامنځته کولو او نه رامنځته کولو کې عاجز بلل شوي وو. له دې پرته دا دومره ډېر کائنات باید په یوه واحد ختم شي، ځکه اصل د (یوه) په محدوداتو کې دی، نه په متعدد کې لدې امله هر مجموعه له یوه نه پیلېږي.

۱ - بنی اسرائیل آیه ۴۳.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>- ښوونکي دې مقدماتي فعالیت وروسته تېر لوست په څو پوښتنو سره ارزوي: د مثال په ډول:</p> <p>- څوک د الله تعالي د وجود یو نقلي دلیل بیانولای شي؟</p> <p>- څوک کولای شي د الله تعالي د وجود یو عقلي دلیل بیانولای شي؟</p> <p>- وروسته محترم ښوونکي د نوي درس سرلیک د یو زده کوونکي لخوا په تخته لیکي او له زده کوونکو څخه غواړي چې د دغه سرلیک پر مفهوم څوک پوهیږي وروسته له ځوابونو د الله تعالي د وحدانیت په اړه لنډې خبرې کوي.</p>
۲۵ دقیقې	<p>محترم ښوونکي زده کوونکو ته څو دقیقې وخت ورکړي ترڅو درس په خفیه ډول مطالعه کړي او که د مطالعې په جریان کې کومه پوښتنه پیدا کيږي هغې ته ځواب وایي.</p> <p>ښوونکي له دوه زده کوونکو څخه غواړي، چې یو یې له لاندې جانبي سرلیکونو څخه ولولي او بل یې هغه د تخته پر څنډه ولیکي.</p> <p>- د توحید تعریف - د توحید شرح - د توحید اقسام - د ربوبیت توحید - د ربوبیت د توحید د اثبات دلیل</p> <p>محترم ښوونکي جانبي له جانبي سرلیکونو څخه په استفادې سره د زده کوونکو لپاره درس تشریح کوي او د هغه په اساسي ټکو باندې ډېر تمرکز کوي.</p> <p>وروسته ښوونکي له څو زده کوونکو څخه غواړي ترڅو هر یو په خپل نوبت سره یو درس تشریح کړي.</p> <p>ښوونکي د قرآني درس نصوص په خپله په دقت او مناسب آواز سره لولي او ترجمه کوي او نور پاتې متون د څو زده کوونکو لخوا چې لږ علاقه لري وایي.</p> <p>- ښوونکي ټولګی په دوو ډلو باندې وېشي او له هغوی غواړي چې د یوې ډلې غړي له بل ګروپ څخه د ربوبیت د توحید په اړه پوښتنې کوي او خپله د اشتباه ځوابونه د اصلاح په موخه له ځان سره یادښت کوي.</p> <p>لنډیز: دغه درس په لاندې ټکو کې خلاصه کيږي:</p> <p>- الله تعالی په خپل ذات او صفات کې هېڅ شریک نه لري او بې نیازه دی او ټول مخلوق هغه ته محتاج دی.</p> <p>- د توحید کلمه مصدر دی چې مانا یې یو دی.</p> <p>- د الله تعالی توحید پر دری ډوله دی: د ربوبیت توحید، د الوهیت توحید او د اسماء او صفاتو توحید.</p> <p>- د ربوبیت د توحید څخه موخه پردې عقیده لرل دي، چې یوازې الله رب، مالک، رزاق، مدبر، د خیر او شر رسولګی او د ټولو اشیاء متصرف دی.</p> <p>- د الله تعالی د ربوبیت د توحید د اثبات دلایل د قرآن کریم په متعددو آیاتونو سره ثابت دی د بېلګې په توګه: (الله خالق کل شیء وهو علی کل شیء وکیل)</p>
۱۰ دقیقې	
۵ دقیقې	<p>ارزونه: ښوونکي دې درس د زده کړې لپاره د درسي کتاب له پوښتنو له لارې زده کوونکي ارزيايي کړي.</p> <p>کورنۍ دنده: ښوونکي دې زده کوونکو ته دنده ورکوي، ترڅو د درس مبارک آیتونه له ترجمې سره حفظ کړي.</p>

څلورم لوست:

سرليک: د الوهيت توحيد

پاڼه: ۹ - ۱۲

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي بايد:

۱ - په دقيق ډول د الوهيت توحيد پېژدنه

۲ - د الوهيت د توحيد په سم ډول توضيح

۳ - د الوهيت توحيد د اثبات دليل په سم ډول زدکول او ارزښت يې نورو ته ويل

لازمي پوهه:

د توحيد له ډولونو يو هم د الوهيت توحيد دی. د الوهيت توحيد د مومنانو د عقيدې اړين جز دی چې د دغه توحيد اصلي غايه او پايله د اسما او صفاتو توحيد دی. د دې توحيد اساسي مفهوم دا دی چې الله تعالی يوازينی پر حق معبود دی او يوازې ده ته بايد سر ټيټ شي او له ده نه مرسته وغوښتل شي يا په بل عبارت د الوهيت توحيد هغه دی چې هر ډول قلبي، بدني او مالي عبادات بايد الله تعالی ته ځانگړي شي او عباد کوونکي بايد په دې باور وي چې دی د هغه ذات بندي کوي چې پر ده کاملاً قادر او عالم دی يعنې د دنيا او آخرت مالک او عالم المغيب يوازې الله تعالی دی او يوازې هماغه کولای شي موږ ته گټه او تاوان را ورسوي.

د همدې حقيقت پر بنسټ الله تعالی د انسانانو او پېريانو د پېدايښت علت خپل عبادت بللی دی او فرمايلي يې دي:

«وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ» (۱)

ژباړه: ما پېريان او انسانان نه دي پيدا کړي اما د دې لپاره چې زما عبادت وکړي.

د همدې واقعيت پر بنسټ ټول انسانان اړ دي چې يوازې د الله تعالی پيروي او عبادت وکړي او هېڅ شی له هغه سره په عبادت کې شريک نه کړي پر همدې اساس ده چې مسلمان د لمانځه په هر رکعت کې د (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) په ويلو سره خپل پروډگار ته خپل مناجات وړاندې کوي او له ده سره ژمنه کوي او هغه خپل يوازينی معبود او مستعان گڼي، همدا رنگه گورو چې الله ﷻ خپل پيغمبر ته د خپل ذات د عبادت په اړه داسې وايي: (قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۶۲) لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ (۱۶۳))

ژباړه: او و وايه ای محمده زما لمونځ، روژه، حج، قرباني او زما ژوند او مرگ د الله تعالی لپاره دي، په دغو عباداتو کې د هغه لپاره هېڅ شريک نه شته او زه د هغه پر توحيد مامور شوی يم او له ټولو وړاندې زه د هغه فرمان وړونکی يم. د همدې د الوهيت د توحيد پر بنسټ ټولو پيغمبرانو خپل قومونه د يوازيني الله عبادت ته رابللي او خلک يې له شرک او باطل لمانځلو څخه منع کړي دي، وينو چې قرانکریم په دې اړه وايي: وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ. نحل ۳۶.

ژباړه: بې شکه موږ له تاسې وړاندې هر ډلې ته يو پيغمبر استولی و چې خلک زما عبادت ته را وبولي او خلک له ما پرته د نورو له عبادت نه منع کړي.

پر همدې اساس قرانکریم د نوح، هود، صالح، ابراهيم، موسی، عیسی، شعیب او نورو پيغمبرانو له لوري خپلو قومونو ته د دعوت يادونه په اعراف، عنکبوت، شعراء، ال عمران سورتونو کې کړې ده.

په لاندې آيت شريف کې گورو چې رسول الله ﷺ څه ډول خلک د الله ﷻ عبادت ته رابلل او د باطلو معبودانو له عبادت

څخه يې منع كول: (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) ال عمران ۶۴.

ژباړه: و وايه اى د كتاب څښتنو راشي پر هغه خبره چې زموږ او ستاسې ترمنځ يو شان ده ودرېږو، چې له خدای پرته د بل چا عبادت و نه کړو، او له هغه سره څوک شریک و نه نیسو او زموږ يو شمېر نور په خدایي و نه نیسو، نو که چېرې اعتراض وکړي ووايي چې شاهد اوسۍ چې موږ مسلمانان يو نه تاسې.

د ځمکې پرمخ د انسانانو د ډېروالي حکومت د الله تعالی عبادت دی، پر دې اساس ټولو نړیوالو، ملتونو او قومونو ته د توحید رسول د مسلمان رسالت دی له همدې امله موږ د ماشوم په غوږ کې آذان کوو، د مسلمان د مرګ پر مهال آذان کوو او کلیمه طیبه ورته تلقین و، پر همدې اساس ده چې د قادسیې په جګړه کې ربیعي بن عامر رضی الله عنه د فراسیوانانو د مشر په ځواب کې و ویل چې موږ د یوه قوم خلک یو چې الله موږ د دې لپاره را استولي یو، خو بنده ګان بنده ګانو ته له عبادت نه د الله عبادت ته دعوت کړو.

پر همدې اساس ګورو چې د الوهیت توحید دری بنسټونه لري.

۱- په عباداتو کې اخلاص او یوازې له الله ﷻ سره صحبت لرل.

۲- له شرک او طواغیتو نه انکار او بې زاري.

۳- له هر ډول شرک ځان ساتل او د ټولو هغه لارو تړل چې شرک ورڅخه پیدا کېدلای شي.

پر همدې اساس پیغمبرانو د الوهیت توحید ته ډېر ارزښت ورکاوه او الله ﷻ هم خپل کتانویونه د الوهیت د توحید پر بنسټ را استولي دي او د آیاتو او علایمو په واسطه یې خلکو ته څرګند کړی دی.

له همدې امله د همدې توحید پراساس خلک د دوزخ او جنت لور ته سوق شوي او وړاند وینه یې شوې ده.

د تدریس مېتود: سوال او ځواب- مباحثه- توضیح او تشریح.

مرستندیه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>– محترم ښوونکی دې له مقدماتي فعالیت وروسته تېر درس په څو پوښتنو سره و ارزوي: د بېلګې په توګه</p> <p>– څوک کولای شي و وایي چې توحید پر څو ډوله دی؟</p> <p>– څوک کولای شي د ربوبیت د توحید په اړه یو نقلي دلیل وړاندې کړي.</p>
۲۵ دقیقې	<p>ښوونکی نوی سرلیک د تختې پرمخ لیکي او له یوه زده کوونکي څخه غواړي، چې درس د کتاب له مخې په مناسب آواز سره ولولي او وروسته ټولو زده کوونکو ته څو دقیقې وخت ورکوي، څو درس په خفیه ډول مطالعه کړي او په خپله په دې وخت د سورت کهف دیارلسم آیت پر تخته لیکي وروسته له مطالعې ښوونکی د درس اړونده ټول آیتونه په دقت سره قرائت او ترجمه کوي.</p> <p>محترم ښوونکی له یوه زده کوونکي څخه غواړي، چې د درسي کتاب څخه په استفادې لاندې جاني سرلیکونه د تختې په یو څنډه کې لیکي.</p> <p>– د الوهیت تعریف</p> <p>– د الوهیت توحید</p> <p>– په عامه مانا عبادت</p> <p>– د الوهیت د توحید د اثبات دلایل</p> <p>محترم ښوونکی د جاني سرلیکونو څخه په ګټې اخستې سره زده کوونکو ته درس تشریح کوي او له څو</p>

زده کوونکو غواړي ترڅو هر یو په خپل نوبت سره یو جاني سرلیک تشریح کړي.
ښوونکی له یوه زده کوونکي څخه غواړي چې سورت بقري اول آیت جز او د سورت اخلاص دوه لنډ
آیتونه پرتخته وليکي. وروسته له دوه زده کوونکو غواړي، چې د دواړو ترجمه د هغه لاندې وليکي.
لنډيز:

دغه درس په لاندې ټکو کې خلاصه کیږي:

– د الوهیت مانا داده چې یوازې د الله تعالی ذات د عبادت او لمانځنې وړ دی او په عبودیت کې هېڅ
شریک نه لري.

– د الوهیت توحید مسلمانانو ته امر کوي چې یوازې د الله تعالی عبادت وکړي او د هغه سره هېڅ شی مه
شریکوی او د تعظیم سر هغه ته ټیټ کړی او د هغه له اوامرو څخه پیروي وکړی او له نواهيو څخه ډډه
وکړی.

– له عبادت نه موخه په عامه مانا دا ده چې بنده د ژوند په ټولو چارو کې د خپل پروردگار امر قبول کړي.

– د الوهیت د توحید د اثبات دلایل په قرآن کریم او نبوي احادیثو کې زیات دي د بېلګې په توګه د دغه
درس نصوص.

ارزونه: ښوونکی دې له درسي کتاب څخه په پوښتنو سره زده کوونکي وارزوي.

کورنۍ دنده: ښوونکی دې زده کوونکي د درسي کتاب د کورنۍ دندې په ترسره کولو مکلف کړي.

پنځم لوست:

سرليک: د الله تعالی نومونه او صفتونه

پاڼه: ۱۳

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- د الله ﷻ له نومونو سره بشپړه اشنایي پيدا کړي.

۲- د الله ﷻ د صفتي نومونو او صفاتو ترمنځ توپيرونه ووايي.

۳- د الله ﷻ د نومونو د ثبوت په دلايلو وپوهېږي.

۴- د الله ﷻ په نومونو د ايمان لرلو اهميت نورو ته ووايي.

لازمي پوهه:

مسلمانان د الله ﷻ په ښو او لوړو صفتونو باور لري. او هېڅ شی او يا څوک له الله ﷻ سره په دې کې نه شريکوي او هغه نه تاويلوي، مسلمان انسان الله ﷻ ته د هماغو نومونو او صفتونو نسبت کوي چې الله ﷻ يې خپل ځان ته نسبت کړی او پيغمبر په ډاگه کړي. الله ﷻ د خپلو صفاتو او نومونو په اړه فرمايلي: (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) الاعراف آية ۱۸۰.

ژباړه: (او ډېر ښه نومونه يوازې الله لره دي، نو دی په همدغو (نومونو) وبولئ او هغه کسان چې د الله په نومونو کې کوږوالی کوي، يوې خوا ته پرېږدئ، ژر به دوی ته د خپلو کړنو جزا ورکړله شي).

د قرآن کریم له ایتونو د الله ﷻ ډېر صفتونه په ډاگه کيږي چې زموږ مسلمانانو لپاره يوازې همدومره لازم دي چې ايمان پرې ولرو له تاویل او توجیه یې ډډه وکړو او یا هغه څه چې فقهاوو او د عقایدو علماوو په ډاگه کړي، باور پرې وکړو او ویې منو، د بېلگې په ډول، امام مالک رحمه الله علیه پر عرش د رحمن د استوا په اړه وپوښتل شو، هغه وویل چې استوا معلوم او څرنګوالی یا کیفیت یې مجهول دی، او په اړه یې پوښتل ښه کار نه دی، او ايمان پرې لرل لازم دي. امام شافعي رحمه الله علیه فرمایي پر الله تعالی پر هغه څه چې د هغه له لوري راغلي او څه چې د هغه هدف وي، موږ ايمان لرو او هغه څه چې د هغه د رسول له لوري راغلي، او د هغه هدف په ډاگه کوي، هم باور لرو.

همدارنگه امام احمد رحمه الله علیه فرمایي، د الله ﷻ پر نومونو او صفتونو باور لرم، او په هغو ښه پوهېږم او د کیفیت او حقيقي معنا په اړه یې هېڅ کار نه لرم، په دې معنا چې پر عرش د هغه نازلېدلو، لیدل کېدلو او پر عرش کښېناستلو موږ ايمان لرو، خو پر عرش د هغه د کښېناستو او لیدل کېدو د کیفیت په اړه نه پوهېږو، چې يوازې او يوازې پرې الله ﷻ پوهېږي.

او د استازي (رسول) ویناوې یې نه ردوو او تر هغه زیات پکې څه نه شو ویلی، چې الله ﷻ او د هغه پيغمبر توصیف او فرمایلي دي، نومونو او صفاتو ته یې حد نه شو ټاکلی او ښه پوهېږو چې هېڅ شی له الله ﷻ سره ورته والی نه لري، او هغه اورېدونکی او لیدونکی دی. «لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ»

ژباړه: (هېڅ شی د الله په څېر نه دی، هغه (الله) اورېدونکی او لیدونکی دی.)

الله ﷻ د ښو نومو او صفاتو څښتن دی، پر موږ مسلمانانو دا فرض عین دی چې د الله ﷻ په نومونو او صفاتو ايمان ولرو، د قرآن کریم ګڼو ایتونو او نبوي احادیثو موږ ته د الله ﷻ ډېر نومونه او صفتونه رابښودلي دي، دغه اشنایي او ښودنه ددې سبب کېږي چې د الله ﷻ کما حقہ عبادت او بندګي وکړو او په ټولو چارو کې هغه ﷻ ذات ته رجوع وکړو.

بندګانو ته لازمه ده الله ﷻ په هماغو نومونو او صفاتو یاد کړي چې پخپله الله ﷻ دغه نومونه او صفتونه په قرآن کریم کې ذکر کړي، له دې کبله بندګانو ته دا روا نه ده چې الله ﷻ ته هغه صفتونه او نومونه وضع کړي چې هغه ﷻ خپل ځان ته نه

دي ټاکلي او يا رسول الله ﷺ خپل رب نه دی ورباندې ستایلی، ځکه چې د الله ﷻ لپاره د دا ډول نومونو وضع کول د هغه له عظمت او لویۍ سره نه ښايي او نه هم د بندګۍ اداب دا تقاضا لري.

بناءً، د الله تعالی ﷻ د نومونو او صفاتو په اړه د اهل سنت او جماعت عقیده دا ده چې الله تعالی ښه صفات لري، چې د هغه ازلي صفات او نومونه د هغه د لوړ شان او شوکت سره ښايي، او الله ﷻ پخپلو نومونو او صفاتو کې هېڅ شریک او مثل نه لري. د الله ﷻ ټول نومونه او صفتونه توقيفي دي، په دې معنا چې په هغو نومونو او صفاتو چې الله ﷻ په قرآن کریم او نبوي احادیثو کې ستایل شوی دی، الله ﷻ په همدې صفاتو او نومونو سره یادېږي، او هېچا ته روا نه ده چې له خپل ځانه الله ﷻ ته نوم یا صفت وضع کړي.

لکه داسې چې د الله ﷻ ته د (صانع) الله د مهندس الکون الاعظم خطاب وشي، یا کوم بل صفت، الله تعالی اسم اعظم دی او د الله نور ټول نومونه صفتي نومونه دي، لکه علیم، حلیم، رحمن، رحیم او داسې نور. د الله ﷻ د خپلو نومونو په اړه د الاعراف سورت په ۱۸۰ ایت کې داسې فرمایلي دي: «وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»

ژباړه: (او ډېر ښه نومونه یوازې الله لره دي، نو دی په همدغو نومونو) وبولئ او هغه کسان چې د الله په نومونو کې کوږوالی کوي، یوې خوا ته پرېږدئ، ژر به دوی ته د خپلو کړنو جزا ورکړله شي).

الله ﷻ په ښو نومونو یاد کړي. د الله تعالی د نومونو په اړه بې لارې کېدل (ګمراهي) په دې معنا دي چې د الله تعالی لپاره داسې نوم وټاکي چې د اسلام له اصولو او هدف سره په ټکر کې وي، او د هغه له لویۍ او اجلال سره مناسب نه وي، او یا دا چې د الله تعالی نوم غیرالله ته وټاکي او یا دا چې د الله ﷻ نوم له کوم مورد او له اصولو لیرې تأویل کړي.

د تدریس میتود: پوښتنه او ځواب، توضیح، تشریح او مسابقه

مرستندویه درسي مواد: کتاب، کتابچه، تخته او تباشیر

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>– محترم ښوونکی وروسته له مقدماتي موضوعاتو د څو پوښتنو په طرح کولو سره تېر درس ارزوي.</p> <p>– څوک کولای شي د توحید الوهیت تعریف کړي؟</p> <p>– څوک کولای شي طاغوت تشریح کړي؟</p> <p>– څوک کولای شي چې ووايي د توحید الوهیت حکم څه دی؟</p> <p>محترم ښوونکی وروسته له ځوابونو د نوي درس سرلیک په تخته لیکي.</p>
۲۵ دقیقې	<p>محترم ښوونکی د درس متن د یو زده کوونکي لخوا لولي او خپله د قرآني نصوص په دقت سره ترجمه او هغه زده کوونکي ته وایي.</p> <p>محترم ښوونکی زده کوونکو ته هدایت کوي ترڅو درس په پټه خوله مطالعه کړي.</p> <p>محترم ښوونکی له دوه زده کوونکو غواړي ترڅو له لاندې جاني عناوینو څخه یو له مخې ولولي او بل د هغه پر تخته ولیکي.</p> <p>– د اسماء او صفات تعریف</p> <p>– د الله ج د اسماء قسمونه</p> <p>– د الله تعالی د صفاتو او صفتي نومونو ترمنځ فرق</p> <p>د الله تعالی د نومونه د ثبوت دلایل</p> <p>د الله تعالی په اسماء ایمان لرل</p>

۱۰ دقیقې

خلاصه:

— د الله تعالی د اسماء او صفات په اړه د اهل سنت او جماعت کړه وړه محترم ښوونکي د زده کوونکو توجه ځانته جلبوي د جانبي عناوینو څخه په ځنډې اخستنې سره زده کوونکو ته درس تشریح کوي او وروسته زده کوونکو ته څو دقیقې وخت ورکوي ترڅو د درس په اړه خپلو کې بحث وکړي او پدې وخت کې خپله صنف کنټرولوي او د زده کوونکو بحث ته متوجه وي او د هغو اشتباهات د اصلاح لپاره د خپل ځان سره یادښت کوي.

دغه درس په لاندې ټکو کې خلاصه کیږي:

— په اجمالي ډول د الله تعالی پر ټول نومونه باندې باور لرل د اسلامي عقیدې جز دی.
— الله تعالی اسماء په هغه الفاظو اطلاقېږي چې په قرآن کریم او نبوي احادیثو کې ذکر شوي او په عین حال کې د خدای په ذات دلالت وکړي.
— الله تعالی صفتي اسماء د الله تعالی د صفات سره په مانا او عدد کې فرق لري
— د الله تعالی د اسماء د ثبوت لپاره ډېر دلایل په قرآن کریم او احادیثو کې ذکر شوي دي د مثال په ډول:
(وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا)
— اهل سنت او جماعت د الله تعالی اسماء په خپل عقل سره ډول تعطیل او تحریف نه کوي او د هغه مثال ورته نه بیانوي او د هغه د کیفیت په اړه بحث نه کوي.

ارزونه:

محترم ښوونکي له درسي کتاب څخه په پوښتنو سره زده کوونکي ارزوي

کورنۍ دنده:

محترم ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي ترڅو له قرآن کریم په استفادې سره په خپلو کتابچو کې لس آیتونه ولیکي چې په هغه کې د الله تعالی نومونه ذکر شوي وي.

۵ دقیقې

شپږم لوست:

سرليک: د الله تعالی صفتونه

پاڼه: ۱۷

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي بايد:

- د الله تعالی ﷻ د نومونو شمېر معلوم وي.
- د الله تعالی ﷻ په نومونو او صفاتو د ايمان لرلو ګټې ووايي
- د الله تعالی ﷻ د صفاتو په ډولونو پوی وي او اهميت يې نورو ته ووايي.

لازمي پوهه:

د الله تعالی ﷻ ځينې صفتونه لکه: (حيات، علم، قدرت، بصر، سمع، خبرې اراده او داسې نور) داسې ذاتي صفتونه دي چې پر ضد يې الله تعالی نه موصوفېږي، د لسم ټولګي په درسي کتاب کې د الله تعالی د ذاتي صفاتو تر سرليک لاندې د يادو شوو صفاتو په اړه کافي معلومات وړاندې شوي دي، خو دلته په ځانګړې توګه د ذاتي صفاتو ځينې عقلي دلايل وړاندې کېږي.

حيات:

الله تعالی ﷻ ژوندی دی، يعنې د حيات په صفت ستايل شوی، چې ضد يې مرګ دی. حيات ازلي صفت دی. چې د الله تعالی پر ذات پورې قايم دی؛ ځکه که چېرې الله تعالی ﷻ د حيات خېستن نه وي، د نورو ټولو صفاتو لرلو وړتيا به يې نه لرله. همداسې، که چېرې خالق ژوندی نه وي، هغه ته د نورو صفاتو نسبت سم نه دی، داسې به نه شواى کېدای چې يو پای موندونکى خالق دې نور مخلوقو پيدا کړي. نو دا ثابته شوه چې الله تعالی حى (ژوندی) دی، او د حيات صفت ورته شوی، چې الله تعالی ﷻ پخپله په دې اړه وايي: { اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ } ژباړه: (الله چې دی) له هغه څه پرته بل کوم معبود نشته، ژوندی، تلپاتې، همېشه قايم د بشپړ تدبير خېستن دی.)

عليم:

الله تعالی ﷻ ته د علم نسبت شوی، او علم يعنې پر معلوم څيز احاطه لرل، چې ضد يې جهل (ناپوهي) ده، علم يو ازلي صفت دی، چې د الله تعالی پر حق ذات پورې قايم دی، چې په دې سره ټول څيزونه واجب، جايز او ناممکن څيزونه هغه ته معلومېږي، داسې نه شي کېدای چې يو دغه عالم دې يو څوک پيدا کړي چې په دقت او منظم ډول يې په اړه علم ونه لري. ځکه څوک چې د يوه څيز په اړه جاهل وي، ناممکنه ده چې هغه دې سم کړاى شي، مثلاً، يو څوک چې په ترکانۍ نه پوهېږي، د صندلۍ په جوړولو نه پوهېږي، الله تعالی ﷻ ددې صفت په اړه فرمايي: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) (۱)

ژباړه: (پر هر هغه څه چې د دوى (بندگانو) په مخکې دي او (يايې) شاته پرېښي دي، پوهېږي.) پر هغه څه پوهېږي چې د هغوى پر دنيا او اخرت پورې اړه لري.

بل ځاى فرمايي: (يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ) ژباړه: (الله تعالی پر ټولو پټيو او ښکاره څيزونو پوهېږي.)

او بل ځاى فرمايي: (وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا) (۲). ژباړه: (او هېڅ يوه پاڼه نه لوېږي خو الله پرې پوهېږي.)

ابوبکر ؓ روايت کوي چې رسول الله ته مې وويل: اې د الله رسوله، داسې څه راته وښيه چې سهار او ماښام يې ووايم، هغه وويل، ووايه: (قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ

۱ - بقره ۲۵۵

۲ - بقره ۲۵۵.

۳ - انعام آيه ۵۹

الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ). (١)

يعني اې د اسمانونو او ځمکې پيدا کوونيه، پر غيب او ښکاره ټولو عالم ذاته، د هرې هستۍ ربّ او څښتنه، د خپل ځان او شيطان له او د شرک آمیزه وسوسو څخه تاته پناه دروړم.

مريد: (اراده لرونکي):

الله تعالی د ارادې په صفت موصوف دی، چې د اکراه او اهمال ضد دی، اراده یو ازلي صفت دی، چې د الله تعالی پر ذات پورې قایم دی، او په مټ یې هر هغه چې د هغه لپاره جایز دی، تعیینېږي، اراده هم لکه د قدرت په څېر پر ممکناتو پورې اړه لري.

الله تعالی د نړۍ له موجودیت مخکې موجود و، او د هغه په اراده او اختیار نړۍ منځته راغلې ده (له دې کبله د الله او نړۍ ترمنځ اړیکه د علت او معلول ضروري اړیکه نه ده، بلکې پخپل کار کې د یوه خودمختاره فاعل اړیکه ده) قرآن کریم په دې اړه د الاسری سورت په ۱۶ ایت کې فرمایلي: (وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا) (٢)

ژباړه: (او کله چې وغواړو کومه سیمه تباه کړو، د هغې بډایانو ته امر کوو چې په نافرمانۍ لاس پورې کړي، نو پر هغه ځای د تباهی حکم عملي کېږي او موږ هغوی (په سخته توګه) هلاکوو.)

بل ځای فرمایي: (إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ) (٣). ژباړه: (الله چې هرڅه وغواړي، هغه کوي.)

د الله رسول هم د ارادې نسبت الله ته کړی دی، چې فرمایي: (من یرد الله به خیراً یفقهه فی الدین ویلهیمه رشده) الله چې د هرچا لپاره خیر او نیکی وغواړي، هغه د دین پر احکامو پوهوي او هغه ته د دنیا د خیر او ښېګڼې الهام کوي.

د تدریس میتود: پوښتنه او ځواب: تشریحي، مباحثه او مسابقه

مرستندویه درسي مواد: کتاب، کتابچه، تخته او تباشیر.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>– محترم ښوونکی له مقدماتي موضوعاتو وروسته د خپل اطمینان په خاطر د څو پوښتنو سره تېر درس ارزوي د مثال په ډول:</p> <p>– څوک کولای شي د الله تعالی اسماء او صفات تعریف کړي؟</p> <p>څوک کولای شي ووايي د الله تعالی اسماء په څو ډوله دي؟</p> <p>وروسته د ځوابونو څخه محترم ښوونکی د نوي درس سرلیک (د الله تعالی صفتونه) پرتخته لیکي.</p>
۲۵ دقیقې	<p>محترم ښوونکی د زده کوونکو توجه خپلو کتابونو ته اړوي او درس د اول سطر څخه تر (د الله تعالی پر اسماء او صفاتو د ایمان لرلو ګټې) سرلیک پورې وایي او پاتې درس د یو ممتاز زده کوونکي لخوا لولي.</p> <p>محترم ښوونکی زده کوونکو ته څو دقیقې وخت ورکوي ترڅو درس په پټه خوله ډول مطالعه کړي او خپله د ټولګې د نظم ته متوجه وي، که چېرې د زده کوونکو لخوا پوښتنې مطرح کېږي، ځواب ورته وایي.</p> <p>محترم ښوونکی د الله تعالی د وارډو شویو اسماء په اړه مبارک حدیث د ټولګې پر تخته ولیکي او له دوه زده کوونکو غواړي ترڅو تختې ته راشي او د یو بل په مرسته سره د هغه ترجمه ولیکي.</p> <p>وروسته له یو زده کوونکي غواړي ترڅو لاندې جانبي عناوین د کتاب له مخې پر تخته ولیکي.</p> <p>– د الله تعالی د اسماء شمېر</p> <p>– د الله تعالی پر اسماء د ایمان لرلو ګټې</p>

١ – السنن أبی داود – باب مايقول إذا أصبح الجزء ٤ – المخ ٤٧٦٠.

٢ – سورة اسراء آیه ١٦.

٣ – سورة الحج آیه ١٤.

— د الله تعالى د صفاتو ډولونه

محترم ښوونکی د درس له جانبي عناوینو په گټې اخیستنې زده کوونکو ته درس تشریح کړي او پر ځینو مهمو نکاتو ډېر ترکیز وکړي.

محترم ښوونکی د درس نصوص د څو زده کوونکو لخوا قرائت کوي

محترم ښوونکی له څو زده کوونکو غواړي ترڅو هریو په خپل نوبت سره یو سرلیک درس تشریح کړي.

وروسته محترم ښوونکی ټولگي په ډېره آرامي سره په څلورو گروپونو سره وېشي او هر گروپ ته وظیفه ورکوي ترڅو د درس د مفاهیمو په اړه خپل منځ کې بحث وکړي او د خپل بحث نتایج د وړاندې کولو لپاره د ټولگي مخکې ولیکي.

خلاصه:

دغه درس په لاندې ټکو خلاصه کېږي.

— د الله تعالى د اسماء تعداد په قرآن کریم او احادیثو کې ذکر شوي د مثال په ډول د سورت الحشر ۲۲ آیت څخه ۲۴ آیت پورې

۱۰ دقیقې

— د خدای رسول فرمایلي د الله تعالى لپاره نهه نوي نومونه دي هرڅوک چې دغه نومونه حفظ کړي جنت ته ځي.

— هرڅوک چې د الله تعالى اسماء او صفاتو سره ډېر معرفت ولري او هماغه اندازه د هغه ایمان سختېږي او په وجود کې یې د توحید عقیده محکمېږي.

— د الله تعالى صفاد پر دوه ډوله دي: ذاتي او فعلي

— د الله تعالى ذاتي صفات هغه صفات دي چې خدای منان د هغه پر ضد نه متصف کېږي لکه سمع، بصر، علم، اراده، حیات، کلام، قدرت. او فعلي صفات هغه صفتونه دي چې الله تعالى د هغه پر ضد متصف کېږي کله تخلیق، ترزیق، احیا، اغزاز او غیره.

۵ دقیقې

ارزونه:

محترم ښوونکي د درسي کتاب څخه په پوښتنو سره زده کوونکي ارزوي. او که چېرې کومه پوښتنه بې ځوابه پاتې وي هغه ته ځواب وايي.

کورنۍ دنده:

محترم ښوونکی زده کوونکو ته دنده ورکوي ترڅو د الله تعالى د اسماء او صفاتو په اړه دوه کرښې مقاله ولیکي.

اووم لوست:

سرليک: د الله تعالی ذاتي صفتونه (قدرت او اراده)

پاڼه: ۲۱

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي بايد:

- د قدرت د اثبات د صفت په دلایلو سم پوی شي.
- د ارادې د اثبات دلایل وویلی شي.
- د الله تعالی د ارادې په صفت د ایمان په حکمت پوی شي.
- د نورو ته د ارادې د اهمیت ډولونه ورسوي.

لازمي پوهه:

قادر:

قدرت د الله ازلي صفت دی او الله ﷻ د قدرت په صفت ستایل شوی، چې د عجز ضد دی. نو الله تعالی قادر دی او قدرت د هغه ازلي صفت دی چې د هغه پر ذات قایم دی، چې د الله تعالی حق پر هغو پدیدو پورې معدوم ګرځوي او پر ممکناتو پورې تړاو پیدا کوي.

ددې نړۍ په پیدایښت او په نړۍ کې د عجیبو او لویو موجوداتو لکه حیوان، نبات او معادنو ډولونه چې عقل او افکار یې په سوچ کې ورکېږي، دا ټول د الله تعالی په وجود دلالت کوي، چې له هر ډول نیمګړتیا پاک دی، نو چې داسې ده بیا دا ممکنه ده چې ددا ډول لویو څیزونو جوړول د قدرت فاقد وي، هېڅ سالم عقل دا باور کولی نه شي چې دغه نړۍ دغه ستوري چې هر یو یې پخپل ډول کې بې مثیله لوی دی، یوه ناتوانه او بې قدرته ذات دې جوړ کړي وی، ځکه چې ناتوان نه شي کولی چې د خپل ځان غم وخورلی شي، دا خو پرېږده چې د نورو غم دې وخورلی شي، په قرآن کریم کې د الله تعالی د قدرت دلایل ډېر زیات دي، چې موږ یې په یوه دوو دلایلو بسنه کوو، الله تعالی په بقره سورت کې فرمایي:

(أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا) او په الملک سورت کې فرمایي: (وهو على كل شيء قدير):

ابي امامه وايي چې د الله رسول ډېره دعا وکړه او ما و نه کړای شو چې له هغه څخه یوڅه یاد کړم، ورته ومې ویل اې د الله رسوله، ډېره دعا دې وکړه، خو ما ترې هېڅ هم یاد نه کړل، راته وویل: ایا تا ته دداسې څه لارښوونه وکړم، چې دې ټولو ته شامل وي، ومې ویل هو، راته وویل: ووايه:

(اللهم انی استلک من خیر ماسألک منه نبیک محمد ﷺ وانت المستعان وعلیک البلاغ ولا حول ولا قوة الا بالله)

یعنې اې لویه خدایه، له تا څخه هغه خیر او برکت غواړم چې ستا رسول محمد له تا غوښتی دی، او د هغه څه له شر څخه تاته پنا وړم، چې ستا رسول محمد ﷺ تاته پنا وړې ده، یوازې له تا مرسته غوښتل کېږي او ستا پرغاړه د رسالت (تبلیغ) دی، او له تا پرته هېڅ قدرت او واک نشته.

دغه حدیث ترمذي روایت کړی او حسن یې بللی دی.

د تدریس میتود: پوښتنه، ځواب، مباحثه، تشریح او ډله

درسي مواد: درسي کتاب، تخته او تباشیر

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>- محترم ښوونکي د مقدماتي موضوعاتو څخه وروسته د خپل اطمینان لپاره تیر درس په څو پوښتنو سره ارزوي د مثال په ډول:</p> <p>- څوک کولای چې هغه حدیث چې هغه د الله تعالی د اسماء اړه وارد شوي ولولي؟</p> <p>- څوک کولای شي د الله تعالی ذاتي صفات تعریف کړي؟</p> <p>محترم ښوونکي د ځوابونو د اوريدلو څخه وروسته د نوي درس سرلیک د یو شاکر د په واسط په تخته لیکي.</p> <p>ښوونکي د زده کوونکو توجه د خپلو کتابونو ته اړوي او یوازي د درس نصوص په ډېر دقت سره قرائت کوي.</p>
۲۵ دقیقې	<p>محترم ښوونکي زده کوونکو ته څو دقیقې وخت ورکوي ترڅو درس په خفیه ډول ترسره کړي.</p> <p>محترم ښوونکي د یو زده کوونکي څخه غواړي چې لاندې جاني عناوین پر تخته وليکي.</p> <p>- د قدرت تعریف - د الله تعالی په قدرتي صفت ایمان لرل - د ارادې تعریف - د ارادې د اثبات دلایل</p> <p>- عقلی دلیل - د ارادې ډولونه</p> <p>محترم ښوونکي د زده کوونکو توجه ځانته اړوي د جاني عناوینو څخه په گټې اخیستنې سره درس زده کوونکو ته تشریح کوي او پرخینو ټکو باندې ډېر ترکیز کوي.</p> <p>محترم ښوونکي له څو زده کوونکو چې کم علاقه ښکاري غواړي ترڅو هریو په خپل نوبت سره یو سرلیک درس تشریح کړي پدې وخت محترم ښوونکي د زده کوونکو سره ډېره مرسته کوي.</p> <p>محترم ښوونکي زده کوونکي په دوه گروپونو تقسیموي او له دوی غواړي ترڅو له یو او بل څخه د درس اړونده پوښتنې وکړي او خپله د صنف کنترول کوي او صحیح او غلط ځوابونه د ځان سره د اصلاح لپاره یاداشت کوي.</p>
۱۰ دقیقې	<p>خلاصه: دغه درس په لاندې ټکو کې خلاصه کېږي:</p> <p>- قدرت عبارت له هغه صفت څخه دی چې د هغه په وسیله هر ژوندی موجود کولای شي د خپلې ارادې سره موافق خپل کار سرته ورسوي او یا یې ترک کړي.</p> <p>- قدرت د الله تعالی ذاتي صفت دي او اړونده صفت د الله تعالی لپاره حادث ندی بلکې ازلي او ابدی دی.</p> <p>- د الله تعالی قدرتي صفت په ډېرو آیاتونو سره ثابت شوي دي د مثال په ډول (ان الله علی کل شی قدير).</p> <p>- اراده دې ته وايي چې د یوه کار ترسره کولو او یا پرېښودلو د هدف لپاره یو کار ترسره شي، لکه د یوه کار گټه یا زیان.</p> <p>- عقلی دلیل، که چېرې د الله اراده بل څه وي، له هغه څخه د قدرت صفت سلب شي، نو عقل هم په دې باور دی چې الله تعالی اراده لري او هرڅه چې وغواړي، هماغه کېږي.</p> <p>- د الله تعالی د ارادې په صفت او قدرت ایمان لرل فرض دي</p> <p>- د اهل سنت او جماعت له لیدلوري، اراده په دوه ډوله ده:</p> <p>۱ - تکوینی او خلقي اراده ۲ - دیني او شرعي اراده.</p> <p>ارزونه: محترم ښوونکي دې د درسي کتاب له پوښتنو څخه په گټې اخیستو سره خپل زده کوونکي و ارزوي.</p>
۵ دقیقې	<p>کورنۍ دنده: محترم ښوونکي زده کوونکي د درسي کتاب په کورنۍ دنده مکلف کوي.</p>

اتم لوست:

سرليک: د الله تعالی ذاتي صفات (سمع، بصر، علم او حیات)

پاڼه: ۲۴

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي باید:

- د الله تعالی په ذاتي صفتونو سم پوی شي.
- د علم د صفت د اثبات دلایل روښانه کړي.
- د یادو شوو صفاتو په ایمان لرلو پوی شي.
- د ذاتي صفت اهمیت نورو ته ورسوي.

لازمي پوهه:

سمیع و بصیر:

الله تعالی سمیع او بصیر دی، چې دا د کون او پانده ضد دي.

لیدل او اورېدل دواړه ازلي صفتونه دي، چې د الله تعالی په حق ذات پورې قایم دي، او له هېڅ واسطې او سبب پرته هرڅه ویني او اورې، الله تعالی پخپله فرمایلي: (وهو السميع البصير) آیه ۱۱ د شوری سورت.

ژباړه: (او هغه اورېدونکی او لیدونکی دی) او دا هم ناممکنه ده هغه ذات چې نورو ته د لیدو او اورېدو (سمع او بصر) وړتیا ورکوي، پخپله دا وړتیا ونه لري.

همدارنگه له اورېدو او لیدلو پرته په نړۍ پوهېدل ناممکن دي، که نهوڅکي بالله الله تعالی دغه دواړه صفتونه نه درلودی، نو د کایناتو ښکلی نظام او تدبیر به ګډوډ شوی وای. وینو چې حضرت ابراهیم عليه السلام خپل پلار ته وایي چې: (دغه ماجرا د مریم سورت ۴۲ ایت په ډاګه کړې ده) «إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا».

(اې پلاره! ولې د هغه څه عبادت کوي، چې نه اورې او نه ویني او نه ستا کومه ستونزه حل کوي؟)

دا چې حضرت ابراهیم عليه السلام خپل پلار ته دا نه غوښتل چې د هغه څه عبادت وکړي، چې نه اورې او نه ویني، دلیل یې دا دی چې خالق باید دغه صفتونه ولري.

د تدریس میتود: سوال او جواب، مباحثه، توضیحي او تشریحي خبرې

مرستندیه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې	محترم ښوونکي د مقدماتي موضوعاتو وروسته تير درس په لاندې پوښتنو سره ارزوي: - قدرت په څو څيزونو اطلاقېږي؟ - د قدرت پر صفت ايمان راوړل څه حکم لري؟ - د الله تعالی اراده په څو ډوله ده؟
۲۵ دقيقې	محترم ښوونکي د ځوابونو د آوريدو وروسته د نوي درس سرليک د يو زده کوونکي په واسطه ليکي. محترم ښوونکي د درس هر پارگراف د يو زده کوونکي لخوا په مناسب آواز سره لولي او محترم ښوونکي د زده کوونکو لخوا د نصوصو په لوستلو کې ډېر دقت کوي او که چيرته مشکل ولري هغه خپله حلوي. محترم ښوونکي له دوه زده کوونکو غواړي ترڅو د لاندې جانبي عناوینو څخه يو د کتاب له مخې ولولي او نور يې وليکي: - د سمع تعريف - بصر(بينايي) - سمع او بصر د اثبات دلايل - د علم تعريف - د حيات تعريف - د علم او حيات د صفت د اثبات دلايل - په يادو صفتونو ايمان لرل محترم ښوونکي له عناوینو څخه په استفادې درس په شوق سره تشرېح کوي او د تشرېح په جريان کې د ځينو زده کوونکو دقت او توجه اړولو لپاره مخاطب ګرځوي. وروسته محترم ښوونکي له څو زده کوونکو چې نن يې نوبت دي غواړي ترڅو هر يو په خپل نوبت سره يو سرليک تشرېح کوي. محترم ښوونکي زده کوونکو ته څو محدودې دقيقې وخت ورکوي ترڅو خپل منځ کې د درس په اړه بحث وکړي او که اختلاف پيدا کېږي په ډېره حوصله سره هغه حلوي. خلاصه: دغه درس په لاندې ټکو کې خلاصه کېږي: - سمع عبارت له هغه قوې څخه ده چې هغې په وسيله ټول غږونه آوريدل کېږي. - الله تعالی ټول غږونه او کلمات په خپل ازلي صفت سره آوري او له الله تعالی څخه هيڅ آواز نشي پيدلای. بصر عبارت له يوې قوې څخه دی چې په سترگو کې وجود لري او د هغې په وسيله شکلونه، رنگونه، رڼاوې او تيارې او نور ويني. - بصر د الله تعالی ذاتي صفت دی او الله تعالی ټول واره او لوي شيان په خپل ازلي صفت سر ويني. - علم هغه پوهې ته ويل کېږي چې پر واقعته ولاړه وي. - علم د الله تعالی ذاتي صفت دی، الله تعالی په ټوله هستۍ پوه دی او الله تعالی پر هر څه علم لري. - د الله تعالی د دغه ذاتي صفاتو لپاره قرآني دلايل موجود دي. چې مثال يې دغه ايت دی: (إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) (ان الله علیم بذات الصدور) (الله لا اله الا هو الحي القيوم). د الله تعالی په ټولو ذاتي صفتونو ايمان لرل فرض دي ارزونه: محترم ښوونکي زده کوونکي د درسي کتاب د پوښتنو له لارې ارزوي. کورنۍ دنده: محترم ښوونکي زده کوونکي د درسي کتاب په کورنۍ دندې مکلف ګرځوي.
۵ دقيقې	

نهم لوست:

سرليک: د الله تعالی د کلام صفت

پاڼه: ۲۷

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي بايد:

- د کلام تعريف او د کلام د صفت د اثبات دلايل ښه وپېژني.
- د کلام په صفت ايمان لرل په ډاگه کړي.
- په قرآن کریم ايمان لرل روښانه کړي.
- د قرآن کریم د نومونو اهميت نورو ته ورسوي.

لازمي پوهه:

کلام د الله ﷻ ازلي صفت دی، چې د هغه په ذات پورې قايم او قديم دی، او کلام پر هغه څه دلالت کوي چې لفظي اثر ولري، چې د ګونګ د صفت ضد دی، او هېڅکله دا وروستی صفت الله تعالی ته نه منسوبېږي. دليل يې د نساء سورت ۱۶۴ ايت دی، چې الله تعالی فرمايي: «وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا» ژباړه: (او الله تعالی له موسی سره داسې خبرې کړې دي، لکه چې خبرې کېږي).

الله تعالی چې هرکله وغواړي، د هغه له شان او شوکت سره مناسب د پوښتنو په مټ د وحې له لارې خپلو پیغمبرانو ته خپلې خبرې اوروي، لکه څنګه چې په معراج کې له حضرت محمد ﷺ سره او په طور غره کې، له حضرت موسی علیه السلام سره يې خبرې وکړې، د نورو معلوماتو لپاره ددغه سورت ۴۷-۱۰ ایتونو ته مراجعه وکړئ.

د تدریس میتود: پوښتنه او ځواب: تشریحي، مسابقه

مرستندیه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

د لوست جریان:

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>– محترم ښوونکي د مقدماتي موضوعاتو څخه وروسته د دغه سوالو په مطرح کولو سره تیر درس ارزوي:</p> <p>– څوک کولای شي سمع، بصر، علم او حیات صفتونه تعریف کړي؟</p> <p>– څوک کولای شي ووايي خدای د خپل کوم صفت پر ضد نشي متصف کیدلای؟</p> <p>څوک کولای شي د الله تعالی د حیات صفت د اثبات یو دلیل بیان کړي؟</p> <p>وروسته محترم ښوونکي د نوي درس سرلیک پرتخته لیکي او له زده کوونکو غواړي چې کلام د الله تعالی له کومو صفتونو څخه دی؟ د ځوابونو څخه وروسته زده کوونکو ته څو دقیقې وخت ورکوي ترڅو درس په خفیانه ډول سره مطالعه کړي او خپل پدې وخت د قرآن کري دوه یا درې نښه چې په هغه کې د الله تعالی د کلام صفت ثابت شويدي د تخته پر مخ لیکي.</p>
۲۵ دقیقې	<p>وروسته له یو زده کوونکي غواړي ترڅو نصوص د تخته له مخې ولولي او وروسته خپله نصوص تحت لفظي ترجمه کړي.</p> <p>محترم ښوونکي له یوه زده کوونکي غواړي ترڅو لاندې عناوین پرتخته ولیکي.</p> <p>– د کلام تعریف</p> <p>– د کلام د صفت د اثبات دلايل</p>

– قرآن کریم د الله تعالی کلام دی

– د قرآن کریم تعریف

– د قرآن کریم نمونه

محترم ښوونکي د زده کوونکو توجه ځانته جلبوي د جاني عناوينو څخه په استفادې درس زده کوونکو ته تشرېح کوي.

وروسته له څو زده کوونکو غواړي ترڅو هر يو په خپل نوبت سره يو سرليک تشرېح کړي.

محترم ښوونکي زده کوونکي پر دوه ډلو تقسيموي او هغوی ته وظيفه ورکوي ترڅو د کلام صفت او د قرآن کریم نومونو په خپلو کې بحث وکړي او خپله پدې وخت کې صنف کنترولوي او د زده کوونکو د بحث ته متوجه اوسي.

وروسته له فعاليت د بحث نتايج د گروپونو د استازو لخوا د ټولکي مخ کې وړاندي کېږي.

خلاصه: دغه درس په لاندې ټکو کې خلاصه کېږي:

– کلام هغه خبرو ته وايي چې د حروفو او اصواتو څخه مرکب وي خو دلته د کلام څخه مراد د الله تعالی ذاتي صفت دی چې له مخکې د هغه لپاره ثابت دی او دغه کلام ته نفس هم وايي.

– د الله تعالی د کلام صفت په دغه آيت مبارک کې ثابت دی (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا)

– د الله جل جلاله پر کلام ايمان او باور لرل واجب دی.

– د قرآن کلمه مصدر دی چې د يوځای کولو او تلاوت کولو په مانا دی.

– قرآن په اصطلاح کې د الله تعالی کلام دي چې په عربي ژبه پر حضرت محمد ﷺ نازل شوی دی او په صحيفو ليکل شوی او موږ ته په تواتر ډول بغير له شېبې نقل شوی دی.

– پردې چې قرآن کریم کلام الله تعالی دی او قايم په ذات حق تعالی دی يقين او باور لرل واجب دي.

– د قرآن کریم لپاره متعددي نمونه دي د مثال په ډول: الكتاب، الحکيم، نور، الفرقان، الروح.

ارزونه:

ښوونکي دې په درسي کتاب کې د راغلو پوښتنو څخه په گټې اخيستو سره د زده کوونکو پوهه و ارزوي.

کورنۍ دنده:

ښوونکي بايد زده کوونکي په هغه کورنۍ دنده مکلف کړي، چې په درسي کې راغلې ده.

۱۰

دقيقې

۵ دقيقې

لسم لوست:

سرليک: په ملائکو ايمان

پاڼه: ۳۰-۳۳

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کوونکي بايد:

- د ملائکو د اثبات دلايل په صحيح ډول پوهه شي
- په ملائکو باندې ايمان لرل بيانول
- د ملائکو صفات درک کړي
- په ملائکو باندې د ايمان گټې نورو ته ورسوي

ملائکې:

دوهم څيز چې انسان يې په ايمان لرلو مکلف دی، پر ملائکو ايمان لرل دي.

د ملائکو تعريف: ملائکې لطيف جسمونه لري، نوراني دي او د ليدو وړ نه دي، په مختلفو اشکالو ځان بدلولاى شي، خوراک او څښاک نه لري، مذکر او مؤنث نه دي، تولد او تناسل هم نه لري، د الله ﷻ نژدې، فرمان برداره او نېک بندگان دي.

د پرېستو د شتون دلايل:

هغه نړۍ چې د الله تعالى مخلوق دی، ډېر پراخه دی، چې د ځمکې کره، د ځمکې پر سر د انسان ژوند يې يوه کوچنۍ برخه ده. الله تعالى يو قدير او توانمند ذات دی، د کارونو د ترسره کولو لپاره هغه کولى شي چې له هر راز وسيلې او سبب پرته ټوله هستي منظمه کړي، خو د خپل (حکمت بالغه) په مټ خپلې پرېستې چې څوک يې نه شي ليدلى، د دندو د ترسره کولو لپاره ځمکارې دي، چې د الله تعالى امر نافذ او د انسانانو کارونه وڅاري او محاسبه يې کړي. په قرآن کریم کې د پرېستو د شتون دلايل ډېر دي، چې د بېلگې په ډول يې يوڅو دا دي:

«لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ» (۱).

ژباړه: (نېکي (يوازې) دا نه ده چې مخونه لوبديځ او ختيځ ته واړوئ، خو (غوره) نېکي د هغو کسانو ده چې پر الله او د قيامت پر ورځ او پرېستو او کتاب او نبیانو يې ايمان راوړی دی.) او بل ځای فرمايي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا» (۲)

ژباړه: (اې مؤمنانو، پر الله او د هغه پر رسول او پر هغه کتاب چې پر خپل رسول يې نازل کړی دی او پر هغه کتاب چې له (قرآن) څخې مخکې يې نازل کړی دی ايمان راوړئ او هرڅوک چې د الله او د هغه د پرېستو او د هغه د کتابونو او د هغه د رسولانو او د آخرت له ورځې څخه انکار وکړي، په رښتيا سره چې ډېر زيات لار ورکې شوی دی.) او فرمايي: «الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ» (۳)

ژباړه: (هر هغه څه چې د الله له خوا نازل شوي، رسول او مؤمنان پرې باور لري. ټولو پر الله او د هغه پر پرېستو او کتابونو او رسولانو ايمان راوړی (او وايي) موږ د الله د رسولانو د هېڅ يوه ترمنځ توپير نه کوو. او دوی ويل: (د الله خبره) مو واورېده او مو منله. اى الله له تابځېښنه غواړو او تاته درتلل دي.)

۱ - بقره ۱۷۷

۲ - النساء ۱۳۶

۳ - البقره ۲۸۵

بیغمبر ﷺ فرمایي: {أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ} (۱) ژباړه: (دا چې پر الله، د هغه پر پښتو، او کتابونو، او د اخرت پر ورځ ایمان راوړئ).

د ملائکو ډولونه:

ملائکې یعنې د الله ﷻ مخلوقات چې د بشر لپاره د لیدو وړ نه دي، په دوه ډوله دي: یوه ډله چې کار یې د الله تقدیس دی، په عبادت کې غرقې دي، بشر ته په خدمت مکلفې نه دي د هغو ملائکو له ډلې څخه نه دي چې آدم ﷺ ته یې سجده وکړه هغوی همغه مقربې ملائکې دي. بله ډله ملائکې هغه دي چې کار یې انسانانو ته خدمت دی او هغه څه چې اړتیا لري پوره کوي یې.

د تدریس میتود: پوښتنه، ځواب، توضیحي او تشریحي مباحثه

مرستندویه درسي مواد: کتاب، تخته، تباشیر.....

د لوست جریان:

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>– محترم ښوونکی له مقدماتي موضوعاتو څخه وروسته د تېر درس په څو پوښتنو سره ارزوي د مثال په ډول:</p> <p>– څوک کولای د الله تعالی کلام تعریف کړي؟</p> <p>– څوک کولای شي د خدای پاک د کلام د صفت د اثبات لپاره یو دلیل ووايي؟</p> <p>– څوک کولای شي د قرآن کریم نومونه واخلي؟</p>
۲۵ دقیقې	<p>محترم ښوونکی د ځوابونو له لاسته راوړلو وروسته د درس سرلیک د تخته پر مخ لیکي</p> <p>محترم ښوونکی د زده کوونکو توجه د خپلو کتابونو ته اړوي او یوازې د درس نصوص لولي او پاتې درس په زده کوونکو وايي.</p> <p>محترم ښوونکی زده کوونکو ته څو دقیقې وخت ورکوي ترڅو هغوی په پټه خوله درس مطالعه کړي.</p> <p>که چېرې د زده کوونکو لخوا پوښتنې مطرح کېږي هغه حل کوي وروسته محترم ښوونکی له دوه زده کوونکو غواړي چې یو له لاندې جاني عناوینو څخه د کتاب له مخې ولولي او نور هغه ولیکي.</p> <p>– د ملائکې تعریف</p> <p>– د تعریف شرحه</p> <p>– د ملائکو د اثبات دلایل</p> <p>– پر ملائکو ایمان</p> <p>ملائکې له ټولو گناهونه څخه پاکې دي</p> <p>– د ملائکو صفتونه</p> <p>– د ملائکو دندې</p> <p>– په ملائکو باندې د ایمان لرلو گټې</p> <p>محترم ښوونکی د زده کوونکي توجه ځان ته واړوي او د زده کوونکو لپاره له جاني عناوینو په گټې اخیستنې سره درس تشریح کوي او د اړتیا په صورت کې پر ځینو ټکو باندې ډېر ترکیز کوي وروسته له څو زده کوونکو څخه غواړي چې هر یو په خپل نوبت سره یو سرلیک درس تشریح کړي.</p> <p>محترم ښوونکی صیب د حدیث شریف متن د تخته پر مخ ولیکي او له ممتاز شاگرد څخه وغواړي چې هغه</p>

۱۰ دقیقې

ترجمه کړي او که شاگرد له مشکل سره مخامخ کېږي له هغه سره مرسته وکړي.

خلاصه: دغه درس په لاندې ټکو کې خلاصه کېږي:

– ملائکې د خدای ﷻ له نوراني او لطیفو مخلوقاتو څخه عبارت دي چې د الله له اوامرو څخه هېڅکله سرغړونه نه کوي.

– ملائکې له نور څخه پیدا شوې او په سترگو نه لیدل کېږي

– ملائکې له هر ډول گناه څخه پاکې دي او په ډول چې وغواړي ځان بدلولای شي

– په ملائکو باندې ایمان لرل فرض دي او د هغوی له وجود څخه منکر کافر دی

– ملائکې خدای ته نژدې دي او خارق العاده کارونه ترسره کوي.

مقربې ملائکې عبارت دي له جبرائیل، میکائیل، اسرافیل، عزرائیل، کرام الکاتبین، نکیره او منکره څخه.

ارزونه:

محترم ښوونکی د درس د زده کړې لپاره د درسي کتاب له پوښتنو له لارې زده کوونکي ارزيايي کړي.

کورنۍ دنده:

۵ دقیقې

ښوونکی باید زده کوونکي په هغه کورنۍ دنده مکلف کړي، چې په درسي کتاب کې راغلې ده.

د حدیث شریف برخه

یولسم لوست:

سرلیک: د احادیثو اهمیت

مخ: ۳۵

وخت: دوه درسی ساعتونه

موخې: باید زده کوونکي:

۱- د درس متن سم ولولي.

۲- د حدیث ارزښت او فضیلتونه درک کړي.

۳- د درس مفهوم زده کړي.

۴- د حدیث له مضمون سره ځانگړې علاقه پیدا کړي.

لازمي ښوونه:

- په اسلام کې څلور اصله دي، چې ټول احکام او اسلامي فرامین پر هغو ولاړ دي.

: کتاب الله (قرآن کریم)، احادیث او سنت نبوی ﷺ، د امت اجماع او قیاس.

د اسلام په اساساتو کې دویمه مرجع او اصل د رسول الله ﷺ حدیث او سنت دي، چې پیروي یې په هر بالغ، عاقل مسلمان لازم دي.

نبوي احادیث په حقیقت کې د قرآن کریم تفصیل او تفسیر دی، چې تأیید د دې موضوع ډېر آیاتونه وجود لري. رسول الله ﷺ په خپله د قرآن کریم یو روښانه ممثل و لکه څنگه، چې عائشې رضی الله عنها څخه دهغه د اخلاقو پوښتنه وشوه هغې وفرمایل: درسول الله ﷺ اخلاق قرآن و.

د رسول الله ﷺ احادیث یوه نوع وحی بلل کیږي، چې الله ﷻ به درسول الله ﷺ ته الهام کاوه. لکه څنگه چې د قرآني آیاتونو پیروي او پابندي لازمه ده همدا شان د مبارکو احادیثو ضروري ده. لکه څنگه، چې الله کریم د النساء سورت په ۸۰ آیت کې فرمایي: (مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا)

ژباړه: چا چې د پیغمبر اطاعت وکړ هغه په اصل کې د خدای اطاعت وکړ او چا چې مخ واړوه، نو په هر صورت موږ پر دې خلکو ته د څارونکي او ساتونکي په توګه نه یې لېږلي. همدارنګه الله متعال پر دې اړه فرمایي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ) (سورة الحجرات (۲))

ژباړه: ای مؤمنانو خپل اواز د پیغمبر له اواز نه مه پورته کوئ او مه له پیغمبر ﷺ سره په لوړ غږ خبرې کوئ لکه چې پخپلو مینځو کې یوله بل سره په لوړ غږ خبرې کوئ هسې نه چې ټول عملونه بابېزه شي او تاسې خبر هم ونه اوسی.

- کله چې د رسول الله ﷺ حدیث لوستل کېږي، نو اورېدل یې پرمسلمانانو مستحب دي. باید په مقابل کې یې داسې ادب مراعات کړي ګویا رسول الله ﷺ حضور لري او حدیث فرمایي. (۱)

- د امت علماوو او محدثینو د موضوع اهمیت درک کړی و، چې پر قلم یې لاس پورې کړ او په زرګونو احادیث یې را ټول کړل. چې د نمونې په توګه د ځینو مشهورو کتابونو ذکر کوو: سم بخاری، سم مسلم، سنن ابوداود، ترمذی، النسائی، ابن ماجه، مؤطا، مسند امام احمد حنبل، البيهقي، او داسې نورو محدثینو کرامو احادیث په اعتبار د را یانو په څو قسمه تقسیم کړل: متواتر، مشهور واحد سم، حسن او داسې نور.

۱- متواتر حدیث هغه ته ویل کیږي، چې د راویانو تعداد یې دومره زیات وي، چې په دروغو ویلو یې متهم کېدل غیر ممکن وي. متواتر حدیث خاص شروط لري دمثال په توګه دراویانو تعداد به یې زیات وي او په دروغو ویلو به یې متهم کېدل غیر ممکن وي همدارنګه روایان به په ټولو مرحلو کې د تواتر له حد څخه کم نوي.

^۱ تفسیر کابلی - جلد ششم

۲- مشهور حديث هغه ته ويل كيږي، چې د اصحابو كرامو په زمانه كې يې روات كم وي اما د تابعينو په زمانه كې يې شهرت ميندلي وي او روات يې هغه حد ته رسيدلي وي، چې صفات يې په دروغو ويلو غير ممكن وي. محدثين هغو اشخاصو ته ويل كيږي، چې په حديثو باندې روايتاً او درايتاً كامل فهم ولري او په عين حال كې په تدريس د مسند حديث مصروف وي.

۳- آحاد حديث هغه ته ويل كيږي، چې روايت يې يو يا دوو اويا زياتو كړي وي اما د مشهور حديث درجې ته نوي رسيدلي.

۴- مرسل حديث هغه دی، چې سلسله دروايت يې تابعينو كرامو رحمة الله عليهم ته رسيدلي وي.

۵- موقوف حديث هغه حديث ته ويل كيږي، چې سلسله د روايت يې صحابه كرامو رضی الله عنهم ته رسيدلي وي او مرفوع حديث هغه دی، چې سلسله د روايت يې پخپله رسول الله ﷺ ته رسيدلي وي.

د صحابي تعريف: صحابي هغه چاته ويل كيږي، هغه رسول الله ﷺ ليدلی وي او ايمان يې پرې راوړي وي او هم په ايمان كې له دنيا څخه تللی وي.

تابعي هغه مؤمن چاته ويل كيږي، چې يو له اصحابو كرامو رضی الله عنهم يې ليدلی وي او په ايمان له دنيا څخه رحلت كړی وي.

رسول الله ﷺ اهميت او فضيلت د حديث رسولو نورو خلكو ته او هم وعيد عذاب پر هغو خلكو چې دروغ او جعلي حديث بيانوي فرمايي:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً وَحَدِّثُوا عَنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ وَمَنْ كَذَبَ عَلَى مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَعْقَدَهُ مِنَ النَّارِ) {رواه البخاري}

له عبد الله بن عمرو ﷺ څخه روايت دی، چې رسول الله ﷺ فرمايلي: ورسوئ له ما څخه اكر كه يو آيت هم وي (مراد احاديث دي) او حكايت كوي د بني اسرائيلو څخه په دې كې گناه نشته او چاچې پرما دروغ وټړل، نو هغه دې په دوزخ كې د ځان لپاره ځای تيار كړي.

كليمو معناوې: (تحقيق - خيرنه) (روڼ - روښانه) (خفي - پټ) (منوط - تړلی)

(مثابه - مثال په خير) (تمسك - منگول لگول)

د تدريس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضيحي او تشريحي.

مرستنديه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير.....

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې سريزه	بناغلی ښوونکی صاحب ټولگي ته د دا خليدو په وخت كې السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وايي، پوښتنه كوي، حاضري اخلي او د ټولگي نظم برابروي او د حديث شريف په اهميت او فضيلت باندې زده كوونكو ته مختصر معلومات وركوي. ښوونكي صاحب زده كوونكو ته هم وخت وركوي ترڅو زده كوونكي هم د حديث شريف په اهميت باندې څرگندونې وكړي او د زده كوونكو پوښتنو ته ځوابونه وركوي او بعضي ځوابونه يې اصلاح كوي.
۲۵ دقيقې د درس وړاندې كول	ښوونكي صاحب دا پوښتنه هم كوي، چې د قرآن كريم څخه وروسته مهم مصدر او مرجع په اسلام كې څه شی دي؟ ښوونکی صاحب د درس سرليک په يو زده كوونكي په تخته ليكي. ښوونکی صاحب له دوو زده كوونكو څخه غواړي، چې يو جاني عناوين ولولي او دوهم يې په تخته وليكي: - د پيغمبر ﷺ دخبرو پيروي كول. - حديث د قرآن كريم تفسير دی. - حديث شريف د اسلام دوهم مصدر دی. ښوونکی صاحب زده كوونكو ته دنده وركوي، ترڅو درس ټيټ آواز ولولي او كه كوم مشكل ورته پيدا

کېږي هغه دځان سره وليکي.

پخپله په همدغه وخت کې تحقيق، روښانه، پټ، منوط، مثابه او تمسک په تخته وليکي. ښوونکي صاحب يو له زده کوونکو څخه غواړي، ترڅو تختې مخ ته راشي او دا کليمې معنا کړي، که نوموړي زده کوونکي د کليمو په معنا کې ستونزه درلوده ښوونکي صاحب د ورسره مرسته وکړي. ښوونکي صاحب د عناوينو څخه په استفادې سره درس زده کوونکو ته تشرېح کړي او په بعضو مهمو نکاتو ترکيز وکړي. پس له زده کوونکو څخه غواړي، ترڅو هريو جاني سرليک توضيح او تشرېح کړي. ښوونکي صاحب زده کوونکي په څو مناسبو گروپونو تقسيم کړي بيا د هرگروپ سرگروپ وټاکي هغوی ته دنده ورکوي، ترڅو د حديث په اهميت بحث او خبرې وکړي او خلاصه د بحث د سرگروپ په واسطه د کاغذ په مخ و ليکي. پخپله د ټولگي نظم وساتي کله، چې ضرورت وي، نو د گروپونو ترمنځ د اختلاف په وخت کې د مداخله کوي.

ارزونه:

ښاغلي ښوونکي د خپل اطمینان په خاطر چې درس یاد دی او کله سوالونو په ذریعه ارزونه وکړي.

خلاصه:

دا درس په لاندو نکاتو خلاص کېږي.

۱- حديث عبارت له اقوال، افعال او تقريرات د پيغمبر ﷺ څخه دی.

تقرير هغه عمل ته ويل کېږي، چې د رسول الله ﷺ په وړاندې شوی وي او رسول الله ﷺ د سکوت په ذریعه هغه خوښ کړی وي او دهغه څخه يې نهې نوي فرمايلې.

۲- وحی په دوه قسمه ده: وحی جلی چې عبارت د قرآن کریم څخه ده. دویم وحی خفی چې عبارت له احادیثو څخه گڼل کېږي.

۳- پیروي د پيغمبر ﷺ د دستوراتو څخه په مثال د پیروي د فرامینو د الله ﷻ څخه دي.

۴- حديث شريف په حقیقت کې تفصیل او تفسیر دقرآن کریم دی.

۵- حديث شريف دویمه مرجع او مصدر د اسلام دی.

کورنۍ دنده:

ښوونکي صاحب د زده کوونکو ته دنده ورکړي، ترڅو دحديث شريف په اهميت باندې يوه د شپږو کړښو مقاله وليکي.

۵ دقیقې

۱۰ دقیقې

دولسم لوست:

سړليک: تدبير په کارونو کې

مخ: ۳۹

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کړونکي بايد:

۱- د حديث شريف نص او متن د درس سم ولوستلی شي.

۲- د حديث شريف ژباړه سمه ولولي.

۳- د حديث شريف دکليمو په معناوو وپوهيږي.

۴- په خپل ژوند کې د حديث شريف له ګټو څخه استفاده ولوستلی شي.

لازمې ښوونه:

دا يو څرګند حقيقت دی، چې د اسلام په لمن کې ټولې ښګڼې، کاميابي او د دارينو سعادت نغښتي دی.

نو کولای شو، چې ووايو په اسلامي کارونو کې د فکر مصدر تدبير دی. اصحابو کرامو رضی الله عنهم، چې له اسلام څخه يې پوره درک درلود، نوکله به چې مشکل ورته پيدا شو د حل لپاره به يې رسول الله ﷺ ته مراجعه کوله، ځکه هغه د امت لپاره په ټولو اړخونو کې ژوندۍ مرجع و. نن ورځ د مسلمانانو په منځ کې د رسول الله ﷺ با ارزښته لارښوونې د يو اصل او قانون په شکل برقرارې دي.

نو بايد مسلمانان په ټولو چارو کې د رسول الله ﷺ سيرت د ژوند سر مشق وګرځوي او د لارښوونو څخه يې پيروي وکړي، چې په پيروي کې يې د دنيا او اخرت نيکمرغي دي.

د رسول الله ﷺ د تدبيرونو څخه يوه د نمونې په څير بيانوو: د خدای رسول د احزابو غزوه و ځنډوله، چې په حقيقت کې دا يو تدبير و، چې د دوښمن د شکست سبب وګرځيده، ځکه د ژمي موسم په رارسيدو و او دوښمن د يخۍ په مقابل کې هيڅ تياری نه درلود، همدارنګه د غذايي موادو اکمالات يې د لشکر لپاره هم ګران وو د هرې ورځې په تيريدو سره د دوی په خپل منځ کې مختلفې ډلې جوړې دې بې اعتمادې پيدا کيدله او دوی د شکست سره مخ شول مسلمانان کامياب شول.

دځينو کلمو معنا: (خروج - د قبيلې نوم دی د مدينې خلک وو) (نهفته - پټ) (انحراف - بېلاري) (نصايح - نصيحت جمع ده) (اهل فن - کار پوه) (تدبير - حکمت، سنجش) (عزم راسخ - د محکم نيت اراده) (مهيا - آماده)

د تدریس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضیحي او تشریحي.
مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>ښاغلی ښوونکی د تیر درس ارزونه د مقدماتي موضوعاتو څخه وروسته په څو سوالونو پیل کړي. د مثال په توګه کولای شي ووايي: په اسلام کې څو څیزونه اصل او مصدر دي؟</p> <p>ښاغلی ښوونکی د ځوابونو د اوریدلو څخه وروسته د نوي درس سرلیک په تخته ولیکي.</p> <p>ښاغلی ښوونکی د زده کوونکو ته د نوي درس په هکله مختصر معلومات ورکړي.</p> <p>ښاغلی ښوونکی زده کوونکو ته هدایت ورکوي، ترڅو درس په چوپټیا سره ولولي که کوم سوال یا مشکل پیدا کړي، نو دځان سره د ولیکي. او په خپله دا کلمې دټولګي په تخته ولیکي: خزرګ، نهفته، انحراف، نصایح، اهل فن، تدبیر، اومهیا.</p> <p>ښاغلی ښوونکی د وروسته د مطالعې څخه که کوم سوال زده کوونکو ته پیدا شوی و حل کړي.</p> <p>ښاغلی ښوونکی یو له زده کوونکو څخه غواړي، چې نوموړې کليمې معنا او ولیکي.</p> <p>ښاغلی ښوونکی د حدیث شریف نص په یو زده کوونکي باندې په تخته لیکي.</p> <p>بیا له زده کوونکو پوښتنه کوي چې کولای شي حدیث شریف د ذهن څخه معنا کړي.</p> <p>ښاغلی ښوونکي یو له زده کوونکو څخه غواړي، ترڅو لاندې جانبي عناوین په تخته ولیکي:</p> <p>– د تدبیر غوښتنې.</p> <p>– تدبیرد کامیابی لامل.</p> <p>– د کار د جريان پلټنه او ارزونه پلي کول یې په موخو باندې.</p> <p>ښاغلی ښوونکی د جانبي عناوینو په استفادې سره زده کوونکو ته درس تشریح کوي او د ضرورت په وخت کې په بعضو اساسي نکاتو زیات ترکیز کوي.</p> <p>ښاغلی ښوونکی له دریو زده کوونکو غواړي، څو هریو یې د درس جانبي سرلیک تشریح کړي.</p> <p>ښاغلی ښوونکی زده کوونکي په دوه گروپونو تقسیموي او هغوي ته دنده ورکوي چې دیو گروپ کسان له بل گروپ څخه په نوبت درس په هکله پوښتنې وکړي.</p> <p>ښاغلی ښوونکی د هر گروپ ځوابونه اوري او دځان سره یې لیکي.</p> <p>ښاغلی ښوونکی وروسته له دې فعالیت څخه صحیح ځواب ویونکي تقدیروي او غلط ځوابونه اصلاح کوي.</p> <p>ارزونه: ښاغلی ښوونکی د خپل اطمینان لپاره چې درس یاد دی او کته، زده کوونکي د درسي کتاب په وسیله ارزونه کوي.</p> <p>خلاصه: دا درس په لاندونکاتو خلاصه کيږي:</p> <p>۱- انسان باید د هر کار په اخر کې تدبیر وکړي.</p> <p>۲- مسلمان باید د آخرت اجرته د دنیا پر نامشروع ګټو ترجیح ورکړي.</p> <p>۳- اسلام د ژوند په ټولو چارو کې د خپلو پیروانو ګټه او ښېګڼه په نظر کې نیولې ده.</p> <p>۴- انسان باید په ټولو چارو کې خپل مسؤلیتونه ترخپلې لاندې ونیسي.</p> <p>۵- تدبیر او غور کول د انسان بریالي توب او نیکمرغۍ لامل ګرځي.</p> <p>۶- د بنده تدبیر باید الهي توکل سره مل او تړلی وي.</p>
۲۵ دقیقې دلوست وړاندې کول	
۵ دقیقې	
۱۰ دقیقې	<p>کورنۍ دنده: ښاغلی ښوونکی زده کوونکو ته د درسي کتاب نه کورنۍ دنده ورکوي. او دوی ته امر کوي، چې د کارونو د تدبیر په هکله یو پنځه کرښیزه مقاله ولیکي.</p>

ديارلسم لوست:

سرليک: د صلحې ارزښت او د خلکو ترمنځ روغه

مخ: ۴۳

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- د مبارک حديث ترجمه په سمه توگه وپوهيږي.

۲- د صلحې او پخلاينې ارزښت درک کړای شي.

۳- د حديث په حکمت وپوهيږي.

۴- د صلحې د ارزښت په هکله خبرې وکولای شي.

اضافي معلومات:

- د اسلام دين د صلحې او پخلاينې دين دی. چې د تل لپاره خپل پيروان صلحې او ورولى ته را بولي او تشويقوي يې. الله تعالى د النساء سورت ۱۲۸ مبارک آيت کې فرمايي: (وَالصَّلَاحُ خَيْرٌ) ژباړه: صلحه غوره ده. که څه هم د مبارک آيت دغه برخه خاوند او ميرمنې ترمينځ د صلحې او پخلاينې په هکله ده. مگر نه يواځې پدې هکله بلکې په ټول چارو د ژوند کې صلحه غوره ده، خو بايد د اسلام په چوکاټ کې وي او مسلمان ته ضرر ونه رسيږي. مسلمان بايد کفارو ته صلحې وړانديز ونکړي، بلکې که د دوى لخوا صلحې وړانديز وشي، نو د اسلامي ټولنې دښمنگيو او مصلحتونو د تضمين په ترڅ کې ومنل شي.

لکه چې رسول الله ﷺ د هجرت په شپږم کال د مکې د مشرکينو وړانديز د صلحې په هکله قبول کړ. او د دوى سره په دې ماده باندې صلحه وکړه، چې دا صلحه د اسلام په تاريخ کې د حديسي د صلحې په نامه مشهوره ده.

- صلحه په اسلام کې د ځانگړي مقام څخه برخمنه ده، چې رعايت کول يې په مسلمانانو باندې يوه ديني وجيبه ده، ځکه الله تعالى په هغې امر کړی او د مسلمانانو نه غواړي کله چې تاسو د دوو تنو يا دوو قومونو يا دوو ډلو مؤمنانو ترمنځ وينی بايد د دوى ترمنځ صلحه او پخلاينه را ولې. لکه څنگه چې دحجرات په مبارک سورت کې ورځنې يادونه شوې ده.

(وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاءَ ت فَاصلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) (حجرات ۹).

ژباړه: او که له مؤمنانو څخه دوه ډلې پخپلو مينځو کې په جنگ شي نو د هغو په مينځ کې صلح وکړئ بيا که له هغو نه يوه ډله پر بلې تيری وکړي نو له تيري کوونکي سره و جنگيږئ، تر دې پورې چې هغوی د الله د حکم خواته راوگرځي بيا کله چې هغوی را وگرځي نو د هغوی په مينځ کې په عدل سره سوله وکړئ، او انصاف وکړئ، چې الله انصاف کوونکي خوښوي.

همدارنگه الله تعالى په ورپسې آيت کې فرمايي: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنِينَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ)

ژباړه: مؤمنان خويو ډبل سره وروڼه وي، نو د خپلو وروڼو په مينځ کې مناسبات سم کړئ او له الله نه وويرېږئ هيله ده چې پر تاسې رحم وکړای شي.

- د يوې اسلامي ټولنې بنسټيزي په اتحاد، يوالي، صلحې او پخلاينې پورې اړه لري. يعنې يوه اسلامي ټولنه هغه وخت د برياليتوب لوړې څوکې ته رسيدای شي، چې د وگړو ترمينځ يې خپل منځي ستونزې شتون ونه لري. او د دوى تر مابين صلحه برقراره وي. نن ورځ چې کوم کسان د اسلام د عدالت چغې وهي که دوى يوازې په دوو پورتنيو مبارکو آيتونه عمل وکړي نو زموږ هيواد افغانستان به د دې ټولو ستونزو او اختلافونو څخه نجات ومومي.

رسول الله ﷺ هم د صلحې د ارزښت په هکله قلمي لارښونې کړې دي، حتی را په گوته کړي يې دي: که چيرې يو نفر صلحې او جوړښت په خاطر دروغ وايي، نو باوري توگه دروغجن ندی.

له دې حديث څخه د موضوع ارزښت راوړي يعنې چې دروغ ويل لويه گناه ده خو دصلحې په نيت روا كيږي لكه چې فرمايي: (عَنْ
 أُمِّ كَثُومَ بِنْتِ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ قَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ وَيَقُولُ خَيْرًا وَيُؤْمِنُ خَيْرًا) {متفق عليه}

ژباړه: له حضرت ام كثوم بنت عقبه بن ابى معيط رضى الله عنها څخه روايت دى چې له رسول الله ﷺ څخه مې واوريډل چې
 مايل يې: څوك چې دخلكو ترمنځ صحنه كوي او د بښگنې خبرې كوي او بښې خبرې نورو ته رسوي دروغجن ندى.

همدارنگه فرمايي: (عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدٍ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَحِلُّ الْكَذِبُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ كَذِبَ الرَّجُلِ إِمْرَاتِهِ لِرَضِيئِهَا
 وَالْكَذِبُ فِي الْحَرْبِ وَالْكَذِبُ لِيُصْلِحَ بَيْنَ النَّاسِ) {رواه احمد والترمذى}

ژباړه: له حضرت اسماء بنت يزيد رضى الله عنها روايت دى، چې رسول الله ﷺ و فرمايل: دروغ ويل روا ندي مگر په دريو
 ځايونو كې: د خپلې ميرمنې د رضايت له كبله، دروغ ويل په جنگ كې او د خلكو ترمنځ د صلحې لپاره.

دځينو كلمو معنا: (ابودرداء: د درداء د پلار: د اسم كنيه ده) (خلل: سورى اوتيت والى)
 د تدريس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضيحي او تشرېحي.

مرستندويه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر.....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سرېزه	ښاغلی ښوونکی وروسته له مقدماتي موضوعاتو څخه د څوسوالونو په طرح کولو سره د تیر شوي درس ارزونه کوي. د مثال په توګه کولای شي دغه دوه کلیمې حدیث (فأَمْسِكْ - فأمسک) معنا کړي.
۲۵ دقیقې د درس تقديم	ښاغلی ښوونکی وروسته د اوریدلو د صحي ځوابونو د صلحې او پخلاينې په هکله زده کوونکو څو لحظې خبرې کوي او له دوی څخه غواړي څو ژوندي مثالونه د نا امنی، خپل مینځي جنگونو او قومي اختلافاتو په هکله ووايي. ښاغلی ښوونکی د درس سرلیک په یو زده کوونکي باندې د تخته پر مخ لیکي. ښاغلی ښوونکی زده کوونکو ته لارښونه کوي، چې درس د کتاب له مخې په خاموشانه ډول ولولي. او په خپله د ابودرداء او خلل کلیمې په تخته لیکي. وروسته د لیکلو د کلیمو او د درس د مطالعې څخه که کوم سوال یا مشکل وجود ولري، نو ښاغلی ښوونکی به هغه حل کوي له یوه داسې زده کوونکي څخه غواړي، چې هغه په فعالیتونو کې کم سهم اخلي، ترڅو کلیمې معنا کړي. ښاغلی ښوونکی له څو زده کوونکو څخه غواړي، چې هر یو یې یو پاراګراف درس په نوبت سره ولولي. که کوم مشکل په تلفظ د حدیث شریف کې وي نو ښاغلی ښوونکی د هغه اصلاح کړي. ښاغلی ښوونکی یو له زده کوونکو څخه غواړي، چې لاندې جانبي عناوین پر تخته ولیکي: - د صلحې ارزښت د اسلام له نظره. - صلحه وحدت مینځته راوړي. - ذات البیني اختلافونه لامل د دین ضایع کیدو کېږي. ښاغلی ښوونکی د جانبي عناوینو څخه په استفادې سره زده کوونکو ته درس تشریح او توضیح کوي. ښاغلی ښوونکی پر بعضو مهمو کلیدي نکتو زیات تمرکز کوي. ښاغلی ښوونکی د څو زده کوونکو په مرسته درس تشریح کوي او هر یو ته دنده ورکوي، چې جانبي سرلیک خپلو ټولګیوالو ته تشریح کړي. ښاغلی ښوونکی وروسته د ګروپونو نماینده ګانو څخه په څلورو مناسبو ګروپونو ویشي هغوی ته دنده ورکوي چې هر ګروپ د نماینده په شمول د صلحې او پخلاينې ارزښت په هکله بحث وکړي.

د هرگروپ نماینده د بحث نتیجه د کاغذ په مخ لیکي.

ښاغلی ښوونکی په همدې حال کې ټولګی کنټرولوي د امکان په صورت کې د هرگروپ سره اشتراک هم کوي.

ارزونه:

ښاغلی ښوونکی د خپلې تسلی لپاره چې درس زده کړې زده کوونکي د درسي کتاب په وسیله ارزیابي کوي.

خلاصه:

دا درس په لاندې ټکو کې خلاصه کېږي.

۱- د حدیث شریف راوي نوم یې عویمر دعامر زوی خزر ج دقیلې څخه و، او په ابودرداء یې شهرت درلود. ډیر لوی فقیه صحابي ؤ. پیغمبر ﷺ ورته دحکیم الامة لقب ورکړی ؤ. کله چې مسلمانانو مدینې منورې ته هجرت وکړ نو پیغمبر ﷺ دده اود سلمان فارسي رضی الله عنهما ترمنځ دمواخات (ورورګلوی) تړون وټاړه. په ټولو غزاګانو کې در رسول الله ﷺ سره ملګری ؤ. حضرت عثمان ؓ ددمشق قاضي مقرر کړی و. نوموړی دهجرت په (۳۲) کال دحضرت عثمان (رض) دخلافت په دور کې په دمشق کې وفات شو.

۲- صلحه او وړولي په اسلام کې خاص مقام لري. حتی له نفلي عباداتو څخه شمیرل کېږي.

۳- صلحه باعث د اتحاد، همغږۍ، کامیابۍ، رفا، امنیت او نیکمرغۍ ګرځي.

۴- ذات البيني اختلافونه لامل د زوال ګرځي او هم داسلام تیت پرکوالي کېږي.

۵- د نزاع د رفع کیدلو او صلحې د راتللو په خاطر دروغ ویل جواز لري.

کورنۍ دنده:

ښاغلی ښوونکی زده کوونکي په کورنۍ دنده ګماري او دوی ته دنده ورکوي، ترڅو د صلحې په ارزښت

باندې یوه پنځه کرښیزه مقاله ولیکي.

څوارلسم لوست:

سرليک: په کارونوکې اسانتيا

مخ: ۴۶

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

- ۱- د درس متن سم وويلای شي.
- ۲- د حديث شريف ترجمه وکولای شي.
- ۳- د حديث شريف پيغام درک کړي.
- ۴- د اسلام په فرامينو او درستوراتو ملنزم وي.

د ښوونکي لپاره اضافي معلومات:

— اسلام يوازنی کامل د تحريف څخه پاک دين دی، چې د انسان د ژوند د مختلفو ابعادو لپاره پکې ځای شته او ځواب ويونکی د ټولو مشکلاتو د بشريت لپاره دی. الله د هر امر په آخر کې د خپلو بندگانو د وس سره سم اسانتياوې برابرې کړې دي. موږ هغه ټولې په سترگو څورو الله تعالی د دې موضوع په اړه د حج په سورت کې آيت ۷۸ فرمايي: (وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ) ژباړه: او په دين کې يې پرتاسې څه تنگي نده راوستې.

مفسرين کرام ليکي: د اسلام په دين کې داسې حکم ندي وضع شوي، چې بشر هغه نشي کولی، بلکې په احکامو د دين کې رخصتونه او قسم قسم اسانتياوې وجود لري. هوکې کله چې موږ په شرعي احکامو ته نظر کوو رخصت او سهولت په مخه رازي. د مثال په توگه د لمانځه قصر چې الله کریم فرمايي: (وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ الْأَيَّه) (سورت النساء آيت ۱۰۱) ژباړه: او کله چې تاسې په سفر ووتلی نو څه باک نشته که په لمانځه کې لنډوالی وکړی.

همدارنگه د اسلام مبارک دين هغو کسانو ته، چې مريضان وي او يا په سفر کې وي د رمضان د مياشتې روژې افطار جواز ورکړی. الله متعال فرمايي: (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرٍ) ژباړه: کسپکه از شما مريض ويا در سفر بود افطار کند و روزهای افطار شده خود را بشمارد بعد از اینکه شفا يافت ويا از سفر برگشت روزه گيرد. همدارنگه نور آيتونه هم شته چې انسان يې د خپل وس سره سم مکلف کړی دی. د مثال په ډول الله کریم په اخر د بقرې سورت کې فرمايي: (لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) (آيت ۲۸۶) ژباړه: الله هېڅ نفس ته دهغه له وسې نه پورته مسؤليت نه متوجه کوي.

— نو که موږ دېته دقيق متوجه شو دا نتيجه په لاس رازي، چې ټول حکمونه د اسلام د بشر نفع او موافق د دوی توان سره دي او هېڅ زحمت پکې ځای نلري. په همدې خاطر دا دين ټول بشريت لپاره او کامل د ټولو تيرو شوو اديانو څخه. لکه څنگه، چې نورو اسماني دينونو د اسلام په پرتله ډېر مشکلات درلودل لکه لمونځ، روژه او داسې نور د مثال په توگه: د نورو دينونو پيروانو به چې کله د رمضان په شپه ویده کيدل نو پر دوی باندي خوراک، څښاک او جماع حق نه درلود، سره لدې، چې شپه به پاتې وه.

او يا داچې په هرځای کې يې د ځمکې په سر لمونځ نشوای کولی. او يا که لباسونه به په نجاست ملوس شول، په مينځلو نه پاکيدل بلکې هغه ځای به يې پرې کولو. اما په اسلام کې دا سهولتونه زيات دي. که يو څوک مريض وي، نو کولای شي لمونځ په ناسته وکوي او که کيناستلای نشي نو په ملاسته د وکړي او که په ملاسته هم نشي کولای نو دسر په اشاره د وکړي. او يا که اوبه نوي نو دپاکې خارې څخه د استفاده وکړي يعنې تيمم د ووهي. او ياکه کومه ښځه د خپل مخصوص فطري حالاتو سره مخ شي، نو کولای شي د ډېرو سهولتونو وجود لري، چې حتی لمونځ او روژه د رمضان خوپل ورته جايز دي.

رسول الله ﷺ په دې موضوع کې (په دين کې اساني) ډېر احاديث فرمايلي، چې څو نمونې يې ذکر کوو: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ) (۱)
له حضرت عائشې رضي الله عنها څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي: په تحقيق سره الله نرم دی په ټولو کارونو کې نرمي خوښوي.

همدارنگه فرمايي: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ خَيْرًا دَخَلَ عَلَيْهِمُ الرِّفْقُ) ژباړه: رسول الله ﷺ په دې حديث کې فرمايي: کله چې الله تعالی يو قوم ته د خيرا اراده وکړي، نو په مابين کې يې نرموالی د زړونو او نرم خويونو راوړي. يعنی په مابين کې نرمي روا جېږي، چې د هغې په اثر باندې هغوی ټول د يو له بل سره مشفق او مهربان وي. نفاق او اختلاف يې له مينځ ځي.

د تدريس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضيحي او تشریحي.
مرستندويه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر.....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	ښاغلی ښوونکی وروسته له مقدماتي موضوعاتو څخه د څوسوالونو په طرح کولو سره د تیر شوي درس ارزونه کوي. د مثال په توګه کولای شي ووايي: په کومو حالاتو کې دروغ ویل جواز لري؟ ښاغلی ښوونکی وروسته د اوریدلو د صحي ځوابونو
۲۵ دقیقې دلوست وړاندې کول	څخه زده کوونکو ته لارښوونه کوي، چې بحث وکوي، هغه کومې اسانه لارې چارې دي د هغې په وسیله سره خپل کارونه سرتو ورسوي او ښاغلی ښوونکی مهم ټکي د تختې پرمخ لیکي. ښاغلی ښوونکی د ټولګې د آخر څخه له یو زده کوونکي نه پوښتنه کوي، چې آیا انسان په هغو کارونو مکلف دی، چې طاقت یې نه لري؟ ښاغلی ښوونکی د درس سرلیک په یو زده کوونکي باندې د تختې پرمخ لیکي. ښاغلی ښوونکی زده کوونکو ته لارښوونه کوي، چې درس د کتاب له مخې په خاموشانه ډول ولولي. که کوم سوال پیدا کېږي د ځان سره یې د ولیکي او عین حال کې د پخپله لاندې جانيبي عناین د تختې پر مخ ولیکي: - اسلام د اساني دين دی. - په ژوند کې د پیغمبر ﷺ پیروي. - د حلم مقام، عفو او صبر. - د احکامو دې حرمتی څخه ځان ساتل. ښاغلی ښوونکی له یو زده کوونکي څخه غواړي، چې د مبارک حديث متن ترجمه او د کتاب له مخې ولولي. بیا له بل زده کوونکي څخه غواړي، چې راوي د حديث خپلو ټولګیوالو ته په شفاهي توګه معرفي کړي. ښاغلی ښوونکی د جانيبي عناوینو څخه په استفادې سره زده کوونکو ته درس تشریح کوي او د تشریح په جریان کې په ځینو مهمو ټکو تمرکز کوي. ښاغلی ښوونکی څو زده کوونکو ته، چې د تشریح نوبت یې رسیدلی غواړي، چې هرنفر یو جانيبي سرلیک د خپلو ټولګیوالو په وړاندې تشریح کړي.

۱- متفق علیه

ښاغلی ښوونکی زده کوونکي په مناسبو ګروپونو ویشي ورته دنده ورکوي، خود حکمت په هکله او په کارونو کې سهولت خپلو منځونو کې بحث وکړي سرګروپان هم هغه برسي کوي نتیجه د ټولګي په وړاندې بیانوي او خپله ښوونکی د ټولګي نظم او کنټرول نیسي.

ارزونه:

ښاغلی ښوونکی د خپل اطمینان په خاطر زده کوونکي د درسي کتاب په وسیله ارزوي.

خلاصه:

دا درس په لاندې ټکو کې خلاصه کېږي.

۱- د اسلام دین په ټولو امورو کې سهولت او آسانی په نظر کې نیولې ده.

۲- رسول الله ﷺ به کله چې په دوو کارونو کې مخیر کیده، نو اسانه به یې غوره کاوه .

۳- په کارونو کې د اسانه کار اختیارول غوره دي په دې شرط، چې ګناه پکې نوي.

۴- عفو د الله په وړاندې غوره ده او کوم خوند چې په عفو کې دی په غچ اخیستلو کې نشته.

۵- د الهي احکامو درناوی د ایمان څخه سرچینه اخیستې ده او د هغو بې عزتي لویه ګناه ده آن تردې چې کفر ته رسیږي.

کورنۍ دنده:

ښاغلی ښوونکی زده کوونکو ته دنده ورکوي، خو درس ټول نصوص د حدیث شریف په شمول سره د ترجمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.

۱۰ دقیقې

۵ دقیقې

پنځلسم لوست:

سرليک: د ظلم مخنيوي

مخ: ۴۹

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- د حديث شريف متن سم ولوستلی شي.

۲- د حديث شريف کلمې سمې زده کړای شي.

۳- د ظلم ډولونه وپېژندلای شي.

۴- له مظلوم سره د مرستې او کمک حس يې په ضميرونو کې وده وکړي.

اضافي معلومات:

- ظلم په لغت کې د جفا په معنا دی او په شرعي اصطلاح کې: (وَضَعُ الشَّيْ فِي غَيْرِ مَحَلِّهِ) يعنې له خپل ځای څخه غیر په بل ځای کې د يو شي ايښودلو ته وايي. يا په بل عبارت هر څه چې د خپل حد نه تیری وکړي، ظلم گڼل کیږي. ظلم په درې ډوله دی:

۱- د الله په حق کې ظلم يعنې د الله په ذات او صفاتو کې شریک پیدا کول او يا د الله له ذات نه انکار کول دي.

د اظلم د بڼې وړ ندی، ځکه په دې کې د ایمان زوال دی. او داسې کسانو ته الله پاک په قرآن کې کافر ویلي دي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمایي: (وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ) (۱) ژباړه: کافران همدوی ظالمان دي.

همدارنگه الله فرمایي: (إِنَّ الشَّرَّكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) لقمان ۱۳ ژباړه: یقیناً شرک ډېر لوی ظلم دی.

کله چې هوښیار او دشعور خاوند انسان د الله دیواځیني ذات نه چې دیوې حجرې نه تر لمر پورې او ټول لیدونکي او نه لیدونکي مخلوقات د ده د حقانیت دلیل دي، انکار کوي، نو یقیناً د لوی جرم مرتکب شوي او د بڼې وړ نه دي. باید ووايو چې انسان اصلاً په الله ظلم نه دي کړی، بلکې په خپل ځان ظلم کوي او ځان د دوزخ وړ گرځوي. ددې موضوع د ثبوت لپاره الله داسې فرمایي: (وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) (۲)

ژباړه: او دوی پر الله ظلم نه کړی، بلکې دوی پر خپلو ځانونو ظلم کوونکي دي.

۲- ظلم پر خپل ځان: يعنې کله چې بنده د الله له حکمونو څخه سرغړونه کوي، حرامو ته مخه کوي او د شيطان له پيروي لاس کاږي، نو پدې صورت کې يې هم پر خپل ځان ظلم کړی او هم يې خپل خوږ ځان يې د عذاب وړ گرځولی دی.

۳- د بندگانو په حق کې ظلم: يعنې په ناحقه د مسلمان وينې تويول، په آبرو يې تیری کول او مال يې غصب کول ښکاره او څرگند ظلم دی. اسلام خپل پیروان د ظلم او تیري نه په جدي توګه منعه کړي او ظلم يې پر دوی حرام کړی. د اسلام پیغمبر ﷺ فرمایلي: (كُلُّ مُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْضُهُ) {رواه مسلم}.

ژباړه: دمسلمان هر څه پر بل مسلمان حرام دي وينه يې، مال يې او عزت يې.

^۱ سوره بقره آیت ۲۵۳

^۲ سوره النحل – آیت ۳۳

انسان باید همیشه د خپلو همجنسو په وړاندې ښېگنه وکړي. د ظلم او تیري نه ځان وژغوري. الله تعالی ممکن له خپل حق څخه ښنه وکړي، خو د بنده حق نه ښی او که موضوع آخرت ته پاتې شي یعنې ظالم د مظلوم حق په دنیا کې اداء نکړي، نو نیکۍ به یې ورځنې واخیستل شي، لکه چې رسول الله ﷺ فرمایي: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَحَدِمْنَاهُ بِقَدَرِ مَظْلَمَتِهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحَمَلَ عَلَيْهِ) {رواه البخاری}

ژباړه: چا چې د خپل ورور په حق کې ظلم کړی وي، آبرو یې توی کړي وي او یا کوم بل شي، لکه: غیبت، کنځلې او یابې وینې بهولې وي او یابې مال ورځنې اخیستی وي، باید د هغه څخه ښنه وغواړي او خپل ظلم نن ورځ په دنیا کې جیره کړي، مخکې له دې چې نه له ده سره دینار اونه درهم وي، چې د قیامت په ورځ یې د ظلم بدله وگرځوي. دغیبت په هکله توبه ایستل کافي دي که د ښې غوښتل ممکن نه وو اما د مال په غصبولو کې توبه کافي نده که موضوع آخرت ته پاته شوه یعنې که په دنیا کې اداء نشو.

که چیرې ظالم نیک عمل ولري، نو دخپل ظلم په کچه ورځنې اخیستل کیږي او که نیک عمل ونلري، نود مظلوم بدې پر ظالم اچول کیږي.

په حدیث کې راځي: (عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ أَلْظَلَمَ ظُلُمَاتِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ) {متفق علیه} له ابن عمر څخه روایت دی چې نبی کریم ﷺ فرمایلي: ظلم د قیامت په ورځ د تیارو لامل کیږي. (ظالم په هغه ورځ له هر اړخه تیارې په ځان کې را نغاړي اوله انوارو څخه محرومېږي)

دسیرت په کتابونو کې راغلي کله به چې رسول الله ﷺ د پخوانو ظالمانو په کلیو تیریده نو صحابه وو ته به یې فرمایلي: له دې کلیو څخه عاجزي کوونکي او ژړیدونکي تیر شي لکه څنگه، چې دابن عمر رضی الله عنهما په حدیث کې هم راځي. (عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا مَرَّ بِالْحَجْرِ قَالَ لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الدِّينِ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ أَنْ يُصَبَّكُمْ مَا أَصَابَهُمْ ثُمَّ قَنَعَ رَأْسَهُ وَأَسْرَعَ حَتَّى إِجْتَازَ الْوَادِي) {متفق علیه}

له حضرت عبدالله ابن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی: کله چې نبی کریم ﷺ د حجر له سیمې څخه (دصالح الطیة) د قوم ثمودیانو ځمکه ده) تیریده او د تبوک دغزوې هوډ یې درلود، نو صحابه وو ته یې وفرمایلي: د هغو کسانو ځایونو ته چې پر خپلو نفسونو یې ظلم کړی و (کفرې غوره کړی و او خپل پیغمبرې دروغجن گڼلی و) مه داخلېږئ، مگر داچې تاسې ژړیدونکي او عبرت اخیستونکي و اوسئ. له دې ځای په غفلت مه تیرېږئ، خو تاسې په هغه څه اخته نشئ په کوم چې دوی اخته شوي وو. بیا رسول الله ﷺ خپل سر پټ کړ او په تیزی له صحابه وو سره له هغه دښتې تیر شو.

رسول الله ﷺ همیشه خپل یاران د مظلوم له ښیروو څخه ژغورل لکه څنگه چې حضرت علي ﷺ دا حدیث نقل کړی دی: عَنْ عَلِيٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِيَّاكَ وَدَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّمَا يَسْأَلُ اللَّهُ تَعَالَى حَقَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمْنَعُ ذَاحِقٍ حَقَّهُ {رواه البيهقي} ژباړه: د حضرت علي ﷺ نه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایلي: د مظلوم له ښیرو څخه ځان ژغوره، ځکه دی له الله څخه خپل حق غواړي او په باوري توگه الله تعالی له حق د خاوند نه خپل حق نه منع کوي.

او همدارنگه له ظالم سره د مرستې په هکله په عذاب کې راغلی چې حضرت اوس بن شرحبیل ﷺ هغه روایت کړی دی. عَنْ أَوْسِ بْنِ شَرْحِبِيلٍ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَنْ مَشَى مَعَ ظَالِمٍ لِيُقَوِّيهَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ ظَالِمٌ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ {رواه البيهقي}

ژباړه: له حضرت اوس بن شرحبیل رضی اللہ عنہ څخه روایت دی: بې شکه ده له رسول الله ﷺ څخه اوریدلي دي چې فرمایيل يې: څوک چې له ظالم سره ملتیا او له هغه سره مرسته کوي څو هغه پیاوړی شي په داسې حال کې چې دی پرې پوهیږي چې ظالم دی، نو یقیناً د اسلام له دایرې وتلی دی.

دځینو کلمو معنا: (ظلم: تیری) (ظالم: تیری کوونکی) (مظلوم: ظلم کړی شوی) (نزاع: اختلاف - دعوا) (مقدس: پاک، پاکیزه) (جاهلیت: داسلام څخه مخکې زمانه)

د تدریس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضیحي او تشریحي مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر.....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	ښوونکي له مقدماتي موضوعاتو څخه وروسته د څو پوښتنو په طرح کولو سره د تیر شوي لوست ارزونه کوي. دیبلگې په توگه څوک کولای شي د حدیث د دغې برخې (مَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ قَطُّ) معنا د ټولگې په تخته ولیکي؟
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	ښوونکي د ځوابونو له اوریدلو څخه وروسته د لوست په تخته لیکي او زده کوونکو ته ظلم تعریفوي. ښوونکي له زده کوونکو څخه غواړي، چې هر خپل ځان سره ظالم په دوو کرښو کې لیکلی معرفي کړي. ښوونکي د نمونې په ډول له څو زده کوونکو څخه غواړي، چې څه یې لیکلی، نورو زده کوونکو ته یې ولولي. ښوونکي له یوه زده کوونکي څخه چې نسبتاً یې پاملرنه لږه وي پوښتنه کوي: هغه کومه بده ستونزه ده چې په هره وخت کې شتون لري او الله تعالی هغه حرامه کړې وي او عمل کوونکي یې ملعون کړي وي؟ ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې لوست په پټه خوله ولولي او پخپله پدې وخت کې د ظلم، ظالم، مظلوم، نزاع، مقدس او جاهلیت کلمې پر تخته لیکي. ښوونکي هغه ستونزمنې کلمې چې د تخته پر مخ لیکل شوې دي، پر زده کوونکو ژباړي، وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تخته مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي. ښوونکي د زده کوونکو تیر وتې سموي او له یو زده کوونکي څخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي، او په عین وخت کې له زده کوونکو څخه غوښتنه کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. ښوونکي یوه زده کوونکي ته لارښوونه کوي چې د لوست څنګیز سر لیکونه د تخته پر مخ ولیکي. ښاغلی ښوونکي له څنګیز سر لیکونو څخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتناکو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي. ښوونکي د لوست له توضیح څخه وروسته زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د تخته پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. ښوونکي له دوو زده کوونکو څخه غواړي چې یو یې څنګیز سر لیکونه ولولي او بل یې پر تخته ولیکي: - د حدیث حکمت. - د ظالم لاس نیول ضروري دي. - له مظلومانو سره مرسته لازمي ده. - له ظالم سره مرسته یعنې څه؟ ښوونکي څنګیز سر لیکونه په یوه زده کوونکي د تخته له مخې په لوړ اواز لولي.

ښوونکی هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دي، پر زده کوونکو ژباړې وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي. ښوونکی د زده کوونکو تیر وتې سموي، او له یو زده کوونکي څخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي، او په عین وخت کې له زده کوونکو څخه غوښتنه کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې وليکي. ښوونکی یو زده کوونکی ته لارښوونه کوي چې د لوست څنګیز سر لیکونه د تختې پر مخ وليکي. ښوونکی له څنګیز سر لیکونو څخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتناکو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي.

ښوونکی د لوست له توضیح څخه وروسته زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې وليکي.

ښوونکی زده کوونکي په څو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د نامتو صحابه حضرت ابو هریره رضی الله عنه د شخصیت په اړه یو له بل سره بحث او خبرې وکړي.

ښوونکی د گروپونو د کار په وخت کې ټولګی کنترول او نظم برابروي او د اړتیا په صورت کې د ډلو په بحث کې ګاډون کوي.

ښاغلی ښوونکی له هر یې ډلې څخه غوښتنه کوي چې ځان ته یو مشر وټاکي او د بحث پایلې په یوه پاڼه کاغذ کې وليکي او د دوی مشر دې هغه کلمې د ټولګیوالو په وړاندې د ټولګي په مخ کې ولولي.

ارزونه:

ښوونکی د بحث پایلې ارزوي. زده کوونکي خپلو تیر وتنو ته متوجه کوي او هڅوي یې.

لنډیز:

له دې لوست څخه لاندې نکتې لنډیز کېږي:

- ۱- باید مسلمان د ظالم لاس له ظلم څخه ونیسي چې دا پخپله له هغه سره مرسته ده.
- ۲- اسلامي دولت باید د مظلومانو احوال واخلې او له هغو څخه دفاع وکړي.
- ۳- ظلم د بد بختۍ او د الله د قهر لامل ګرځي.
- ۴- د ظالمانو یا مجرمانو مرسته چې حق یې نه وي په حقیقت کې د جاهلیت د له وخته سره تړاو لري.

کورنۍ دنده:

ښوونکی زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې حدیث شریف په کور کې ژباړې سره حفظ کړي.

۱۰ دقیقې

۵ دقیقې

شپاړلسم لوست: سړليک: د غضب درملنه

مخ: ۵۲

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

- ۱- د حديث شريف متن سم ولوستلی شي.
- ۲- د حديث شريف موخه او غوښتنه درک کړلی شي.
- ۳- د حديث شريف کلمې سمې زده کړای شي.
- ۴- د قهر او غضب په هکله نورو ته خبرې وکړلای شي.

اضافي معلومات:

- قهر او غوسه يو فطري څيز دی، چې په ډېرو وختونو کې انسان ته راځي عقل يې تر تاثير لاندې راولي او په دې اساس پرتول بدن باندې حکم کوونکي گډوډي. اما د دغه څيز اصلي تحريک کوونکي شيطان ملعون دی. شيطان د غوسې په حالت کې انسان زشت او ناروا کارونو ته را بولي. له غوسې او شيطان څخه د خلاصون ډيره ښه لاره اودس کول دي.

د اسلام دين تل خپل پيروان د اعصابو راحت ته رانغاړي او تشويق کوي يې. لکه څنگه چې الله عزوجل فرمايي: (وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ* الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَیْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) ۱۳۳ او ۱۳۴ آل عمران سورت.

ژباړه: پر هغه لاره په منډه منډه وځغلي چې ستاسې د پرودگار دښمني او د هغه د جنت خواته تللې ده چې هغه لکه د اسمانونو او ځمکې په شان پراخ دی او هغه له خدايه د وېرېدونکيو خلکو لپاره تيار کړای شويدي د هغو لپاره چې دېدایي او بېوزلي په دواړو حالاتو کې مال مصرفوي، غوسه غوري او د نورو لنډ پاری ښې داسې نېکان خلک د خدای ډېر خوښ دي.

- قهر او غوسه زيات ځايونه لري البته په بعضې ځايونو کې د تأييد وړ وي. له هغه يې غوسې څخه په اسلام کې دغيرت او ايماني احساساتو په تعبير سره ياده شوې. هغه غوسه د تأييد وړ ده چې کله د الله د حدودو او د الله د احکامو په وړاندې بې عزتي وشي. په داسې حالاتو کې غوسه او قهر نکول يې له سستي او ضعف څخه بل مفهوم نلري. يعنې که چيرې څوک د الله د حکمونو يا درسول الله ﷺ د سنتو بې پروايي او بې عزتي کوي بايد د مؤمن په ضمير کې احساسات او غوسه راوپارېږي، چې دا قهر له ايمان څخه سرچينه اخلي. حضرت موسی ﷺ کله چې د تورات د حکمونو اخيستلو ته د سينا غره ته لاړ، سره لدې چې حضرت هارون ﷺ يې د خپل ځان نماينده وټاکه اما اکثریت د قوم گمراهي او شرک ته مخه کړې وه، نو حضرت موسی ﷺ کله چې را وگرځيد هغوی يې مشرکان وليدل، په غوسه شو، نو قهر او غوسه د موسی ﷺ هم له ايماني او ديني احساساتو څخه وه.

او که چيرې انسان په داسې حالاتو کې بې تفاوتې يا محافظه کاري وکړي، شايد د الله تعالی دقهر لاندې راشي، لکه: همغه مجرم غوندې گڼل کېږي، لکه هغه عابد چې د نورو د جرم په وړاندې يې بې تفاوتې غوره کړې وه او په خيره کې يې د هغوی د ارتکاب له امله بدلون نه راتللو نه راتله چې په پای کې يې برخليک دنورو په څير شو. په حديث کې دا عبرتناکه قصه له حضرت جابر ﷺ د رسول الله ﷺ څخه روايت ده: (عَنْ جَابِرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَوْحَى اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِلَى جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ أَقْلِبْ مَدْيَنَةَ كَذَا وَكَذَا بِأَهْلِهَا فَقَالَ يَا رَبِّ إِنَّ فِيهِمْ عَبْدَكَ فَلَانًا لَمْ يَعْصِكَ طَرَفَةً عَيْنٍ قَالَ أَقْلِبْهَا عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ فَإِنَّ وَجْهَهُ لَمْ يَتَمَعَّرْ فِي سَاعَةٍ قَطًّا) {رواه البيهقي}

له حضرت جابر ﷺ څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: الله متعال حضرت جبرئيل ﷺ ته حکم وکړ، چې فلانی ښار له اوسيدونکو سره چپه کړه. حضرت جبرئيل ﷺ وفرمايل: ای الله په هغه کې ستا هغه فلانی بنده دی او هيڅکله يې د

سترگو د رپ په اندازه گناه نده کړې! الله فرمايي: ورباندې يې چپه کړه، ځکه هغه به د دوی د نافرمانۍ په وړاندې خپل تندي د الله په خاطر ترو هم نکړ. متأسفانه ځينې مسلمانان نن ورځ په دې حالت کې قرار لري او د مسؤوليت احساس نکوي. دځينو کلمو معنا: (حنين: طائف او مکې تر منځ له مکې څخه د ۲۶ کيلو مترو په واټن لرې د يوې درې نوم. رسول الله ﷺ هلته د غزوې لپاره تشریف وړی و) (حواس: دحس جمع ده – بې له آواز څخه حرکت) (مضطرب – پريشانه) (اختلال – خلل) (استيلاء – غلبه) (قايم – ولاړ – ثبات) (تأني – ځنډ ايستل، آهسته کيدل) د تدريس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضيحي او تشریحي مرستندويه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر.....

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې سريزه	بناغلی ښوونکی ټولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، د الله تعالی له حمد او ثناء له وېلو د زده کوونکو له احوال پوښتنې، د ټولگي له تنظيم او د حاضری له اخیستلو څخه وروسته د هڅونې په غرض د لوست د سرليک د پيدا کولو په اړه له زده کوونکو څخه پوښتنې کوي، مثلاً: څوک ویلای شي چې چاته ظالم ویلای شو؟
۲۵ دقيقې د لوست وړاندې کول	ښوونکی دې د پورتنۍ پوښتنې د سم ځواب له اورېدلو څخه وروسته د لوست سرليک چې (دغضب درملنه) ده، د زده کوونکي په لاس پر تخته باندې په ښکلي او ښایسته خط ولیکي. ښوونکی د ټولگي له اخر څخه دوه زده کوونکي غواړي چې یو یې څنګیز سرلیکونه ولولي او بل یې د تخته پر مخ لیکي: - غضب ضعف دی او صبر قوت. - د قهر او غوسې بدې پایلې. - ټولنیز زیانونه. - د قهر او غضب لامل. - د غضب علاج. ښوونکی له زده کوونکو غواړي چې ټول لوست په پټه خوله مطالعه کړي او د مهمو ټکو لاندې کرښه وباسي او خپله پدې وخت کې دا کلمې: حنین، حواس، مضطرب، اختلال، استيلاء، قايم و تأني په معنا سره پر تخته لیکي. ښوونکی لومړی د لوست ستونزمنې کلمې او د هغو سمې معناوې زده کوونکو ته د تخته پر مخ تشریح کوي او ددې تر څنګ له دوی څخه غواړي چې هغه کلمې له معناوو سره په خپلو کتابچو کې ولیکي. بناغلی ښوونکی زده کوونکي په درېو یا څلورو گروپونو وېشي او تنظیموي یې، دوی ته لارښوونه کوي چې د قهر او غوسې په هکله یو له بل سره خبرې وکړي بیا یې په لنډ ډول په یوه پاڼه کاغذ کې ولیکي او ښوونکی د دې لړۍ سرپرستي کوي. ښوونکی د زده کوونکو د بحث پر وخت د اړتیا په صورت کې له دوی سره ګډون کوي او کمزوري زده کوونکي زیات هڅوي. بناغلی ښوونکی د ډله ییز کار له پای ته رسېدو وروسته د هرې ډلې له مشر څخه غواړي چې د ټولگي مخې ته راشي او د بحث پایلې ټولو زده کوونکو ته ووايي، خپله د دوی د کار پایلې ارزوي او تیر وټې یې له توهین پرته اصلاح کوي.

ښوونکی د خپل ځان د ډاډه کولو لپاره زده‌کونکي د درسي کتاب په پوښتنو باندې ارزوي. لنډيز: دا لوست په لاندې ټکو کې لنډيز کولای شو.

۱- د الله تعالی ذکر کول او اودس کول د قهر او غوسې لپاره بهترين علاج دی، ځکه شیطان د ذاکرینو په زړه کې ځای نه لري.

۲- زر په غوسه کیدل د انسان په کمزوري دلالت کوي صبر او حوصله د انسان په قوت دلالت کوي.

۳- قهر او غوسه د انسان عقل له منځه وړي او انسان د خپل ځان تابع گرځوي.

۴- غضب ډېر زیانونه لري مثال د ټولنې او خلکو په وړاندې رټل کیدل.

۵- په ځینو ځایونو کې قهر او غوسه روا ده همدارنگه غیرت، ایماني احساس او دیني دی

کورنۍ دنده: ښوونکی زده‌کونکو ته د کورنۍ دندې په اړه معلومات ورکوي، د هغې په سرته رسولو گماري.

اوه لسم لوست:

سرليک: غوره خلک

مخ: ۵۵

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- د حديث مبارک حفظ وکولای شي.

۲- د حديث شريف مفهوم او معنا درک کړلی شي.

۳- د حديث شريف موخه په خپل ژوند کې رعايت کړلی شي.

۴- د لوست متن سم ولوستلای شي او له مطلب څخه يې اخيستنې وکړلی شي.

اضافي معلومات:

هر مسلمان د خپل ايمان او اخلاقو په نسبت له خپل ځانگړي مقام څخه برخمن دی. مقام او مرتبه په شخصيت پورې تړلې ده. يعنې شخصيت او ايمانداري د يو بنده له اخلاقو، کړنو او معاملي څخه معلومېږي. نیک اخلاق خپلې ځانگړې لري. چې يوه يې د نورو خلکو په وړاندې خیر رسول او خير غوښتل دي.

چا چې پدې نیک صفت منگولې لگولې او دا لوړ اوصاف يې دځانونولپاره غوره کړي دي رسول الله ﷺ دوی د بهترينو خلکو له ډلې څخه بللي دي.

هغه څوک کولای شي لدې ډلې څخه حساب شي، چې نورو ته يې معنوي او يا مادي خير په عمل کې رسيدلی وي او خلکو په عمل کې ورڅخه گټه تر لاسه کړې وي، نه دا چې يوازې په شعار ويلوسره.

خير رسول له دوو لارو صورت ونيسي او يا په دوه ډوله دی. يو يې مادي او بل يې معنوي.

۱- مادي خير: لکه څوک چې د خپلې فزيکي قوې او يا دلاس او ژبې او يا د خپل مال او پيسو. او ياهم دقلم او خپلو اسبابو په وسيله دخلکو لپاره د گټې او خدمت مصدر گرځي، چې دا ټولې پورتنې برخې د خير الناس په مصداق کې راځي پدې شرط سره چې نيت او موخه يې يوازې د الله رضايي.

۲- معنوي خير: په مثال دهغه چا چې د الله د رضا لپاره مسلمانانو او يا يې اولادونو ته ښوونه او روزنه ورکړي خصوصاً په قرآني او ديني ښوونه او روزنه کې. دغه شان خلک هم د خير الناس تر مصداق لاندې راځي. لکه رسول الله ﷺ د داسې بهترينو کسانو په هکله فرمايي: رواي يې هم حضرت امير المؤمنين عثمان بن عفان ؓ دی. (عَنْ عُثْمَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) {رواه البخاری}

ژباړه: له حضرت عثمان ؓ څخه روايت دی، چې رسول الله ﷺ فرمايلي: تاسو کې هغه څوک دی چې قرآن زده کړي اونورو ته يې ونښي.

رسول الله ﷺ نورو ته د خير رسوونکو فضيلتونه زيات بيان کړي دي، چې څو يې د نمونې په توگه يادوو کوو. (عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ أَلْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَسْلِمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمَنْ سَتَرْتُ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ) {متفق عليه}

ژباړه: له حضرت ابن عمر رضی الله عنهما څخه روايت دی په تحقيق سره رسول الله ﷺ وفرمايل: مسلمان د مسلمان ورور دی، ظلم دې پرې نه کوي او نه يې دې ت دښمن ته تسليموي او څوک چې د چا په حاجت کې وي، نو الله د هغه په حاجت کې دی او چا چې له مسلمان څخه سختي لرې کړه، نو الله به د قيامت په ورځ له ده څخه سختي لرې کړي او چا چې يو مسلمان پټ کړ، نو الله به د قيامت په ورځ دې پټ کړي يعنې عيونه به يې پټ کړي.

همدارنگه حضرت ابوهريره رضي الله عنه دا حديث د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه روايت كړى دى: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِّنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِّنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ) {رواه مسلم}

ژباړه: له ابي هريره رضي الله عنه څخه روايت دى، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چاچې له يو مسلمان څخه دنيايي غم يا تكليف لرې كړ، نو الله به د قيامت په ورځ له ده څخه د آخرت غمونه او تكليفونه لرې كړي او چاچې سختي يا تكليف لرې كړ نو الله به له ده څخه د دنيا او آخرت تكليفونه او سختي لرې كړي، چاچې د مسلمان عيونه پټ كړل، نو الله به په دنيا او آخرت كې دده عيونه پټ كړي او الله د خپل بنده په مرسته كې دى تر هغه ډېل ورور په كومك او مرسته كې وي. (مراد يې ديني ورور دى) په لاندې حديث كې د خير رسولو داده چې سړى جنت ته داخلوي.

(عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ قَضَى لَاحِدٍ مِنْ أُمَّتِي حَاجَةً يُرِيدُ أَنْ يَسِّرَهُ بِهَا فَقَدْ سَرَّنِي وَمَنْ سَرَّنِي فَقَدْ سَرَّ اللَّهُ وَمَنْ سَرَّ اللَّهُ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ) {رواه البيهقي}

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دى، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

څوك چې زما له يو امتي څخه يوه اړتيا لرې كړي او موخه يې دده خوشحالي وي، نو په حقيقت كې يې زه خوشحاله كړى يم او چاچې زه خوشحاله كړم، په حقيقت كې يې الله خوشحاله كړى دى، څوك چې الله تعالى خوشحاله كړي هغه به يې جنت ته داخل كړي.

دځينو كلمو معنا: (مفتي: فتوا ورکونکی) (مجتهد: کوشش کوونکی او په شرعي اصطلاح کې يې په هغه چا اطلاق کېږي، چې له نصوصو څخه د احکامو په را ايستلو کې هڅه او هاند کوي) (نافع: نفع رسوونکی) (عوام: عام وگړي دخواصو ضد) (رفع: پورته کول)

د تدريس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضيحي او تشریحي

مرستندويه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	ښوونکي ټولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالی له حمد او ثناء او پر پیغمبر <small>صلى الله عليه وسلم</small> باندې له درود ویلو، د زده کوونکو له احوال پوښتنې، د ټولگي له تنظیم او د حاضری له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د کورنۍ دندې په کتلو سره چې په هغې کې د حدیث شریف حفظ هم شامل دی ارزوي.
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	ښوونکي د نوي لوست په اړه د انگېزې او نوي لوست ته د سرلیک پیدا کولو په موخه له څو زده کوونکو څخه پوښتنې کوي، لکه: څوک کولای شي چې د ښه انسان صفتونه بیان کړي؟ ښوونکي دې د پورتنۍ پوښتنې د صحیح ځواب له اورېدلو څخه وروسته له یوه زده کوونکي څخه وغواړي چې د لوست سرلیک (غوره خلک) پر تخته په ښکلي او ښایسته خط ولیکي. ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې لوست په پټه خوله ولولي او پخپله پدې وخت کې د حدیث شریف د متن ستونزمنې کلمې له معنا سره پر تخته لیکي. ښوونکي په یو بې زړه زده کوونکي د حدیث شریف متن چې په کاغذ کې لیکل شوی، د تختې په یوه کونج کې څړوي. ښوونکي د حدیث شریف متن د بېلگې په څېر لولي او له زده کوونکو څخه غواړي چې خپلو کتابونو ته په څېر وگوري. ښوونکي د حدیث شریف متن په څو تکرره زده کوونکو باندې تکراروي او وروسته له نورو پاتې زده کوونکو

غواړي چې هغه لوست ولولي چې د ټولو زده‌کوونکو له سمو لوستلو څخه ښه ډاډمن شي.

ښوونکی لومړی د لوست ستونزمنې کلمې او د هغو سمې معناوې زده‌کوونکو ته د تختې پر مخ تشریح کوي او ددې تر څنګ له دوی څخه غواړي چې هغه کلمې له معناوو سره په خپلو کتابچو کې وليکي.

ښوونکی چې کله د لوست له سم لوستلو څخه ډاډه شي د حدیث شریف متن ژباړي او دا کار درې ځله تکراروي چې ټول زده‌کوونکي د حدیث په معنا پوه شي.

ښوونکی له زده‌کوونکو غواړي چې ټول لوست په پټه خوله مطالعه کړي او تر مهمو ټکو لاندې کرښه وباسي او خپله پدې وخت کې د لوست څنګیز سر لیکونه پر تخته لیکي.

ښوونکی زده‌کوونکي په درېو یا څلورو ډلو وېشي او تنظیموي یې، دوی ته لارښوونه کوي چې د غوره خلکو او غوره اخلاقو په اړه یو له بل سره بحث وکړي او د بدو خلکو او بدو اخلاقو په اړه هم یو له بل سره خبرې وکړي. بیا یې په لنډ ډول په یوه پاڼه کاغذ کې وليکي او ښوونکی د دې لړۍ سرپرستي کوي.

ښوونکی د زده‌کوونکو د بحث پر وخت د اړتیا په صورت کې له دوی سره ګډون کوي او کمزوري زده‌کوونکي زیات هڅوي.

ښوونکی د ډله ییز کار له پای ته رسېدو وروسته د هرې ډلې له مشر څخه غواړي چې د ټولګي مخې ته راشي او د بحث پایلې ټولو زده‌کوونکو ته ووايي، خپله د دوی د کار پایلې ارزوي او تیر وټنې یې له توهین پرته اصلاح کوي.

ارزونه:

ښوونکی دې په شفاهي او یا کتبي ډول زده‌کوونکي و ارزوي او د لوست د زده کړې په هکله دې ځان ډاډمن کړي.

لنډيز:

پورتنی لوست په لاندې ټکو کې لنډولای شو:

- ۱- غوره خلک هغه کسان دي، چې عملاً د خلکو په خدمت کې وي.
- ۲- خدمت او نفعه په دوه ډوله ده یو معنوي او بل مادي.
- ۳- مرسته او خیر رسول له راسخ ایمان او ښو اخلاقو څخه ده.
- ۴- معلومه شوه چې بد خلک هغه دي چې نورو ته یې زیان رسېږي.

کورنۍ دنده:

ښوونکی زده‌کوونکو ته د هغې کورنۍ دندې په اړه چې په درسي کتاب کې ورکړل شوې ده، معلومات ورکوي او د خپلو لازمي معلوماتو په سرته رسولو کې زده‌کوونکي مکلفوي او ټینګار کوي چې مبارک حدیث حفظ کړي.

۱۰ دقیقې

۵ دقیقې

اتلسم لوست:

سرليک: د ايمان څانگې

مخ: ۵۷

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

- ۱- د لوست متن سم ولوستلای شي.
- ۲- د حديث شريف معنا او مفهوم وپيژني.
- ۳- د ايمان له څانگو سره بلدتيا پيدا کړای شي.
- ۴- په خپلو کړو او وړو کې د حياء نښې او نښانې څرگندې کړای شي.

اضافي معلومات :

- ايمان په لغت کې باور او تصديق ته ويل کېږي او د شرعې په اصطلاح کې په ټولو هغو ويناوو او هغه شيانو چې د الله له لوري يې راوړي دي، باور درلودل دي.
- د ايمان اصول درې شيان دي. يا په بله وينا د ايمان اساسي محور درې شيان تشکيلوي: توحيد، رسالت او معاد چې دا درې اصول ټولو مؤمن به شيانو ته شاملېږي. د بېلگې په توګه له مرګه وروسته په ژوندي کيدو ايمان درلودل، په جنت او دوزخ باندې ايمان درلودل په معاد پورې اړه لري. مؤمن هغه څوک دی په غيبي امورو پوره باور او ايمان ولري او مسلمان هغه څوک دی، چې د قلبي تصديق سره د اسلام ظاهري کارونه هم تر سره کوي.
- که چيرته د اسلام او ايمان کلمې يو ځای ذکر شي، نو له ايمان څخه مراد شرعي ايمان دی او د اسلام هدف د اسلام پنځه بناوې دي، خو کله چې جلا جلا ذکر شي، نو دواړه يوه معنا ورکوي، لکه مؤمن د مسلمان په معنی او مسلمان د مؤمن په معنا دی.
- د ايمان ضد کفر دی چې هيڅکله له ايمان سره يو ځای کيدای نشي. کفر د انکار په معنا دی او په اصطلاح کې له هغو دريو اصولو يا يو له هغو نه انکار دی.
- مراد له تصديق څخه يوازې پوهيدنه او پيژندنه نده، ځکه اهل کتابو د ټولو په پرتله د الله د رسول ﷺ شخصيت پوره او بشپړ پيژانده لکه چې الله تعالی فرمايي: (يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ) (بقره سورت ۱۴۶)
- ژباړه: يهودو محمد ﷺ داسې پيژانده، لکه: خپل اولادونه چې پيژني.
- نو له تصديق څخه مراد يقين او باور دی البته داسې باور چې د بنده زړه او باطن ورباندې آرامېږي.
- د اهل سنت او جماعت په مذهب کې يو تن په کبيره ګناه مرتکب شي او يا دا چې د ايمان په څنګ کې نیک عملونه ونه لري بيا هم مؤمن دی او ايمان ورڅخه نه سلب کېږي اما فاسق ګڼل کېږي.
- ځينو صحابه وو او تابعينو د اسلام په ارکانو عمل د ايمان جز ګڼلی دی.
- خوارج دلويې ګناه مرتکب ته کافر وايي.

– معتزله د گناه مرتکب کافر نه گڼي او نه مسلمان بلکې د داسې خلکو په هکله منځگړې دریځ لري. دا لومړنی بدعت دی چې په عقائدو کې پیدا شو. ^(۱)

لکه څنگه چې په درسي کتاب کې په حدیث کې راغلي: ایمان څه د پاسه اويا څانگې لري چې تر ټولو غوره څانگه یې د لا إله إلا الله ویل دي او تر ټولو ټیټه څانگه یې له لارې څخه د ضررناکو شیانو لرې کول دي.

حضرت رسول الله ﷺ کله حیاء د ایمان جز گڼلې ده او کله یې نکاح د ایمان جز گڼلې ده او په یوېل ځای کې یې مینه او دوستي د ایمان جز گڼلې ده، لکه چې په احادیثو کې راځي: (عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اكْتَمَلَ نِصْفَ الدِّينِ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي النِّصْفِ الْبَاقِي) {رواه البيهقي}

له حضرت انس رضی الله عنه څخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ فرمایلي: کله چې بنده نکاح وکړي، نو په باوري توګه نیم دین یې بشپړ کړ، نو باید د نیم نور په هکله له الله تعالی څخه وویږي.

اوپه بل حدیث کې راځي. (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَذْلكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) {رواه مسلم}

ژباړه: له حضرت ابوهریره رضی الله عنه څخه روایت دی وايي: رسول الله ﷺ وفرمايل: جنت ته به داخل نشی، خو ایمان را نه وړي او ایمان به نه راوړي خو یو له بل سره مینه ونه لری. آیا تاسو ته په یوه داسې شي دلالت ونه کوم چې که هغه ترسره کړی، نو یو له بل سره به مو مینه پیدا شي. (هغه شی دا دی) چې په خپلو کې سلام اچول خور کړئ.

همدارنگه په بل حدیث کې راځي: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ) {متفق عليه}

ژباړه: له حضرت ابوهریره رضی الله عنه څخه روایت دی وايي: د الله رسول وفرمايل: اوحیاء دایمان غوره څانگه ده.

او همدارنگه امانت ساتنه له اسلام د ارزښتناکو خویونو څخه یو خوی دی، چې د ایمان جز گڼل کېږي او د یوه سړي په امینولي دلالت کوي، ځکه د الله رسول فرمایي: (عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَلِمًا خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَّا قَالَ لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةٌ لَهُ وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ) {رواه البيهقي}

ژباړه: له انس رضی الله عنه څخه روایت دی، چې کله به رسول الله ﷺ موږ ته وعظ کاوه فرمایلي به یې: څوک چې دامانت رعایت نه کوي بشپړ مؤمن ندی او همدارنگه څوک چې په خپله ژمنه وفا نه کوي د کامل دین لرونکی ندی.

– لکه څنگه چې ایمان بیلا بیلې څانگې لري، چې بنده باید له هغو ټولو چينو څخه د خپل زړه او ضمیر نیالګي خړوبه کړي او خپله خوله یې د هغو له خوند څخه خوږه کړي البته د ایمان له چينې خړوبوالی او د هغو له مزې څخه خوږ والی د نیکو اعمالو تر سره کول او په هغو کې سود اخلاص بنودل دي، چې په دې هکله هم حدیث راغلی دی. (عَنْ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ رَسُولًا) {رواه المسلم}

ژباړه: له حضرت عباس بن عبدالمطلب رضی الله عنه څخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ وفرمایلي: د ایمان له خوند څخه هغه هغه څوک گټه اخستلی شي، چې د الله په ربوبیت، د اسلام د دین حقانیت او د محمد ﷺ په رسالت خوشحاله او ډاډ من وي.

دځینو کلمو معنا: (اصحاب صفه: درسول الله ﷺ هغه یارانو ته ویل کېږي، چې ځانونه یې د علم دین لپاره وقف کړي وو او اکثره وخت یې د نبوي مسجد په صفه تیرا وه). (ذکات: پوهه) (متضمن: تضمین کوونکی) (غیره: د انسان فطري قوت)

د تدریس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضیحي او تشریحي.

مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر.....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	ښوونکي ټولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو او د الله تعالی له حمد او ثناء او پر پیغمبر ﷺ باندې له درود ویلو، د زده کوونکو له احوال پوښتنې، د ټولگي له تنظیم او د حاضری له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د کورنۍ دندې په کتلو سره چې په هغې کې د حدیث شریف حفظ هم شامل دی ارزوي.
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	ښوونکي د نوي لوست په اړه د انگیزې پیدا کولو او نوي لوست ته د سرلیک پیدا کولو په موخه له څو زده کوونکو څخه پوښتنې کوي، لکه: ایمان څو څانگې لري؟ ښوونکي د پورتني پوښتنې د سم ځواب له اورېدلو څخه وروسته د لوست سرلیک چې (د ایمان اړین څیزونه) دي، د زده کوونکي په لاس پر تخته باندې په ښکلي او ښایسته خط لیکي. ښوونکي له څو زده کوونکو څخه غواړي، چې هر یو یې په خپل ځای کې ودرېږي او ایمان په لغت او اصطلاح کې تعریف کړي. ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې لوست په پټه خوله ولولي او پخپله پدې وخت کې دا کلمې اصحاب صغه، ذکاوت، تضمین کوونکي او فطرت پر تخته لیکي. ښوونکي هغه ستونزمنې کلمې چې د تخته پر مخ لیکل شوې دي پر زده کوونکو ژباړي، وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تخته مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، ښوونکي د زده کوونکو تیر وتې سموي او له یوه زده کوونکي څخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کوونکو څخه غوښتنه کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. ښوونکي یوه زده کوونکي ته لارښوونه کوي چې د لوست څنګیز سر لیکونه د تخته پر مخ ولیکي. د ایمان خصلتونه، - د کلمې طبیعي فضیلت، - د کلمې غوښتنې، - د دلارو اوسرکونو څخه د زیان رسونکو شیانو لیرې کول، - حیاء د ایمان برخه ده، ښوونکي له څنګیزو سرلیکونو څخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتناکو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي. ښوونکي د لوست له توضیح څخه وروسته زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د تخته پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. ښوونکي زده کوونکي په څو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د طبیعي کلمې د فضیلت په هکله او هغه څیزونه په اړه چې په لارو کې دخلکو د زیان سبب ګرځي یو له بل سره بحث او خبرې وکړي. ښوونکي د ډلو د کار په وخت کې ټولګی کنترول او نظم برابروي او د اړتیا په صورت کې د ډلو په بحث کې ګډون کوي. ښوونکي له هرې ډلې څخه غوښتنه کوي چې ځان ته یو مشر وټاکي او د بحث پایلې دې په یوه پاڼه کاغذ کې ولیکي او د دوی مشر دې هغه کلمې د ټولګیوالو په وړاندې د ټولګي په مخ کې ولولي.

۱۰ دقیقې

ښوونکي د بحث پایلې ارزوي، زده‌کوونکي خپلو غلطیو ته متوجه کوي او هڅوي یې.

ارزونه:

ښوونکي د خپل ځان د ډاډ لپاره زده‌کوونکي د درسي کتاب په پوښتنو باندې ارزوي.

لنډيز:

دا لوست په لاندې نکتو کې لنډيز کېږي.

۱ - حضرت ابو هريره ۵۳۷۴ حديث له رسول الله ﷺ نه روايت کړی دی.

۲ - ايمان له اويا څخه زياتې څانگې لري چې لوړه يې د طبيې کلمې ويل دي او ټيټه يې له لارو څخه د زيان رسوونکو شيانو ليرې کول دي.

۳- د طبيې کلمې غوښتنې دادي: په الله ايمان، په ملايکو، په رسالت او د قيامت په ورځ باندې همدارنگه د ټولو احکامو پيروي کول او د رسول الله ﷺ د سنتو پيروي د کلمې غوښتنه ده.

- حياء بر سره پردې چې يو ه انساني غريزه ده په عين الحال کې د ايمان برخه ده.

کورنۍ دنده:

۵ دقیقې

ښوونکي زده‌کوونکو ته دنده ورکوي چې د حياء په هکله يوه شپږ کرښيزه مقاله وليکي.

نولسم لوست:

سرليک: تعصب (قوم پرستي)

مخ: ۶۱

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- د حديث شريف متن په سم ډول ولوستلای شي.

۲- د حديث شريف نص حفظ کړلی شي.

۳- د حديث شريف مطلب او غوښتنه وپيژندلی شي.

۴- د حديث شريف پر معنا پوه شي.

اضافي معلومات :

- تعصب مصدر دی د حمايت کولو په معنا او په اصطلاح کې له قوم، نژاد، کورنۍ، خپلوانو، سمت، ژبې، سيمې او نسب څخه پر ظلم او ناحقه ملا تر کول دي.

- تعصب له عصب نه اخيستل شوی او عصب د لغت له مخې پلې ته ويل کېږي، هغه پله چې د انسان په بدن کې د سپين رنگه، بې له وينې وجود لري، چې له مغز سره مستقيم ارتباط نيسي.

- ولې هغه چاته چې له خپل قوم څخه پر ناحقه حمايت او دفاع کوي متعصب ويل کېږي؟

ځکه متعصب سړی د تعصب او ظلم کولو په وخت کې خپل حواس نشي کنټرول کولای او د غاړې پلې يې پرسېږي. (۱)

- له قوم، دوستانو او خپلوانو سره، چې په ظلم او ناروا کې نه وي مينه، دوستي او مرسته کول تعصب نه بلل کېږي، لکه څنگه چې رسول الله ﷺ د پوښتنې په ځواب کې فرمايي:

(عَنْ عِبَادَةَ بْنِ كَثِيرٍ الشَّامِيِّ مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينَ عَنْ امْرَأَةٍ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهَا فِلسِيَّةٌ أَمَّا قَالَتْ سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمِنَ الْعَصِيَّةُ أَنْ يُحِبَّ الرَّجُلُ قَوْمَهُ قَالَ لَا وَلَكِنْ مِنَ الْعَصِيَّةِ أَنْ يَنْصُرَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلْمِ) {رواه احمد وابن ماجه}

ژباړه: له حضرت عباد بن كثير الشامي «رح» څخه چې د فلسطين له اهل څخه و، روايت دی: نوموړې د يوې فلسطيني ښځه چې فسيله به يې ورته ويل روايت کړی چې هغې ويل: له پلار څخه مې اورېدلي دي هغه ويل چې له رسول الله څخه مې پوښتنه وکړه: يا رسول الله! آيا دا په کې راځي څوک چې له خپل قوم سره مينه وکړي؟ ويې ويل نه بلکې په عصبيت کې هغه راځي څوک چې د قوم سره په ظلم مرسته وکړي.

- متأسفانه زموږ په هيواد کې نن ورځ عصبيت له سر نه تر پښو پورې په ظلم او ناروا سره دی. دغه يوه ډېره بده پديده ده، چې دهيلو، سولې، پرمختگ، دوستی او ورورگلوې ټولې دروازې يې زموږ افغانانو پر مخ تړلې دي.

- څوک چې د محمد ﷺ د امتي دعوه لري، د اسلام نارې وهي، نو بايد په پوره توگه په اسلام کې شامل شي او هيڅکله د جاهليت او قومي دودونه د اسلام پر احکامو جگ ونه گڼي. پدې هکله الله فرمايي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً)

بقره ۲۰۸ ژباړه: ای مؤمنانو! تاسې په هر اړخيز ډول په اسلام کې ننوځئ. يعنې د اسلام د ټولو احکامو پيروي وکړئ.

- مسلمان بايد دا درک کړي، چې برتري په قوم، نژاد، سيمه، ژبه، رنگ او نسب کې نده بلکې د الله په وړاندې معيار تقوا او پرهيزگاري ده. لکه چې الله فرمايي: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) حجرات ۱۳.

^۱ اشعة اللمعات - جلد ۴ - ص ۹۸

ژباړه: اى خلكو! موږ تاسې له يوه نارينه او يوې ښځې نه پيدا كړئ او بيا مو تاسې قومونه او قبيلې وگرځولې چې چې تاسې يوتر بله سره وپيژنئ په حقيقت كې د الله په نزد له تاسې نه ترټولو زيات عزتمند هغه څوك دى چې په تاسې كې تر ټولو زيات پرهيزگار وي، په باوري ډول الله په هرڅه پوهيدونكى او باخبردى.

— رسول الله ﷺ هم د معيار د برترۍ په خپلو ارزښتناكو لارښوونو كې فرمايلې، چې څو يې نظر په بحث سره ذكر كوو. (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ قَالَ أَكْرَمُ النَّاسِ أَكْرَمُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْلُكَ قَالَ فَكَرَّمَ النَّاسَ يُوسُفُ نَبِيُّ اللَّهِ ابْنُ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنِ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنِ خَلِيلِ اللَّهِ قَالُوا لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْلُكَ قَالَ فَعَنَ مَعَادِنَ الْعَرَبِ تَسَالُونِي قَالُوا نَعَمْ قَالَ فَخَيَارُكُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خَيَارُكُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا) {متفق عليه} ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دى له رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وشوه، چې كوم شخص له خلكو څخه معزز او مكرم دى؟ هغه ﷺ وفرمايل: مكرم او معزز خلك د الله په وړاندې هغه څوك دي چې پرهيزگار وي. اصحابو وفرمايل مراد زموږ دا سوال نه و. رسول الله ﷺ وفرمايل: كه چيرې مو مراد له دې څخه د نسب كرم وي، نو حضرت يوسف عليه السلام مكرمترين دخلكو و، ځكه خپله د الله پيغمبر و او پلار يې يعقوب عليه السلام هم د الله پيغمبر و هغه پلار يې اسحاق عليه السلام هم د الله پيغمبر و، او نيکه يې ابراهيم عليه السلام هم د الله پيغمبر و، اصحابو وفرمايل: دا پوښتنه هم نكړو. رسول الله ﷺ وفرمايل: تاسو د عربو د قبائلو او خپلو پلرونو پوښتنه كوئ دوى وويل: هو. ويې فرمايل: كه چيرې د دې پوښتنه كوئ، نو پوه شئ، چې بهترين د تاسو د جاهليت بهترين په اسلام كې دى كله چې دوى په احكامو او شرعه د دين پوه شي.

(عَنْ عِيَاضِ بْنِ الْمَجَاشِعِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْتَخِرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ) {رواه مسلم}

له حضرت عياض بن المجاشعي رضي الله عنه څخه روايت دى په تحقيق سره رسول الله ﷺ وفرمايل: يقينا الله ماته وحى وكړه چې تواضع او خاكسري وكړئ او هيڅ يو د پر بل فخر او تكبر ونه كړئ همدا رنگه يو پر بل ظلم او تيرى ونه كړئ. (عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَقْبَةَ عَنْ أَبِي عَقْبَةَ وَكَانَ مُوَلًى مِنْ أَهْلِ فَارَسَ قَالَ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَحَدًا فَضَرَبْتُ رَجُلًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَقُلْتُ خُذْهَا مِنِّي وَأَنَا الْغُلَامُ الْفَارَسَ فَالْتَفَتَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ هَلَّا قُلْتَ خُذْهَا مِنِّي وَأَنَا الْغُلَامُ الْإِنصَارِي) {رواه ابوداؤد}

له حضرت عبدالرحمن ابن ابى عقبه څخه روايت دى: په داسې حال كې چې هغه له پلار ابو عقبه څخه روايت كوي او ابو عقبه له فارس څخه يو ځوان و ابى عقبه وويل: زه د رسول الله ﷺ سره د احد په غزوه كې حاضر وم، نو يو سړى مې له مشركانو څخه وواهه (په غشي يا نيزه اويا توره) او ومې ويل ورته ونيسه دا د مالخوا (دا هغه كلمه ده چې جنگي قهرمانان يې د جنگ په وخت كې وايي) زه د اهل فارس يو ځوان يم پدې وخت كې رسول الله ﷺ ماته كتل او ويي ويل ولې د داسې ورته ونه ويل چې واخله دا زما لخوا زه يو انصاري يم (دهلوي صاحب وايي د صحابي لپاره د رسول الله ﷺ له دې فرمودې مراد دا دى چې په دغه وخت كې به يې نسبت قوم ته نه كاوه بلكې داسې به يې ويلي وو چې زه يو انصاري يم ځكه هغوى د الله د دين ناصرين دي)

— عصب هغه سپنې پلې ته ويل كيږي، چې په ټول بدن كې تيت دي او بې له وينې وي.

— اقليم په لغت كې سيمې او هيواد په معنا دى. د زمين پوهنې علماوو ټوله وچه د ځمكې په اوو برخو ويشلې ده او هره برخه يې په اقليم نومولې ده.

دكلمو معنا: (انساب: د نسب جمع ده) (شگرف: عجيب، نيكو، ښكلي) (عصب: پله) (حسب: جاه او جلال، شأن او شوكت) (اقليم — مملكت، هيواد)

د تدريس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضيحي او تشريحي.

مرستندويه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې سريزه	<p>ښوونکي ټولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالی له حمد او ثناء او پر پیغمبر ﷺ باندې له درود ویلو، د زده کوونکو له احوال پوښتنې، د ټولگي له تنظیم او د حاضری له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د کورنۍ دندې په کتلو سره چې په هغې کې د حدیث شریف حفظ هم شامل دی، ارزوي.</p> <p>ښوونکي د نوي لوست په اړه د انگیزې پیدا کولو او نوي لوست ته د سرلیک پیدا کولو په موخه له څو زده کوونکو څخه پوښتنې کوي، لکه: ۱. ایمان څو څانگې لري؟ ۲. دایمان غوښتنې څه دي؟</p>
۲۵ دقيقې د لوست ورکول	<p>ښوونکي د پورتنۍ پوښتنې د سم ځواب له اورېدلو څخه وروسته د لوست سرلیک چې (قوم پرستي) ده د زده کوونکي په لاس پر تخته باندې په ښکلي او ښایسته خط لیکي.</p> <p>ښوونکي د ځوابونو له اورېدلو څخه وروسته له زده کوونکو څخه غواړي چې څه شی د یو ملت او ټولنې د بد بختۍ او وروسته والي سبب کیږي یو له د ځان سره غور او فکر کوي.</p> <p>ښوونکي لوست د بېلگې په څېر لولي، په دویم ځل لوستنه کې له زده کوونکو څخه غواړي چې له ده څخه وروسته یې تکرار کړي او په خپله باندې د دوی تکرار ته غوږ نیسي، او د تیر وتې په وخت کې د دوی لوستنه تصحیح کوي.</p> <p>ښوونکي هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دي پر زده کوونکو ژباړي، وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، ښوونکي د زده کوونکو تیر وتې سموي، او له یوه زده کوونکي څخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کوونکو څخه غوښتنه کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.</p> <p>ښوونکي یوه زده کوونکي ته لارښوونه کوي چې د لوست څنګیز سر لیکونه د تختې پر مخ ولیکي.</p> <p>— عصبيت دجاهليت شعار دی. — په اسلام کې عصبيت ته بلنه کول حرام دي.</p> <p>ښوونکي له څنګیزو سر لیکونو څخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتناکو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي.</p> <p>ښوونکي د لوست له توضیح څخه وروسته زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.</p>
۱۰ دقيقې	<p>ښوونکي زده کوونکي په څو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د عصبيت او قوم پرستۍ په اړه یو له بل سره بحث او خبرې وکړي.</p> <p>ښوونکي د ډلو د کار په وخت کې ټولګی کنترول او نظم برابروي او د اړتیا په صورت کې د گروپونو په بحث کې ګډون کوي. ښوونکي له هر گروپ څخه غوښتنه کوي چې ځان ته یو مشر وټاکي او د بحث پایلې دې په یوه پاڼه کاغذ کې ولیکي او د دوی مشر دې هغه کلمې د ټولګیوالو په وړاندې د ټولګي په مخ کې ولولي.</p> <p>ښوونکي د بحث پایلې ارزوي زده کوونکي خپلو تیر وتنو ته متوجه کوي او هڅوي یې.</p> <p>ارزونه: ښوونکي د خپل ځان د ډاډ لپاره زده کوونکي د درسي کتاب په پوښتنو باندې ارزوي.</p> <p>لنډيز: دا لوست په لاندې نکتو کې لنډيز کیږي.</p>
۵ دقيقې	<p>۱- د قوم، خپلوانو، نژاد، نسب، سمت او ژبې په برخه کې په ناحقه حمایت کولو ته عصبيت وايي.</p> <p>۲- د الله په وړاندې معیار او لوړوالی تقوا او پرهیزګاري ده.</p> <p>۳- عصبيت ته بلنه کول که په هر نوم وي حرامه ده.</p> <p>۴- څوک چې د عصبيت په خاطر جنگ کوي او یا نور تشویقي دروسول الله ﷻ د وينا له مخې له اسلامي امت څخه نه حسابیږي.</p> <p>کورنۍ دنده: ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې په اسلام کې د معیار او لوړوالي په هکله یوه اوه کرښه مقاله ولیکي.</p>

شلم لوست:

سرليک: د مؤمن شان (حالت)

مخ: ٦٥

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

١- د حديث شريف متن په سم ډول ولوستلای شي.

٢- د مسلمان مقام درک کړای شي.

٣- د حديث شريف د کلمو پر معنا سم وپوهېږي.

٤- د حديث د محتوا په هکله خبرې او وينا وکړلای شي.

اضافي معلومات:

چاچي ايمان راوړی ټول ژوند يې په اسلامي اساساتو برابر کړی، د الله په وړاندې لوړ مقام او منزلت لري لکه څنگه، چې قرانکريم پدې باندې شاهد دی او په ډېرو آيتونو کې يې د دنيا او اخرت د نيکمرغۍ زيری ورکړی دی.

- د درسي کتاب له محتوا څخه داسې معلومېږي، چې په مجموع کې د مؤمن د ژوند ټول اړخونه په کاميابۍ، نيکمرغۍ، گټې او خير کې دي په دې شرط، چې مؤمن بنده شکر کوونکی او صبر کوونکی وي. يعنې د اسانۍ او نعمت په وخت کې شکرکوونکی وي، د مصيبت او تکليف په وخت کې د صبر او حوصلې څخه کار اخلي.

- د بنده څخه له هغو نيکمرغيو او کاميابيو چې سترگې ورنه نشي پټېدلای يوه هغه داده، چې الله د خپلې دوستۍ اعلان کړی دی. د دوستۍ دغه تړون د آل عمران په ٦٨ آيت کې ثابت شوی دی. (إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ)

ژباړه: څوک چې تر دې ټولو زيات حقدار دي چې ابراهيم عليه السلام ته منسوب شي هغه خلک دي چې د هغه پيروي يې وکړه او اوس دا پيغمبر او دده منونکي د دې منسوبېدو زيات حقدار دي. الله يوازې د هماغه کسانو ملاتړ او مرستندوی دی چې ايمان يې راوړی دی.

د پرودگار نعمتونه بې شماره دي لکه چې الله فرمايي: (وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ) النحل ﴿١٨﴾ ژباړه: که تاسې د الله د نعمتونو شميرل وغواړئ، نونه يې شی شميرلی، حقيقت دا دی چې هغه ډېر بښونکی او مهربان دی. نو د الله نعمتونه په يوه يا څو شيانو نه خلاصه کېږي، بلکې هر څه چې په ماحول، کائناتو او خپلو نفسونو کې په سترگو گورو دا ټول او ټول د پرودگار نعمتونه دي، چې د موږ لپاره يې محيا کړي او دا ټول د آسانۍ په خاطر د ژوند زموږ په خدمت کې دي. له دې امله لازمه ده چې بنده د دې ټولو له توان سره سم شکر او کړي.

- د الهي نعمتونو په مقابل کې شکر کوونکی و اوسي. چې دا يوازې په پيروي، بندگۍ، امر مننې، سجدې او بنده کې اداء کېږي. - بايد بنده د ژوند په هر حالت کې راضي وي او د الله د رضا لاسته راوړلو سره د دنيا جاه او جلال شان او شوکت ته ترجيح ورکړي. په دې صورت کې الله دده په ځان او مال کې په برکت اچوي او دی اجر لرونکی گرځوي.

او که بنده بر عکس نافرمانی او د نعمت کفران و کړي علاوه له دې څخه چې هغه نعمت ورڅخه بیرته اخلي، بلکې هغه تعذیبوي لکه څنگه چې دا نکته په قرآنکریم کې واضحه شوي ده. (وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ) ^(۱)

ژباړه: او په یاد ولرئ ستاسې رب خبردار کړي یاست، چې که تاسې شکر وباسې، نو پر تاسې به لا زیاته پېژینه وکړم او که د نعمت ناشکري وکړئ، نو زما سزا ډېره سخته ده.

– د ایمان او اعمالو بهتری کومې چې الله دغه امت ته ورپه برخه کړې په نورو امتونو کې وجود نلري، څنگه چې قرآنکریم په نورو ټولو اسماني کتابونو فضیلت ورکړې یا رسول الله ﷺ ته یې په نورو انبیاء علیهم السلام باندې فضیلت او برتری ورکړې همدارنگه یې دغه (آخر زمان امت) د نورو امتونو په پرتله فضیلت او برتری ورکړې، نو د دې امله مؤمن په هر حالت کې د خپل خیر او فلاح ته متوجه کیږي.

دځینو کلمو معنا: (جلیل القدر: لوړ مقام او عالي) (پراخ: وسیع، آزاد) (ردیف: قطار) (تعلق: تړلی) (فخر: ویاړ، افتخار) د تدریس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضیحي او تشریحي مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	ښوونکي وروسته له مقدماتي موضوع څخه د تیر شوي لوست څو پوښتنې کوي، چې پر هغه تیر شوي لوست هم ارزوي د بېلگې په توګه: ۱- څوک کولای شي متعصب شخص معرفي کړي؟ ۲- څوک دا مبارک حدیث تکمیلولای شي؟ (لَیْسَ مِنَّا مَنْ وَلَیْسَ مِنَّا مَنْ وَلَیْسَ مِنَّا مَنْ عَصِیَّةٌ)
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	ښوونکي د ځوابونو له اوریدلو څخه وروسته په اسلام کې د مؤمن په موقف او فضیلتونو لنډې خبرې کوي. ښوونکي د پورتنۍ پوښتنې د صحیح ځواب له اوریدلو څخه وروسته د لوست سرلیک چې (د مؤمن شان) دي، د زده کوونکي په لاس پر تخته باندې په ښکلي او ښایسته خط لیکي. ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې لوست په پټه خوله ولولي او پخپله پدې وخت کې دا کلمې جلیل القدر، پراخ، ردیف او فخر پر تخته لیکي. ښوونکي هغه ستونزمنې کلمې چې د تخته پر مخ لیکل شوې دي پر زده کوونکو ژباړي، وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تخته مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، ښوونکي د زده کوونکو تیروتنې سموي او له یوه زده کوونکي څخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کوونکو څخه غوښتنه کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. ښوونکي یو زده کوونکي ته لارښوونه کوي چې د لوست څنګیز سرلیکونه د تخته پر مخ ولیکي. انسان مورد ابتلا قرار می گیرد، – د خوشحالی او نعمت حالت، – د نعمتونو شکر ایستل، – د اندامونو په مرسته شکر کول.

^۱ سوره ابراهیم – آیت ۷

– شکر ایستل د قیامت په ورځ باندې سبب.

ښوونکی له څنګیزو سرلیکونو څخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتناکو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي.

ښوونکی د لوست له توضیح څخه وروسته زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې وليکي.

ښوونکی زده کوونکي په څو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د شکر فضیلتونو او د ناشکری د زیانونو په اړه یو له بل سره بحث او خبرې وکړي.

ښوونکی د ډلو د کار په وخت کې د ټولګی کنټرول او نظم برابروي او د اړتیا په صورت کې د ډلو په بحث کې ګډون کوي.

ښوونکی له هرې ډلې څخه غوښتنه کوي چې ځان ته یو مشر وټاکي او د بحث پایلې په یوه پاڼه کاغذ کې وليکي او د دوی مشر دې هغه کلمې د ټولګیوالو په وړاندې د ټولګی په مخ کې ولولي.

ښوونکی د بحث پایلې ارزوي زده کوونکي خپلو غلطیو ته متوجه کوي او هڅوي یې.

ارزونه:

ښوونکی د خپل ځان د ډاډ لپاره زده کوونکي د درسي کتاب په پوښتنو باندې ارزوي.

لنډیز:

دا لوست په لاندې ټکو کې لنډیز کېږي.

۱- حضرت صهیب بن مالک له مور او پلار څخه عربي و، خو د روميانو په مینځ کې لوی شوی و او هغه په ټولو غزواتو کې د رسول الله ﷺ سره شرکت کړی و. نوموړی په ۳۸ هجري کال کې وفات شوی دی.

۲- د انسان ژوند ټول په آزموینو کې دی، چې لاملونه یې نعمتونه، آرامی کله هم غمونه او تکلیفونه وي.

– که مسلمان واقعاً صابر او شاکر وي، نو د دنیا او اخرت کامیابي یې په برخه ده. شکر یوازې په ژبه نه بلکې په طاعتونو او عباتونه اداء کېږي.

– په مال، ثروت، صحت، عمر ځواني داتول په حقیقت کې د الله نعمتونه دي باید قدر یې وشي.

کورنۍ دنده:

ښوونکی زده کوونکو ته دنده ورکوي چې دمبارک حدیث د ګټې په هکله یوه شپږ کرښیزه مقاله وليکي.

۱۰ دقیقې

۵ دقیقې

یویشتم لوست:

سرلیک: پر تکالیفو صبر

مخ: ۷۱

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- دلوست نصوص سم ولوستلای شي.

۲- د موضوع ارزښت درک کړای شي.

۳- د صبر او حوصلې په ارزښت او اجر باندې پوه شي.

۴- په راتلونکي کې صابر او تحمل لرونکي شخصیتونه شي.

اضافي معلومات :

خوښو او ښو اخلاقو څخه چې د انسان مقام او منزلت لوړوي او د الله رضا حا صلوي صبر او زغم دی. صبر او زغم پر نفس باندې د ستونزو او ناخوالو په وړاندې د ناورو شیانو زغمل دي، آن تر دې چې صبر او زغم کله داسې کچې ته رسیږي، چې مؤمن انسان په خپله خوښه او رضا د ستونزو سره مخامخ کیږي.

– مؤمن بنده له یوې خوا نه خپل نفس د الله په عبادت او پیروي مجبوروي او د نفس ناخوښی ته پاملرنه نکوي او له بل لوري هغه د الله له ګناه او نافرمانۍ څخه بندوي او هغه ته سرغړونې او په فانې لذتونو پسې تللو ته اجازه نه ورکوي.

همدارنگه په سختو او ستونزمنو شرایطو کې خپل نفس زغم او حوصلې ته هڅوي او چیغو فریادونو ته اجازه نه ورکوي.

– پوهانو ویلي دي: د ستونزو په وړاندې بې حوصلګي په خپله بده ستونزه او غم دی او د الله په تقدیر ناخوښ اوسیدل د نا پوهی نښانه ده او د حکیم الله په اراده اعتراض کول دي.

– مؤمن انسان په سختو شرایطو او ناخوالو کې د شیانو په پیل او انجام کې فکر کوي او الله یادوي او دالله عبادت کوي، دهغه په نعتونو شکر باسي، دهغه له عذاب څخه ځان ژغوري، له ځان سره وایي چې دالله تقدیر او کړنلاره د حکمت او علم په بنسټ منځته راځي او هیڅوک نشي کولای چې دهغه مخه ونیسي. چیغې او فریا دونه دردونه دوا کولای نشي او مشکل اسانولای نه شي بلکې باید وپوهیږي، چې بې صبري دده دګناه بار لا درنوي. خو د صبر اوزغم په وسیله غمونه دده له اوږې څخه سپکيږي او اخروي اجر هم لاسته راوړي.

– صبر او زغم هغه اخلاق دي، چې په انسان کې په هلو ځلو، پالنه او روزنه منځته راځي او د کمال پورې ته رسیږي، نولازمه ده چې مؤمن په خپله اړتیا او د الله په بډایوالي کې فکر وکړي او له هغه څخه وغواړي خو صبر او زغم دده په ضمیر کې پیدا کړي او دقرآني آیتونو په وسیله د هغو ارزښت وپیژني، لکه چې الله فرمایي:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) آل عمران ۲۰۰.

ژباړه: ای کسانو چې ایمان مو راوړی دی، صبر کوئ او استقامت وکړئ. د احکامو ساتنه کوئ او له الله نه ووبرېئ شاید چې کامیاب شی.

همدارنگه الله فرمایي: (الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ^(۱)

ژباړه: او د مصیبت راتلو په وخت کې ووايي چې موږ د الله یو او دهماغه الله لوري ته زموږ ورګرځېدل دي. پر هغو به د هغو درب زیاتې پیژوینې او رحمت وي او همدغه شان خلک پر سمه لار روان دي.

^۱ سوره بقره – آیات ۱۵۷-۱۵۸

همدارنگه الله فرمايي: (قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ) ^(۱)

ژباړه: اى پيغمبره ووايه چې اى د الله بندگانو چې ايمان موراوړيدى له خپل رب نه ووبربرئ کومو کسانو چې په دنيا کې نیک چلند غوره کړى دى دهغو لپاره ښېگڼه ده او د الله ځمکه پراخه ده، صبر کوونکو ته به خپل اجر بې حساب وړکړشي..
- هوکې صبر او زغم د نیکو، رښتينو او پرهيزگارو خلکو خوى او عادت دى.

او حقيقت دا دى که چيرته مؤمن د الهي دين په خدمت او دده د رضا په حاصلولو کې رنځ او کړاو ومنې، د صبر او زغم لاره خپله کړي، بديو ته په نيکيو ځواب ورکړي او دالله د رضا لپاره له چا څخه د غچ اخيستلو په فکر کې و نه اوسېږي او پدې هکله بايد په پيغمبرانو او نيکانو پسې اقتدا وکړي. ^(۲)

- عبدالله بن مسعود رضي الله عنه وايي: د الله له رسول څخه مې واوريدل چې فرمايل يې: دخلکو لخوا يو پيغمبر ته رنځ او کړاو ورسيد او دهغه مبارک مخ يې ټپي کړ، خو کله چې هغو دخپل مخ وينې پاکولې، الله ته يې ويل: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ): اې زما پروډگار زما قوم ته ښه وکړه، ځکه دوى نه پوهېږي د نابوھې له وجهې دا کار کوي. او همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم د صبر او زغم په هکله داسې لارښوونې کړي دي: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ أَحْرَصٌ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِينَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا وَلَكِنْ قُلْ قَدَرًا لِلَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ) {رواه مسلم}

ژباړه: له حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دى وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: پياوړى مؤمن (په ايمان، عقیده، توکل، صبر، جهاد او پيروي کې) دالله په وړاندې دضعيف او بې وزلي مؤمن څخه غوره دى، نو په هر هغه څه کې چې تاته گټه رسوي حريص اوسېږه او له الله نه مرسته غواړه او له غوښتنې عاجز مه اوسېږه او که تاته څه کړاو ورسيد، نو داسې مه وایه چې که مې داسې کړي وای داسې به شوي وای، بلکې وایه هر څه د الله په تقدير کې دي او هغه کوي چې خوښه يې وي، او له بلې خوا د شيطان لپاره لاره خلاصېږي او د ويونکي په زړه کې وسوسه اچوي د شيطان له وسوسو څخه دى.
(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبِضْتُ صَفِيَّةً مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ أَحْسَبُهُ إِلَّا الْجَنَّةَ) {رواه البخارى}

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دى وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: الله تعالى فرمايي: زما دمؤمن بنده لپاره چې کله يو دوست ورځنې واخلم او هغه صبر وکړي او دخپل زغم بدلې ته هيله من وي له جنت څخه پرته بله بدله نشته.
(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ تَعَالَى وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ) {رواه الترمذی}

ژباړه: له حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دى، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: پرمؤمن سړي او ښځه باندې د الله له لوري هميشه ځاني، مالي او اولادونو کې آزمويږي راځي (خوکه صبر وکړي) دالله سره به داسې مخامخ شي چې پرده به هيڅ د گناه اثر پاتې نه وي.

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِلْمَلَائِكَةِ قَبِضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيَقُولُ قَبِضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيَقُولُ مَاذَا قَالَ عَبْدِي فَيَقُولُونَ حَمْدَكَ وَاسْتَرَجَعَ فَيَقُولُ إِنُّوَا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ {رواه احمد والترمذی}

ژباړه: له ابو موسی اشعري رضي الله عنه نه روايت دى وايي رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: کله چې ديو بنده اولاد مړ شي، نو الله د مرگ پر بنسټ ته وايي: زما د بنده د اولاد روح دي قبض کړ؟ هغه وايي: بلي! نو الله فرمايي: د هغه د زړه ميوه دې واخيسته؟ هغه وايي:

^۱ سوره الزمر - آيت ۱۰

^۲ منهاج المسلم - ص ۱۸۲

بلي! الله فرمايې: په دغه وخت کې زما بنده څه وويل؟ پرېنټې وايي هغه ستا ستاينه وکړه او وې ويل: موږ د الله يو او الله ته ورگرځيدونکي يو، نو الله وايي: په جنت کې هغو ته کور جوړ کړئ او هغه کور په حمد سره ونوموئ.

- کله چې مؤمن بنده د مشکلاتو په وړاندې پر آيتونو او احاديثو عمل وکړي، صبر وکړي، الله تعالی خپل اجر او ثواب څخه غواړي بدي ته په نيکۍ او بېنې سره ځواب وايي بيشکه چې دغه بنده د ايمان او اسلام غوښتنه په عمل کې ثابته کړه له دې کبله الله متعال ورته بې حساب اجر او ثواب ورکوي. ځکه هرڅوک چې صبر او بېننه وکړي په رښتيا سره چې لوی کار يې تر سره کړ.

معناي کلمات: (مشقت: سختي) (شکوه: شکايت کول) (انزوا: کناره کيدل) (عبادت: د مريض پوښتنه کول، احوال اخيستل)

د تدريس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضيحي او تشریحي

مرستندويه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعاليتونه
۵ دقیقې سريزه	ښوونکي ټولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالی له حمد او ثناء او پر پيغمبر ﷺ باندې له درود ويلو، د زده کوونکو د احوال له پوښتنې، د ټولگي له تنظيم او د حاضری له اخيستلو وروسته مخکينی لوست د کورنۍ دندې په کتلو سره چې په هغې کې د حديث شريف حفظ هم شامل دی، ارزوي.
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	ښوونکي د نوي لوست په اړه د انگېزې پيدا کولو او نوي لوست ته د سرليک پيدا کولو په موخه له څو زده کوونکو څخه پوښتنې کوي، لکه: ۱. شکر کول څه مفهوم لري؟ ۲. څوک د شکر ډولونه بيانولی شي؟ ښوونکي د پورتنۍ پوښتنې د سم ځواب له اورېدلو څخه وروسته د لوست سرليک چې (پرتکاليفو صبر) دی د زده کوونکي په لاس پر تخته باندې په ښکلي او ښايسته خط ليکي. ښوونکي لوست د بېلگې په څېر لولي، په دويم ځل لوستنه کې له زده کوونکو څخه غواړي چې له ده څخه وروسته يې تکرار کړي او په خپله باندې د دوی تکرار ته غوږ نيسي، او د تير وتنې په وخت کې د دوی لوستنه سموي. ښوونکي هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ ليکل شوې دي، پر زده کوونکو ژباړي، وروسته يوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، ښوونکي د زده کوونکو تير وتنې سموي، او له يوه زده کوونکي څخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عين وخت کې له زده کوونکو څخه غوښتنه کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې وليکي. ښوونکي له زده کوونکو غواړي چې ټول لوست په پټه خوله مطالعه کړي او د مهمو ټکو لاندې کرښه وباسي او خپله پدې وخت کې د لوست څنگيز سرليکونه پر تخته ليکي.
	۱- د صبر حقيقت،
	۲- د صبر اهميت،
	۳- د صبر اقسام،
	ښوونکي له څنگيزو سرليکونو څخه په گټه اخيستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتناکو کلمو باندې ډېر ټينگار کوي.
	ښوونکي د لوست له توضيح څخه وروسته زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د تختې پر مخ ليکلې کلمې په خپلو کتابچو کې وليکي.
	ښوونکي زده کوونکي په درېو يا څلورو ډلو وېشي او تنظيموي يې، دوی ته لارښوونه کوي چې د صبر په اړه

يو له بل سره بحث وکړي او د بې صبری په اړه هم يو له بل سره خبرې وکړي بيا يې په لنډ ډول په يوه پاڼه کاغذ کې وليکي او ښوونکي د دې لړۍ سرپرستي کوي.

ښوونکي د زده کوونکو د بحث پر وخت د اړتيا په صورت کې له دوی سره گډون کوي او کمزوري زده کوونکي زيات هڅوي.

ښوونکي د ډله ييز کار له پای ته رسېدو وروسته د هرې ډلې له مشر څخه غواړي چې د ټولگي مخې ته راشي او د بحث پايلې ټولو زده کوونکو ته ووايي، خپله د دوی د کار پايلې ارزوي او تيروتنې يې له توهين پرته اصلاح کوي.

ارزونه:

ښوونکي دې په شفاهي او يا تحريري ډول زده کوونکي و ارزوي او د لوست د زده کړې په هکله دې ځان ډاډمن کړي.

لنډيز:

دا لوست په لاندو ټکو کې لنډيز کيږي.

۱- د صبر حقيقت د نفس دي متوجه کول په کومو کې چې هغه نه غواړي.

۲- د صبر فضيلت په قرآني آيتونو او نبوي احاديثو ثابت شوی دی.

۳- صبر په درې ډوله دی- صبر پر طاعت - صبر له معصيت - صبر پر مصيبت.

۴- د ناروغۍ په ورځو کې صبر کول د گناهونو د له منځه وړلو سبب کيږي.

۵- خدای تعالی صابر انسان دوست گڼي.

۶- د صبر پايله جنت دی.

کورنۍ دنده:

ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې هر يويې د صبر ډولونو په څو کرښو کې شرح کړي.

۱۰ دقیقې

۵ دقیقې

دوه ويستم لوست:

سرليک: د مسلمان حقوق

مخ: ۷۵

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- د حديث شريف متن په سم

ډول ولوستلای شي.

۲- د حديث شريف د کلمو پر معنا سم وپوهېږي.

۳- متقابل لازم حقوق وپيژني.

۴- متقابل حقوق سم تشرېح کړای شي.

اضافي معلومات :

لکه څنگه چې اسلام مؤمنان يو دبل وروونه گڼلي همدا رنگه يې متقابل حقوق هم ورته ايښي دي، چې د مختلفو روايتونو په پرتله د حقوقو شمير فرق کوي.

علامه ابوبر الجزا ئري د متقابلو حقوقو اودندو په هکله اوږد بحث کړی دی:

۱- مسلمانان بايد په مالي او اقتصادي مرستو او د يو دبل د ستونزو په ليرې کولو کې ځان و نه سپموي.

۲- هر يو د دوی بايد يو دبل مرستندوی او ملاتړی وي او د هغه اړتياوې په خپلو اړتياوو وړاندې وگڼي، يو د بل د حال پوښتنه وکړي که ناروغ وي، بايد پوښتنې ته يې ورشي، په کارونو کې د وس په کچه ورسره مرسته وشي او که کورته يې راشي، درناوی يې وکړي، که خبره ورته کوي، خبرو ته يې غوږ ونيول شي.

۳- خپل مسلمان ورور يوازې په نيکۍ ياد کړي. په شتون او نه شتون کې يې عيب او کمې ونه وايي، رازونه يې ونه سپري او نه يې د پټو رازونو د څرگندولو هلې ځلې وکړي، دکورنۍ او ژوند په هکله يې هم بايد پلټنه ونشي.

په ارامۍ او مهرباني ورته نصيحت وکړي په هيڅ وجه ملامتيا او رټنه ونکړل شي.

۴- له مسلمان ورور سره د دوست په توگه خبرې وشي او په هغه نامه يې ياد کړي، چې دی يې خوښوي. دنورو سلام او

حال پوښتنه ورته ورسول شي، دهغه د نيک نامه په څرگنديدو خوشحاله شي او هغه ته د نورو په وړاندې نصحت ونه کړي.

امام شافعي رحمه الله فرمايي: هرڅوک چې بل نفر ته په پټه توگه نصيحت کوي، نو ده سم او حکيمانه کار ترسره کړی دی او

که د نورو په وړاندې ورته نصيحت کوي په حقيقت کې يې د هغه آبرو توی کړې او هغه عزت يې تر پښو لاندې کړی دی.

۵- د مسلمان ورور له سهوو څخه بايد سترگې پټې شي او رازونه يې پټ وساتل شي او په هغه نيک گمان ولري. که کومه

پټه او ښکاره گناه يې کوله، اړيکې ورسره ونه شلوي، بلکې بايد هغه توبې ايستلو ته وهڅوي. که هغه په گناه ټينگار کاوه نو

بيا اختيار لري چې هغه پرېږدي او له د هغه په هکله نصيحت ته دوام ورکوي. حضرت ابوداود رحمه الله عليه وايي: «کله

چې ويې ويني چې د دوست اخلاق دې تغير شوي، نو هغه مه پرېږده، ځکه انسان کله په سمه نيغه لاره درومي او کله په بې

لارو او کړنگونو.»

۶- مسلمان باید د دوستۍ او ورورگلوۍ په اړیکو کې په ټولو شرطونو کې وفا ولري وي، ځکه د اړیکو پرې کول دوستي له منځه وړي. د دوست له مرګه وروسته له هغه د اولادونو سره د دوستۍ اړیکې باید ټینګې شي، ځکه د الله رسول ﷺ د یوې بودۍ ښځې ډېر احترام کاوه په دې هکله ورځنې پوښتنه وشوه. ده په ځواب کې وویل: کله یې چې د خدیجې سره ژوند کاوه دا ښځه زموږ کره راتله او د خدیجې سره یې دوستي کوله او زه د هغو اړیکو په هکله ځان قرضدار ګڼم. د قربانۍ له نښو نښانو څخه یوه داده چې هیڅکله د خپل دوست له دښمن سره دوستي ونکړي.

۷- هغه د سختو کارونو په ترسره کولو مجبور نکړئ او د امکان تر کچې د هغه دشتو او رتبې په هکله انتظار ونه باسئ، ځکه په دین کې ورورگلوې د ایمان او دیني ارزښتونو په بنسټ ولاړه ده، نو باید مادي رنګ او بوی واخلي. (۱)

- د مسلمانانو د حقوقو په هکله له رسول ﷺ څخه ډیر مبارک حدیثونه روایت شوي دي په دې توګه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سِتٌّ خِصَالٌ يَغُودُهُ إِذَا مَرَضَ وَيُشْهِدُهُ إِذَا مَاتَ وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ وَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ وَيُسَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ وَيَنْصَحُ لَهُ إِذَا غَابَ) {رواه النسائي}

ژباړه: له حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی وايي: رسول الله ﷺ وفرمايل: يو مؤمن پر بل مؤمن باندې شپږ حقونه لري: که مريض شي پوښتنه يې وشي، که مړ شي جنازې ته يې ورشي، که مېلمستيا ته يې را وېولي هغه قبوله کړي، کله چې سره مخامخ شي، نو سلام دې پرې واچوي، که پرنجی وکړي او الحمد لله ووايي ځواب يې ورکړل شي او که مسافر شي، د ده په هکله ښېګڼه ترسره شي.

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ رَدُّ السَّلَامِ وَعِبَادَةُ الْمَرِيضِ وَإِتْبَاعُ الْجَنَائِزِ وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ وَتَسْمِيَةُ الْعَاطِسِ) {متفق عليه}

ژباړه: له حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دی وايي: رسول الله ﷺ وفرمايل: د يوه مسلمان پر بل مسلمان باندې پنځه حقونه دي. د السلام عليكم ځواب ورکول، د ناروغۍ پوښتنه، جنازې ته تلل، د بلنې قبول او د پرنجي ځواب په یرحمک الله سره ورکول. حضرت رسول الله ﷺ د سلام اچولو او د ناروغ د پوښتنې په اړه چې د لوست څنګیز سرلیکونه دي، لارښوونه کړې ده: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَلِّمُ الرَّاکِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ) {متفق عليه}

ژباړه: له حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: باید سپور پر پلي او پلي پر ناست او کوچنۍ ډله پر لویه ډله سلام واچوي.

(عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ يَا بُنَيَّ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِكَ فَسَلِّمْ يَكُونُ بَرَكَهٌ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ) {رواه الترمذی}

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه نه روایت دی، چې رسول الله ﷺ فرمایلي دي: اي بچیه کله چې خپل کور او کهول ته ننوځي، نو په هغوی باندې سلام اچوه، نو دا سلام به ستا او ستا دکورنۍ لپاره برکت وي.

عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ فِي خَرَقَةِ الْجَنَّةِ {رواه مسلم}:

ژباړه: همدارنګه له حضرت ثوبان رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي دي: په يقيني توګه کله چې يو مسلمان د خپل مسلمان ورور د ناروغۍ پوښتنه کوي. هغه به د تل لپاره د جنت په باغچه کې وي يعنې بدله يې جنت دی.

د کلمو معنا: (واعظ: نصیحت کوونکی) (عقیقه - د پسه حلالول دي کله چې ماشوم یا ماشومه پیداشي، په اوومه ورځ يې وښتنان خري، زوی لپاره دوه پسونه او د لور لپاره يو پسه) کدورت - زړه تنګوالی، بغض - کینه، تدفین - خاورو ته سپارل.

^۱ منهاج المسلم - ص ۱۵۰

د تدریس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضیحي او تشریحي
مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	ښوونکي ټولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالی له حمد، ثناء او پر پیغمبر ﷺ له درود ویلو څخه وروسته د زده کوونکو د احوال پوښتنه کوي، د ټولگي له تنظیمولو او د حاضرۍ له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د څو پوښتنو په کولو سره ارزوي، لکه: ۱- څوک چې د صبر ډولونه بیانولای شي؟ ۲- څوک صبر له معصیت څخه بیل او شرح کولای شي؟
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	ښوونکي د پورتنۍ پوښتنې د سم ځواب له اورېدلو څخه وروسته د لوست سرلیک چې (دمسلمان حقوق) دي د زده کوونکي په لاس پر تخته باندې په ښکلي او ښایسته خط لیکي. ښوونکي دا کلمې پر تخته لیکي: واعظ، عقیقه، کدورت او تدفین. ښوونکي لوست د بېلگې په څېر لولي، په دویم ځل لوستنه کې له زده کوونکو څخه غواړي چې له ده څخه وروسته یې تکرار کړي او په خپله باندې د دوی تکرار ته غوږ نیسي، او د تیروتنې په وخت کې د دوی لوستنه تصحیح کوي. ښوونکي هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دي پر زده کوونکو ژباړي، وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، ښوونکي د زده کوونکو تیروتنې سموي او له یوه زده کوونکي څخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کوونکو څخه غوښتنه کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. ښوونکي له زده کوونکو غواړي چې ټول لوست په پټه خوله مطالعه کړي او د مهمو ټکو لاندې کرښه وباسي او خپله پدې وخت کې د لوست څنګیز سرلیکونه پر تخته لیکي. ۱- د صبر حقیقت، ۲- د صبر اهمیت، ۳- د صبر اقسام، یو څنګیز سرلیک لولي او بل یې ولیکي: ۱- د حدیث فواید، ۲- حق سلام ویل، ۳- هغه ځایونه چې سلام ویل پکې ښه ندي، ۴- بلنه قبولول، ۵- د ناروغ پوښتنه، ۶- د مسلمان په جنازه کې ګډون کول. ښوونکي له څنګیزو سرلیکونو څخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتناکو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي. ښوونکي د لوست له توضیح څخه وروسته زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.

ښوونکی زده کوونکي په درېو یا څلورو ډلو وېشي او تنظیموي یې، دوی ته لارښوونه کوي چې د صبر په اړه یو له بل سره بحث وکړي او د بې صبری په اړه هم یو له بل سره خبرې وکړي بیا یې په لنډ ډول په یوه پاڼه کاغذ کې ولیکي او ښوونکی د دې لړۍ سرپرستي کوي.

ښوونکی د زده کوونکو د بحث پر وخت د اړتیا په صورت کې له دوی سره ګډون کوي او کمزوري زده کوونکي زیات هڅوي.

ښوونکی د ډله ییز کار له پای ته رسېدو وروسته د هرې ډلې له مشر څخه غواړي چې د ټولګي مخې ته راشي او د بحث پایلې ټولو زده کوونکو ته ووايي، خپله د دوی دکار پایلې ارزوي او تیروتنې یې له توهین پرته اصلاح کوي.

ارزونه:

ښوونکی دې په شفاهي او یا تحریري ډول زده کوونکي و ارزوي او د لوست د زده کړې په هکله دې ځان ډاډمن کړي.

لنډیز:

دا لوست په لاندو ټکو کې لنډیز کیږي.

۱- په اسلام کې اخلاقي نظام دا غواړي چې یو مسلمان باید بل مسلمان ته د متقابل احترام او خیر غوښتنې قائل وي.

۲- د مسلمان حق رعایت کول په بیلا بیلو پړاوونو کې کله فرض، کله واجب، کله سنت او کله مستحب وي.

۳- په ځینو وختونو کې سلام نه اچول کیږي.

۴- څوک چې د ناروغ پوښتنه کوي د خدای د رحمت مستحق ګرځي.

۵- په جنازه کې اشتراک کول لوی اجر دی، چې له غره سره تشبیه دی.

کورنۍ دنده:

ښوونکی زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د حدیث متن زده کړي کړي او په خپلو کتابچو کې یې ولیکي.

۱۰ دقیقې

۵ دقیقې

دروېشتم لوست:

سرليک: دوه مخي

مخ: ۸۰

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- د حديث شريف متن په سم ډول ولوستلای شي.

۲- د لوست مفهوم په سم ډول زده کړي.

۳- د حديث شريف د کلمو پر معنا سم وپوهېږي.

۴- ښه صفتونه په ځان کې پيدا کړي او بد صفتونه له ځان لرې کړي.

۵- د بد خصلت د زيانونو په هکله يوه مقاله وليکلې شي.

اضافي معلومات :

- په ځينو انسانانو کې ناخوښه او ناوړه صفتونه وي، لکه: ظلم، تيری، کينه، شومتيا، منافقت، درغلي، غيبت، ځان غوښتنه، تنبلي، بد گمانې او داسې نور. يوله دغه ياد شويو ناوړه صفتونو څخه دوه مخي ده چې دا صفت له مسلمان سره هيڅ نه ښايي بلکې د منافقانو خوی دی، چې په زړه کې يې يو څه او په ژبه بل څه څرگندوي. دوه مخي انسان د الله ﷻ په وړاندې رسوا کوي.

- کوم انسان چې خپل ظاهر او باطن له داسې صفتونو څخه نه پاکوي، نو په حقيقت کې خپل شخصيت په دنيا او آخرت کې د نابودۍ او تباهي کندنې ته اچوي او پر ځان ظلم کوي.

- دا چې مسلمان د هر چا لپاره خير غوښتونکی دی آن تر دې چې کله نورو ته پر ځان غوره والی ورکوي، هيڅکله هغو ناوړه خويونو ته مخه نه کوي، چې د الله او پيغمبر له لوري رټل شوي دي، ځکه پوهېږي، چې دا کار اصلاً د مسلمان د شان او دبدې سره نه ښايي.

- دوه مخي د خپل ځان په وړاندې بدې او ناوړه پايلې لري، چې د دوو وروڼو، کورنيو، قبيلو، قومونو ترمنځ او بلاخره ديوې ټولنې د نړېدو لامل کېږي اوله بلې خوا دوه مخي د مسلمانانو ترمنځ د دښمنۍ او بې باورۍ سبب کېږي، نو همدا وجه ده، چې د اسلام ستر پيغمبر دوه مخي سړي ته ترټولو ناوړه سړی ويلي دي.

لکه چې فرمايي: دوه مخي د عذاب وړ ده او دوه مخی سړی دوزخي دی.

همدارنگه فرمايي: (عَنْ عِمَارِ بْنِ يَاسِرٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ مَنْ كَانَ ذَاالْوَجْهَيْنِ فِي الدُّنْيَا كَانَ لَهُ لِسَانَانِ مِنَ نَارِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) سم ابن حبان ژباړه: له حضرت عمار بن ياسر رضي الله عنه روايت دی، چې رسول الله ﷺ فرمايي: څوک چې په دنيا کې دوه مخي کوي د هغو لپاره به په قيامت کې د اور دوه ژبې وي.

- که چيرته د اسلام تاريخ ته يو نظر واچوو. نو تورمخي او دوه مخي کسان به ووينو چې دغه ناوړه صفتونه د اسلامي ټولنې د بدمرغۍ او تباهي سبب کېږي.

دځينو کلمو معنا: (معادن: د معدن جمع ده، ذخاير) (مناسب: د منصب جمع ده) (ناياب: کمياب) (زرع: کښت)
 د تدريس تگلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروپي، توضيحي او تشریحي
 مرستندويه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	ښوونکي ټولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالی له حمد، ثناء او پر پیغمبر ﷺ له درود ویلو څخه وروسته د زده کوونکو د احوال پوښتنه کوي، د ټولگي له تنظیمولو او د حاضرۍ له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د څو پوښتنو په کولو سره ارزوي، لکه: د مخکینی لوست حدیث شریف څوک له مخې لوستلای شي؟ د مخکینی لوست د حدیث شریف له گټو څخه دوې گټې ولیکي؟
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	ښوونکي د نوي لوست په اړه د انگیزې او نوي لوست ته د سرلیک پیدا کولو په موخه له زده کوونکو څخه پوښتنې کوي، لکه: هغه څوک چې د دوو مسلمانانو تر منځ بدې خبرې وړي څه ورته ویل کېږي؟ د لوست وړاندې کول: ښوونکي د سم خواب له اورېدلو څخه وروسته د نوي لوست سرلیک چې (دوه مخي) ده د یو تن زده کوونکي څخه غواړي چې په ښکلي خط سره یې د تخته پر مخ ولیکي. ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په پټه خوله ولولي او ستونزمنې کلمې یې له خپلو ځانونو سره یاد داشت کړي او د (نفرت او رفق) کلمې له معنا سره پر تخته ولیکي. ښوونکي له یو زده کوونکي څخه غواړي چې د لوست څنګیز سرلیکونه په ښکلي خط سره پر تخته ولیکي. ښوونکي په یو زده کوونکي د لوست سرلیکونه د تخته له مخې لولي. ښوونکي زده کوونکي خپلو کتابونو ته متوجه کوي او لوست په لوړ او مناسب آواز سره لولي، د لوستلو پر وخت د لوست ځینې تکراري کلمې له ځان سره لیکي. ښوونکي د حدیث شریف متن په یوه زده کوونکي او نور پاتې لوست په څو نورو زده کوونکو لولي. ښوونکي زده کوونکي د لوستلو پر وخت هڅوي. ښوونکي له زده کوونکو څخه غواړي چې د حدیث شریف راوي د کتاب په مرسته معرفي کړي. ښوونکي د څنګیزو سرلیکونو په مرسته لوست تشریح کوي او د توضیح په وخت کې د لوست په مهمو ټکو ټینګار کوي. ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د لوست کلمې د تخته له مخې په خپلو کتابچو کې ولیکي. ښوونکي زده کوونکي پر تخته د کلمو د لیکلو پر وخت کنترول او څارنه یې کوي. ښوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې هره یوه ډله د دوه مخي سړي په اړه یو له بل سره بحث وکړي. ښوونکي د ډله ییز کار پر مهال کې ټولگی کنترول او نظم یې ساتي او د اړتیا پر وخت له ځینو ډلو سره مرسته کوي. ښوونکي د گروپي کار له پای ته رسېدلو څخه وروسته زده کوونکي هڅوي او د بحث پایلې ارزوي. ارزونه: ښاغلی ښوونکي د خپل ډاډ لپاره له زده کوونکو څخه د لوست پوښتنې کوي.
۵ دقیقې	کورنۍ دنده: ښوونکي له زده کوونکو څخه غواړي چې د حدیث شریف متن له ژباړې سره په خپل کور کې حفظ کړي او همدارنګه دوی مکلفوي چې په خپلو کورونو کې د دوه مخۍ د زیانونو په اړه یوه مخ مقاله ولیکي.

څلر ویشتم لوست:

سرليک: د خوب ادا د

مخ: ۸۴

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد

۱- د حديث شريف متن په سم ډول ولوستلای شي.

۲- د حديث شريف د کلمو پر معنا سم وپوهېږي.

۳- د حديث شريف رواي سم معرفي کړلی شي.

۴- د خوب ادبونه رعايت کړلی شي.

اضافي معلومات:

- مسلمان خوب او استراحت د الله تعالی له نعمتونو څخه ګڼي لکه: الله تعالی په ډېرو مبارکو آيتونو کې د خوب په هکله فرمايي: (لَتَسْكُنُوا فِيهِ) يعنې تاسې په کې ارام کوئ.

- د شپې لخوا هوساينه، خوب او استراحت د ورځني عبادت او د بدن د آرامۍ لپاره ډېره ضروري ده او دا ډېر لوی نعمت دی چې انسان يې بايد شکر په ادا کړي له همدې وجهې مسلمان يې په ځان لازمه ګڼي، چې د خوب په هکله لاندې ادبونه مراعات کړي:

۱- که چيرې ضروري کارونه، لکه: علمي بحث او څيړنه، مطالعه، له ميلمه سره ناسته او خبرې د خپلې کورنۍ مانع ونه ګرځي بهتره داده چې مسلمان د ماسختن لمانځه وروسته استراحت وکړي. ځکه حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت کوي، چې رسول الله ﷺ د ماسختن له لمانځه مخکې خوب کول او د ماسختن له مانځه وروسته خبرې کول نه خوښولې.

۲- کوښښ دې وشي چې له ویده کیدو مخکې اودس ولرو، لومړی پرېښي اړخ څملو او بیا وروسته په کین اړخ ویده کیدل هم څه منع ندي، خو په خپته ویده کیدل ښه نه دي له خوب څخه مخکې د لاندې ذکرولو وېل مستحب دي: درې دیرش ځله «سبحان الله، درې دیرش ځله والحمد لله او څلور دیرش ځله والله اکبر» او بیا ورپسې یوځل د «لااله الا الله وحده لا شریک له الملک وله الحمد وهو علی کل شیء قدير» وېل دي او همدارنگه د فاتحې سورت اود بقري پنځه لومړني آيتونه او آية الكرسي وېل مستحب دي.

- کله چې مسلمان له خوبه پاڅیږي د دې دعا لوستل هم مستحب دي: «الحمد لله الذي رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي وَعَافَانِي فِي جَسَدِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِي» دا دعا هم وېلی شي: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سَبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

- که چیرته دا مسنونه طریقه له خوب نه مخکې لکه څنګه یې چې حق دی رعایت شي، نو په باوري توګه د مسلمان خوب هم عبادت ګڼل کیږي، ځکه موږ نشو کولای چې یوازې په ورځ کې په هغه کچه د الله عبادت وکړو، چې د کوم هدف لپاره پیدا شوي یو، لکه چې الله فرمايي: «وما خلقت الجن والانس إلا ليعبدون» : يعنې موږ پريان او انسانان ندي پیدا کړي مګر د عبادت لپاره.

کله څنگه چې اشاره وشوه خو به په حقیقت کې یو الهي نعمت دی چې کله د انسان روح، مغز او بدن په معنوي او فزیکي کارونو سترې کيږي، نو همدا خوب دی چې ټولې سترپاوې لیرې کوي او انسان ته ارامي وربښي.

– په جنت کې خوب نشته او نه هلته جنتیان له سترپا سره مخ کیږي، پدې هکله له رسول الله ﷺ نه پوښتنه وشوه، چې آیا په جنت کې خوب شته؟ پدې هکله رسول الله ﷺ ځواب ورکړ: (عَنْ جَابِرٍ قَالَ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَيَّنَامَ أَهْلُ الْجَنَّةِ قَالَ النَّوْمُ أَخْوَالُوتٌ وَلَا يَمُوتُ أَهْلُ الْجَنَّةِ) {رواه البيهقي}

ژباړه: له حضرت جابر رضي الله عنه نه روایت دی چې یو سړي له رسول الله ﷺ نه پوښتنه وکړه آیا په جنت کې جنتیان خوب کوي؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: خوب د مرګ ورور دی او جنتیان نه مري.

– خوب له استراحت سره څه توپیر لري؟ د خوب او استراحت ترمنځ توپیر څرګند دی: د خوب به وخت کې د انسان له دوو روحونو څخه چې په بدن کې یې دې یوه خارجيږي او انسان په خپل ځان حاکم او تسلط نلري او ظاهري حواس له لاسه ورکوي اما ژوندی وي، ځکه هغه بل روح چې د مرګ په وخت کې ورځنې وځي په بدن کې یې باقي وي لکه چې الله فرمائي: (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) (١) {الزمر / ٤٢}

ژباړه: هغه همدغه الله دی چې د مرګ په وخت کې ساګانې اخلي او څوک چې لاتر اوسه پورې نه دی مړ شوی دهغه روح په خوب کې قبض کوي، بیا چې هغه د مرګ پرېکړه پرچا باندې نافذوي، هغه ساتي او د نورو ساګانې تریو ټاکلي وخت پورې بیرته (جسدونو ته) لېږي. په دې کې غټې نښانې دي دهغو کسانو لپاره چې غور او فکر کوونکي دي.

– استراحت د هوساینې غوښتنه ده. البته د بیدارۍ په حالت کې دا هوساینه برابره ده دماغي وي او یا جسمي. مثلاً یو نفر دماغي کار کوي، لکه: مطالعه، لیکنه، تالیف، تدریس او یا فزیکي کار کوي او بیا د سترپا د له منځه وړو لپاره چپ کیني او یا اوږد غزیږي چې همدې ځنلو ته استراحت وایي.

دځینو کلمو معنا: (حراس خوف، ترس) (اتکا – تکیه کردن، توکل) (سان – مثل، طور) (مسنونه – سنت)

د تدریس تګلاره: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي او گروهی، توضیحي، تشریحي او مباحثوي

مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشیر...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	ښوونکي ټولګي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالی له حمد، ثناء او پر پیغمبر ﷺ له درود
سریزه	ویل شو څخه وروسته د زده کوونکو د احوال پوښتنه کوي، د ټولګي له تنظیمولو او د حاضرۍ له اخیستلو وروسته منځیني لوست د څو پوښتنو په کولو سره ارزوي، لکه:
	– څوک ویلای شي چې د مقام او منصب له مخې بهرین شخصیت څوک دی؟
	– څوک ویلای شي چې له دوه مخي سړي سره په آخرت کې کومه معامله کیږي؟
۲۵ دقیقې	ښوونکي د صحیح ځواب له اورېدلو څخه وروسته د نوي لوست سرلیک چې (د خوب آداب) دی له یو
د لوست	

وړاندې
کول

زده کوونکي څخه غواړي چې په ښکلي خط سره يې د تختې پر مخ وليکي.
ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په پټه خوله ولولي او ستونزمنې کلمې يې له خپلو ځانونو سره ياد داشت کړي او د (حراس، اتکا، توکل، مثل، مستونه. کلمې له معنا سره پر تخته وليکي.

ښوونکي له يو زده کوونکي څخه غواړي چې د لوست څنگيز سرليکونه په ښکلي خط سره پر تخته وليکي.

۱- خوب د بدن لپاره ضروري دی،

۲- خوب هم کيدلای شي په عبادت کې حساب شي،

۳- خوب کول پرېني اړخ،

۴- د خوب په وخت کې مستونه دعاگانې ويل،

۵- وختي خوب کول.

ښاغلی ښوونکي د څنگيزو سرليکونو په مرسته لوست تشرېح کوي او د توضيح په وخت کې د لوست په مهمو ټکو ټينگار کوي.

ښوونکي په يو تن زده کوونکي د لوست سرليکونه د تختې له مخې لولي.

ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د لوست کلمې د تختې له مخې په خپلو کتابچو کې وليکي.

ښوونکي زده کوونکي خپلو کتابونو ته متوجه کوي او لوست په لوړ او مناسب آواز سره لولي، د لوستلو پر وخت د لوست ځينې تکراري کلمې له ځان سره ليکي.

ښوونکي زده کوونکي پر تختې د کلمو د ليکلو پر وخت کنترول او څارنه يې کوي.

ښاغلی ښوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې هره ډله د خوب د آدابو په اړه له يو بل سره بحث وکړي.

ښوونکي د ډله ييز کار پر مهال کې ټولگي کنترول او نظم يې ساتي او د اړتيا پر وخت له ځينو ډلو سره مرسته کوي.

ښوونکي د ډله ييز کار له پای ته رسېدلو څخه وروسته زده کوونکي هڅوي او د بحث پايلې ارزوي.

ارزونه:

ښوونکي د خپل ډاډ لپاره له زده کوونکو څخه د لوست پوښتنې کوي.

لنډيز:

دا لوست په لاندو ټکو کې خلاصه شوی دی.

۱- حضرت براء رضي الله عنه او پلار يې هر يو د جليل القدره صحابيانو له جملې څخه دي. پر دې سر بيره د احد له غزوې سره سره يې په څوارلسو غزوو کې گډون کړی دی، نوموړی په ۷۲ هجري کال په کوفه کې وفات شوی دی.

۲- لکه څنگه چې د اسلام مبارک دين په ورځني ژوند کې لارښوونه کوي همدارنگه د خوب کولو په هکله هم لارښوونې لري.

۳- پردې سربيره خوب د انسان لپاره اړتيا په عين حال کې عبادت هم دی.

۴- حضرت رسول الله صلى الله عليه وسلم د ماخستن د لمانځه نه مخکې خوب او وروسته خبرې نه خوښولې.

کورنۍ دنده:

ښوونکي دې له درسي کتاب څخه زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکړي.

۱۰ دقیقې

۵ دقیقې

د فقهي برخه

لوست: پنځه ويشتم

سرليک: اسلام د ژوند کړنلاره ده

مخ: ۸۹

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي بايد:

۱_ د اسلام د اقتصادي تګ لارې ښېګڼې وپېژني.

۲_ د کاپيټالېزم او سوسيالېزم اقتصادي نظام په هکله معلومات ترلاسه کړي.

۳_ د اسلام د اقتصادي تګ لارې ځانګړتياوې وپېژني او نورو ته يې بيان کړی شي.

لازمي پوهه:

لوست: ۲۵-۲۸

د اقتصادي نظام د تعريفولو لپاره لومړی د نظام تعريف او بيا د اقتصاد تعريف ضروري دی.

نظام: هغه ډله عنصرونه دي چې د دوی ترمنځ څه اړيکې شتون ولري او يا رامنځته شي او دا نظام موخې لرونکی وي.

اقتصاد: په لغت کې منځنۍ تګلاره، منځنۍ لګښت او منځني ژوند ته وايي.

د اقتصاد لپاره ډېر تعريفونه شوي، خو دوه تعريفونه يې ډېر مشهور دي:

لومړی تعريف: اقتصاد هغو تدبيرونو ته ويل کېږي چې د انساني نامحدودو اړتياوو او د لازمو محدودو وسايلو ترمنځ همغږي رامنځ ته کوي.

دویم تعريف: اقتصاد په معينو او ټاکلو وسايلو سره زياتو پايلو او نتيجه ته د رسېدلو يا په ډېرو کمو ممکنه وسايلو سره ټاکلو پايلو او نتيجه ته د رسېدلو لپاره هلې ځلې او زيار ايستل دي.

اقتصاد د انسان يوه ځانګړې تګ لاره ده چې د توليد، توزيع او مصرف په هکله د غوښتنې، ارزښتنې او غوره کولو سره مل او يو ځای وي او تر ټولو زياته برلاسي هغه ته ور په برخه کړي.

نوموړو تعريفونو ته په پاملرنې سره کولای شو اقتصادي نظام او تګ لاره داسې تعريف کړو:

اقتصادي نظام د هغو مرتبو او منظمو عنصرونو له ډلې څخه عبارت دی چې د توليد، توزيع او لګښت د ارزښتنې او غوره کولو په هکله د ډېرې زياتې برلاسي هڅونه او فعاليت کوي.^(۱)

سوسيالېزم ((Socialism)) سوسيالستي يا ګډ نظام:

په لنډه توګه کولای شو سوسيالېزم داسې تعريف کړو: سوسيالېزم د مالکيت عمومي کول او د حکومت په لاس کې دهغه راوستل دي چې د يوه پراخه اقتصادي نظام په واسطه تنظيمېږي او د لزوم په صورت کې د زور په واسطه ترسره کېږي. د سوسيالېزم د اقتصادي نظام د پيدايښت لاملونو د اقتصاد د پوهانو او غير سوسيالستي مکتبونو د نيوکو او انتقادونو او د پانګوال اقتصادي نظام له فکري بنسټونو سره په ټکر کې داسې تفکر او اندېښنه هم را منځته کړه چې دا نظام په خپلو اصولو سره هېڅکله د اقتصادي مسئلو په حلولو سره ټولنيزې ستونزې له منځه وړلې نه شي. ډېر ټولنيز نامناسب شرطونه، بیکاري،

^۱ اقتصاد اسلامي، علامه تقی عثمانی

عمومي غريبې، د پانگې او شتون غیر عادلانه وېش، اقتصادي ناانډول والی او هغه بحرانونه چې هر ځل د اقتصادي حالت د لا خطرناک کېدو لامل کېده، د سوسیالیستي نظام او د پانگوال نظام د اصولو تر منځ یې ډېره متضاده موقع برابره کړه. دا هم باید ووايو چې په سوسیالیستي نظام کې ټول ملکیتونه دولتي ګرځي او شخصي ملکیت وجود نه لري او هر څوک د خپل کار په انډول مزد اخلي او په کمونستی کې، هلته دوی وایي چې هر چا ته د اړتیا په اندازه مزد ورکول کېږي. مثلاً یو تن د سلو روپو کار کوي، خو د پنځو سوو افغانیو اړتیا لري، نو ده ته به پنځه سوه روپۍ ورکول کېږي، البته دا دوره د دوی په نزد یو خیالي جنت دی، خو دې مرحلې ته نه دوی رسېدلي دي او نه به ورسېږي، بلکې دا نظام له نږدو سره مخامخ شو او سرمایه داري نظامونه هم د ړنگېدو په درشل کې دي.

د اسلام اقتصادي نظام:

دا نظام او کړنلاره په دې بنسټ ولاړه ده چې اصلي مالک او خاوند الله دی او د انسان مالکیت او شته موقتي او مجازي دي، نو باید انسان د حقیقي مالک له امر سره سم عمل وکړي او پرته له دې د انسان مالکیت ناسم ګڼل کېږي او انسانان له الهي نعمتونو او څه چې په ځمکه کې دي، له هغو څخه ټول په مساوي توګه د برخې اخیستلو حق لري، لکه چې الله تعالی فرمایي: ((هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا)) بقره/۲۹

ژباړه: الله تعالی هغه ذات دی چې ستاسې لپاره یې هغه څه پیدا کړي چې په ځمکه کې دي او هېڅ وګړی په هېڅ توګه نه د نژاد نه د وینې او نه د قوم ... په بنسټ له نورو وګړو څخه امتیاز او غوره والی لري او نه کومه کورنۍ یا کومه طبقه د دې حق لري چې څه شی تر ځان پورې اړین وګڼي او نور ورڅخه محروم کاندې او همدارنګه د روزۍ او خوراکې او د ژوند تېرولو د وسیلو په لاس ته راوړلو کې ټول وګړي برابر دي او د هلو ځلو او کار په پایله کې د مالکیت تفاوت منځ ته راځي. الله ﷻ فرمایي: ((نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا)) د الزحزف سورت آیت (۳۲).

ژباړه: موږ په دغه نړۍ کې د دوی روزي د دوی په منځ کې ویشلې ده او ځنې د دوی مو له ځینو نورو څخه په لوړو مرتبو پورته کړل. خو ځینې د دوی ځینې نور تابعان کار کوونکي.

مالکیت په اسلام کې محترم ګڼل شوی او د هر وګړي طبیعي حق دی. د روزۍ او خوارکې توپیر چې د کار او استعداد په بنسټ منځ ته راځي، دا طبیعي او کسبي خبره ده، نو څوک د هغه د ضبطولو او مصادره کولو او یا له هغه سره د مبارزې کولو حق نه لري. په دې شرط چې کوم بل لامل چې په هغه کې داستثمار او زور څخه ناوړه ګټه اخیستل ونه لیده شي او همدارنګه ځانګړی ملکیت او شته محترم او د هر انسان طبیعي حق دی، البته چې کله له مشروع لارې څخه هغه لاس ته راغلی وي خو که چیرې مالکیت له غیر شرعي او غیر قانوني لارې څخه لاس ته راغلی وي او په هغه کې اسلامي شرطونه نه وي رعایت شوي، نو هغه ملکیت د ارزښت وړ نه دی، نو هر ډول کړه وړه چې نورو ته زیان رسوي او یا د ټولنې وګړو ته مادي او اخلاقي زیانونه رامنځ ته کوي، هغه له شرعي له لارې حرام دي او مرتکب یې پرې نیول کېږي، نو ټول الکولي او نشه یي توکي، فحشا او بې حیايي، قمار وهل، سود خوړل، اهتکار، زیان راوړونکي معاملات او په لنډه توګه هر هغه عمل چې په هغه کې یعنې هم د ځان په تاوان وي او هم نورو ته تاوان ولري، د شریعت له مخې حرام دي او مرتکب یې په هېڅ ډول له قانوني څخه د ځان ژغورنې حق نه لري او نه یې ملکیت د احترام وړ ګڼل کېږي.

لنډه دا چې اسلامي اقتصادي نظام نه بې قيد او بې بندوباره پانگه واله خوا لري او نه د سوسياليستي ديکتاتوري زور او ظلم، بلکې دا يوه طبيعي او فطري لاره ده چې د هېڅ وگړي حق نه ضايع کوي او د عامه مصلحت په نظر کې نيولو سره اسلام د هروگړي په حق اعتراف کوي.

د تدريس لارې: پوښتنه او ځواب، تشرېحي، توضيحي او گروپي

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې	<p>ښوونکي له سلام او روغې څخه وروسته د فقهې د نوي سرليک په هکله زده کوونکو ته په زړه پورې معلومات ورکوي او ورته وايي چې اسلام د ژوندانه تگ لاره ده او بيا زده کوونکو ته لارښوونه کوي، چې لوست په پټه خوله له خپلو ځانونو سره مطالعه کړي او ستونزمن ځايونه په نښه کړي، وروسته ښوونکي لوست د زده کوونکو له سويې سره سم تشرېح کوي او د زده کوونکو پوښتنو ته ځوابونه وايي، وروسته بيا د نوي لوست يو يو سرليک په زده کوونکو شرح کوي. وروسته زده کوونکي په مناسبو ډلو وېشي او کمزوري زده کوونکي له لايقو زده کوونکو سره په يوه ډله کې تنظيموي او د ډلو مشران ورته ټاكي، چې د نوي لوست په هکله په خپلو کې بحث او څېړنه وکړي او بيا يې پايله ټولگيوالو ته بيانوي او ښوونکي ورسره مرسته کوي.</p> <p>د لوست لنډيز:</p> <p>هر مسلمان باور او عقیده لري چې الله ﷻ زموږ پيدا کوونکی او پالونکی او حقيقي مالک دی او د بشر د لارښوونې لپاره يې پيغمبران رالېږلي او حضرت محمد ﷺ وروستنی پيغمبر دی او ده موږ ته بشپړ او کامل دين بيان کړی دی، يعنې لکه څنگه چې يې عبادتونو او ادبونه تشرېح کړي دي د ژوندانه هر اړخ يې هم تشرېح کړی دی. د مثال په توگه کورنی ژوند، سياست، اقتصاد، امنيت، ښوونه او روزنه او د ژوندانه نورې اړتياوې يې په ځانگړې توگه بيان کړې دي. الله په هر څه کامل علم لري او ټول قوانين يې له هر زيان او کمي څخه پاک دي.</p> <p>ارزونه:</p> <p>۱_ د اسلام د اقتصادي نظام په هکله خپل نظريات ووايي؟</p> <p>۲_ د اسلام مقدس او سپېڅلی دين ((د ژوندانه په هر اړخ کې بشپړ احکام لري)) دا عبارت شرح کړئ.</p> <p>۳_ د اسلام، سوسياليستي او پانگوالي ترمنځ د اقتصاد په هکله توپير بيان کړئ؟</p> <p>کورنۍ دنده:</p> <p>ښوونکي زده کوونکو ته د درسي کتاب له مخې کورنی دنده سپاري.</p>

لوست: شپږ ويشتم

سرليک: د اسلام اقتصادي نظام

مخ: ۹۱

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱_ د اسلام اقتصادي نظام وپېژني.

۲_ د نړۍ د نظامي نظامونو سره آشنایي تر لاسه کړي.

۳_ د کاپيتالېزم او سوسيالېزم عناصرونه او ځانګړتياوې وپېژني او نورو ته يې بيان کړای شي.

۴_ د اسلام له نظره د کار په ارزښت وپوهېږي.

۵_ د اسلام په اقتصادي نظام کې د زکات د رول په هکله بشپړ معلومات تر لاسه کړي.

لازمي پوهه:

کار د اسلام له نظره:

د اسلام په سپېڅلي دين کې کار او انساني هلې ځلې او د الله ﷻ په وړاندې خپله دنده ترسره کول د عبادت حکم لري، نو د کار کوونکي هلې ځلې سپېڅلې او ارزښتناکې دي، لکه څنګه چې پيغمبر ﷺ فرمايلي دي: ((هېڅوک نه شي کولای چې د خپل لاس له مزدورۍ څخه پاکيزه خوراک لاس ته راوړي.))

په دې هکله حضرت داؤد عليه السلام سره له دې چې پيغمبر و بيا يې هم د خپل تندې په خولې کولو سره ژوند تېراوه او په ډېره غوره بېلګه ورځنې يادونه شوېده.

رسول الله ﷺ بيا مهرباني کوي فرمايي: کوم سړی چې د خپلو اولادونو د نفقې پيدا کولو يا د خپل مور او پلار د اړتياوو د پوره کولو او يا د خپل ځان لپاره د روزۍ د ګټلو په خاطر له کوره ووځي، څو چې کور ته راستون شوی نه وي د الله په لاره کې ګڼل کېږي او همدارنګه نبي کریم ﷺ زېری ورکوي هغو کسانو ته چې د دې لپاره کار کوي، څو مور او پلار او اولادونه يې نورو ته محتاج نه شي او د دروېزې لاس چا ته اوږد نه کړي، په هر قدم کې د عبادت ثواب لاس ته راوړي.

يوه ورځ رسول الله ﷺ د حضرت معاذ عليه السلام سره د مصافحې په ترڅ کې وفرمايل: ای معاذه! خپل لاسونه دې تړلي دي، هغه ځواب ورکړ بلي، ای د الله رسوله! کلنګ وهم او د خپلې کورنۍ نفقه حاصلوم

رسول الله ﷺ حضرت معاذ مچو کوي او فرمايي: دا لاسونه د دوزخ اور نه سوځوي.

وخت	فعالیتونه
	<p>ښوونکي له سلام او حال پوښتنې څخه وروسته تېر شوی لوست ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱_ څوک ویلای شي چې په اوسنۍ نړۍ کې څو اقتصادي نظامونه شتون لري، نومونه یې واخلئ؟</p> <p>۲_ په درې ګونو اقتصادي نظامونو کې کوم نظام د بشریت لپاره ګټور تماميږي او ولې؟</p> <p>ښوونکي له ځوابونو اوږدولو وروسته د نوي لوست سرليک (د اسلامي اقتصاد ځانګړتیاوې) په تخته لیکي او زده کوونکو ته ښوونه کوي څو لوست په پټه خوله له ځانونو سره ولولي. بیا نوی لوست ورته شرح کوي او بیا زده کوونکو ته دنده سپاري، چې ((کی لایکون دولت بین الاغنياء)) بیان کړي.</p> <p>د لوست لنډيز:</p> <p>سرمایه داري او سوسیالیستي نظامونه دواړه ناکام دي، ځکه په سرمایه داری کې ټوله پانګه او سرمایه د محدودو څو بدایانو لاس ته ورځي او لوی سرمایه داران وړه سرمایه داران له پښو غورځوي او غریبان پکې غریبان کېږي او په سوسیالیستي کې خو هر چا ته د کار او زحمت په انډول مزد ورکول کېږي، نو که یو نفر په کور کې ډېر اولادونه ولري، نو د ده مزد د ټولو لپاره نشي کافي کېدای. په ځانګړې توه که څوک ناروغ یا معیوب وي، نو هغه به څه کوي؟</p> <p>اما اسلام د ملت ټول اړخونه او ټولې اړتیاوې په نظر کې نیولې او تر ټولو دمخه یې دپته توجه او پاملرنه کړې ده، چې باید مال او حالې لارې څخه لاس ته راوړي او په حلاله لاره یې مصرف کړي او د غریبانو او بېوزلو لپاره یې په اسلام کې زکات، عشر، صدقات او نور... په بدایانو لازم کړي، څو د غریبانو او بېوزلو چاره وشي او د دوی ترمنځ مینه او محبت هم رامنځ ته شي.</p> <p>ارزونه:</p> <p>ښوونکي دې له درسي کتاب څخه د پوښتنو په کولو سره زده کوونکي و ارزوي.</p> <p>کورنۍ دنده:</p> <p>زده کوونکي دې زموږ د هېواد د اقتصادي نړام په هکله یوه لنډه مقاله ولیکي.</p>

لوست: اووه ویشتم او اته ویشتم

سرلیک: د اسلامي اقتصاد ځانګړتیاوې

مخ: ۹۳-۹۶

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي باید:

۱- د اسلامي اقتصاد ځانګړتیاوې وپېژني.

۲- وپوهېږي چې کوم ډول اقتصادي نظام کامیاب کوم ډول ناکام ګڼل کېږي.

۳- د لوست ګټې نورو ته بیان کړای شي.

د فعالیت حل:

لاندې آیاتونه د اسلام اقتصادي نظام اساسات بیانوي:

(کَي لَا يَكُونُ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ...) د الحشر سورت آیت (۷).

یعنې دا د مالونو مصرفول او لګښت یې ځکه شرح کړ، خو یتیمان، محتاجان او عامه بېوزلي مسلمانان د تل لپاره د مرستې مورد واقع شي. د اسلامي ټولنې عمومي ضرورتونه پوره شي او همدارنګه دا مالونه یوازې د پانګوالو او شتمنو خلکو په لاسونو زېرمه نشي، ځکه په دې کار سره د پانګوالو پانګه لازیاتېږي او غریبان له لوږې او هلاکت سره مخامخ کېږي او ټولې وړې سرمایې او پانګې له منځه ځي.

(وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...) د الحشر سورت آیت (۷).

ژباړه: پیغمبر ﷺ چې څه تاسو ته درکوي، نو هغه واخلئ او له څه شي څخه چې تاسو بندوي له هغو منع شي.

یعنې مال او نور څیزونه چې پیغمبر ﷺ د الله په حکم تقسیموي هغه په رضا او مینه قبول کړئ څه چې درکوي هغه واخلئ او له څه شي څخه چې مومنع کوي د هغه نه لاس په سر شئ او په دې توګه د هغه د ټولو حکمونو، امرونو او نواهیو پابندي وکړئ.

که څه دا دوه کړنلارې او قوانینه د فی (غنیمت) او د هغه د وېش په باره کې ذکر شوي، خو دا دوه کړنلارې د دې موضوع له ټولو څخه ډېر پورته قدم اړېږي او د اسلام د ټولنیز نظام لوړو پوړیو ته رسېږي.

په ټولنه کې اقتصادي نظام ته تر ټولو قوانینو مخکې او زیاته اړتیا لیده کېږي، په دې کتنه کې فردي ملکیت په رسمیت پېژندل شوی او په هغه یې اعتراف کړی دی او په هره ټولنه کې چې مالونه د پانګوالو په لاسونو کې سره تبادله شي، نو هغه وضع او حالات د اسلامي اقتصاد سره مخالفت ښيي، نو باید په ټولنه کې ټولې اړیکې او معاملې داسې تنظیم شي، خو داسې وضع رامنځ ته نشي چې په هغه کې مالونه ټول د څو پانګوالو په لاسونو کې ولوېږي او بېوزلان او مسکینان ورځنې محروم شي.

اسلام عملاً خپل نظام او کړنلاره په دې قانون پورې تړلې ده. اسلام زکات واجب کړی دی د اصل پانګې او نغدې شتمنیو په سلو کې دوه نیم (۵،۲) فیصده او په نورو حاصلاتو او غلو دانو کې لس (۱۰) فیصده او یا پنځه (۵) فیصده زکات ټاکلی دی. په څارویو کې یې هم زکات فرض کړی دی او په غنیمتونو کې د مجاهدینو لپاره څلور پر پنځه ($\frac{4}{5}$) برخه ټاکلې ده. برابره ده چې مجاهد غني وي یا فقیر.

همدارنګه اسلام د ځمکې په کرلو کې هم ځانګړی قانون لري چې دهقان او بزګر د ځمکې د خاوند سره په ځمکه کې شریکوي او همدارنګه اسلام د مسلمانانو مشر ته دا حق ورکړی چې د پانګوالو او شتمنوله مالونو څخه مالیه واخلې او هغه بېوزلانو او فقیرانو ته ورکړي او آن تر دې د مسلمانانو مشر ته حق ورکوي چې د بودیجې د کمبود او د بیت المال د خالي والي په صورت کې د پانګوالو په مالونو کې تصرف وکړي او یو څه ورځنې واخلې. یا پر دوی څه دنده وټاکي.

اسلام احتکار او سود حرام کړی، ځکه دا هم د دې سبب کېږي چې مالونه د پانگوالو په لاسونو کې سره مبادله شي او له دې څېړنې څخه دا نتیجه اخلو چې پانگوال نظام د قرآن په همدې نیم آیت مردود ګڼل شوی، ځکه په پانگوال نظام کې وړې سرمايې او پانګې له منځه ځي او ټول پانګه او شته د څو محدودو کسانو لاس ته ورځي او د دوی د چرچو او عیشونو زمینه برابروي.

لنډه دا چې اسلامي نظام هغه کړنلاره ده چې فردي او شخصي مالکیت آزاد او مباح ګڼي او د الله ﷻ له لوري راغلی دی او څه شي چې د الله ﷻ له لوري سرچینه اخیستې وي هغه حتماً د بندګانو په ګټه تمامېږي.

د فعالیت شرح او څېړنه:

مال څه دی؟

مال طبیعتاً د ملکیت محل دی او د انساني ژوندانه لپاره یو ضروري او بنسټیز عنصر ګڼل کېږي چې په غالبه توګه د معاملاتو، لکه د بیعې، اجارې، وصیت او داسې نورو ځای نیسي.

مال په لغت کې هغه شی دی چې په لاس راوړل کېږي یا هغه شی دی چې د چا په ملکیت کې اوسېږي او د مبادلې ارزښت لري او یا دا چې انسان له هغه څخه ګټه اخیستلای شي او د تمليک وړ وي. او هر هغه شی چې د انسان په تصرف کې نه وي هغه مال نه ګڼل کېږي، لکه مرغې په هوا کې، ماهي په اوبو کې او داسې نور...

د مال په هکله فقهاء دوه نظریې لري:

۱_ د امام ابوحنیفه رحمه الله علیه له نظره هر هغه شی چې دهغه تصرف او ساتنه ممکنه او په عادي توګه له هغه څخه ګټه اخیستل کېږي، مال دی.

د امام ابوحنیفه رحمه الله علیه له نظره مال دوه عنصرونه لري:

۱_ د هغه د تصرف او ساتنې امکان: نو هر هغه چې په تصرف او ساتنه کې رانښی او تصرف یې ممکن نه وي، هغه مال نه دی، لکه: علم، روغتیا، شرف، هوا او داسې نور...

۲_ ګټه اخیستل له هغه څخه ممکنه وي: نو هر هغه شی چې ګټه ورځنې ممکنه نه وي، هغه مال نه دی، لکه: د مردارې غوښه، فاسد شوی خوراک او یا دا چې په دودیزه توګه د هغه څخه د لازمي استفادې امکان نه وي، لکه یوه دانه وریجه مال نه ګڼل کېږي، ځکه په تنهایی له هغې څخه ګټه نشي اخیستل کېدای. همدارنګه د یوه حرام شي څخه ګټه اخیستل د مخمصي په حالت کې د مال حکم نشي رامنځته کولای، ځکه د مخمصي حالت یو استثنايي حالت دی.

۳_ د جمهورو فقهاؤو نظر: هر شی چې د قیمت خاوند وي او هلاک کونکي یې ضامن ګڼل کېږي، هغه مال دی.

د احنافو د تعریف څخه داسې معلومېږي چې مادي خیزونه او اعیان چې د خارجي وجود لرونکي وي مال حسابېږي اما ګټې او حقوق مال نه دی. یوازې ملکیت دی، ځکه تصرف ورباندې ممکن نه دی، لکه د لمر روښنایي او تودوالي، د کورونو هستوګنه، سپرلی په موټرونو کې او داسې نور...

آیا مال پلیت اود غورځېدلو شی دی؟

ممکنه ده څوک داسې وګڼي چې اسلام په بنسټیزه توګه مال یو پلیت او لرې غورځېدلی شی ګڼي، نو کوم شی چې پلیت او د غورځولو وړ وي، هغه باید څه اصول او مقررات هم ونه لري، نو باید هغه لاس ته رانه وړو، په هغه لاس ونه وهو، هغه لاس په لاس نکړو، هغه په مصرف ونه رسوو، لکه چې د شرابو په هکله راغلي دي ((لعن الله بايعها و مشتريها و آكل ثمنها و ساقیها و شاربها...)) یعنې الله تعالی د شرابو په خرڅوونکي، اخیستونکي، جوړوونکي، شراب ورکوونکي او شراب څښونکي باندې لعنت ویلي دی. داسې مفکوره یوه لویه اشتباه ده چې په اسلام کې مال او پانګه سپک ګڼل شوي دي، بلکې مال او

پانگه يې تائيد کړي او هغو ته يې شرطونه او کړنلارې ټاکلې دي. هېڅکله پانگه او شته د اسلام له نظره لرې غورځېدونکي نه دي، خواسراف او تبذير اود مال ضايع کول په غوڅه توگه حرام دي.

اشتباه له هغه ځايه رامنځ ته شوې ده چې اسلام پانگه او شته داسې اصلي موخه نه گڼي چې د انسان انسانيت ورځنې قربان شي او مادي پانگه اصلي هدف وگرځول شي او په دې هکله يې مبارزه ورسره کړې ده.

په بله وينا اسلام د پيسو لمانځنه او دا چې انسان د پيسو مړیې واوسي او د پيسو د ذخيره کولو لپاره شپه او ورځ هلې ځلې وکړي او له هېڅ ډول زيار او کوښښ څخه ځان ونه سپموي بده گڼي، لکه چې الله فرمايي: **وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ**. د التوبه سورت آيت (۳۴).

ژباړه: هغه کسان چې سره او سپين زر ذخيره کوي او هغه د الله په لاره کې نه لگوي، نو هغوی ته په درد لرونکي عذاب زېږی ورکړی.

چې د دې حالت نوم حرص دی او اسلام هغه غندي. داسې پيسې غوښتل ذلت او سپکيتيا ده او د انساني شخصيت او معنوي شرافت له منځه وړلو دي. له بلې خوا کوم انسان چې پيسې د آبرومندانو ژوندانه د وسيلې په سرليک لاس ته راوړي، لیده کېږي چې پيسې د هغه کلي هدف تابع گڼي چې انسان د هغه لپاره پيدا شوی دی، داسې پيسې نه يوازې د ده شخصيت ته ضربه ورکوي، بلکې خپل مقصد ته د رسېدو يوازينی لاره گڼل کېږي.

دا چې الله ﷻ فرمايي: **(كُلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۚ) (۶) أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى (۷) د العلق سورت آيت (۶-۷)**.

ژباړه: هېڅکله داسې نده د انسان هر وروړو سر کشي کوي. يعنې انسانان نافرماني کوي هر کله چې ځان بې احتياجه گڼي. دغه آيت د انساني شخصيت په فاسدولو کې د پيسو رول بيان کړی او په څرگنده توگه بيانوي چې مال او شته په خپل ذات کې د سرغړونې لاملونه نه دي، بلکې د سرغړونې لامل دا دی چې انسان له نورو او کله د الله ﷻ څخه هم ځان بې احتياجه احساسوي.

همدارنگه الله فرمايي: **((زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ))** (ال عمران/ ۱۴)

ژباړه: د خلکو لپاره په زړه پورې (خيزونه لکه) ښځې او اولاد او د سرو او سپينو زرو ډيری- شوې زيرمې کره آسونه... ښايسته کړی شوي دي.

له بله لوري نوي مکتبونه لکه پانگوالي او مارکستي چې د ژوندانه بنسټ اقتصاد گڼي او د مال او پانگې څخه يې د فرد او ټولنې لپاره معبود جوړ کړی او خلک د هغه عبادت ته هڅوي. اما اسلام مال او پانگې ته نه په تفريطي او منفي نظر سره گوري او نه ورته په افراطي او ډېر مثبت نظر، بلکې وايي:

الف: اسلام مال او پانگه د ژوندانه بنسټيزه بڼه گڼي. له همدې کبله الله تعالی فرمايي: **((وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا))** يعنې مال او شته چې ستاسو د ژوندانه بنسټ پرې ولاړ دی ناپوهانو ته مه ورکوی.

ب: د قرآن کریم په ډېرو آيتونو کې مال د خير او ښېگڼې په سرليک ياد شوی دی، د مثال په توگه: **((وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ))** او په رېښتيا سره هغه مال ډېر خوښوي. **((قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ))** ووايه هغه څه چې له ماله لگوي (لومړيتوب) مور او پلار او خپلوانو ته ورکړی.

((كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ)) يعنې هر کله چې يو د تاسو ته مرگ ورسېږي، نو که مال مو پرېښې وي، وصيت درباندي واجب دی.

په ذکر شوو آیتونو کې مال ته د ((خیر)) کلمه استعمال شوې ده. او مال او شته او بې احتیاجي یې نعمت ګڼلې چې الله تعالی یې پر پیغمبر ﷺ او مؤمنانو د احسان په توګه یادوي او فرمایي: ((وَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى)) یعنې ته یې بېوزلی وmondې او بې نیازه یې کړې.

ج: رسول الله ﷺ خپله نظریه په لنډو او شاملو جملو سره داسې بیان کړې ده: پاک او حلال مال او شته د نیک او صالح انسان لپاره ډېر خوښ دي. (رواه احمد)

مال او شته نشو کولای چې په خپل ذات کې مطلق خیر او مطلق شر وګڼو، بلکې مال او شته د اسلحې او وسیلې په څېر دي چې که چېرې د نیکو انسانانو لاس ته ورشي، نو ښه او ګټور شی دی او که په واجبه اړتیاوو، لکه حج، جهاد، زکات، د ځمکې په آبادۍ او نورو ښو کارونو کې استعمال شي، نو د ژوند تر ټولو مهمه او بنسټیزه وسیله ده.

لکه څنګه چې مخکې ورته اشاره وشوه اسلام یوازې د دې غوښتونکي نه دی چې مال او پانګه د معبود په بڼه د انسان لپاره وځلېږي او د الله د بندګۍ نه د مانع کېدو لامل وګرځي او انسان باید داسې د مال او پانګې عاشق ونه اوسېږي چې مال او پانګه د دې په ځای چې وسیله وګڼل شي خپل وروستنی مقصود او هدف وګرځول شي، خو د الله ﷻ په وړاندې سرغړونه او بغاوت رامنځ ته کړي، دا هماغه خبرتیا ده چې اسلام انسان ته وړاندې کړې شو د دنیا لمانځنې په ګرداب لاهو نشي.

الله ﷻ فرمایي: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ)) (المنافقون/۹) ژباړه: ای مؤمنانو ستاسې شتمني او ستاسې اولاد باید تاسې د الله ﷻ له ياده غافل نكړي او هرڅوك چې داكار وكړي همدوى زيانكاران دي.

د_ اسلام تولید، پانګې، کرنې، صنعت او نورو ته توصیه کوي.

ه_ د مالونو د غلا، خیانت او غصب لپاره شدید قضايي قوانین وضع شوي دي.

و_ د مال څخه دفاع د جهاد حکم لري او په دې لاره کې مړه ته شهید ویل کېږي.

ز_ د فردي اړتیاوو په حدودو کې د مال لګول له هر ډول اسراف څخه باید خالي وي.

د مال سره مینه او علاقه او په هغه کې تصرف او لاس ته راوړنه داسې شی دی چې د بشر په فطرت کې شتون لري، ځکه الله تعالی د انسان په هکله فرمایي: ((وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ)) (العادیات/۸)

ژباړه: او هغه د مال او شتو سره ډېره سخته علاقه لري. او بل ځای فرمایي: ((وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا)) (الفجر/۲۰)

یعنې مال او شتو سره ډېره مینه لري.

نو که یو مسلمان غواړي چې دین او دنیا او آخرت یې روغ او سالم پاتې شي باید د الله او رسول په حکم راضي واوسي، حلالو ته حلال او حرامو ته حرام ووايي او د الله له پولو تیری ونکړي، خو یو پاک او سپېڅلی ژوند ولري، الله یې کورنۍ او اولادونه وساتي او مالونه یې ورته د جاري صدقې په توګه وګرځوي او په داسې حالت کې د الله سره مخ شي چې هغه ورځنې خوشحال وي.

الله تعالی په قرآن کریم کې د متوفي په میراث کې د مستحقینو برخې په داسې توګه ټاکلې دي چې بېلګه یې په هېڅ قانون کې نه لیده کېږي او واقعي عدالت پکې مراعات شوی دی.

د اسلام نه مخکې ځینو خلکو د میراث په هکله ځانونه مطلق العنان ګڼل د خپلې خوښې سره سم یې میراث تقسیم کاوه، ځینو د متوفي اصول (پلار او نیکه) د متوفي په فرع (اولاد) کې د میراث مستحق نه ګڼل او نه یې ښځه د میره په مال کې د میراث وړ بلله، ځینو د کورنۍ مشر د میراث مستحق ګڼلو او ځینو به لویو زامنو ته د وړوکو زامنو په پرتله دوه چنده حصه ورکوله او ځینو به د خپلوانو په منځ کې فرق نه کاوه، ټولو خپلوانو ته به یې مساوي برخه ورکوله چې دا څرګنده ظلم دی.

نو اسلامي شريعت د دې لپاره چې عدالت پلي شي د ورثې ترمنځ د جنگ او جگړې او اختلافونو لمن ټوله شي، هر يوه ته يې په ميراث کې برخه ټاکلې ده، آن تر دې چې مؤرث ته يې دا حق نه دی ورکړی چې د خپل مال تر درېمې برخې زيات چاته ورکړي او يا وصيت ورته وکړي.

همدرانگه اسلامي شريعت ښځې او مېرې ته هم په ميراث کې برخه ټاکلې ده حال دا چې ښځې د اسلام نه مخکې د ميراث وړلو حق نه درلود، بلکې د دې سره به د مال او متاع په خير معامله کېدله، په ميراث به وړل کېده او په نکاح به مجبورېدله، بلکې مطلقاً د ملکيت حق يې نه درلود او که به کله د څه شي مالکه کېده په هغه کې يې هم دخپل مېرې له اجازې پرته تصرف نشوای کولای، همدا اسلامي شريعت دی چې ټولې يې عدالتۍ يې له منځه يوړې او ټولو ته يې د ملکيت حق ورکړ.

وخت	فعاليتونه
	ښوونکي له مخکنيو مقدماتو څخه وروسته د څو پوښتنو په مطرح کولو تېر شوی لوست ارزوي، د بېلگې په توگه:
	۱_ څوک د اسلام اقتصادي نړام تعريفولای شي؟
	۲_ څوک د کاپيتالېزم غوره ځانگړتياوې بيانولی شي؟
	ښوونکي د ځوابونو له اورېدلو وروسته د اسلام د اقتصادي نړام په هکله لنډ معلومات ورکوي او د نوي لوست سرليک په تخته ليکي.
	بيا زده کوونکو ته ښودنه کوي، چې لوست په چوپه خوله ولولي او مهمې موضوع گانې يې له ځان سره په ښځه کړي.
	بيا ښوونکي د لوست څنگيز سرليکونه په تخته ليکي او زده کوونکو ته يې تشرېح کوي.
	د لوست لنډيز:
	د اسلام اقتصادي په هکله قرآن او سنتو او اسلام پوهو شخصيتونو خپل نظريات وړاندې کړي او په ځانگړې توگه د مال د لاس ته راوړلو او د هغه د لگولو په هکله يې خلکو ته اوږده بيانونه کړي دي.
	په اوسنۍ نړۍ کې د اسلام په اقتصادي نظام سربېره دوه نور اقتصادي نظامونه هم شتون او پيروان لري، چې يو کاپيتالېزم او بل سوسيالېزم دی.
	کاپيتالېزم د غريبۍ نړۍ د اقتصاد غوره برخه تشکيلوي او د اقتصاد په هکله يې خلکو ته زياتې آزادۍ ورکړې دي، آن تر دې چې سود او قمار ته يې هم جواز ورکړی دی.
	سوسيالېزم: دا نظام له خلکو څخه د آزاد کار حق سلبي او د توليد وسيلې تر دولت پورې اړوند بولي او هر چا ته د کار په اندازه مزد ټاکي.
	ارزونه:
	د کتاب له ارزونو څخه دې زده کوونکي وارزول شي.
	کورنۍ دنده:
	زده کوونکي دې د اقتصادي نظام په هکله درې قرآني لارښوونې په خپلو کتابچو کې وليکي.

لوست: نهه ويشتم او ديرشم

سرليک: د ميراث په هکله قرآني لارښوونې

مخ: ۹۷-۱۰۱

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې:

د زده کوونکي بايد:

۱- د ميراث په هکله قرآني لارښوونې وپېژني.

۲- وپوهېږي چې په قرآن کریم کې د ښځې لپاره څو ډوله د ميراث حق ذکر شوی دی.

۳- د هغو کسانو حقوق چې په مبارک آيت کې ذکر شوي دي هغه وپېژني او آيت حفظ کړای شي.

د فعاليت حل:

ذکر شوی آيت ولولئ او لاندې صورتونه ورځنې راوباسئ:

۱- د ښځې د ميراث حق او شرطونه:

ښځې دوه حقه لري: ربع او ثمن يعنې څلورمه او اتمه

فرض (برخه)	مستحق	د استحقاق شرطونه	د استحقاق دليل
څلورمه ۱/۴	زوجه (ښځه)	مړی اولاد ونلري	وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
اتمه ۱/۸	ښځه يا ښځې	مړی اولاد ولري	فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ

۲- د مېړه د ميراث حق او شرطونه: ۱/۸، ۲/۳، ۱/۳، ۱/۶

فرض (برخه)	مستحق	د استحقاق شرطونه	د استحقاق دليل
نيمه ۱/۲	مېړه	مړی اولاد نلري	وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
څلورمه ۱/۴	مېړه	مړی اولاد لري	فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

وخت	د ښوونکي فعالیت
۵ دقیقې	<p>ښوونکي د مقدماتي موضوع ګانو په وړاندې کولو د تېر شوي لوست په هکله څو پوښتنې ارزوي.</p> <p>۱— په اسلامي نظام کې د مال د ارزښت په هکله ابن تیم څه نظریه لري؟</p> <p>۲— د میراث د تقسیم په هکله چې کوم آیتونه راغلي څوک ورځنې یو آیت ویلای شي؟</p> <p>۳— ایا د مال خاوند په مرض الموت کې خپل ټول مال چاته ډالۍ کولای شي او که نه؟</p> <p>له هغه وروسته د نوي لوست سرلیک ((د میراث په هکله قرآني لارښوونې په لوی خط په تخته لیکي او زده کوونکو ته لارښوونه کوي، څو لوست په پټه خوله ولولي. بیا د څو زده کوونکو څخه غواړي څو د لوست آیت تلاوت کړي، بیا نوی لوست ورته شرح کوي او بیا یې په زده کوونکو هم تکراروي.</p> <p>بیا زده کوونکي په دریو ګروپونو کې وېشي او دنده ورکوي چې د لوست په آیت کې فکر وکړي او لاندې موضوع ګانې ورځنې راوباسي:</p> <p>۱— د ښځې د میراث حق او شرطونه یې.</p> <p>۲— د مېړه د میراث حق او شرطونه یې.</p> <p>۳— د مېړه او ښځې له میراث پرته د نورو د میراث په هکله څه ویل شوي دي.</p> <p>بیا د استازيو څخه غواړي څو رایستل شوې موضوع ګانې په غور او فکر سره زده کړي او ځان پرې وپوهوي.</p> <p>د لوست لنډیز:</p> <p>د لوست لنډیز د درسي کتاب له مخې ولولئ.</p> <p>ارزونه:</p> <p>ښوونکي د درسي کتاب له ارزونو څخه زده کوونکي ارزوي.</p> <p>کورنۍ دنده: د لوست آیت باید په صحیح توګه حفظ کړي.</p>

لوست: یو دیرشم

سرلیک: د میراث په هکله قرآني لارښوونې

مخ: ۱۰۲

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې:

زده کوونکي باید:

۱_ د هغه مېړه میراث چې (کلاله) اولاد نلري یا د هغې ښځې میراث چې مور او پلار یې وفات شوي وي وپېژني.

۲_ وپوهېږي چې کله خور یوازې وي، څومره میراث ورپلاي شي.

۳_ هغه مبارک آیت چې د دې لوست په هکله راوړی شوی دی حفظ کړي.

د فعالیت حل:

۱_ کلاله څه ته وايي؟

ځواب: کلاله هغه چا ته وايي چې پلار، مور او ژوندی اولاد ونلري (یعنې چې نه اصل ولري نه فرع) او کلاله د الکل څخه مشتق دی د ضعف او بېوزلۍ په معنا دی، لکه چې ویل کېږي: کل الرجل اذا ضعف و ذهب قوته... د علماؤو په اجماع سره کلاله په هغه مړي اطلاق کېږي چې اولاد او مور او پلار نلري.

۲_ که خور یوازې وي څومره میراث ورپلاي شي؟

ځواب: که خور یوازې وي، یعنې مړی زوی، پلار، لمسی، لور، لمسی، اعیاني ورور ونه لري، نیم ۱/۲ اخلي.

۳_ په هغه صورت کې که خویندې له یوې څخه زیاتې وي او ورور ونلري، څومره میراث وړي؟

ځواب: دوه ثلثه ۲/۳ میراث اخلي.

۴_ که وروڼه او خویندې سره یو ځای شي، نو ورور د خور په پرتله څومره میراث ورپلاي شي؟ ځواب: په دې صورت کې ورور دوه چنده د خور میراث وړي.

د تدریس لاره: پوښتنې او ځوابونه، تشریحي او توضیحي

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	ښاغلی ښوونکی د مقدماتي موضوع گمانو وروسته د څو پوښتنو په طرح کولو سره تېر شوی لوست ارزوي، وروسته ښوونکی د لوست نوی سرلیک چې د میراث په هکله قرآني لارښوونې (۳) دي په لوی خط په تخته لیکي او زده کوونکو ته امر کوي چې لوست یو ځل په چپه چوپتیا سره ولولي. وروسته لوست شرح کوي او بیا یې د څو زده کوونکو په واسطه تکراروي. وروسته زده کوونکي په دریو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د کتاب فعالیت په خپلو کتابچو کې حل کړي او بیا یې د استازيو په واسطه ټولگيوالو ته بیان کړي. وروسته ښاغلی ښوونکی د درسي کتاب له مخې د لوست لنډیز ورته شرح کوي او د دوی د ارزونې لپاره د درسي کتاب په ارزونه یې ارزوي. وروسته په کورنۍ دنده کې ورته امر کوي چې د لوست آیت په مینه او شوق حفظ کړي، ځکه پرته د آیت له حفظ کولو د ورثې برخې نشي معلومېدای.

لوست: دوه دیرشم

سرلیک: د میراث د علم مبادي

وخت: دوه درسي ساعتونه

مخ: ۱۰۴

موخې: زده کوونکي بايد:

۱_ د میراث د علم تعريف صحيح وپېژني.

۲_ د میراث د علم په ارزښت وپوهېږي او نورو ته يې بيان کړی شي.

۳_ د مړي په متروکه پورې اړوند حقوق وپېژني او د میراث په عملي قضیه کې يې بيان کړی شي.

لازمي پوهه:

د میراث لفظ په لغت کې په دوو معناوو استعمال شوی دی:

۱_ د بقاء په معنا، همدا وجه ده چې یو د الله په نومونو کې وارث دی: ((وانا لنحن نحيي و نحيث و نحن الوارثون))

يعني او پرته له شکه همدا موږ یو چې ژوندي کول کوو او مړه کول کوو او موږ د ټولو وارث یو.

همدارنگه د ((وارث)) کلمه د رسول الله ﷺ په دعا کې داسې راغلې ده: ((اللهم متعني بسمعي و بصري واجعله الوارث مني))

ژباړه: ای الله ما د خپل غوږ او سترگو نه مستفيد وگرځوې او هغوی زما د وفات تر وخته روغ او جوړ باقي وساتې.

۲_ د انتقال په معنا يعني د يوه شي انتقال (حسي وي يا معنوي) د يوه سړي نه بل سړي ته يا د يوه قوم څخه بل قوم ته ويل

کېږي: مال او لويي يې د فلاني څخه په میراث وړې ده.

يو تن چې د میراث په اساس د يوه مال مستحق وي وارث ورته ويل کېږي، مړي او په میراث پورې مستحق مال ته

((موړت)) ويل کېږي. مثلاً وايي: که څه هم د مړي لپاره په غالبه توگه موړت استعمالېږي.

د میراث کلمه په عربي ژبه کې مصدر دی او فعل يې ((وَرَثَ)) دی، ويل کېږي: ورث فلان اباه وراثاً و وراثته وارثاً و ميراثاً،

نو د ارث او میراث کلمه په يوه معنا استعمالېږي او د ((وَرَثَ)) فعل مصدر دی.

او د اسلامي فقهاوو په اصطلاح کې د میراث علم د هغو فقهي او حسابي قواعدو څخه عبارت دی چې د هغه په واسطه د

مړي په متروکه کې د هر وارث برخه ټاکل کېږي.

د میراث د علم غوره والی:

ابن ماجه په خپل سند له ابو هريره ؓ څخه حديث نقل کوي چې رسول الله ﷺ فرمايي: د میراث علم زده کړئ او هغه نورو

ته هم وښیئ، ځکه د میراث علم نیم علم دی او دا علم ډېر په تېزۍ سره هېرېږي او هغه لومړنی شی دی چې زما د امت

څخه به جلا کېږي.

ابو داؤد د سنن په خپل سند سره له عبدالله بن عمرو بن عاص ؓ څخه روايت کړی چې د الله رسول ﷺ فرمايي: علم درې

ډوله دی او په هغه زیاتوالی زیاتوالی دی: محکم آیتونه، په پښو ټینگ سنت او عادلانه میراث.

حاکم له عبدالله بن مسعود ؓ څخه نقل کوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: قرآن زده کړئ او هغه خلکو ته وښیئ او د میراث

علم زده کړئ او خلکو ته يې هم وروښیئ، ځکه زه مرم او علم له امته پورته کېږي او ممکنه ده چې دوه نفره به د میراث په

هکله په خپلو کې مختلف وي او څوک به نه مومي چې د هغوی سره مرسته وکړي.

حضرت عمر ؓ به خلک د میراث علم زده کولو ته هڅول او فرمايل به يې چې د میراث علم زده کړئ، ځکه دا ستاسو د

دين يوه برخه ده.

تر ټولو غوره سپړې چې د رسول الله ﷺ څخه وروسته يې د ميراث په علم کې پوهه او وياړ گټلې و، زيد بن ثابت ؓ و او رسول الله ﷺ په دې گواهي اداء كوله. احمد او ابن ماجه، ترمذي او نسايي د انس ؓ څخه روايت كوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: تر ټولو مهربانه سپړې زما په امت کې ابوبکر او تر ټولو غښتلی عمر او تر ټولو شرمناک او پاک لمنی عثمان او د حلال او حرام په مسائلو تر ټولو عالم معاذ بن جبل او په قرآنکريم تلاوت کولو کې تر ټولو غوره ابی بن کعب او د ميراث په علم کې تر ټولو پوه او ماهر زيدبن ثابت رضوان الله عليهم دي او هر امت يو امانتدار لري او زما د امت امين ابو عبیده بن جراح دی.

د دې حديث نه معلومه شوه چې زيد بن ثابت د ميراث په علم کې تر ټولو صحابه ؓ و او ښه عالم و. د يوولسو کلونو و چې مدینې منورې ته يې تشریف راوړ او د خندق په غزه کې يې لومړنی شرکت و او د رسول الله د وحې کاتب هم و. حضرت ابوبکر ؓ ورته د قرآنکريم جمع کولو امر وکړ او ورته وېي ويل چې ته يو پوه او هوښيار ځوان يې او تا ته د وحې د کتابت شرف حاصل دی، نو قرآنکريم جمع کړه. زيد ويل په الله قسم که د يوه غره په پورته کولو دې راته امر کړی وای هغه ما ته آسانه و د دې کار نه چې ماته دې پرې امر کړی دی.

صحابه کرامو به د زيد بن ثابت د علم له کبله ډېر احترام کاوه، آن تر دې روايت شوی چې عبدالله ابن عباس ؓ به د ده د اوبڼ رکاب ورته نيوه او زيد ؓ به ورته ويل ای د رسول الله ﷺ د کاکا بچیه خوشې يې کړه هغه به ويل موږ د خپلو علماؤ و او لويانو سره داسې کړه وړه کوو.

د زيد بن ثابت ؓ د وفات په ورځ ابن عباس ؓ وفرمايل: نن زموږ له منځ څخه علم سفر وکړ او ډېر علم مو له لاسه ورکړ او ابوهريره ؓ به ويل: د دې امت جوهر او پانگه له منځه ولاړه او ښايي چې الله تعالی ابن عباس ؓ دده په ځای کېنولی وي او ډېر علما هم په ميراث کې زيد بن ثابت ته ترجيح ورکوي.

د ميراث د علم فايده:

د ميراث علم د اسلامي فقهې په کتابونو کې د فرايضو په علم سره هم نومول شوی دی، فرايض د فرض جمع ده او په لغت کې په گڼو معناوو راغلی، لکه تقدير، تعين، غوځول، نازلېدل، حلال، بيان او د هغه څه په معنا هم دی چې بې عوضه ورکول کېږي، لکه دا قول د عربو: ما احببت منه وقرضاً ولاقرضاً يعنې له هغه څخه مې نه د عوض په مقابل کې څه واخيستل او نه د بلاعوض او هره معنا د ميراث په علم کې موجودې دي، ځکه په ميراث کې برخې د الله له لوري نازل شوې او په مفصله توگه بيان شوې دي او د ميراث اخيستل ورثې ته حلال دي او پرته له کوم عوضه د خپل مورث د مال مستحق گرځي.

د ميراث اسباب:

اسباب د سبب جمع ده او په لغت کې هغه شی دی چې د هغه په واسطه بل ته وصل کېږي او په اصطلاح کې د هغه شي نه عبارت دی چې دهغه له شتون څخه شی موجودېږي او د نه شتون څخه يې شی نه موجودېږي، لکه د لمر پرېوتل چې د ماښام د لمانځه لپاره لامل او د روژه لرونکو لپاره د افطار لامل کېږي، نو د لمر پرېوتل چې د ماښام د لمانځه لپاره لامل او د روژه لرونکو لپاره د افطار لامل کېږي، نو د لمر پرېوتل ددې احکامو د ثبوت سبب دي.

د رجه په متن کې راغلي دي: د ميراث سببونه درې دي چې هر يو له دوی څخه د ميراث خاوند د ميراث مستحق گرځوي، هغه نکاح، ولاء او نسب دي له دې پرته بل سبب د ارث لپاره شتون نه لري.

قرايت (نسب):

د وينو قرايت او خپلوي چې د زېږېدو لامل وي د ميراث په علم کې په درې ډوله ده:

د فروضو (برخو) خاوندان: د مړي خپلوان دي چې الله تعالی په قرآن کریم یا نبوي سنتو کې ورته برخې ټاکلې دي، لکه پلار، نیکه، مور، نیا، لور، ورېره، اعیاني خور او پلرنی خور او مورنی اولاد.

۲_ عصبه: (هغه کسان چې صریحاً مقدره برخه نه لري) پلرنی کورنۍ ته نږدې لکه زوی، لمسی او یا تر دې ښکته او اعیاني ورور او زوی یې، علایي ورور او زوی یې، اعیاني کاکا او زوی یې او پلرنی کاکا او زوی یې.

۳_ ذوی الارحام: لکه د لور لور، د لور زوی ماما او زوی یې او مور او د مور پلار دا ټول د پلار له طرفه او یا یې د زوی له طرفه د مړي فامیل ګڼل کېږي، نو پورته کسان لکه پلار نیکه او کاکا په واقعیت کې د پلار ورور او د دې په شان دي او ولد والی په زوی یا زامنو کې ډېر ظاهره دی، که هر څومره ښکته وي او په لور او زامنو یې هم اطلاق کېږي او لور د فرضو خاونده ده او زوی یې د ذوی الارحامو جزء دی، ځکه تر بلې کورنۍ پورې اړیکې لري.

هغه دلیل چې د خپلوۍ او قرابت په میراث دلالت کوي دا مبارک آیت دی: ((لِّلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا)) (النساء/۷)

ژباړه: د هغه څه نه چې د پلار، مور او خپلوانو ته پاتې کېږي د نارینه وو لپاره برخه ده او (هم) د هغه څه نه چې د پلار مور او خپلوانو څخه پاتې کېږي د ښځو لپاره برخه ده که (شتمني) لږه وي یا زیاته ټاکلې برخه ده.

دویم_ نکاح:

هغه صحیح حقیقي یا حکمي نکاح ده چې لاندې شرطونه باید پکې مراعات شوي وي:

۱_ هغه ښځه چې په یوه صحیح تړون یې نکاح شوې وي برابره ده چې د مړه شوي مېړه سره یې جماع کړې وي یا نه.

۲_ طلاقه شوې ښځه چې طلاق یې رجعي وي او د عدت په مهال کې وي.

۳_ هغه ښځه چې باین طلاق ورکړ شوی وي او د مرض الموت په مهال کې وي او لاندې شرطونه پکې شتون ولري:

الف_ له طلاق ورکولو څخه یې موخه د میراث څخه محروم والی وي، د ښځې د غوښتنې په خلاف،، اما چا چې خپله ښځه د مرض الموت په مهال کې د ښځې د خیانت یا بد چلند چې د زغم وړ نه وي یانې د مرتد والي له وجې طلاقه کړې وي، نو له ده څخه میراث نه شي وړلای.

او هغه دلیل چې د نکاح له لارې د میراث وړلو په حق کې دلالت کوي دا مبارک آیت دی: ((وَلَكُمْ نَصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ))

ژباړه: او تاسو لره د هغه ترکې نه نیمایي برخه ده کوم چې ستاسو ده ښځو پاتې ده که چیرې د دوی نه اولاد نه وي پاتې شوی.

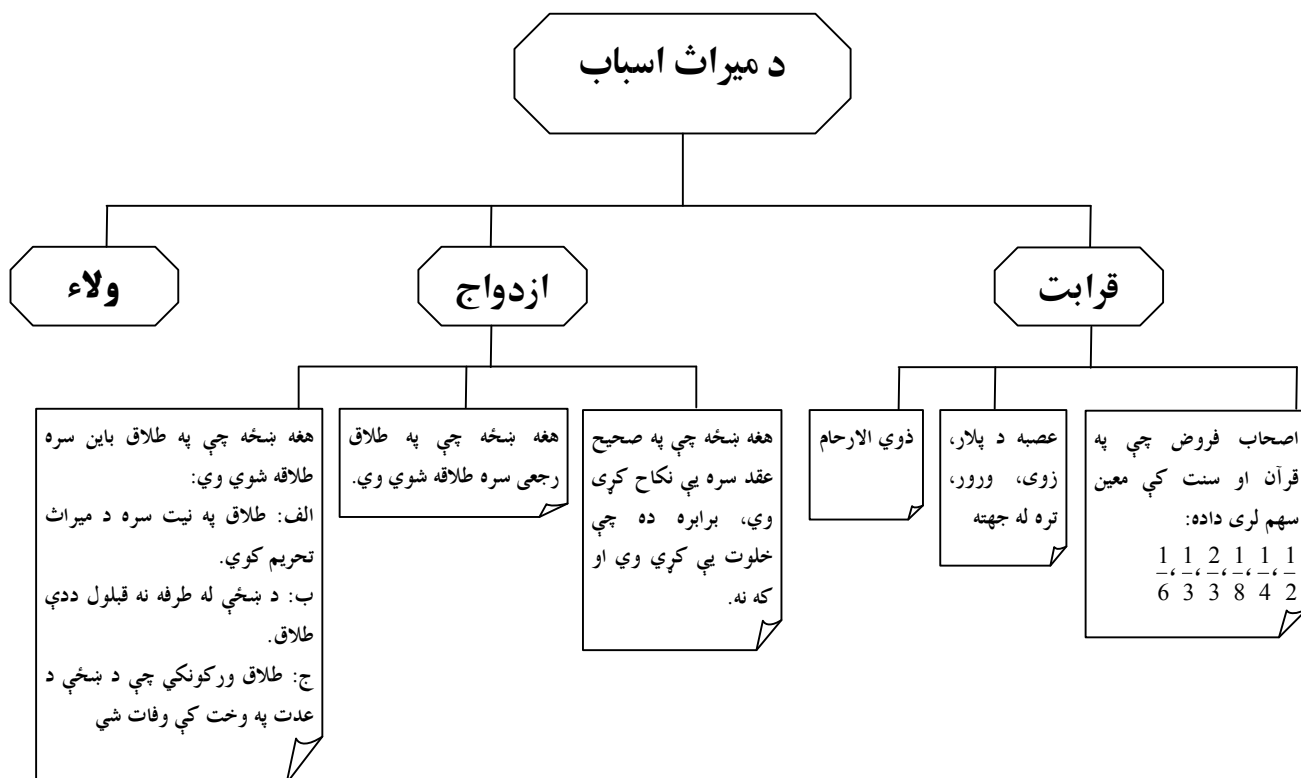
درېم_ ولاء:

دې ډول ولاء ته د عتق (آزادولو) ولاء وايي، ځکه د مړي په آزادولو پورې اړه لري، نه د قسم تر ولاء پورې او کومه معاهده او ژمنه چې تر هغو غلامانو پورې ځانګړې شوې وي چې بادار یې آزاد کړي وي، نو په پایله کې دا بادار د خپل غلام مال په میراث وړلای شي که غلام وارث ونه لري چې د ولاء او وفا په معنا یې ټینګار کړی وي، ځکه هغوی یې آزاد کړي او د غلامانو په آزادولو کې په داسې توګه تشویق کوونکی وي چې د دوی حق د هغوی په میراث کې له منځه ولاړ نشي.

په دې درې ګونو سببونو باندې ټول علماء اتفاق لري او هر کله چې کوم وارث د خپلوۍ یا نکاح یا ولاء په سبب شتون ونلري، بیا یې وارث بیت المال دی او په دې صورت کې بیت المال ته د مال سپارل د مصلحت په اساس دي نه د میراث، لکه کوم ورک شوی شی چې خاوند ونلري.^(۱)

لاندې جدول د میراث سببونه بیانوي:

۱. په دې هکله چې آیا بیت المال منظم دی یا نه، عادل حاکم پرې اشراف لري یا نه، په دې هکله د ابن جزي قوانینو ته مراجعه وکړی.

د ميراث موانع:

مانع په لغت کې د دوو خیزونو ترمنځ پردې ته ویل کېږي او په اصطلاح کې هغه شی دی چې د شتون په سبب یې د شخص څخه د سبب له قیامه وروسته د حکم انتفاء راځي او د میراث موانع د احنافو په نزد څلور شیان دي: مرثیوب، وژنه، د دین اختلاف او د ځای (هېواد) اختلاف.

۱- مرثیوب: هغه حکمي او اعتباري مانع دی چې د انسان سره لازم شوی او په هغه سره قیام پیدا کوي او د هغه د پیدایښت اصلي لامل کفر دی، نو غلام نه میراث وړای شي او نه له ده څخه میراث وړل کېدای شي. او نه څوک حجب (منع) کولای شي. او حجب په لغت کې د منع په معنا دی او په اصطلاح کې د یوه وارث منع کول او بندول دي د متروکې له ټول مال یا ځینې مال څخه، د یوه بل ډېر مستحق شخص په واسطه.

۲- وژنه: هغه وژنه د میراث مانع کېږي چې د قصاص لامل وي، نو چا چې خپل مورث قصداً مړ کړ، نو د ده له ملل او دیت څخه میراث نشي وړلای. اما که یې خپل مورث په خطا او سهوې سره مړ کړ، نو په دغه صورت کې دمال نه میراث وړلای شي نه د دیت نه.

۳- د دین اختلاف: مسلمان له کافر او کافر له مسلمان څخه میراث نشي وړای پرته د ولاء له لارې. هر کله له کافر د ترکې له تقسیم نه مخکې مسلمان شو، نو اسلام ته د ترغیب له وجې میراث ورکول کېږي او کفر ډېر ډولونه لري او د رسول الله ﷺ څخه احادیث روایت شوي چې د دین اختلاف د میراث مانع کېږي.

۴- د ځای (هېواد) اختلاف: د اوسېدنې د هېواد اختلاف هم د میراث مانع کېدای شي او مطلب یې دا دی چې هغه هېوادونه چې مورث او وارث ورته منسوب دي، د سلطې او قدرت درلودنې له کبله مستقل او خپلواک دوه رئیسان ولري او یو د بل تابع ونه اوسي. د هېواد اختلاف هغه وخت مانع ګڼل کېږي یعنې د دوو هېوادو پیروان چې یو د بل سره خپلوي ولري یو د بل څخه په لاندې دریو حالتونو کې میراث نشي وړلای:

- ۱- دواړه هېوادونه ځانګړي او خپلواک عسکر د خپلې دفاع او ساتنې لپاره ولري.
- ۲- دواړه هېوادونه ټاکلې جغرافیاوي پولې او د امورو د ادارې لپاره خپلواک رئیسان ولري.

۳_ دواړه هېوادونه د جنگ په حالت کې وي د يوه هېواد د عسکرو يا پيروانو وژنه بل هېواده د بين المللي قوانينو سره سم جرم ونه گڼل شي.

د اسلامي فقهي علماء په دې عقیده دي چې د هېواد اختلاف د مسلمانانو ترمنځ د ميراث مانع نه گرځي، ځکه اسلامي هېوادونه سره له دې چې حکومتونه يې جلا او سياسي نظامونه يې سره مختلف او يو د بل څخه لرېوالی لري، خو حاکم يې يو دی، مسلمانان که هر ځای او په هر هېواد کې اوسېږي د قرآني آيت: ((إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ)) په بنسټ سره وروڼه دي او بل ځای الله ﷻ فرمايي: ((وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ)) يعنې مؤمنان او مؤمنانې ځينې د ځينو نورو کار جوړوونکي دي او د رسول الله ﷺ د وينا سره سم: ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ)) يعنې مسلمان د مسلمان ورور دی او که کله نا کله د اسلامي هېوادونو ترمنځ ناوړه تفاهم يا څه اختلافات رامنځ ته شي، دا اختلافات موقتي بڼه لري او د اسلام د سپېڅلي دين د اصولو سره سم دوی مکلف دي چې خپل اختلافات له منځه يوسي او د صميميت او محبت په ډکه فضا کې سره ژوند وکړي، نو د اسلامي بنسټونو سره سم مسلمانان د خپلوۍ په صورت کې يو د بل څخه ميراث وړلای شي، هر ځای چې اوسېږي. د احنافو او شوافعو په وړاندې د هېواد اختلاف د کافرانو په هکله د ميراث مانع کېږي، نه د مسلمانانو ترمنځ. د تدريس طريقه: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي، توضيحي، تمثيلي

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې	ښوونکي دمخکينيو موضوعاتو وروسته د تېر شوي لوست په هکله له زده کوونکو څخه پوښتنې کوي، مثلاً: ۱_ د ميراث وړلو لاملونه څوک ويلاي شي؟ ۲_ د ميراث موانع کوم شيان دي؟
۲۵ دقيقې	د لوست وړاندیز: ښاغلی ښوونکي د ځوابونو له اورېدلو وروسته د نوي لوست سرليک (د ميراث د علم مبادي) په لوی خط په تخته ليکي او زده کوونکو ته دنده سپاري څو لوست په چوپټيا سره ولولي او بيا زده کوونکو ته لوست شرح کوي او زده کوونکي متوجه کوي چې ميراث دوه شرطونه لري: ۱_ د مورث مړينه ۲_ د مورث له مرگه وروسته د وارث ژوندون. بيا ښوونکي زده کوونکو ته د متروکې په اړوند معلومات ورکوي او وايي چې په متروکه پورې څلور حقونه اړه لري: ۱_ د مړي کفن او خښول ۲_ د مړي د قرضونو اداء کول ۳_ د مړي وصيت ترسره کول ۴_ د ورته د حقوقو اداء کول. وارثان: له ذوی الفروضو، عصبه وو، ذوی الارحامو او موصی له دی په ټول مال سره. بيا ښاغلی ښوونکي له يوه زده کوونکي څخه غواړي څو د ميراث ارکان او شرطونه عملاً تمثيل کړي.
۱۰ دقيقې	د لوست لنډيز: د ميراث علم هغه علم دی چې مستحقينو ته د مړي څخه د پاتې مالونو د انتقال او وېش په هکله بحث کوي. د ميراث د علم موضوع: د مړي متروکه مال دی. غرض يې: د مړي له متروکې څخه د مستحقينو د متروکې پېژندل دي، څو هر مستحق خپل حق وپېژني او په نورو ظلم ونکړي او د ميراث علم ته نيم علم ويل شوی دی.
۵ دقيقې	ارزونه: ښوونکي د درسي کتاب له مخې کورنۍ دنده ورکوي.

لوست: دری دیرشم

سړلیک: ذوی الفروض او برخې یې او د ښځو له ډلې څخه د ذوی الفروض حالتونه:

مخ: ۱۰۶

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي باید:

۱_ ذوی الفروض وپېژني.

۲_ د ذوی الفروض ټاکل شوې برخې زده کړي او په ټولنه کې یې تطبیق کړای شي.

۳_ د ښځو د ذوی الفروض حالتونه وپېژني.

۴_ د نارانو د ذوی الفروض حالتونه وپېژني.

لازمې پوهه:

د وارثانو حقوق:

د مړي د تکفين، تجهيز او خښولو او قرضونو له اداء کولو او د ۱/۳ وصيت ترسره کولو وروسته چې څومره مال پاتې شي هغه د وارثانو حق دی او په لاندې توگه بيانېږي:

۱_ د فروضو (برخو) خاوندان: هغه کسان دي چې الله تعالی د نساء سورت په آيتونو کې ذکر کړی او پيغمبر ﷺ هغه په نبوي احاديثو کې ټاکلي دي چې هغه شپږ برخې دي: ۱/۲، ۱/۴، ۱/۸، ۲/۳، ۱/۳، ۱/۶ يا په بله وينا نيم، څلورمه، اتمه، دوه درېمې، درېمه او شپږمه.

۲_ نسبي عصبي: دا د فروضو له خاوندانو څخه پرته نږدې خپلوان دي او د فروضو له خاوندانو څخه وروسته هر څه چې له ترکې څخه پاتې شي، هغه اخلي او که د برخې خاوند وارث شتون ونلري، بيا ټوله ترکه اخلي.

۳_ که عصبه شتون ونلري او د برخو خاوندانو ټوله ترکه نه وي اخيستې، نو باقیمانده یې د برخو خاوندانو ته رسېږي، پرته له يو د زوجينو څخه چې دې عمل ته د ميراث په علم کې رد وايي.

۴_ ذوی الارحام: د فروضو له خاوندانو او عصبي نه پرته خپلوان دي، لکه د لور زوی او ماما دوی يوازې هغه وخت ميراث وړي چې د فروضو خاوندان او عصبه شتون ونلري يا د فروضو له خاوندانو څخه يوازې يو له زوجينو باقي پاتې وي. همدارنگه که چېرې کومه ښځه مړه شي مېړه او ماما ولري، نو مېړه نيمه ترکه وړي او نيمه نوره ماما ته رسېږي، ځکه د ذوی الارحامو جز دی.

۵_ زوجينو ته رد کول (د خپلې برخې له حاصلولو وروسته) که چېرې عصبه يا ذوی الارحام ونه لري، د بېلگې په توگه که چېرې يو سړی مړ شي او يوازې ښځه يې وارثه وي، نو ښځه خپله برخه مال اخلي او نور پاتې هم په رد سره اخلي، ځکه عصبه او ذوی الارحام وجود نلري او حکمت پکې دا دی چې شيخ حسب الله وايي: د ذوی الارحامو له ميراثه مخکې هېڅ يوه زوجينو ته نه رد کېږي، خو مال پر دوی مقدم شي او د صله رحمۍ د پرې کېدو لامل کېږي. الله تعالی فرمايي: ((وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)) (الانفال/۷۵)

ژباړه: او د الله ﷻ په کتاب کې د وينې خپلوان يو دبل نه زيات حقدار دی بيشکه الله ﷻ په هر شی پوهيدونکی دی.

۱_ سبي عصبه: کوم بادار چې خپل غلام آزاد کړي او دا غلام مړ شي او د فروضو خاوند، عصبه او د کورنۍ ورته ونه لري، نو دا بادار د ده عصبه کېږي او ميراث اخيستلی شي. دا د هغو وارثانو حقوق دي چې په ميراث پورې تړلي مسبب لري، لکه خپلوي يا نکاح يا ولاء.

کله چې څوک له دې ذکر شوو څخه څوک ونه لري چې ميراث ورته ورسېږي، نو ترکه په ترتيب سره له دريو لاندې ډلو څخه يوه ته ورکول کېږي.

الف_ هغه څوک چې اقرار د ده په نسب سره شوی وي او دا اقرار پر بل حمل شوی وي، مثلاً يو تن چې نسب يې مجهول دی پيدا کوي او نوم يې زيد دی او محمد اقرار کوي چې ورور يې دی، محمد په داسې حال کې چې په دې خپل

اقرار ټينگار کوي، مړ کېږي او کوم وارث هم نلري، نو زید د محمد د مالونو او پانگې وارث کېږي او ویل کېږي چې دا داسې اقرار دی چې پر بل بار شوی دی، ځکه کله چې محمد وایي: هغه مې ورور دی، نو ضرورتاً یې هغه خپل پلار ته منسوب کړی او دا اقرار د محمد د پلار په نسبت نافذ او جاري نه دی، یعنې زید د محمد له پلار او ورور او خور او هیچا څخه میراث نه وړي. او دا اقرار یوازې د محمد په حق کې نافذ او د اجراء وړ دی. که چېرې محمد مړ شي او حقيقي یا حکمي وارث ونه لري، دلته په هغه اقرار چې د خپل ځان په هکله یې کړی د ده سره چلند کېږي، نه د بل په حق کې.

بـ چا ته چې له درېمې زیات وصیت شوی وي، نو که چېرې بل قبلي وارث شتون ونلري، نو دغه تن چې تر درېمې زیات ورته وصیت شوی کولای شي هغه واخلي.

جـ هر کله چې هېڅ یو له وارثانو چې مخکې ذکر شول شتون ونلري، نو د مړي مالونه او شته د مسلمانانو بیت المال یا د حکومت عمومي خزانه ته سپارل کېږي او دلیل پرې دا دی چې پیغمبر ﷺ فرمایي: زه د هغه وارث یم چې وارث ونلري او دا شخصاً د پیغمبر په معنا نه دی، بلکې د مسلمانانو مصلحت دی.

د تدریس طریقه: پوښتنې او ځوابونه، انفرادي، توضیحي، تشریحي، تمثیلي.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بناغلی ښوونکی د مخکینیو موضوعاتو له وړاندې کولو وروسته تېر شوی لوست په څو پوښتنو ارزوي.</p> <p>بیا وروسته د نوي لوست سرلیک ((ذوی الفروض او د دوی برخې)) په لوی خط په تخته لیکي. بیا زده کوونکو ته لارښوونه کوي څو لوست له خپلو ځانونو سره ولولي.</p> <p>ښوونکی د ذوی الفروضو برخې چې نیمه، څلورمه، اتمه، دوه په درېمه، درېمه او شپږمه ده او همدارنگه د نارینه وو ذوی الفروضو حالتونه، لکه پلار، نیکه، ورور او مېړه په تخته لیکي او بیا هر یو زده کوونکو ته شرح کوي.</p> <p>بیا زده کوونکو ته دنده ورکوي څو د ذوی الفروضو حالتونه او د دوی برخې په خپلو کتابچو کې ولیکي او بیا له څو تنو زده کوونکو څخه غواړي چې د ذوی الفروضو حالتونه او برخې ټولگیوالو ته بیان کړي.</p>
	<p>د لوست لټلیز:</p> <p>ذوی الفروض هغه کسان دي چې برخې یې په قرآن کریم او نبوي احادیثو کې ټاکل شوې دي چې د اسلام په سپېڅلي شریعت کې شپې دي:</p> <p>نیمه، څلورمه، اتمه، دوه درېمې، درېمه او شپږمه او د ټاکل شوو برخو مستحقین دولس تنه دي چې څلور د نارانو له ډلې او باقي اته تنه د ښځو نه دي.</p> <p>د نارانو له ډلې ذوی الفروض دا دي:</p> <p>پلار، صحیح نیکه (لوی پلار) ورورمور لخوا، مېړه.</p>
	<p>ارزونه:</p> <p>ښوونکی د خپلې ډاډینې لپاره د درسي کتاب له پوښتنو څخه زده کوونکي ارزوي.</p>
	<p>کورنۍ دنده:</p> <p>زده کوونکي باید ذوی الفروض او د هغوی برخې زده کړي.</p>

لوست: څلور دیرشم

سرلیک: د ښځو له ډلې څخه د ذوی الفروضو حالتونه

مخ: ۱۰۹

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي باید:

۱_ د ښځو له ډلې د ذوی الفروضو حالتونه وپېژني.

۲_ اته ډلې ذوی الفروض یاد کړی شي.

۳_ د لوست لاس ته راوړنې تطبیق کړای شي.

د تدریس طریقه: تشریحي، توضیحي او د پوښتنو ځوابونه

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>ښاغلی ښوونکی له مخکینیو موضوعاتو څخه وروسته د څو پوښتنو په ترڅ کې تېر شوی لوست ارزوي او د نوي لوست د سرلیک لپاره زده کوونکو ته انگېزه روکوي او بیا یې په تخته لیکي.</p> <p>زده کوونکي په چوپټیا سره د لوست په لوستلو مشغولوي او دی په خپله بغلي سرلیکونه لیکي، لکه ښځه، لور، د زوی لور، اعیاني خور، علای خور، مور، نیا (د مور مور) او اخیافي خور.</p> <p>بیا هره یوه شرح کوي او د لوست په مهمو نکتو زیات ترکیز کوي. بیا ښاغلی ښوونکی زده کوونکو ته دنده ورکوي خو د ښځینه وو ذوی الفروضو حالتونه او د دوی برخې په خپلو کتابچو کې ولیکي او بیا له څو تنو زده کوونکو څخه غواړي چې ټولگیوالو ته یې بیان کړي.</p> <p>بیا د لوست لنډیز ورته بیانوي او د درسي کتاب له پوښتنو څخه د دوی ارزونه کوي او کورنۍ دنده ورسپاري.</p>

لوست: پنځه دیرشم

سرليک: عصبات

مخ: ۱۱۳

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کوونکي بايد:

۱_ عصبه وپېژني.

۲_ د عصبه حقوق وپېژني او نورو ته يې بيان کړای شي.

۳_ د حجب لغوي او اصطلاحي معنا او د هغه اساسي هدف او موخه وپېژني.

لازمي پوهه:

د ميراث د اسبابو دويم سبب عصوبت دی او ورته چې په عصوبت سره د ميراث مستحق گرځي د ذوی الفروضو نه وروسته قرار لري.

عصبات د عصبه جمع ده او د عربو د دې وينا څخه چې د احاطې معنا ورکوي اخيستل شوېده چې وايي: عصب القوم بالرجل عصبا، ځکه د يوه نفر نارينه خپلوان چې د ده په واسطه يې مذکر ته منسوب کړي دا نفر يې احاطه کړی او د ضرورت په مهال دفاع ترې کوي او د ميراث د علم په اصطلاح کې عصبه هغه چا ته ويل کېږي چې د ذوی الفروضو په نشتوالي کې د ټولې ترکې مستحق گرځي او د دوی د شتون په حالت کې د دوی نه وروسته د بقيه مال مستحق کېږي.

عصبه په درې ډوله ده:

۱_ عصبه بنفسه: هغه څوک دی چې په خپل ذات عصبه واوسي دقرابت په سلسله کې مړی مؤنث نوي او عصبه بنفسه ټول نارينه او په څلور ډوله دي.

_ د مړي فروع: زوی، د زوی زوی او له دې نه ښکته. _ د مړي اصول: پلار، د پلار پلار او يا ترې پورته.

_ د مړه پلار فروع: اعياني او علایي وروڼه او زامن يې. _ د مړه نيکه فروع: اعياني او علایي کاکاگان او زامن يې.

۲_ عصبه بغيره: هغه کس دی چې ذاتاً عصبه نه وي، خو د بل کس په واسطه چې هغه عصبه وي عصبه وگرځي او عبارت دي له لور، د زوی لور، اعياني خور، علایي خور چې دا ټول ذوی الفروض دي او په ترتيب سره د زوی، د زوی زوی، اعياني ورور او علایي ورور په واسطه چې عصبه دي، عصبه گرځول کېږي او همدارنگه د زوی لور د زوی د زوی په واسطه عصبه کېدای شي.

۳_ عصبه مع غيره: هر کله چې کوم نفر مؤنث د داسې نفر مؤنث په واسطه چې په ذات خپل کې عصبه نه وي، عصبه وگرځي هغه د عصبه مع غيره په نامه يادېږي او دا اعياني خورانو ته شاملېږي، اعياني او علایي خوراني اصلاً ذوی الفروض دي اما دواړه د لور او د زوی د لور په واسطه چې عصبه نه دي، ذوی الفروض دي، عصبه گرځول کېږي. د شرعي قاعدې په اساس چې وايي: (اَجْعَلُوا الْأَخَوَاتِ مَعَ الْبَنَاتِ عَصَبَةً) يعنې خوراني د لورانو سره عصبه وگرځوي او دا موضوع د هذيل بن شرجيل په روايت استناد لري.

حجب: په لغت کې منع ته وايي، مثلاً ويل کېږي حَجَبَتِ السُّحْبُ الشَّمْسَ كله چې ورپسې، د حجب اسم فاعل حاجب او اسم مفعول يې محجوب راځي.

حجب د ميراث د علماؤو په اصطلاح کې د معين کس منع کول دي، د ټول ميراث نه يا د ځينې ميراث څخه د بل کس د وجود په سبب. حجب په دوه ډوله دی: ۱_ د نقصان حجب ۲_ د حرمان حجب.

۱_ د نقصان حجب: د وارث انتقال دی د اعلى برخې نه ادلى برخې ته د بل کس په موجوديت سره، لکه مېړه چې د مړي د اولاد په موجوديت کې يې برخه له نيم څخه څلورمې ته نقلېږي او هغه ورته چې د اعلى او ادلى برخو لرونکي دي دا دي:

۱- مېړه د اعلی (۱/۲) برخې لرونکی او د مړي د اولاد په صورت کې د نیم نه څلورمې ته انتقال مومي.

۲- ښځه چې د اعلی برخې (۱/۴) لرونکې ده او د مېړه د اولاد په شتون کې اتمې (۱/۸) ته انتقال مومي.

۳- د زوی لور: د اعلی برخې لرونکې نیم (۱/۲) د یوازوالي په صورت کې او د تعدد په حالت کې دوه ثلثه (۲/۳) اعلی برخه لري، خو د مړي د یوې لور په شتون کې د اعلی برخې نیم یا ثلثان څخه ادنی برخې (۱/۶) ته انتقال مومي.

۴- علایي خور چې د یوازوالي په وخت کې نیمه (۱/۲) او د تعدد په صورت کې دوه ثلثه (۲/۳) اعلی برخه لري، خو د یوې اعیاني خور د شتون په مهال د اعلی برخې نه ادنی (۱/۶) ته انتقال مومي.

۵- مور چې د اعلی برخې درېمې (۱/۳) لرونکې ده، خو د مړي د اولاد په صورت کې یا د دوو خورانو یا د ورور په شتون کې د ثلث نه ادنی برخې (۱/۶) ته انتقال مومي.

دویم د حرمان حجب: د یوه کس منع کول دي له میراث څخه د بل کس په موجودیت سره، لکه نیکه چې د پلار په شتون د میراث څخه محرومېږي.

ورته د حرمان د حجب د قبول یا نه قبول له حیثه په دوه ډوله ده:

۶- هغه ورته چې د حرمان حجب نه قبولي او د حرمان حجب په اساس له میراثه نه محرومېږي، یعنې په ورته کې د بل کس وجود د دوی د حرمان لامل نه کېږي او دا عبارت ده له: پلار، مور، مېړه، ښځه، لور او زوی. دا شپږ تنه مړي ته پرته له واسطې منسوب شوي دي، کله چې د ورثې له ډلې وگرځي، د میراث وې پېژندل کېږي او د بل تن موجودیت هغوی له میراثه نشي محرومولی.

۷- هغه ورته چې د حرمان حجب په اساس له میراثه محرومېږي یعنې په ورته کې د بل تن موجودیت د دوی د میراث نه د حرمان سبب کېږي او هغه د هغو شپږو تنو څخه پرته نوره ورته ده چې مخکې ذکر شوېده، دا کسان هر کله چې مستقیماً مړي ته منسوب شوي نه دي، بلکې د بل کس په واسطه منسوب دي، نو په ځینو حالتونو کې د میراث مستحق او په ځینو نورو حالتونو کې له میراثه محرومېږي.

د تدریس طریقه:

پوښتنه او ځواب، انفرادي، مباحثوي او تشریحي.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	ښاغلی ښوونکی ټولګي ته په داخلېدو د سلام او روغېر څخه وروسته تېر شوی لوست ارزوي. د ځوابونو په اورېدو د نوي لوست سرلیک په لوی خط په تخته لیکي او زده کوونکو ته وایي چې لوست د ځانونو سره په پټه خوله مطالعه کړي او ستونزمنې کلمې د ځان سره نښه کړي او ښوونکی په خپله د لوست بغلي سرلیکونه په تخته لیکي او بیا یې ورته شرح کوي او د لوست په ترڅ کې زده کوونکو ته د پوښتنو موقع ورکوي او ځوابونه ورته وایي.
	د لوست لنډیز: د عصبه وو حق له میراث څخه مېړه ته په نږدې والي او لرې والي سره ټاکل کېږي، نو هر څوک چې مړي ته نږدې وي د هغه وارث حق په لومړۍ درجه کې دی او که لومړۍ درجه ورته شتون ونلري، نو بیا د وراثت حق د دویمې درجې دی، یعنې د مړي زامن تر ټولو مخکې دي، دویم د مړي پلار او نیکه او پورته ... دي. درېم د مړي د پلار اجزاء دي. یعنې وروڼه، څلورم د مړي د نیکه اجزاء دي، لکه کاکا او د کاکا زامن. هر کله که د مړي د عصبانو درجې مساوي وي په هغه صورت کې خپلوۍ ته ارزښت ورکول کېږي. بیا حجب ورته په لنډه توګه شرح کوي. بالاخره زده کوونکي د درسي کتاب په پوښتنو ارزوي او کورنۍ دنده ورکوي چې د عصبانو د میراث د استحقاق قانون ولیکي او بیا یې له ځانونو سره راوړي.

لوست: شپږ دیرشم

سرلیک: د برخو مخرجونه

مخ: ۱۱۵

وخت: یو درسي ساعت

موخې: زده کوونکي باید:

۱_ د مخرجو برخې وپېژني.

۲_ د میراث د استحقاق قانون بیان کړای شي.

۳_ د مسئلو د مخرجونو شمېر وپېژني او بیان یې کړی شي.

لازمي پوهه:

هر کله چې ربع د اولې نوعې د ټولې دویمې نوعې یا ځینې سره په مسئله کې یو ځای شي، مسئله له دوو لسو څخه پیل کېږي، په دې مسئله کې ربع د ثلث سره مختلطه او ګډه شوې ده، نو د مسئلې مخرج (۱۲) دی.

۱- هر کله چې نیم د اولې د ټولې دویمې نوعې یا ځینې سره په مسئله کې مختلطه او ګډه وي د دې مسئلې اصل د شپږمې

کېږي. ۱۲

۲- هر کله چې د اولې ربع نوعی یا ځینې سره مختلطه وي اصل د مسئلې دولس دی ۱۲.

۳- هر کله چې ثمن د اولې نوعی یا ټولې نوعی یا ځینې سره مختلطه وي اصل د مسئلې ۲۴ کېږي.

مسئله له ۱۲ څخه

بنځه (ربع)، علاقي خور (ثلث)، مورنۍ خوراني (سدس)

۶

۳

۴

د ربع مخرج څلور او د ثلث مخرج درې او د سدس مخرج شپږ دی، نو ثلث په سدس کې داخل دی او د ربع او سدس ترمنځ تباين دی او د تباين قانون دا دی چې د يوه نصف په بل کې ضرب شي، مثلاً ربع چې نیم یې دوه دی د سدس په مخرج کې چې شپږ دي ضربېږي چې حاصل یې ۱۲ راځي. ($2 \times 6 = 12$).

او که اتمه د اولې نوعې د ټولې دویمې نوعې یا د ځینې سره په مسئله کې مختلطه او ګډه وي، د دې مسئلې صورت له (۲۴) څخه پیل کېږي.

مسئله له ۲۴ څخه

بنځه (ثمن)، لوراني (ثلثان)، مور (سدس)

۶\۱

۳\۲

۲\۱

چې د برخو ټول مخرجونه ۲۴، ۱۲، ۶، ۳، ۲ دي او برخې یې (۴) دي.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>ښاغلی ښوونکی د سلام او نورو مخکینیو موضوعاتو له وړاندې کولو وروسته د تېر لوست په هکله زده کوونکي ارزوي.</p> <p>ښوونکی د ځوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرلیک د ((برخو مخرجونه)) په تخته لیکي او په ساده ژبه یې زده کوونکو ته شرح کوي. بیا ښوونکی زده کوونکي په دریو ګروپونو وېشي او دنده ورکوي چې مسئله څه وخت له (۱۲) څخه او څه وخته له (۲۴) څخه او څه وخت له (۶) څخه اخیستل کېږي، وروسته د هر ګروپ یو استازی یوه یوه مسئله عملاً په تخته حلوي.</p>
۱۰ دقیقې	<p>د لوست لنډیز:</p> <p>په قرآن کریم کې د برخو شمېر شپږ ذکر شوی او په دوه ډوله دي:</p> <p>۱ _ نصف (نیم)، ربع (څلورمه) او ثمن (اتمه).</p> <p>۲ _ ثلث (درېمه) ثلثان (دوه درېمې) او سدس (شپږمه)</p> <p>که چېرې نصف د اولې نوعې د ځینې یا ټولې دویمې نوعې سره په مسئله کې موجود شي، نو د مسئلې صورت له شپږو څخه اخیستل کېږي.</p> <p>که ربع د اولې نوعې څخه د ټولې دویمې نوعې یا ځینې سره په مسئله کې یو ځای شي، مسئله د دولسو څخه اخیستل کېږي.</p> <p>که ثمن د اولې نوعې د ټولې دویمې نوعې یا د ځینې سره په مسئله کې یو ځای شي، د مسئلې صورت له (۲۴) څخه اخیستل کېږي.</p>
	<p>ارزونه:</p> <p>ښاغلی ښوونکی د خپل اطمینان او ډاډینې لپاره زده کوونکي د درسي کتاب له ارزونې څخه ارزوي او بالاخره په کورنۍ دنده کې څو مسئلې ورکوي، څو په کور کې یې حل کړي.</p>

لوست: اووه دیرشم

سرلیک: عول

مخ: ۱۱۷

وخت: یو درسي ساعت

موخې: زده کړونکي بايد:

۱_ د عول لغوي او اصطلاحي معنا وپېژني.

۲_ د ميراث د وېش وس په ځانونو کې ومومي.

لازمي پوهه:

عول په لغت کې په لاندې معنا گانو استعمال شوی دی:

۱_ د ظلم او د حق نه د کړېدو په معنا دی، لکه چې وايي: ((عَال الْقَاضِي مِنَ الْحُكْم)) يعنې قاضي په خپل حکم کې ظلم وکړ او له حق نه کوږ شو.

۲_ د غلې په معنا دی، لکه چې وايي: ((عَال صَبْر)) صبر يې غلبه وکړه.

۳_ د لوړتيا په معنا دی، لکه چې وايي ((عَال الميزان)) تله جگه شوه.

د ميراث د علمائو په اصطلاح کې عدل د ذوی الفروضو په برخو کې د اصل مسئلې څخه زياتوالي او د ترکې نه د ذکر شوي زياتوالي په پرتله د دوی د برخو نه کموالی دی.

د عول موضوع په ميراث کې د لومړي ځل لپاره د حضرت عمر رضي الله عنه د خلافت په وخت کې رامنځ ته شوه او د ميراث په يوه مسئله کې چې په هغې کې مېړه او دوه اعيانې (پلرنۍ او مورنۍ) خويندې د مړي ورته وې صحابه وو ته يې وويل: که چېرې د ورثې هر يوه ته له ترکې څخه خپله برخه ورکړ شي، نو بل ته کامله برخه نه رسېږي. ما ته مشوره راکړئ چې په دې هکله څه وشي؟ حضرت علي کرم الله وجهه او زيد بن ثابت رضي الله عنه په ذکر شوې مسئله کې د عول مشوره ورکړه او حضرت عمر رضي الله عنه د صحابه کرامو د مشورې په اساس په موضوع کې د عول حکم صادر کړ او دا حکم د ټولو صحابه وو د منلو وړ وگرځېده او هيچا پکې مخالفت ونکړ. د حضرت عمر رضي الله عنه د خلافت نه وروسته ابن عباس رضي الله عنه د لاندې دلايلو په استناد له دې حکم څخه مخالفت څرگند کړ:

۱_ د قرآني نصوصو په بنسټ چې د هر وارث برخه پکې ټاکل شوې ده د هر وارث حق بايد په بشپړه توگه ورکړی شي او که د ترکې نه هر وارث ته د پوره حق ورکولو امکان نه و، نو د هغه وارث په برخه کې بايد کمی وشي چې کله له ټاکلې برخې څخه غير ټاکلې برخې ته انتقال مومي، لکه لور او خور چې د خپلو وروڼو په واسطه د فرضيت صفت له لاسه ورکړي، عصبه گرځي او د ټاکلې برخې نه غير ټاکلې برخې ته انتقال کوي.

۲_ کله چې وروڼه او زامن د ورثې له ډلې واوسي، پاتې ترکه د ذوی الفروضو له برخې وروسته د عصبوت په توگه مستحق گرځي. لور او خور هم بايد په دې حالت کې يعنې کله چې دمړي د ترکې نه د هغو د برخې ورکول په بشپړه توگه ممکنه نه وي، نو د پاتې شوي مال مستحق گرځي.

۳_ د مړي په ترکه کې چې ډېر حقوق ورپورې تړلي وي او ټول حقوق ورځنې اجراء کېدای نشي، نو د ترکې نه د استخراج قوي حق د اوليت حق لري.

په دې ځای کې هم هغه ذوی الفروض چې په ترکه کې ټاکلې برخه لري د هغه ذوی الفروضو نه چې ټاکلې برخې نه دريو غير ټاکلو برخو ته انتقال کوي، ډېر قوي دی، ځکه ذوی الفروض د عصبه په پرتله د ميراث په استحقاق کې وړاندې والی لري او د هغه په اساس بايد په نوره ورته په استحقاق کې غوره والی ولري.

اما نور قدرمن صحابه او د څلورو واړو مذهبونو فقها، د ميراث په مسئلو کې عول د لاندې دليلونو په استناد د تطبيق وړ گڼي.

۱_ قرآني آيتونو چې د ورثې برخه ټاکلې ده، هغه د ذوی الفروضو ترمنځ تفرقه نه مني او د يوه وړاندې والي په بل باندې کوم اساس نه لري.

۲_ کوم حقوق چې په ترکي پورې تعلق ونيسي او ټول په قوت او ضعف کې مساوي واوسي بايد مساوي اداء شي او که په ترکه کې ټولو ته د ورکولو امکان نه وي، نو ضرر بايد د هر يوه د حق په پرتله د حق خاوندانو ته متوجه شي، نه دا چې يوه ته پر بل ترجيح ورکړه شي. په دې ځای کې هم ټوله ورته د ذوی الفروضو له ډلې څخه ده بايد يوه ته پر بل د ترکي په استحقاق کې ترجيح ورکړه شي او که کله د ترکي نه په کامله توگه د دوی د حق ورکولو امکان نه وي، ضرر بايد د حق په پرتله هر يوه ته متوجه شي.

۳_ په ميراثي مسئلو کې د عول حکم چې د ترکي نه د هر وارث د مکمل حق اجراء ممکنه نه وي، مخکې له دې نه چې ابن عباس رضي الله عنه خپل مخالفت څرگند کړي په اجماع سره صورت نيولی، نو د ده مخالفت د اجماع له تړلو وروسته د قبول جوگه نه دی.

که ذکر شوو دليلونو ته نظر واچول شي د صحابه کرامو او د مذاهبنو د فقها دليلونه چې په ميراثي مسئلو کې د ترکي نه د هر وارث شتون په بشپړه توگه پکې امکان ونه لري، نو حکم يې په عول سره کړی او دا د حق او عدالت سره ډېر نږدې دی.

د عول د مسئلې د حل صورت دا رنگه دی چې نصف ته ثلث سره جمع شوی او د مسئلې صورت له څلورو څخه دی. مېړه ته نيمه (۳) عمې ته نيمه (۳) او مور د ثلث (۲) ده.

د مسئلې اصلي مخرج (۶) عول يې کړی (۸) ته

مېړه (۳) مور (۲) عمه (۳)

که د مسئلې مخرج (۷) وي هم جفتو هم طاقو (۱۰، ۹، ۸، ۷) ته عول کوي.

او که مسئله (۶) او عول (۷) و داسې ده چې:

مسئله ۶ عول ۷

مېړه نصف (۳) عمه ثلثان (۴)

هر کله که مسئله ۶ عول (۸) ته وکړي دا رنگه ده:

اصل مسئله ۶ عول ۸

مېړه (۳) دوه علایي خویندې (۴) اضافي خور (۱)

$$۱+۴+۳=۸$$

که مسئله د (۶) څخه (۷) ته عول وکړي، څرنگه حل کېږي وروسته د گروپونو له استازيو څخه غواړي چې کومه مسئله يې په کتابچو کې حل کړې ده هغه په تخته ټولگيوالو ته حل کړي، د بېلگې په توگه: بنځه وفات شوه او وارث يې مېړه او دوه اعيانې خویندې دي:

بنځه مسئله (۶) (۷) ته عول کوي

مېړه (۱/۲) دوه اعيانې خویندې (۲/۳)

۴

۳

کله چې د وارثانو برخې جمع شي مجموعه يې (۷) کېږي، نو د (۶) عدد (۷) ته عول کوي او (۷) عدد د مسئلې حل کښل کېږي او د هغو مطابق ترکه پر ورته وېشل کېږي.

وروسته د لوست خلاصه ورته بيانوي او د درسي کتاب له مخې دوی ارزوي.

او په کورنۍ دنده کې ورته داسې مسئله ورکوي، خو دوی يې حل کاندې.

سکینه مړه ده مېړه، مور او عمه ترې پاتې دي مسئله له خو څخه نيول کېږي او حل يې کړي.

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې	<p>بناغلي بنوونکي د مقدماتي موضوعاتو څخه وروسته د تېر لوست ارزونه کوي، مثلاً وايي:</p> <p>۱_ څوک ويلاى شي چې د عول لغوي او اصطلاحي معنا څه ده؟</p> <p>۲_ د عول په هکله لومړنى حکم چا صادر کړى دى؟</p> <p>د ځوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرليک (تمائل، تداخل، توافق او تباین د دوو عددونو ترمنځ) په لوى خط ليکي او زده کوونکو ته دنده سپاري خو لوست په چوپتيا سره ولولي او ستونزمنې کلمې يادابښت کړي.</p> <p>بيا وروسته بنوونکي د بغلي سرليکونو په نظر کې نيولو سره لوست شرح کوي او په مهمو ټکو ډېر ترکيز کوي او هغه په تخته ليکلي.</p> <p>بيا زده کوونکي په گروپونو وېشي خو د دوو عددونو ترمنځ د توافق او تباین په هکله په خپلو کې بحث او څېړنه وکړي او بيا يې استازي ټولگيوالو ته شرح کوي. په پای کې بنوونکي ټول گروپونه تشويقوي.</p> <p>د لوست لنډيز:</p> <p>تمائل: د عددونو ترمنځ مساوي حالت ته تماثل ويل کېږي.</p> <p>_ توافق: د دوو عددونو ترمنځ نسبت ته ويل کېږي چې يو او بل نشي محو کولای اما درېم عدد دواړه محو کولای شي.</p> <p>تداخل: د دوو عددونو ترمنځ هغه نسبت دى چې يو پر بل باندې په مکمله توگه تقسيمېږي، دېته تداخل ويل کېږي.</p> <p>تباین: د عددونو ترمنځ هغه نسبت دى چې نه يو بل محو کولای شي او نه درېم عدد دواړه محو کولای شي.</p> <p>ارزونه:</p> <p>بنوونکي د درسي کتاب له ارزونې څخه زده کوونکي ارزوي او کورنۍ دنده ورکوي، مثلاً که د مسئلې اصل برخې په يوه طايفه پوره تقسيم نشي او د برخو او د طايفې د عدد ترمنځ نسبت موافقت ولري، نو د مسئلې تصحيح څرنگه صورت نيسي په خپلو کتابچو کې يې حل او راوړي.</p>

لوست: اته دیرشم او نهه دیرشم

سرلیک: تمائل، تداخل ... او تصحیح

مخ: ۱۱۹-۱۲۲

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: دزه کرونکي بايد:

۱_ تمائل، تداخل، توافق او تباین وپیژني.

۲_ د دوو عددونو ترمنځ د توافق او تباین د پیژندلو طریقه پیدا کړی شي.

۳_ تصحیح وپیژني او د میراث په مسئلو کې یې تطبیق کړای شي.

لازمي پوهه:

د ۳۸ او ۳۹ لوست لپاره:

په ځینو مسئلو کې د ځینو ورته وو برخې د ورثې په شمېر پرته له کسر څخه د تقسیم وړ نه وي، یعنې که چېرې د ورته برخې د دوی په تعداد تقسیم شي د صحیح عدد د مخارجو قسمت صحیح په لاس نشي راتلی، بلکې کسري عدد وي، په دې حالت کې دا چې د ورته برخه د دوی په تعداد د صحیح عدد په توګه د تقسیم وړ وګرځي، حسابي معامله باید ترسره شي چې د دې عملیې ترسره کول د میراث د علماؤو په اصطلاح کې تصحیح یادېږي.

تصحیح د هغه وړوګي عدد څخه عبارت ده چې د هر وارث برخه له هغو نه د صحیح عدد په توګه لاس ته راشي، تر ټولو وړوګي عدد لاس ته راوړل چې د مسئلې تصحیح واوسي او د هر وارث برخه د هغه نه د صحیح عدد په توګه لاس ته راشي، د ورثې د نوعې په اختلاف سره چې د هغو برخې د دوی د شمېر په پرتله په صحیح توګه د تقسیم وړ نه وي، مختلف کېږي.

د میراث په مسئله کې چې د یوې نوعې یا یو صنف برخه د هغوی په شمېر د تقسیم وړ نه وي د وړوګي عدد د لاس ته راوړلو لپاره چې د مسئلې تصحیح وګرځي، د هغې ورثې برخه او تعداد چې د دوی برخه د دوی په تعداد د تقسیم وړ نه وي د بحث مورد ګرځي چې په کوم عددي تناسب د تمائل، توافق او تباین له نسبتونو څخه یو د بل سره قرار لري.

که چېرته د ورثې برخه او شمېر په یوه بل عدد باندې د تقسیم وړ وو یعنې د میراث د علماؤو په اصطلاح هر کله که د برخې او د ورته وو د تعداد ترمنځ توافق شتون درلود، نو د هغه نوعې د ورثې تعداد په هغه تقسیمېږي او خارج قسمت د مسئلې په اصل کې ځای نیسي او د ټولې ورثې برخه له هغه څخه پرته له کسره لاس ته راځي، مثلاً یو نفر وفات شو او له هغه څخه پلار، مور او لس لورانې پاتې شوې:

مسئله له (۶)

پلار ۱/۶ مور (۱/۶) ۱۰ لورانې ۴/۶

هر وارث برخه د اصل مسئلې څخه:	۱	۱	۴
	سدس	سدس	ثلثان

مضروب: ۵ او تصحیح ۳۰

د هر وارث برخه له تصحیح ۵ ۵ ۲۰

په دې مثال کې د لورانو شمېر لس نفره دی او برخه یې (۴) ده او هغه په لورانو د صحیح عدد په توګه تقسیمېږي. د دې لپاره چې هره لور د صحیح برخې لرونکې وي، د تصحیح عملیه باید ترسره شي او هغه داسې ده چې د ۱۰ د تعداد او ۴ برخو ترمنځ عددي نسبت پیدا کېږي، نو لیدل کېږي چې د دې عددونو څخه هر یو په یو درېم عدد چې (۲) دی، د تقسیم

وړ دی، نو د ورثې شمېر په هغه تقسیمېږي او خارج قسمت چې (۵) دی د مسئلې اصل (۶) کې ضربېږي، د ضرب حاصل (۳۰) د تصحیح څخه عبارت دی.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>ښاغلی ښوونکی د مقدماتي موضوعاتو څخه وروسته د تېر لوست ارزونه کوي، مثلاً وایي:</p> <p>۱_ څوک ویلای شي چې د عول لغوي او اصطلاحي معنا څه ده؟</p> <p>۲_ د عول په هکله لومړنی حکم چا صادر کړی دی؟</p> <p>د ځوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرلیک (تمائل، تداخل، توافق او تباین د دوو عددونو ترمنځ) په لوی خط لیکي او زده کوونکو ته دنده سپاري څو لوست په چوپتیا سره ولولي او ستونزمنې کلمې یادښت کړي.</p> <p>بیا وروسته ښوونکی د بغلي سرلیکونو په نظر کې نیولو سره لوست شرح کوي او په مهمو ټکو ډېر ترکیز کوي ۱ و هغه په تخته لیکلي.</p> <p>بیا زده کوونکي په گروپونو وېشي څو د دوو عددونو ترمنځ د توافق او تباین په هکله په خپلو کې بحث او څېړنه وکړي او بیا یې استازي ټولگیوالو ته شرح کوي. په پای کې ښوونکی ټول گروپونه تشویقوي.</p> <p>د لوست لنډیز:</p> <p>تمائل: د عددونو ترمنځ مساوي حالت ته تماثل ویل کېږي.</p> <p>_ توافق: د دوو عددونو ترمنځ نسبت ته ویل کېږي چې یو او بل نشي محو کولای اما درېم عدد دواړه محوه کولای شي.</p> <p>تداخل: د دوو عددونو ترمنځ هغه نسبت دی چې یو پر بل باندې په مکمله توګه تقسیمېږي، دېته تداخل ویل کېږي.</p> <p>تباین: د عددونو ترمنځ هغه نسبت دی چې نه یو بل محوه کولای شي او نه درېم عدد دواړه محوه کولای شي.</p> <p>ارزونه:</p> <p>ښوونکی د درسي کتاب له ارزونې څخه زده کوونکي ارزوي او کورنۍ دنده ورکوي، مثلاً که د مسئلې اصل برخې په یوه طایفه پوره تقسیم نشي او د برخو او د طایقې د عدد ترمنځ نسبت موافقت ولري، نو د مسئلې تصحیح څرنگه صورت نیسي په خپلو کتابچو کې یې حل او راوړئ.</p>

لوست: څلويښتم

سرليک: د ورثې ترمنځ د متروکې د وېشلو طريقه:

وخت: يو درسي ساعت

مخ: ۱۲۳

موخې: زده کوونکي بايد:

۱- د ورثې ترمنځ د متروکې د تقسيم طريقه وپېژني.

۲- د مړي د متروکې مال تقسيم کړای شي.

۳- د وارثانو د هر يوه برخه وټاکي او نورو ته يې هم بيان کړی شي.

لازمي پوهه:

ترکه او په هغه پورې اړوند حقوق:

ترکه: د ميراث بنسټيز رکن دی، نو که ترکه شتون ونلري ميراث او وصيت شتون نه لري. ترکه له ((الترکه)) څخه اخيستل شوې ده او هغه څه ته ويل کېږي چې مړی يې تر شا پرېږدي.

يا په بله وينا ترکه هغه مالونه دي چې مړی يې د مرګ نه وروسته پرېږدي.

اما د ترکې د ماهيت په ټاکلو کې چې کوم شيان پکې شاملېږي او کوم نه پکې شاملېږي فقهاء د دې په هکله اختلاف لري په دې توګه:

الف- جمهور فقهاء عقیده لري چې لاندې څيزونه په ترکه کې شاملېدای شي:

۱- مالونه: برابره ده غير منقولې وي، لکه ځمکه، فابريکه، کور يا منقولې وي، لکه پيسې، طلا، نقره، کتاب، د کور سامان، موټر ... نو په دې ټولو د «ما» وصفيت رېښتېنې کېږي.

همدارنگه د مړي قرضونه چې په خلکو وي او که مورث وژل شوی وي ديت هم په ترکه کې حسابېږي.

۲- منافع او ګټې: لکه څوک چې کوم کور يا اداره په اجاره ونيسي، نو هغه د هغه کور يا ادارې عين مالک نه دی، بلکې د اجارې په عقد او د تړون د شرطونو سره سم د منافعو مالک وي او دا حق د جمهورو فقهاؤو په نزد په ميراث وړل کېږي.

۳- حقوق: لکه د مؤلف لپاره د نشر او خپرونې حقوق چې وارثانو ته نقل کېږي او د شفعي حق چې د مورث له مرګه وروسته وارثانو ته د يوه ثابت حق په توګه پاتې کېږي او د وصيت د قبلېدو حق، يعنې که کوم نفر چا ته د خپل مال په درېمه کې وصيت وکړ، نو د ده په مرګ سره هغه څوک چې وصيت ورته شوی د وصيت مستحق ګڼل کېږي، اما که د وصيت له اخيستلو مخکې مړ شو، دا د ده حق وارثانو ته نقل کېږي.

او د ګروۍ حق هم همداسې دی، مثلاً احمد د علي نه لس زره افغاني قرض اخلي او يو څه علي ته په ضمانت کې ګرو ورکوي، بيا علي مړ کېږي او په احمد بې قرض پاتې کېږي، نو هغه ګرو شوی شی د علي ورثې ته د قرض تر اداء کولو پورې پاتې کېږي.

دا مالونه، حقوق او منافع د جمهورو فقهاؤو په نزد په ميراث وړل کېږي او دليل يې هغه روايت دی چې د رسول الله ﷺ څخه يوه صحابي روايت کړی، فرمايي: له چا څخه چې څه مال يا حق پاتې شي هغه يې د ورثې دی او د کورنۍ کفالت يې زما سره دی او حديث ټينګار کوي چې مالونه او حقوق وارثانو ته رسېږي او هغه منافع چې د مال سره د ارزښتې وړ وي، هغه هم په مال پسې پيوست کېږي.

احناف وايي يوازې مال په ميراث پاتې کېدای شي، منافع او حقوق او د اجارې او ګروۍ تړون د ترکې جزء نه ګڼي، مثلاً که يو څوک مړ شي او ده کوم کور اخيستی وي او قيمت يې نه وي ورکړی دا حق په ميراث نه وړل کېږي.

د کور د خاوند حق دی چې خپل کور بېرته واخلې او چې يې چې پيسې نه وي حاصلې کړي د معاملې څخه دې رجوع وکړي او دليل يې هغه روايت دی چې پېغمبر ﷺ فرمايي: د چا نه چې مال پاتې شي مال يې د وارثانو دی او په دې روايت کې د حق کلمه نده راغلې او منافع هم د احنافو په نزد مال نه دی.

بـ په ترکه پورې اړوند حقوق:

۱ـ کفن، غسل او د مړي خښول:

لومړنۍ شی چې د مړي له ترکې څخه اخیستل کېږي، دمړي تکفين، تجهيز او خښول دي. د عرف او دود له مخې چې د شريعت سره خلاف نه وي او د اعتدال او انډول څخه کار واخیستل شي، ځکه الله فرمايي: ((وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا)) (الفرقان/۶۷)

ژباړه: او هغه کسان چې کله لگښت کوي نو نه بې ځايه لگښت کوي (اسراف) او نه بخيلي بلکې د هغو لگښت د دغو دواړو ترمنځ ولاړ وي.

هو! خاورو ته د سپارلو مراسم، غسل، کفن او هديرې ته وړل او خښولو ته شاملېږي او دا لگښتونه د قرضونو په ورکولو او وصيت پوره کولو مقدم او وړاندې دي او کوم لگښتونه چې د ریا او ویاړ او شهرت لپاره کېږي او په درېمه، اوومه، څلوېښتمه او کلنۍ مراسمو کې کېږي هغه ټول بدعتونه دي او کوم اصل نه لري. که د وړو یتیمانو په مال کې هر چا د شرعې خلاف لگښتونه وکړل ذمه واري یې په همدې ده. د یتیم له مال نه اخیستل کېږي.

او که کوم مړی مال او شته نه لري، نو دا لگښتونه دې یو مالدار سړی په ذمه واخلي او که نه، نو بیا د مسلمانانو د بیت المال څخه اجراء کېږي.

د مېرمنې د مړینې لگښتونه هم په مېړه دي نه په ښځه ولو که دواړه یو ځای مړه شي او یا ښځه مړه شي او مېړه ژوندی وي، ځکه د ښځې نفقه په هر حال په مېړه ده هم په ژوند کې او هم له مرګه وروسته.

۲ـ د قرضونو اداء کول:

کوم قرضونه چې د انسان په ذمه باندې اړه لري برابره ده د شرعي نصوصو په واسطه پرې واجب شوي وي، لکه د ښځې او اولادونو نفقه یا د زکات او نذر ورکول او یا د کوم تړون په وسیله تر انسان پورې اړوند وي، لکه په یوه معامله کې چې څوک قرضدار وي یا د اجارې تړون وي، یا د نکاح تړون وي چې مېړه باید مهر ورکړي.

یا دا چې د چا مال یې خراب کړی وي یا یې د مضاربت په معامله کې قصداً کمی کړی وي، نو ضامن ګڼل کېږي. دا ټول قرضونه باید د وصيت او ترکې له وېش څخه مخکې اداء شي. همدا رنگه نااداء شوی زکات باید اداء شي، ځکه دا د الله حق دی او د فقيرانو او مسکینانو حقوق باید پرته له غوښتلو ورکړ شي.

اما هغه قرضونه چې تر خلکو پورې اړه لري، لکه د ښځې مهر یا د تجارتي معاملو قسطی ورکړې یا میاشتني اجاره، ګروې او ... د هغو په ورکړه کې هېڅ اختلاف نشته.

همدارنگه هغه قرضونه چې ورکړه یې د دین له امله واجب ده نه د قضا له امله یعنې که د مړي کورنۍ له کوم قرض څخه خبرتیا حاصله کړي او هغه یې اداء کړي د مړي لپاره خیر دی او د ده ذمه پرې خلاصېږي اما قاضي نشي کولای چې په اداء کولو یې د مړي کورنۍ مجبوره کړي. د حنفي مذهب مطابق د یوه سړي په مرګ سره الهي قرضونه ورځنې ساقطېږي، ځکه په هغه کې د عبادت معنا ده او د خاوند تر نيته پورې اړتیا لري.

۳ـ د مړي د وصیتونو ترسره کول د شريعت په پولو کې:

وصيت یو بېله عوضه تملیک دی چې د مرګه وروسته جاري کېږي او اجراء یې په درېمه برخه مالونو کې ده د تکفين او تجهيز وروسته پرته د ورثې له اجازې اما که تر درېمې برخې یې زیات وصيت کړی و، بیا د وارثانو اجازه پکې شرط ده. که ټول اجازه ورکړي وصيت جاري کېږي.

همدارنگه که څوک خپل نیم میراث د قرآن کریم د حفظ مرکز ته یا دیني مدرسو ته وصيت وکړي، درېمه یې پرته د ورثې له اجازې اجراء کېږي او له درېمې زیات د ورثې تر اجازې اړه لري. که ځینې اجازه وکړي او ځینې یې ونکړي د اجازې ورکوونکو له حقه اخیستل کېږي، نه د نورو څخه.

د قرض وړاندې والی پر وصيت باندې:

دلته سوال پیدا کېږي چې ولې د وصیت اداء کول د قرض نه وروسته راغلی حال دا چې قرآني آیت وصیت په قرض وړاندې کړی دی، لکه: ((مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ)) (النساء/۱۱)

که څوک وارث ونلري او خپل ټول شته چاته وصیت کړي او یایی د خیر په لار کې وصیت کړي پرته له مراجعه کولو چاته نافذ دی. قرطبي داسې ځواب وایي:

۱_ د اجماع سره سم د قرض ورکول په وصیت مقدم دي او علماؤ و هم په دې عمل کړی دی او د ترمذي په روایت نبي کریم ﷺ هم د قرض اداء کول په وصیت وړاندې کړي دي.

۲_ د آیت مرام د قرض او وصیت وړاندې والی په ارث دی نه د وصیت وړاندې په دین باندې.

۳_ کله چې د وصیت لازموالی د دین څخه کم وي، باید د قرض اداء کولو ته پاملرنه زیاته وشي.

۴_ او ویل شوي چې وصیت په غالبه توګه شتون لري او همېشه واقع شوی، نو پر قرض وړاندې دی.

۵_ او ویل شوي چې وصیت د فقیرانو او بېوزلانو برخه ده، باید وړاندې شي او قرض د قوي او بډایانو خلکو برخه ده هغه وروسته کېږي.

شیخ دکتور مصطفی شېلي وایي: د وصیت وړاندې والی پر قرض بل حکمت لري، هغه دا چې: وصیت بې له عوضه اخیستل کېږي دا د میراث په شان دی او اداء کول یې وارثانو ته سخت دی او په هغه کې د سستی او نه پاملرنې احتمال لار لري او په آیت کې یې وړاندې ذکر کړی، څو مقام او ارزښت یې زیات وښودل شي او اداء کولو ته یې هڅه او تشویق وشي، په خلاف د قرض ځکه قرض د عوض په مقابل کې اخیستل شوی، ممکنه ده په ترکه کې شتون لري، نو قرض قوي او پیاوړی حق دی، سستی او غفلت پکې نشي کېدای، نو د صیت نه یې وروسته ذکر کړی دی.

که څوک وارث ونلري او خپل ټول شته چاته وصیت کړي یا یې د خیر په لار کې وصیت کړي وصیت یې پرته له مراجعه کولو چاته نافذ دی.

وخت	فعالیتونه									
۵ دقیقې	<p>ښاغلی ښوونکی ټولگي ته د ننوتلو سره د سلام اچولو او روغبړ څخه وروسته تېر شوی لوست په څو پوښتنو سره ارزوي او بیا د نوي لوست سرلیک ((د ورته ترمخ د متروکې د وېش طریقه)) په تخته لیکي او زده کوونکو ته امر کوي څو لوست د ځانونو سره په چوپټیا سره ولولي، وروسته یې په ساده او روانه ژبه ورته شرح کوي او د کتاب مثالونه عملاً په تخته ورته حلوي وروسته زده کوونکي په څو ګروپونو وېشي او دارنګه مسئله ورکوي، عبدالله وفات شوی او له ده څخه پلار، مور او دوه لورانې پاتې دي. د مړي پانګه شپږ سوه (۶۰۰۰۰۰) زره افغانۍ دي، نو دا د وارثانو ترمنځ تقسیموي او ښوونکی ورسره مرسته کوي.</p> <p>مسئله (۶) څخه</p> <table><tr><th>پلار</th><th>ام</th><th>دوه لورانې</th></tr><tr><td>سدس (۱/۶)</td><td>سدس (۱/۶)</td><td>ثلثان (۲/۳)</td></tr><tr><td>۱</td><td>۱</td><td>۴</td></tr></table> <p>د پلار لپاره سل زره (۱۰۰۰۰۰) افغانۍ.</p> <p>د مور لپاره سل زره (۱۰۰۰۰۰) افغانۍ.</p> <p>د لورانو لپاره څلور سوه زره (۴۰۰۰۰۰) افغانۍ رسېږي.</p> <p>وروسته د لوست لټلیز ورته شرح کوي، بیا د درسي کتاب له ارزونې څخه دوی ارزوي او په کورنۍ دنده کې دا مسئله ورکوي د احمد مړ دی او له ده څخه یوه ښځه دوه زامن او یوه لور پاتې دي او ټوله پانګه یې سل زره افغانۍ دي، دا باید پرې تقسیم کړي او نتیجه یې د ځانونو سره راوړي.</p>	پلار	ام	دوه لورانې	سدس (۱/۶)	سدس (۱/۶)	ثلثان (۲/۳)	۱	۱	۴
پلار	ام	دوه لورانې								
سدس (۱/۶)	سدس (۱/۶)	ثلثان (۲/۳)								
۱	۱	۴								

لوست: یو څلویښتم

سرلیک: تخارج

مخ: ۱۲۵

وخت: یو درسي ساعت

موخې: زده کوونکي باید:

۱_ د تخارج لغوي او اصطلاحي معنا وپېژني.

۲_ د متروکې د وېش طریقه په ورته باندې زده کړي.

۳_ وارثانو ته پوره حقوق ورکړای شي.

لازمي پوهه:

کله چې یو تن له ورثې څخه د نورې ورثې په رضایت او موافقه د ترکې څخه د یوه شي په اخیستلو مصالحه وکړي دې، ته د میراث د علم د علماؤو په اصطلاح کې تخارج ویل کېږي.

تخارج په حقیقت کې د معاوضې عقد دی چې یو د عوضینو څخه د ترکې څخه د وارث برخه ده او بل عوض مال دی چې د ترکې یا بل څه نه د ده د برخې په مقابل کې ورکول کېږي چې د هغه په اساس وارث د یوه ټاکلي او معین مال خاوند ګرځي او د ده ملکیت د هغه معینې برخې څخه چې د مړي په ترکه کې یې لري زائلېږي.

د تخارج د مشروعیت دلیل د میراث د علماؤو په وړاندې دا دی چې عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه وفات شو او ده څلور ښځې درلودې، یوې ښځې ته یې چې د تماضر په نامه وه طلاق ورکړی و، حضرت عثمان رضی الله عنه دا طلاقه شوې د میراث مستحقه وګڼله او نورې ورثې دې ته (۸۳۰۰۰) زره دیناره د ترکې د برخې په مقابل کې ورکړې او مصالحه یې ورسره وکړه او هېڅ یوه صحابي هم په دې مسئله کې د حضرت عثمان رضی الله عنه سره مخالفت ونکړ او دا د صحابه وو، نه مخالفت د اجماع حکم لري.

په تخارج کې د ترکې د تقسیم کیفیت د حالتونو په اختلاف توپیر لري چې دلته د دوو مثالونو په ذکر کولو بسوالی کوو. په داسې حالت کې چې د ورثې څخه څوک د معین مال په اخیستلو د نورو ورته وو سره د مړي په ترکه کې د خپلې برخې په مقابل کې صلح وکړي، په دې حالت کې د ورته وو برخه د مړي په ترکه کې ټاکل کېږي او دغه مصالحه کوونکي وارث ته چې په ترکه کې د خپلې برخې څخه تنازل کوي، هغه معین مال ورکول کېږي.

مثلاً یو تن وفات شو دوه زامن او یوه لور ورڅخه پاتې شول او ۵۰ جریبه ځمکه ترکه لري او یو د زامنو څخه د پنځه سوه زره (۵۰۰۰۰) افغانیو په مقابل کې د مړي د لور سره مصالحه وکړه چې د مړي د ترکې نه څه مه غواړه، دا روپی. واخله، نو اوس اول د مړي په ترکه کې د ورته وو برخه تعینېږي.

ورث: لور زوی زوی

فروض: د عصوبت په اساس د میراث مستحق دي او زوی ته د لور په پرتله دوه چند برخه ورکول کېږي.

اصل مسئله (۵) ده.

د هر وارث برخه د اصل مسئلې څخه یوه لور ته دوه زوی ته دوه بل زوی ته

د هرې برخې قیمت $50/5=10$

د لور برخه $10.1=10$

د زوی برخه $1.2=20$

د بل زوی برخه $1.2=20$

له دې تعين څخه وروسته د مړي د لور برخه چې د يوه زوی سره يې د (۵۰۰۰۰۰) افغانیو په مقابل کې صلحه کړې ده، نو ددې برخه دې زوی ته ورکول کېږي، نو د يوه زوی برخه ۳۰ جریبه او د بل زوی برخه ۲۰ جریبه کېږي. يا مثلاً يوه ښځه وفات شوه او ورته يې مېړه، مور او کاکا وو او ۳۰ جریبه ځمکه او مهر چې د مېړه په ذمه دی، دا ترکه ده، نو اوس مېړه د هغه مهر په مقابل کې چې د ده په ذمه دی د ترکې نه د نورې ورثې په رضایت د خپلې برخې څخه تېرېږي. د مسئلې حل: اول د ورثې برخې ټاکل کېږي.

ورثه: مېړه مور کاکا
فروض: ۱/۲ ۱/۳ عصبه

اصل مسئله: ۶

برخې د اصل مسئلې نه: ۳ ۲ ۱
نصف ثلث سدس

د ورثې د برخو له تعين وروسته د مېړه برخه د اصل مسئلې څخه وضع کېږي او ترکه د ورثې د برخې مطابق د مېړه نه پرته په هغوی تقسیمېږي او د هغه په اساس $۳-۳=۶$.

د مور برخه: (۲) د کاکا برخه (۱) د يوې برخې قیمت $۳۰/۳=۱۰$

د مور برخه: $۱۰ \times ۲=۲۰$ د کاکا برخه: $۱۰ \times ۱=۱۰$

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بناغلی ښوونکی د سلام له اداء کولو او حال پوښتنې څخه وروسته د تېر شوي لوست په هکله له زده کوونکو څخه پوښتنې کوي.</p> <p>وروسته د نوي لوست سرلیک (تخارج) په تخته لیکي او بیا لوست شرح کوي او مثالونه یې په تخته لیکي.</p> <p>بیا زده کوونکي په څو ډلو وېشي او هرې ډلې ته یوه یوه مسئله ورکوي، څو هغه حل کړي.</p> <p>د مثال په توګه عبدالرحمن مړ دی او وارثان یې ښځه، پلار او زوی دي او ۴۸ جریبه ځمکه په ترکه کې ورځنې پاتې ده او ښځې یې د سل زرو (۱۰۰۰۰۰) افغانیو په مقابل کې صلحه وکړه او په ترکه کې له خپل حق څخه تېره شوه.</p> <p>عبدالرحمن مسئله له (۲۴)</p> <p>ښځه ۱/۶ پلار ۱/۶ زوی</p> <p>۳ ۳</p> <p>ثمن سدس ۴ ۱۷</p> <p>د يوې برخې قیمت $۴۸/۲۴=۲$</p> <p>د ښځې برخه: $۲ \times ۳=۶$</p> <p>د پلار برخه: $۲ \times ۴=۸$</p> <p>د زوی برخه: $۲ \times ۱۷=۳۴$</p>
۱۰ دقیقې	<p>د لوست خلاصه: درسي کتاب ته دې مراجعه وشي</p> <p>ارزونه: له درسي کتاب څخه دې زده کوونکي وارزوي.</p> <p>کورنۍ دنده: احمد مړ دی او له ده څخه (۲۰۰۰۰۰) افغانۍ او يو موټر پاتې دی، وارثان یې ښځه، دوه زامن او يوه لور ده، لور یې د موټر په مقابل کې له ترکې څخه تنازل کوي، نو دا مسئله حل کړئ.</p>

لوست: دوه څلویښتم

سرليک: رد

مخ: ۱۲۷

وخت: يو درسي ساعت

موخې: زده کوونکي بايد:

۱_ د رد لغوي او اصطلاحي معنا وپېژني.

۲_ د رد هدف وپېژني او نورو ته يې بيان کړی شي.

۳_ وپوهېږي چې رد په کومو ذوی الفروضو باندې کيدای شي.

۴_ د متروکې د مال تقسيم د ورثه وو او حاملې بنسجې ترمنځ وپېژني.

لازمي پوهه:

رد په لغت کې رجوع، ګرځېدنې او راستنېدنې ته وايي او په اصطلاح کې د ذوی الفروضو څخه د بقیه برخو راکړځېدل دي، نسبي ذوی الفروضو ته نه سببي ته، د دوی د برخو په تناسب کله چې عصبه شتون ونلري.

د ميراث د مسئلو په حل کې يادونه وشوه چې د هر وارث د برخې د ټاکلو لپاره، هغه کسر چې د ده په برخه دلالت کوي، هغه د مسئلې په اصل کې ضربېږي، د ضرب حاصل د اصل مسئلې نه د هر وارث له برخې څخه عبارت دی. او په هغه ميراثي مسئلو کې چې په هغو کې عول واقع شوی وي، نو کوم عدد چې په هغه باندې عول صورت نیولی وي او د ذوی الفروضو د ټولو برخو نه په لاس راغلی دی، هغه د اصل مسئلې قايم مقام دی او د هغو نه د هر وارث برخه تعينېږي.

په ميراثي مسئلو کې چې کله رد واقع شي، نو د هر وارث د برخې پېژندلو او ټاکلو طريقه دا ده چې که چېرې يو د زوجينو د وژنې په ډلو کې قرار ولري، نو خپله برخه د اصل مسئلې نه اخلي او هغه څه چې د زوجينو له برخې څخه وروسته په ترکه کې باقي پاتې کېږي، نو هغه ذوی الفروضو ته پرته له زوجينو څخه د دوی د برخې په پرتله د اصل مسئلې نه ورکول کېږي چې په دې توګه د زوجينو برخه اصل مسئلې ته منسوبېږي او ټولې برخې چې د اصل مسئلې نه د زوجينو د برخې نه وروسته باقي پاتې کېږي اصل ردي مسئله د نورو ذوی الفروضو لپاره پرته له زوجينو څخه قرار نيسي او د دوی د برخو په پرتله ترکه باقي پاتې کېږي او پر دوی وېشل کېږي.

لومړی په رديه مسئله کې که يوه نوع ورته شتون ولري په دې حالت کې مسئله له دوو احتمالونو خالي نه وي:

۱_ که چېرې د مړي په ورته کې يو د زوجينو څخه د ورثې په ډله کې موجود نه وي په دې حالت کې که وارث يو تن وي ټوله ترکه د فرضيت او رد په اساس مستحق ګڼل کېږي او که ورته له يوه څخه زياته وي، نو ترکه د دوی په شمېر مساوي وېشل کېږي.

د مثال په توګه: يو نفر وفات شو او له هغه څخه يوه لور پاتې شوه، نو ټوله ترکه د لور لپاره د فرضيت او رد په اساس ورکول کېږي او که لورانې يې له يوې څخه زياتې وي، يعنې پنځه وي، نو د لورانو شمېر اصل مسئله نيول کېږي او هره يوه لور ۱/۵ ترکه د فرض او رد په اساس اخلي. لنډه دا چې په ميراثي مسئله کې که يو له زوجينو څخه نه وي او ورته يوه نوعه يا يو صنف ذوی الفروض واوسي او عصبه هم شتون ونلري، نو ترکه د ورثې په شمېر وېشل کېږي او د ورثې شمېر درد يه مسئلې اصل نيول کېږي.

۲_ هر کله که د ورثې سره يو د زوجينو هم شتون ولري، نو که په دې حالت کې يو د زوجينو خپله ټاکلې برخه د کسري منخرج نه چې د ده برخه ټاکي، واخلي نو باقي نورې ورثې ته ورکول کېږي او د دوی ترمنځ مساوي. د فروضو او رد په

اساس تقسيمېږي. د مثال په توګه که د يوه مړي وارثان ښځه او مور وو، نو په ښځه په دې حالت کې رد صورت نه نيسي او د ربع $\frac{1}{4}$ مستحقه ده، نو کسري مخرج چې د دې برخه ټاکي، يعنې (۴) عدد اصل مسئله نيول کېږي او ښځه له هغې څخه خپله برخه اخلي او پاتې ترکه د ښځې له برخې وروسته ($\frac{3}{4}$) لپاره د مور ده، البته د فرضيت اوږد په اساس.

او يا که ښځه وفات شي او وارثان يې مېړه او درې لورانې وي، په دې حالت کې هر کله چې په مېړه رد صورت نه نيسي، نو هغه د ترکې نه $\frac{1}{4}$ د فرضيت په اساس خپله ټاکلې برخه اخلي او کسري مخرج چې د هغه برخه ټاکي يعنې (۴) عدد اصل مسئله نيول کېږي او مېړه له هغه نه خپله برخه اخلي او باقي د مېړه د برخې نه وروسته $\frac{3}{4}$ د دريو لورانو لپاره ده. د فرضيت او رد په اساس او د دوی ترمنځ مساوي وېشل کېږي.

او که يا ښځه مړه شي او وارثان يې مېړه او درې لورانې وي، په دې صورت کې مېړه مستحق د $\frac{1}{4}$ دی چې د فرضيت په اساس به يې اخلي او هر کله چې په مېړه په دې صورت کې رد نشي کېدای، نو د خپلې ټاکلې برخې $\frac{1}{4}$ مستحق ګرځي او باقي ترکه د لورانو ده د فرضيت او رد په اساس.

هر کله چې په دې مسئله کې وارثان له دوو جدا نوعو څخه دي، يعنې مېړه له اولې نوعې څخه چې برخه يې $\frac{1}{4}$ (ربع) ده او لورانې له دويمې نوعې څخه دي چې برخه يې $\frac{2}{3}$ (ثلثان) دي اصل مسئله د ۱۲ څخه نيول کېږي او د دې اصل ربع د مېړه لپاره او ثلثان د لورانو لپاره ورکول کېږي او يوه برخه د رديه په سرليک هم لورانو ته ورکول کېږي، لکه په دې مثال کې ښه واضح شوېده:

اصل مسئله ۱۲

مېړه درې لورانې

۳ د فرضيت برخه (۸) او رديه برخه (۱)

لور (۳)، لور (۳)، لور (۳)

دويم: هر کله که په رديه ميراثي مسئله کې له يوې نوعې څخه زياتې يا يو صنف وارث شتون ولري، په دې حالت کې به هم مسئله له دوو حالتونو خالي نه وي:

۱_ دا چې د ورثې سره به يو له زوجينو د ورثې له ډلې څخه نه اوسېږي، نو د ترکې په وخت کې به د ورثې په برخو چې د اصل مسئلې نه يې اخيستي وي وېشل کېږي او د ورثې ټولې برخې چې د اصل مسئلې نه لاس ته راغلي، اصل نوې مسئله چې د ردي اصل په نامه يادېږي قرار نيسي او د ترکې اساس تقسيم دی، مثلاً يو تن وفات شو او ورته يې مور او علاتي خور او مورنۍ خور ده او (۶۰) جريبه ځمکه ترې پاتې ده. د دې مسئلې د حل لپاره هغه مرحلې چې د ميراثي مسئلو د حل لپاره په کار وړل کېږي، په نظر کې نيول کېږي.

د مسئلې حل:

ورثه:	مور	علاتي خور	اخيافي خور
فروض:	$\frac{1}{6}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{6}$
	۱	۳	۱
	سدس	نصف	سدس

د ورثې ټولې برخې $3+1+1=5$

د ورثې ټولې برخې چې د اصل مسئلې څخه لاس ته راغلي د اصل مسئلې څخه کمې دي، نو ذکر شوې مسئله رديه ده د ورثې په ډله کې يو د زوجينو هم وجود نه لري، نو ترکه د برخو په پرتله چې ورته يې د اصل مسئلې نه لري، په ورته باندې

د فرض او رد په لاره وېشل کېږي او د ورثې ټولې برخې د مسئلې ردي اصل نيول کېږي او د تقسيم اساس ترکه ده، نو د هر وارث د برخې معلومولو لپاره د مړي د ترکې نه ترکه په ردي اصل (۵) تقسيموو او خارج قسمت د هر وارث په برخه کې ضربوو، د ضرب حاصل د ترکې نه د هر وارث برخه ده، نو د يوې برخې قيمت د (۶۰) جريبه ځمکې نه ردي اصل ضرب او مسئله له (۱۲) څخه نيول کېږي.

اصل مسئله: (۱۲)

د مور برخه: $12 \times 1 = 12$ (۱۲) جريبه ځمکه

د علایي (پلرنۍ خور) برخه $12 \times 3 = 36$ (۳۶) جريبه ځمکه

د اخيافي (مورنۍ خور) برخه $12 \times 1 = 12$ (۱۲) جريبه ځمکه

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې	<p>ښوونکي د لومړنيو موضوعاتو وروسته تېر شوی لوست په څو پوښتنو سره ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱_ د متروکې د تقسيم طريقه په ورته وو څرنگه ده؟</p> <p>۲_ د ميراث په علم کې تخارج تعريف کړی؟</p> <p>د لوست وړاندیز:</p> <p>ښوونکي د ځوابونو اورېدو وروسته د نوي لوست سرليک (رد) په تخته ليکي او زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په چوپټيا سره ولولي او بيا نوی لوست په ساده توگه ورته شرح کوي او مثالونه په تخته حلوي. وروسته يې په څو زده کوونکو تکراروي.</p> <p>وروسته زده کوونکي په څلورو ډلو وېشي او دوی ته د رد له مسئلو څخه يوه مسئله چې د ښوونکي په لارښود کتاب کې حل ده ورکوي، ترڅو په خپلو منځو کې يې حل کړي او په پای کې نتيجه د ټولگيوالو په مخ کې په تخته اعلانوي.</p> <p>د لوست لنډيز:</p> <p>د درسي کتاب له مخې ورته بيانوي او بيا زده کوونکي ارزوي او بالاخره کورنۍ دنده ورته سپاري، د مثال په توگه دا مسئله:</p> <p>هر کله که د مېړه په ورته کې حامله ښځه يې هم وي د هغه متروکه څنگه تقسيمېږي.</p>

لوست: دری څلویښتم

سرليک: جهاد

وخت: یو درسي ساعت

مخ: ۱۲۹

موخې: زده کوونکي باید:

- ۱_ د جهاد لغوي او اصطلاحي معنا وپېژني.
- ۲_ د جهاد د مشروعیت دلیل زده کړای شي.
- ۳_ د جنگ او جهاد له شرطونو سره آشنا او نورو ته بیان کړی شي.

لازمي پوهه:

د اسلام د سپېڅلي دین له مخې حق جهاد د باطل په وړاندې او مبارزه د تکبر او زور په وړاندې او هلې ځلې د دې لپاره چې د انسان سلطه او قدرت پر انسان باندې له منځه ولاړ شي او خالص الهي حکومت تر قیامته پورې په ټوله نړۍ برقرار شي، ادامه لري. د جهاد کلمه د جَهْد یجهد جهداً له باب څخه اخیستل شوې ده چې مصدر یې جُهَد د جیم په ضمه سره دی او د جیم په فتحه هم راغلی. البته په ضمې سره یې معنا: دسعی کوشش او تحمل کول دی د حق په لار کې مبارزه کول او د حق دین لوري ته بلنه ورکول دي او د جیم په فتحې سره د وس او توان او همدارنگه د رنځ او ستونزې په معنا هم راغلی دی. نو جهاد په لغت کې د آخري توان او وس په کار اچول دي، خو هدف ته پرې ورسېږي او ناوړتیاوې دفع شي. علماء وایي: جهاد په اسلام کې د انسان څخه د دفاع لپاره یو حرکت دی او د ده خپلواکي ده په ځمکه کې په هغو وسیلو او آلاتو سره چې د بشري پېښو ټول اړخونه په خپله احاطه کې راولي او په ټاکلو مرحلو کې رامنځ ته کېږي چې هره مرحله یې د خپلې زمانې سره سمې آلې لري، نو په ځمکه کې د ټولو انسانانو خپلواک کول خو د بندګانو له بندګۍ او غلامۍ څخه خلاص شي او د بې نیازه الله ﷻ بندګي ومني، دا د اسلامي جهاد انگېزه او آرمان دی. علماء د جهاد د تعریف په هکله وایي: د اسلام تر ټولو وروستی هدف په نړۍ کې د انسان د سلطې او برلاسی له منځه وړل برلاسی باندې او د یو الهي مطلق حکومت برقراري ده په ټول عالم باندې.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	بناغلی ښوونکي د لومړنیو مرحلو او موضوعاتو څخه وروسته د تېر لوست ارزونه کوي، مثلاً ۱_ څوک د رد معنا ویلی شي؟ ۲_ رد په کومو ذوی الفروضو باندې صورت نیسي؟ د لوست وړاندیز: ښوونکي د ځوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرلیک (جهاد) په تخته لیکي او زده کوونکو ته امر کوي څو لوست په چوپټیا سره ولولي او دی په خپله بغلي سرلیکونه په تخته لیکي. او بیا هر یو د دوی د سوېې سره سم مفصل شرح کوي او بیا له یوه زده کوونکي څخه غواړي څو ټولګیوالو ته یې تکرار کړي. بیا زده کوونکو ته وخت ورکوي څو د جهاد د حکمت او مشروعیت په هکله په خپلو کې بحث او څېړنه وکړي او بیا د بحث او څېړنې نتیجه یو زده کوونکي بیانوي. بیا ښوونکي د لوست لنډیز بیانوي: یعنی جهاد لغتاً او اصطلاحاً ورته تعریفوي او دا ورته واضح کوي چې د جهاد د مشروعیت دلیل درې منابع لري: قرآنکریم، سنت او اجماع. د جهاد په هکله د هجرت په دویم کال د دفاع اجازه ورکړ شوه او لومړني آیتونه چې په دې هکله نازل شول د حج سورت ۳۸-۴۱ آیتونه دي. بیا ښوونکي د درسي کتاب په پوښتنو سره زده کوونکي ارزوي او کورنۍ دنده ورسپاري څو د جهاد د ګټو په هکله یوه لس کرښیزه مقاله ولیکي.

لوست: څلور څلويښتم

سرليک: د جهاد لاس ته راوړنې

مخ: ۱۳۲

وخت: يو درسي ساعت

موخې: زده کوونکي بايد:

۱_ د جهاد هدفونه او حکمتونه وپېژني.

۲_ د اسلام د پيل جنگونه د شلمې پېړۍ له جنگونو سره مقايسه کړای شي.

۳_ د جهاد هدفونه نورو ته بيان کړای شي.

لازمي پوهه:

رسول الله ﷺ د خپلې پيغمبرۍ ديارلس کاله په مکه مکرمه کې تېر کړل، په داسې حال کې چې په دې موده کې د اسلام د سپېڅلي مقدس دين په رسونه او تبليغ بوخت و او د مشرکانو د ډول ډول رنځونو او کړاوونو سره مخ و او صحابه يې هم ورځنې خلاص نه وو مشرکانو خلک د قرآن کریم او د سپېڅلي دين له بلنې څخه منع کول.

قدرمن صحابه د خپل دين د ساتنې لپاره د ناچارۍ له کبله حبشې ته په هجرت کولو مجبور شول، ځکه دوی د دښمن د ناروا تېريو په وړاندې د دفاع وس نه درلود خو د الله ﷻ اراده داسې تللې وه چې د يثرب (مدينې منورې) د اوس او خزر ج قبيلې به د اسلام د مقدس دين بلنه مني، نو همدا وجه وه چې رسول الله ﷺ ورسره بيعت وکړ، يعنې لکه څنگه چې دوی د ناخوالو په وړاندې د خپلو ځانونو او اولادونو څخه دفاع کوي، همدارنگه به يې د رسول الله ﷺ څخه هم کوي او کله چې مکه والو په کلي توگه د پيغمبر ﷺ د وژلو هوډ ونيوه، نو ده مبارک مدينې منورې ته د هجرت لاره ونيوله او وروسته قرآن کریم په زياتو ځايونو کې مسلمانانو ته د ډېرو لاملونو له کبله د جهاد اجازه ورکړه او دا اجازه دوو لاملونو ته راجع کېږي. لومړۍ دا چې د تېريو په وخت کې د نفس نه د دفاع په وخت کې.

دويم_ د اسلام مقدس دين ته د دعوت او بلنې په نيت په داسې حال کې چې د بلنې د لارې تلونکي پوهېږي چې مؤمن د فتنو په لومه کې گېر پاتې دي، په داسې توگه چې په ډول ډول عذابونو عذابېږي، خو د اسلامي عقيدې نه وگرځي يا هغه څوک چې د اسلام په دين کې د ننوتو اراده لري د اسلام دين ته د داخلېدو څخه منع شي او يا د اسلام بلونکي ته د تبليغ موقع ورنکړی شي دا هغه کړه وړه دي چې قرآن کریم د دوی سره د جنگ اجازه کړېده.

الله تعالی د حج په سورت کې چې د جهاد په هکله لومړی بيان پکې راغلی داسې فرمايي: ((أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْنَهُمْ ظُلُمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ)) (الحج/۳۹-۴۰)

ژباړه: هغو کسانو ته اجازه ورکړل شوه چې د هغو په خلاف په جگړې لاس پورې کيږي ځکه هغوی مظلومان دي او الله په ريښتوني توگه د هغو د ملاتړ وس لري.

دا هغه کسان دي چې له خپلو کورونو څخه په ناحقه وايستل شول يوازې په دې جرم چې هغوی وايي زموږ رب الله دی، که الله خلک يودبل په وسيله دفع نکړي نو ټول هغه ځایونه به ونړيږي چې د الله نوم پکې ډير ياديږي الله به هرومرو له هغو کسانو سره مرسته وکړي چې (د الله د دين) مرسته کوي، الله ډير ځواکمن برلاسی دی.

د حج سورت په دې آيتونو کې دوه ډېرې مهمې نکتې شتون لري چې بايد هغه وپېژنو:

۱_ دا چې د مسلح جهاد اساسي هدف دا دی چې د ظالمانو قوت او دبدبه وځپل شي، هغه کسان چې د حقې لارې مانع کېږي او د الله ﷻ بندگانو ته آزار او رنج رسوي او بيا قدرت هغو کسانو ته وسپارل شي چې الله ﷻ پېژندونکي، الله واله او پرهېزگاره وي او د ښېگڼو په خپرولو او د بديو نه د مخنيوي په هکله هلې ځلې کوونکي وي.

۲_ دا چې هغه ډله مسلمانان چې د جهاد او قربانۍ لپاره متې رانغاړي او په دې سپېڅلې لاره کې قدم پورته کوي بايد په هغه کې روزل شوي او پالل شوي وي چې که د زيار او جهاد په نتيجه کې قدرت ته ورسېږي، نو دغه قدرت او دبدبه بايد د ټولنې په جوړولو او د ښېگڼو په رواجولو او د ناوړو چارو نه د مخنيوي په هکله وکاروي نه دا چې قدرت او حکومت د دنيا د راجلبولو او د عيش او عشرت وسيله وگرځوي.

قرآني آيتونه او قيمتي نبوي احاديث د الله ﷻ په لاره کې د جهاد او هلو ځلو د غوره والي او فضيلت په هکله دليل دی. د نورو عملونو (عبادتونو) په پرتله او د اسلام زياتره علماء د ذکر شوو نصوصو په نظر کې نيولو سره عقیده لري چې د الله ﷻ په لاره کې جهاد تر ټولو ډېر غوره عمل دی چې په اسلامي ټولنه کې بايد ورباندې ټينگار وشي، متأسفانه چې جهاني استعمار او استکبار د الله ﷻ په لاره کې د جهاد ځلېدونکې خبره کم رنگه کړې ده او ډېر پراخه هلې ځلې يې په لاره اچولې دي، خو د الله په لاره کې جهاد د خلکو په ذهنونو کې د ترور او خشونت مصدر وپېژني.

د جهاد غوره والی:

لکه څنگه چې وويل شوه د قرآن کریم صفحه د الله ﷻ په لار کې د جهاد نه ډکې او ښکلې شوې دي، په دې برخه کې په عامه اصطلاح موټی د خروار بېلگه ده د جهاد څو فضيلتونه بيانوو. الله تعالی په قرآن کریم کې فرمايي: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ)) (الصف/۱۰-۱۱)

ژباړه: ای مؤمنانو ایا تاسې ته د داسې سوادگرۍ لارښوونه وکړم چې تاسې د (دوزخ له) دردناک عذاب څخه وژغورئ، پر الله او دهغه پر رسول ایمان راوړئ او د الله په لار کې په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد وکړئ دا (کار) تاسې لره غوره دی که پوهیږئ.

په غور او پاملرنې سره په دې آیت کې مومو چې د جهاد غوره والی او فضيلت په څه اندازه لویه درجه لري. په دې ذکر شوي آیت کې يې جهاد د يو ډول تجارت سره تشبیه کړی چې په هغه کې مالي گټې شتون لري، اما له غور او مطالعې وروسته مومو چې نه يوازې په دې آیت کې بلکې ټولو هغو آيتونو کې چې د جهاد فضيلت او لويي ذکر شوې ده، نو په هغه کې کاميابي او لويي د مادياتو په لاس ته راوړنه او د حکومت په چارو تسلط او برلاسی بس والی نه دی شوی، بلکې د اعلى جنت او ښايسته آخرت ژمنه هم شوبده، لکه چې الله تعالی فرمايي: د الله په لار کې مال او ځان وښندئ او د هغه په بدله کې د دوزخ د شغله لرونکي اور څخه خلاصون حاصل کړئ. هغه آیت چې الله تعالی مجاهدين پرې ستايلي: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بَنِيَانٌ مَّرْصُوعًا)) (الصف/۴)

ژباړه: بیشکه الله هغه کسان خوښوي چې د هغه په لار کې په ټینګو لیکو کې داسې جنگیږي (چې ته به وایې) دوی لکه ټینګ دیوال دی.

کوم ټولې چې پرته د عوض او بدلې له انتظاره، پرته د مال او شتو او پانګې له هیلې، پرته له شخصي ګټو طرح کولو، بلکې یوازې او یوازې د اسلام د حاکمیت او د الهي رضا او د خپلې عقیدې د حریم د پاکوالي لپاره او د دیني ارزښتونو او د فتنې او فساد او د ظلم د مانیو نړولو لپاره او د هغه په ځای عدل او انصاف قایمولو لپاره مټې راوڼغاري او په دې لاره کې د دې هدفونو د پیاوړتیا په خاطر مال او ځان، تجارتی ګټې د اولادونو، مور، پلار او ورونو، خويندو او ټول ژوند او کور کهول قرباني کړي، نو د داسې ټولې سره هېڅوک برابري نشي کولای، یوازې همدوی د الله ﷻ د مینې او رضا مستحق دي او یوازې همدوی ته د کامیابۍ او برلاسي غېږه پرانستل کېدای شي.

همدا د الله ﷻ په لار کې د جهاد غوره والی دی چې په الله تعالی باندې له ایمانه وروسته له ټولو اسلامي ارزښتونو څخه لوړه درجه ورته حاصله ده، نو که په غور سره تر څېړنې لاندې ونيوه شي، معلومېږي چې په حقیقت کې همدا جهاد دی چې د ټولو اخلاقي فضیلتونو او مکارمو روح دی او د الله تعالی پېغمبر ﷺ د مجاهدینو په هکله داسې فرمایي: ((وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تَضَمَّنَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهَادًا فِي سَبِيلِي، وَإِيمَانًا بِي وَتَصَدِيقًا بِرُسُلِي فَهُوَ ضَامِنٌ أَنْ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى مَنْزِلِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ، أَوْ غَنِيمَةٍ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا مِنْ كَلِمٍ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ كَلِمٍ، لَوْثُهُ لَوْنُ دَمٍ، وَرِيحُهُ رِيحُ مِسْكِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْ لَا أَنْ أَشَقُّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سَرِيَّةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا، وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمِلَهُمْ وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً، وَيَشَقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّي، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوَدِدْتُ أَنْ أَغْزَوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَأَقْتُلَ، ثُمَّ أَغْزَوْا، فَأَقْتُلَ، ثُمَّ أَغْزَوْا، فَأَقْتُلَ»)) (الحديث)

ژباړه: رسول الله ﷺ فرمایلي دي: الله داسې ژمنه کړې ده، د هغه چا لپاره چې د ده په لاره کې راوړځي (او الله تعالی داسې فرمایلي دي) ((او دی یوازې زما په لاره کې جهاد او په ما ایمان او زما د پېغمبرانو تصدیق رايستلی وي، نو د ده لپاره (الله تعالی فرمایي) زه ژمن یم چې جنت ته به یې داخلوم.

یا دا چې دی به د مزد یا غنیمت سره خپل کور ته راګرځوم او په هغه ذات قسم چې د محمد نفس د ده په لاس کې دی هېڅ زخم نشته چې د الله ﷻ په لاره کې منځ ته راغلی وي، مګر دا چې د قیامت په ورځ به په همغه بڼه راځي چې کومه ورځ یې زخم خوړلی و چې د زخم د وینو رنګ به د وینو وي او بوی به یې د مشکو. او قسم په هغه ذات چې د محمد ﷺ روح د ده په لاس کې دی که په مسلمانانو کړاو او سختي نه راتلی، نو هېڅکله به په یوه غزا کې هم د الله ﷻ په لار کې له جهاده نه شاته کېدم، خو دا وس نلرم چې دوی د ځان سره بوځم او دوی هم دا وس او توان نلري او دا په دوی ډېره ستونزمنه تمامېږي چې زما څخه وروسته پاتې شي او قسم په هغه ذات چې د محمد روح د ده په لاس کې دی، دا خوښم چې د الله ﷻ په لار کې جهاد وکړم او ووژل شم او بیا جهاد وکړم او ووژل شم.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بناغلی بنوونکی د لومړنیو موضوعاتو وروسته د تېر شوي لوست په هکله زده کوونکي داسې ارزوي:</p> <p>۱_ د جهاد لغوي او اصطلاحي معنا څوک ویلای شي؟</p> <p>۲_ د جهاد د مشروعیت دلیل څوک ویلای شي؟</p> <p>۳_ جهاد څه وخت فرض شوی دی؟</p> <p>بناغلی بنوونکی د ځوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرلیک (د جهاد لاس ته راوړنې) په تخته لیکي او زده کوونکو ته امر کوي چې لوست په چوپتیا سره ولولي او دی په عین مهال کې د لوست بغلي سرلیکونه په تخته لیکي او بیا یې شرح کوي.</p> <p>بنوونکی بیا زده کوونکي په څو ډلو وېشي، بیا دنده ورکوي څو د اسلام د لومړنیو جنگونو په هکله یو د بل سره بحث او خبرې وکړي او هغه د شلمې پېړۍ له جنگونو سره مقایسه کړي.</p> <p>بیا د یوه زده کوونکي څخه غواړي څو د بحث نتیجه ټولگيوالو ته بیان کړي.</p> <p>د لوست لنډيز:</p> <p>جنگ په اسلام کې د مقدساتو څخه د دفاع په هدف او د ظلم د تېر ټولېدلو او رېښو ایستلو لپاره رامنځ ته کېږي او جهاد لاندې هدفونه لري:</p> <p>۱_ د ديني سپېڅلتياوو او مسلمانانو د حقوقو څخه دفاع.</p> <p>۲_ د بېوزلو خپلواکي.</p> <p>۳_ د دعوت او بلنې آزادي.</p> <p>ارزونه:</p> <p>بنوونکی د خپل ډاډ او اطمینان په خاطر د درسي کتاب له پوښتنو څخه زده کوونکي ارزوي.</p> <p>کورنۍ دنده:</p> <p>بنوونکی زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکوي.</p>

لوست: پنځه څلويښتم

سرليک: په جهاد کې کوم کسان مکلف دي

مخ: ۱۳۵

وخت: يو درسي ساعت

موخې: زده کوونکي بايد:

۱_ وپوهېږي چې کوم کسان په جهاد مکلف دي؟

۲_ د ناروا جنگونو په معنا او مفهوم وپوهېږي او خپل نظريات وليکلی شي.

۳_ په دې مهمه نکته هم وپوهېږي چې کوم کسان د عصبيت او قومي او نژادي احساساتو په خاطر جنگېږي د هغوی برخليک به څرنگه وي.

لازمي پوهه:

لکه څنگه چې الله تعالی په قرآن کریم کې انسانانو ته د زغم او حوصلې لارښوونه کړېده، همدارنگه په هغه مهال چې د اسلام روښانه دين په خطر کې وي او د دښمنانو يرغلونه د اسلام د نړولو لپاره چمتو والی ښيي، خو په ټولنه بل نظام حاکم او برلاسی کړي، نو په دې صورت کې د زغم او حوصلې نه کار نه اخلي، بلکې اسلام په پوره شدت او سختۍ حکم کوي چې که چېرې څوک ستاسو انساني حقوق تر پښو لاندې کوي، پر تاسو ظلم او تېری کوي او تاسو د خپلو شتو او ملکیتونو څخه محروموي او ستاسو څخه د ایمان او ضمير خپلواکي سلبيوي او تاسو د خپل دين د معیارونو سره سم ژوندانه ته نه پرېږدي، ستاسو د ټولنیز نظام ستنې نړوي او تاسو ته له دې کبله رنج او آزار درکوي چې د اسلام د روښانه دين پيروي مو غوره کړې ده، نو د همداسې قوت په وړاندې هېڅکله بېوزلي او سستي مه ښیئ، خپل قوت او وس د داسې ظلمونو په دفع کولو کې ولگوئ. الله تعالی آیتونو کې فرمایي: ((وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلَوكُمْ فِيهِ فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ)).

ژباړه: او د الله په لاره کې د هغو کسانو سره جگړه وکړئ چې له تاسې سره جگړه کوي خو له حد څخه مه تیرېږئ بېشکه چې الله هغه کسان نه خوښوي چې له حده اوږي. او په هر ځای کې چې مشرکان ومومي ویی وژنی او له هغه ځایه بی وباسی چې تاسې یې ترې ایستلي یاست او فتنه (شرک) له وژلو څخه (هم) ډیره سخته گناه ده، او د دوی سره د مسجد الحرام په څنګ کې جگړه مه کوئ ترهغې چې دوی له تاسې سره هلته جگړه وکړي نو که دوی له تاسې سره (په مسجد الحرام) کې جگړه وکړه تاسې هم دوی (هلته) وورژنی د کافرانو سزا هم داده. نو که دوی (له تیري څخه) ډډه وکړه نو په رښتیا چې الله ښه ښوونکی لوروونکی دی. او له دوی سره ترهغې جگړه وکړئ چې فتنه (شرک) پاتې نشي او د الله دين (حکم) یوازې د الله شي خو که دوی له تیري لاس پر سرشي نو تیری له تیري کوونکو پرته پرېل چا نه دی راو. د حرامی میاشتي بدل هماغه حرامه میاشت ده او د ټولو حرمونو مراعات یوشان برابر وي نو کله چې څوک پر تاسې تیری وکړي تاسې هم پر هغه همغسې تیری وکړئ چې پر تاسې یی کړی دي او له الله څخه وویرېږئ او پوه شئ چې بېشکه الله له متقیانو سره دی.

هو د دين او د اسلامي خاورو نه دفاع په هغه كچه مهمه او ضروري ده چې هر كله كوم قدرت او طاقت د اسلام د بېوزلۍ يا د اسلامي نظام د نړولو او نابودولو لپاره يرغل وكړي، نو پر ټولو مسلمانانو فرض عين دى چې ټول خپل كارونه پرېږدي او د دوى د دسيسو او فتنو د دفع كولو لپاره راووخې او چې چې اسلامي نظام او كړنلاره له داسې خطرونو څخه ونه ژغوري هېڅكله آرام او هوسايي ونه پلټي، لكه څنگه چې په ټولو فقهي كتابونو كې دا دستور موجود دى، يعنې هر كله كه جنگي كافران په اسلامي هېواد يرغل او حمله راوړي، نو په هر مسلمان وكړي دفاع په داسې غوڅه توگه لازمه ده، لكه لمونځ او روژه. د فقهي په مشهور كتاب ((بدائع الصنائع)) كې راغلي چې: ((فاما اذا عم النفر بان هجم العدو على بلد فهو فرض عين يفترض على كل واحد من احاد المسلمين من هو قادر عليه لقوله سبحانه و تعالى «انفروا خفافاً و ثقلاً» قيل نزلت في النفر.

و قوله سبحانه و تعالى: ما كان لاهل المدينة و من حولهم من الاعراب ان يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بانفسهم عن نفسه...))

كله چې د جهاد عمومي اعلان وشي او دښمن په يوه اسلامي هېواد يرغل راوړي، نو په دې صورت كې جهاد په هر مسلمان وكړي نر او ښځې چې د جهاد وس او توان لري، فرض عين گرځي. د دې مبارك آيت په بنا چې الله فرمايي: ((ووخى د جهاد لپاره سپك او درانه)) ويل شوي دي چې دا آيت د نفي په هكله نازل شوى او بله د الله وينا ده چې فرمايي: ((لايقه او وړ نده د مدينې منورې اوسېدونكو او د هغه د چاپيريال اوسېدونكو صحرايانو ته چې په غزوه كې له رسول الله ﷺ څخه وروسته پاتې شي او نه دا چې خپلو نفسونو ته د رسول الله ﷺ د نفس په پرتله زياته هڅونه او پاملرنه وكړي.

او دا چې د نفي عام وجوبي حكم پر ټولو مسلمانانو باندې ثابت دى، ځكه د ځينو مسلمانانو گډون په عام نفي كې هدف لاس ته نشي راوړى، نو جهاد په داسې حالت كې فرض عين گرځي، لكه لمونځ او روژه نو په داسې مهال غلام پرته د بادار له اجازې او ښځه پرته د مېړه له اجازې په جهاد كې گډون كړاى شي، ځكه په فرض عين عبادتونو كې بادار او مېړه په غلام او ښځه د خدمت حق نلري، لكه لمونځ او روژه، همدارنگه اولاد كولاى شي چې پرته د مور او پلار له اجازې د جهاد صفونو ته وروډانگي، ځكه د مور او پلار حق ساقطېږي، لكه څنگه چې په نورو فرض عين عبادتونو كې ساقط دى.

البته دا فرض عين والى يوازې تر مذهبي، ملي او قومي انگېزو پورې موقوف نه دى، بلكې بايد د عقيدې او اسلامي ارزښتونو د دفاع لپاره او د اسلام په حريم باندې د تجاوز له كبله چمتووالى وښيي. د هر ظالمانه يرغل او لوټمار په وړاندې چې پر اسلامي حكومت باندې صورت نيسي دفاع په عين قاطعيت او شدت فرض عين ده، ځكه يرغل او حمله پر اسلامي حكومت باندې په حقيقت كې په عين اسلام باندې يرغل دى. كه هر څو د دښمن هدف د اسلام له منځه وړل نه وي، بلكې يوازې د مسلمانانو د سياسي قدرت نړول وي. اما يوه پوښتنه داسې مطرح كېږي چې ايا كله په يوه اسلامي هېواد او يا د مسلمانانو په يوه منطقه د اسلام دښمنان يرغل كوي ايا د ټول جهان په مسلمانانو جهاد فرض عين گرځي او يا د هماغه هېواد يا منطقي په خلكو؟ ځواب دا دى چې كله د جهاد عمومي اعلان وشي، نو يوازې په هغو كسانو جهاد فرض عين گرځي چې هملته دښمن ته نږدې او په لرې كسانو فرض كفائي گنل كېږي، اما په هغه صورت كې كه انساني قوت ته ضرورت پيدا شو او مسلمانانو د دښمن د يرغل توان نه درلود بيا په هغو مسلمانانو جهاد فرض عين كېږي چې دې هېواد يا منطقي ته نږدې وي، بيا په هغو خلكو فرض عين گرځي چې همدې دويمې ډلې ته نږدې دي.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>ښاغلی ښوونکی د لومړنیو مراحلو څخه وروسته د تېر شوي لوست په هکله زده کوونکي ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱_ د جهاد ځینې هدفونه او حکمتونه څوک ویلای شي؟</p> <p>۲_ جهاد په کوم وخت کې فرض عین او په کوم وخت کې فرض کفایي ګڼل کېږي؟</p> <p>۳_ آیا د مذهبي، ملي او قومي انګېزو په صورت کې جهاد فرض کېدای شي؟</p> <p>ښوونکی د ځوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرلیک «کوم کسان په جهاد مکلف دي» په تخته لیکي او زده کوونکو ته امر کوي څو لوست په چوپټیا سره ولولي او دی په خپله د لوست بغلي سرلیکونه لیکي او بیا هر سرلیک شرح کوي.</p> <p>بیا د لوست خلاصه بیانوي او وایي چې کوم کسان عملاً په جنگ کې رابښکېل دي، د هغو وژل روا دي او کوم چې د جنگ نه ګوښه دي، لکه ښځې، ماشومان، بوداګان، مریض او معیوب یا کوم کسان چې په عبادت خانو کې په خپل عبادت لګيا دي، د هغو وژل جواز نلري.</p> <p>جنگ په اسلام کې یوازې د الله ﷻ په لاره کې دی، نه د خواهاشاتو، مقام او دبدبې یا په نورو د برلاسی یا د خاورې د پراختیا لپاره.</p> <p>په اسلام کې جنگ د قومیت او نژاد لپاره حرام دی.</p> <p>په پای کې ښوونکی زده کوونکي د درسي کتاب په ارزونې سره ارزوي او کورنۍ دنده ورسپاري، څو په ټولنه کې د عصبيت او دهغه د ناوړو پایلو په باره کې یوه مقاله ولیکي او په راتلونکي ساعت کې یې له ځانونو سره راوړي.</p>

لوست: شپږ څلویښتم

سرليک: د اسلام له نظره د جهاد ډولونه

مخ: ۱۳۸

وخت: يو درسي ساعت

موخې: زده کوونکي بايد:

۱_ د جهاد ډولونه د اسلام له نظره وپېژني.

۲_ د جهاد په معنا او مفهوم وپوهېږي.

۳_ د جهاد سياسي هدف وپېژني او نورو ته يې بيان کړی شي.

لازمي پوهه:

لکه څنگه چې دالهي لارښوونو او نبوي احاديثو څخه معلومېږي دوه ډوله جهاد شتون لري: جهاد اکبر او جهاد اصغر، الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایي: ((وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ)) (الحج/۷۸) یعنې د الله په لاره کې جهاد وکړئ او حق د جهادېې اداء کړئ. دلته زیاتره مفسرینو جهاد ددښمن په وړاندې د ځانگړې مسلحانه مبارزې په معنا نه دی اخیستی، بلکې لکه څنگه چې د جهاد له لغوي مفهوم نه استفاده کېږي د الله په لاره کې د هر ډول هلو ځلو او د نیکیو او بښگنیو په ترسره کولو او د ناروړو کړو وړو او د نفس د بدیو او ناروا غوښتنو په وړاندې مبارزه جهاد اکبر او د ظالمو او کافرو دښمنانو په وړاندې مبارزې ته جهاد اصغر وايي.

الله تعالی خپل پیغمبر ﷺ ته فرمایي: ((فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ)) (الفرقان/۵۲) په هېڅ توگه د کافرانو پېروي مه کوه یعنې د دوی د انحرافاتو او کړیو په وړاندې د سازش او جوړښت لاره مه خپلوه، ځکه دا کار د دعوت او بلنې په خپرولو کې ډېر لوی خطرونه رامنځ ته کوي. د دوی اصلاح کوه او خپل قدمونه ثابت ساته او هېڅ کله د دوی غوښتنو او هوسونو ته تسلیم نه شی.

او دویم قرآني امر دا دی: ((وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا)) (الفرقان/۵۲) د هغوی سره لوی جهاد کوه. یعنې داسې لوی جهاد چې د خلکو د روح او فکر ټول اړخونه راوینسي او مادي او معنوي خواوو ته شامل شي پرته له شکه د جهاد نه هدف دلته عقیدتي، فکري، فرهنګي او تبلیغاتي جهاد مراد دی، نه مسلحانه جهاد. علامه طبري هم په مجمع البیان کې وایي دا آیت دلیل دی چې د ګمراهانو او د حق د دښمنانو په وړاندې ډېر لوی جهاد فکري او تبلیغاتي جهاد دی او د پیغمبر ﷺ مشهور حدیث: ((رَجَعْنَا مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْغَرِ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ)) همدې جهاد ته اشاره ده، یعنې موږ له وړوګي جهاد نه لوی جهاد ته راوګرځېدو.

دا تعبیر د قرآن کریم لوی مقام او ددېده هم را په ګوته کوي، ځکه قرآن کریم د لوی جهاد د ثبوت لپاره داسې وسیله او پرې کوونکې سلاح ده چې د بیان او استدلال بیان او ژوره اغېزه او جاذبيت یې د انسانانو له تصور او قدرت څخه لوړ دی. وړوکی جهاد هم په اسلام کې ډېر ډولونه لري: ابتدایي جهاد، دفاعي جهاد، د شرک او بت لمانځنې او فتنو د اور مړه کولو لپاره جهاد.

الله تعالی فرمایي: ((إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا...)) (محمد/۴)

ژباړه: کله چې د کافرانو سره مخامخ شئ.

او فرمایي: کله چې د جنگ په ډګر کې د کافرانو سره مخامخ کېږئ، نو په ټول توان او وس له هغوی سره وجنگېږئ او غاړې یې ورووهئ، یعنې له پښو یې وغورځوئ، اما هر کله چې غاړه وهل د وژنې روښانه مصداق دی، نو په هغه باندې تکیه شوېده او دلته مراد ورځنې جنگ دی، نه مطلق د کافر سره مخامخ کېدل.

او دا طبعي خبره ده چې کله انسان د خپل دښمن سره مخ کېږي، نو په هغه سخته حمله کوي ورنه دی په خپله له منځه ځي او دا شديدې حملې تر هغه دوام مومي خو دښمن له پښو نه وي لوبدلی او کله چې د پښو ولويد بيا يې بنديانول په کار دي، نه وژنه.

او دا چې د اسلام او کفر جنگ کله ختمېږي؟ دې پوښتنې ته مفسرينو مختلف ځوابونه ورکړي دي، په دې هکله عبدالله ابن عباس رضي الله عنه وايي دا تر هغه پورې دی چې د بتانو عبادت د نړۍ له صفحې ورک شي او د شرک او بت لمانځنې تېر ټول شي. ځينو نورو ويلي د اسلام او کفر جنگ تر هغې دوام مومي خو مسلمانان په دجال برلاسي شي، لکه چې نبوي حديث دی: ((الجهاد ماض منذ بعثني الله الى ان يقاتل خرا امي الدجال)) (مسندابي يعلى) يعنې جهاد جاري دی د هغه وخت نه چې الله زه پيغمبر کړی يم، تر دې چې زما وروستنی امتي د دجال سره جنگ وکړي.

چې چې دجالان د ځمکې پر مخ ژوند کوي د حق او باطل مبارزه او جهاد روان دی. په حقيقت کې اسلام د کفر سره دوه ډوله جهاد لري: يو پرې کوونکي جنگونه دي لکه پيغمبر صلى الله عليه وسلم چې د کافرانو سره درلوده چې د هر جنگ نه وروسته به تورې په ټيکو کې ايښودل کېدې او بل دوامدار جهاد دی، د شرک، کفر، ظلم او فساد په وړاندې او دا تر هغه دوام مومي خو په نړۍ کې د الهي عدل حکومت خور شي او يوازې اسلام حاکم واوسي.

وخت	فعاليتونه
۵ دقيقې	<p>بناغلي ښوونکي د لومړنيو مرحلو وروسته تېر شوی لوست ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱_ څوک ويلای شي چې په جهاد کوم خلک مکلف دي؟</p> <p>۲_ د جنگ په حالت کې د کومو کسانو وژنه روا نده؟</p> <p>۳_ کوم ډول جنگونه حرام دي؟</p> <p>ښوونکي د ځوابونو له ۱ ورېدو وروسته د نوي لوست سرليک ((جهاد د اسلام له نظره)) په تخته ليکي او يوه زده کوونکي ته وايي چې لوست د کتاب له مخې ولولي، بيا لوست شرح کوي. وروسته زده کوونکي په دوه ډلو وېشي او لارښوونه ورته کوي، خو د لوست په هکله په خپلو کې بحث او خبرې وکړي او بيا يې نتيجه اعلان کړي.</p> <p>د لوست لنډيز:</p> <p>جهاد په آخري اندازه هلې ځلې او قوت په کار اچول دي او د اسلام له نظره په څو ډوله دی:</p> <p>۱_ مالي جهاد</p> <p>۲_ دعوتي جهاد</p> <p>۳_ تعليمي جهاد</p> <p>۴_ سياسي جهاد</p> <p>۵_ مسلحانه جهاد</p> <p>په پای کې ښوونکي د خپل ډاډ او اطمینان په خاطر د درسي کتاب له ارزونې څخه زده کوونکي ارزوي او بالاخره کورنۍ دنده ورکوي.</p>

لوست: اووه څلوېښتم

سرليک: صلح او احکام يې

مخ: ۱۴۲

وخت: يو درسي ساعت

موخې: زده کوونکي بايد:

۱_ صلح او احکام يې وپېژني.

۲_ د صلح د ګټو په باره کې بحث وکړای شي.

۳_ د لوست ګټې په ټولنه کې تطبيق کړای شي.

لازمي پوهه:

صلح عربي کلمه اسم مصدر دی او د انسانانو ترمنځ په يوه سالمه، همغږې، آرامه او هوسا فضا کې د ژوندانه حاصل دی. مفهوم يې د يوې کورنۍ د اړيکو ترمنځ او د يوه دين د پيروانو او د بين المللي او مختلفو ادیانو د پيروانو ترمنځ د تطبيق وړ دی. د اسلام سپېڅلی دين صلحې ته په ټولو ذکر شوو امورو کې ځانګړې ارزښت ورکوي او په قرآن کریم کې په مختلفو وجو په هغې ټينګار شوی دی او مسلمانان يې صلحې ته رابللې دي. د صلحې ضد فساد دی، لکه چې ويل کېږي، يو شی هغه وخت صالح ګرځي چې فساد ورځنې لري شي. مثلاً کله چې مرض له مريضه لرې شي، مريض روغتيا مومي او يا يو تن هغه وخت صالح ګرځي چې ناوړه اخلاق ورځنې لري شي. او د صلحې په اصطلاحي معنا کې علماء مختلفې ويناوې لري او د اختلاف سبب دا دی چې صلح ډېر مصداقونه او مختلف حالتونه لري، لکه د مېړه او ښځې ترمنځ صلح، په معاملاتو کې صلح، په جنگ کې د لګيا خلکو ترمنځ صلح او نورو حالتونو کې صلح. په پايله کې صلح د اوربند او د دوو خواوو ترمنځ د اختلافاتو او جګړو له منځه وړل دي. هغه هم د شرطونو په رڼا کې چې د صلحې د شرطونو په نامه يادېږي.

يا په بله وينا صلح د موافقت نامې په معنا ده چې جنگ او جګړې ته د پای نقطه ږدي. برابره ده چې لفظي جنگ وي (سور جنگ) او يا مسلحانه جنگ وي (تود جنگ) دا د صلح لپاره يو جامع تعريف دی چې د صلح ټولو ډولونو ته شاملېږي، لکه د معاملاتو صلح، کورنۍ صلح، د جنگ صلح برابره ده د مسلمانانو او کافرانو ترمنځ صلح وي او يا د مسلمانو ډلو او مشرانو ترمنځ وي.

د اسلام مقدس شريعت د صلحې ټول ډولونه چې جګړو او جنگونو ختمېدو ته منجر کېږي روا ګڼي، په داسې شرط سره چې هغه صلح حلال حرام او حرام حلال ونه ګرځوي او د صلحې په ترڅ کې عدل او انصاف ته پاملرنه او د دوامداره مثبتو اړيکو ساتل چې دښمن له منځه يوسي ضروري ده.

د اسلام د سپېڅلي دين له مخې د اسلامي امت ترمنځ د صلح عملي کول ډېره زياته ارزښتناکه ده او کله چې د دوو وګړو يا دوو ډلو يا دوو ملتونو ترمنځ دعوي او جنجال وي، نو د دوی ترمنځ د صلحې په راوستلو کې دروغ هم روا دي، لکه پيغمبر ﷺ فرمايي: ((عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ: أَخْبَرَنِي حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أُمِّهِ أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ: " لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَقُولُ خَيْرًا أَوْ يَنْمِي خَيْرًا " وَلَمْ أَسْمَعْهُ يُرْخَصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ كَذِبًا إِلَّا ثَلَاثَ: الْحَرْبِ، وَالْإِصْلَاحِ بَيْنَ النَّاسِ، وَحَدِيثِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ))

ژباړه: د حضرت ابن شهاب خخه روايت دی، وايي: ما ته حميد بن عبدالرحمن د خپلې مور نه خبر راکړ، يعنې د ام کلثوم بنت عقبه ابن ابي معيط نه چې د رسول الله ﷺ خخه مې واورېده چې فرمايل يې: ((دروغجن نه دی هغه څوک چې د خلکو ترمنځ اصلاح کوي او په خپلو دروغو سره خلکو ته گټه او ښېگڼه رسوي او يا گټوره او ښکته خبره کوي او راوي وايي چې ما د نبي کریم ﷺ خخه نه دي اورېدلي چې څه خلک دروغ گڼي او ده اجازه ورکړې وي، مگر په دريو ځايونو کې: په جنگ کې د خلکو ترمنځ په جنگ کې يعنې صلح راوستل او کومه خبره چې مېړه يې خپلې مېرمنې ته کوي. د خلکو ترمنځ صلح يو الهي امر دی، لکه چې الله تعالی په قرآن کریم کې فرمايي: ((فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ)) (الانفال/۱)

ژباړه: نو له الله خخه وويړېئ او خپل منځي اړيکې سمې کړئ او د الله اود هغه د رسول پيروي وکړئ. او د احنافو په مذهب صلح يو رکن لري چې هغه د ايجاب او قبول صيغه ده چې د دوی په رضایت دلالت کوي. اما د امام مالک، شافعي او امام احمد حنبل رحمهم الله په نزد صلح درې رکنونه لري: د ايجاب او قبول صيغه، عاقلدين (تړون کوونکي) او د صلح محل چې مصالح به او مصالح عليه دي چې هر يو ځانگړي شرطونه لري.

د اسلام له نظره د صلح ارزښت:

د اسلام په ټولنيز نظام کې صلح د خلکو ترمنځ ډېر لوی مقام او غوره والی لري، آن تر دې چې رسول الله ﷺ صلح د ټولې شپې له نفلي عبادت او نفلي روژې خخه غوره گڼلې ده، لکه چې په يوه حديث کې راځي: ((عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ». قَالُوا بَلَى. قَالَ «إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ الْحَالِقَةُ»))

ژباړه: له حضرت ابودرداء رضی الله عنه خخه روايت دی، وايي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: آيا تاسې ته په داسې عمل خبر درکړم چې د هغه ترسره کول د نفلي روژې، نفلي لمانځه او صدقاتو نه زيات ثواب ولري؟ صحابه کرامو وويل: بلي، ده مبارک وفرمايل: دا د خلکو ترمنځ صلح کول دي او د خلکو ترمنځ فساد پيدا کول هلاک کوونکی دی.

همدارنگه د ابوهريره رضی الله عنه خخه روايت دی، وايي رسول الله ﷺ وفرمايل: ((سمعت رسول الله ﷺ يقول: من اّصلح بين اثنين استوجب ثواب شهيد))

ژباړه: له رسول الله ﷺ خخه مې واورېدل چې فرمايل يې: څوک چې د دوو خواوو ترمنځ صلح راولي د شهيد ثواب لاس ته راوړي.

همدارنگه د انس رضی الله عنه خخه روايت دی: ((قال رسول الله ﷺ من اّصلح بين اثنين اعطاه الله بكل كلمة عتق رقبة))

يعنې څوک چې د دوو خواوو ترمنځ صلح راولي، الله تعالی په هره خبره باندې د يوه غلام آزادولو بدله ورکوي.

د خپلو ورونو ترمنځ صلح راولی:

الله فرمايي: ((إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ)). يعنې په باوري توگه مؤمنان د يو او بل وروڼه دي، نو د خپلو ورونو ترمنځ صلح او جوړښت راولی او د الله جل جلاله نه وويړېئ، چې په تاسې رحم وشي.

او کوم څه چې په دې ورورولي مرتب کېږي، هغه د مسلمانانو ترمنځ مينه او محبت، صلح او يو د بل سره مرسته او په خپلو کې اتحاد او اتفاق دی او مخالفت او جنگ جگړه مستثنی حالتونه دي او کله چې منځ ته راشي، بايد هغه خپل اصل ته چې مينه، محبت، صلح او يو د بل سره مرسته، اتفاق او يووالی دی، وگرځول شي او د دې اصل د ټينگښت لپاره په نورو

مسلمانانو لازمه ده چې په جگړه کې ښکېل لوری په خپلو ځایو کښېښوي او د دوی ترمنځ صلح راولي او که صلحې ته نه راگرځي د تېري کوونکي لوري په ضد باید وځنگېږي او هغوی صلحې ته مجبور کړي او د دې اصل غوښتنه دا ده چې د داسې جنگ ټپیان او بنديان ونه وژل شي او کوم کسان چې د جنگ څخه په څنګ کېږي او اسلحه په ځمکه ږدي، هغو ته باید عفو و شي او تعقیب نشي. مالونه او شته یې غنیمت ونه ګڼل شي، ځکه د سرکشو مسلمانانو سره د جنگ هدف دا نه دی چې دوی نابود شي، بلکې هدف د مسلمانانو صف ته د دوی ګرځول دي او دوی د اسلام تر بېرغ لاندې راوستل دي.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>ښاغلی ښوونکی د لومړنیو مرحلو څخه وروسته د تېر شوي لوست په هکله زده کوونکي ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱_ د الله ﷻ په لار کې جهاد په څو جبهو کې کېدای شي، نومونه یې واخلئ؟</p> <p>۲_ د سیاسي جهاد مفهوم څوک ویلای شي؟</p> <p>وروسته ښوونکی د ځوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرلیک ((صلح او احکام یې)) په تخته لیکي او یوه زده کوونکي ته امر کوي چې لوست د کتاب له مخې ولولي او نور زده کوونکي ورته غوږ کېږدي او دی په خپله بغلي سرلیکونه په تخته ولیکي.</p> <p>بیا زده کوونکي په څو ډلو وېشي او ورڅخه غواړي چې د صلح او پخلاينې په هکله یو د بل سره بحث وکړي او استازی یې د ټولګي مخې ته راځي او نتیجه یې بیانوي.</p>